

நக்சரம்

ஆண்டு மலர் 1997

சட்டமாணவர் இந்து மகா சபை
இலங்கை சட்டக் கல்வாரி

0.6
L
IPR

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

நக்கீரம்

230.6
25
SLPR

இதழாசிரியர்
பாலச்சந்திரன் கௌதமன்

கணை 2 ★ சட்டமாணவர் இந்து மகாசபை ★ ஆண்டு மலர் 1997

இலங்கை சட்டக் கல்லூரி,
244 ஹல்பஸ்டோர்ப் வீதி,
கொழும்பு-12.

35488

SRI LANKA LAW COLLEGE,
244, HULFTSDORP STREET,
COLOMBO-12.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாக்கும்; செய்கருமம் கைகூட்டும்; செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்;
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை

-கபிலதேவர்

அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதனை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின், ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள் பெறலாமே

-திருமந்திரம்

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்த்தமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே

- திருப்புகழ்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருளடக்கம் Contents

பக்கம்

1. ஆசிரியர் தலையங்கம்
2. சுவாமி ஆத்மகணானந்தாஜி அவர்களின் ஆசிச்செய்தி
3. Message from the Chief Justice
4. Message from the Principal of Law College
5. தலைவரின் உளத்திலிருந்து
6. 'நக்கீரம்' வளரட்டும்! நானிலம் வாழட்டும்!
7. தலைப்பு விளக்கமும் நக்கீரர் வரலாற்றுச் சுருக்கமும்
8. முகப்பின் முகவரி

நல்லூர் கந்த சுவாமி கோவில் Nallur Kandaswamy Kovil

9. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் - ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணி 01
பேராசிரியர் சி. க. சிற்றம்பலம்
தலைவர், வரலாற்றுத் துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்.
10. நல்லை முருகப்பெருமான் திருக்கோயிலும் 09
நல்லை முருக பக்தர் நாவலர் பெருமானும்
கலாகீர்த்தி பேராசிரியர்
பொன். பூலோகசிங்கம்
11. The Nallur Kandaswamy Temple 14
Nirmala Ramachandran

இந்து சமய கோட்பாடுகளும், விழுமியங்களும் Hinduism Principles and Values

12. A Background to the Under standing of Hinduism as pure 18
religion and Social religion
Prof. C. Suriyakumaran
13. Rituals and Temples 23
Justice. C. V. Wigneswaran. B.A.(Lon)., LLB(Cey)
Judge of the Court of Appeal
14. Hinduism and formation of values for peace and harmony 33
Ms. Poomany Gulasingam
Education faculty University of Colombo
15. சங்கரரின் பிரம்மமும் சைவசித்தாந்திகளின் சிவனும் 37
- ஓர் ஒப்புநோக்கு
கலாநிதி நா. ஞானகுமாரன்
தலைவர், நுண்கலைத்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்
16. கலியுகத்தில் ஆத்மசாதனை 44
சுவாமி கெங்காதரானந்தா

17.	Womens' Issues : a Hindu Perspective <i>Dr. Naresha Duraiswamy</i>	47
18.	என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே <i>ஜ. மு. சுவாமிநாதன். LLM. M.Phil</i> <i>சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி</i>	50
19.	Hinduism in Sri Lanka <i>Justice K. Palakidner</i> <i>Retd. President of the Court of Appeal</i>	52
20.	திருக்கேதீசுவர ஆலயத்தின் நிலைமை - ஒரு அறிக்கை <i>ச. சரவணமுத்து, ஆலய திருப்பணிச் சபைச் செயலாளர்</i>	55
21.	ஸ்ரீ நகுலேஸ்வரக் குருக்களுடன் ஓர் நேர்காணல்	59
22.	இளைய தலைமுறையினரின் சிந்தனைக்கு <i>திரு. ச. பகீரதன், சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி</i>	65
23.	Svami Vivekanadar and Hinduism <i>P. Wimalachandran B.A.(Econ.) Ceylon. Attorney-at-Law</i>	67
24.	Bhagavad - Gita - the essence of vedic knowledge <i>Indralogini Rajagopalan, Attorney-at-Law</i>	70
25.	சைவ சமயக் கல்வி - ஒரு கண்ணோட்டம் <i>குமாரசாமி சோமசுந்தரம் B.A. Dip-in-Education</i>	73
26.	Thirumoolar and Science <i>Swami Umashankarananda Saraswathy</i>	79
மாணவர் ஆக்கங்கள் Student Articles		
27.	வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே <i>திருமதி. சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா</i>	86
28.	கீதையிலிருந்து சிதறிய முத்து <i>சுகிர்தா சோமசுந்தரம்</i>	87
29.	மனிதனை உயர்த்தும் மதம் <i>விஜயலட்சுமி வரதராஜா</i>	90
30.	மதம் மனிதனை மதம் கொள்ளச் செய்கின்றதா? <i>செல்வி. உருத்திராணி கதிர்காமத்தம்பி</i>	92
31.	சமயக் கோட்பாடுகள் சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமைகின்றன. <i>செல்வி. சந்திரவதனி அருச்சுனராஜா</i>	95
32.	The Influence of Hinduism on Buddhism <i>Ms. Aananthy Rajendram</i>	98
33.	இந்து - இன்றும் நாளையும் <i>ப. ச. மௌலீஸ்வரன்</i>	100

34.	இந்து சமய திருத்தலங்களும் இலங்கையின் சமகால யுத்தமும் - ஒரு கண்ணோட்டம்	102
	அ. பிறேமலிங்கம்	
35.	தற்கால இலங்கையில் இந்துத் திருத்தலங்கள்	105
	இரா. செந்திற்குமரன்	
36.	அவனருளாளே..... (சிறுகதை)	107
	க. பிரபாகரன்	
37.	சித்திரத்தேர் ஏறி வரும் குமரா.....! (கவிதை)	111
	நிலக்ஷன் சுவர்ணராஜா	
38.	டாக்டர் கராஷிமாவுடன் ஒரு செவ்வி	112
39.	An Interview with Dr. Noboru Karashima, Professor Emeritus, President International Association of Tamil research.	113
40.	நல்வரவாகட்டும்..... (கவிதை)	116
	தயாள் சி. செபநாயகம்	
42.	Law Students' Hindu Maha Sabha - Executive Committee	
43.	சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபையை இனிதே வழிநடத்தியவர்கள்	117
44.	'சட்டக் கல்லூரி இந்து மாணவர் - 1997	118
45.	இதழ் படைத்த இதழாசிரியர்கள்	119
46.	சபைப் போட்டி முடிவுகள் - 1997	120
47.	Prize Winners 1997	
48.	சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை செயலாளர் அறிக்கை - 1997	121
49.	இதயத்தால் இயம்புகின்றோம் நன்றிகளை!	

நக்கீரம்

ஆண்டு மலர்

கணை : 2	சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை - இலங்கை சட்டக் கல்லூரி	1997

'மக்களுக்கு மதம் என்பது மிகவும் பிடித்தமான விஷயம். அவர்கள் உள்ளத்தில் மதத்திற்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு. தத்தம் மதங்களிற்காக அவர்கள் எதையும் செய்வார்கள் - வாதிடுவார்கள், சண்டையிடுவார்கள், ஏன் கொலைகூடச் செய்வார்கள் - அதனை ஒற்றி வாழ்வதைத் தவிர'.

இஃது சமூகவியல் அறிஞர் ஒருவரின் கூற்று. இன்று உலகில் மதம் என்னும் போர்வை கொண்டு பல தகாத செயல்கள் நியாயப்படுத்தப் படுகின்றன. இவ் வேதனையான உண்மைக்கு இந்து சமயிகளும் விலக்கல்ல. 'முழு உலகுக்கும் ஒளியாய் இருக்கும் சமயத்தை சேர்ந்தவன் என்பதனால் பூரிப்படைகின்றேன்' என விவேகானந்தர் பெருமையுடன் சிலாகித்த இந்து சமயத்தில், ஏன் இந்தப் பிறழ்வு? நாம் எம் அடிப்படைகளை மறந்ததனாலன்றோ? இந்நிலையினின்று மீண்டு வர எம் விழுமியங்களை மீள் நோக்கல் அவசியமாகின்றது.

உலகின் நூற்றுக்கணக்கான மதங்களுள் இந்து சமயத்தை தனித்துவப் படுத்திக் காட்டுவன அதன் சகிப்புத் தன்மையும், சுயவிமர்சன சுதந்திரமும் ஆகும். இந்து சமயத்தின் சகிப்புத்தன்மை அனைவரும் அறிந்ததே. எந்தவொரு சீரிய மதத்தையும் மதித்து அங்கீகரிக்கும் பரந்த மனப்பான்மையே எம் சமயச்சிறப்பாகும். ஆனால் இன்றைய நிலை என்ன? எதிர்க்கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதை மட்டுமன்றி நடுநிலைமை வகிப்பதைக்கூடத் துரோகச் செயலாகக் கருதும் சகிப்புத் தன்மையற்ற பெரும்பான்மை வாதமே இன்று நிலவுகின்றது.

அவ்வாறே குற்றம் குறை யார் செய்யினும், அது மூத்த சிவனையாயினும் சுட்டிக்காட்டச் சுதந்திரம் வழங்கியது எமது சமயம். இச் சுயவிமர்சன சுதந்திரமும், சுயமதிப்பீடும் எமது சமய சீர்திருத்தத்திற்கு வித்தாக இருந்திருக்கின்றன - இருந்து வருகின்றன. இந்து சமயம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகக் காலத்தினை வென்று நிலைபெற்றிருக்கக் காரணம் இதுவே. ஆயின், நண்பர்களே ! நாம் எம்முடைய, எம்மவருடைய பிழைகளைச் சுட்டிக் காட்டத் தவறுகின்றோம். அண்மைக்காலங்களில் எம்மத்தியில் இவ்வின்றியமையாத விழுமியம் அருகி வருவது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

'நெருக்கடியான காலகட்டங்களில் தீயவர்களின் அட்டூழியங்களன்று , நன் மக்களின் அமைதியே பயங்கரமானது' என்றார் லூதர் கிங்!

இனியவர்களே ! இவ் விழுமியம் எம் சமூக மேம்பாட்டுக்கு அவசியமானது. இன்றேல் பரிணாமம் எம்மைக் கைவிட்டு விடும். ஒரு தலைமுறையின் பயம் காரணமான மௌனம், தொடரும் பல தலைமுறைகளின் அழிவுக்கு வித்தாகி விடும்.

நண்பர்களே ! எமது சமயம் இன்றும் பீடு நடை போடக் காரணம் இச் சுயவிமர்சன சுதந்திரமே! இந் நிலையில், இன்று சிறு தொய்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இதனை நிவர்த்தி செய்ய முன் வருவோமாக ! தமிழ் இலக்கியம் தன் தளைகளைக் களைய ஒரு பாரதியை எதிர்பார்த்திருப்பது போல இந்து சமயமும் ஒரு சீர்திருத்த வாதியை..... ஒரு விவேகானந்தனை எதிர்பார்த்திருக்கின்றது !

இவ் உயரிய கடமைக்கு நீங்கள் தயாரா ?

- இதழாசிரியர்

Phone

{ ASHRAMA : 588253
CULTURAL
CENTRE :

RAMAKRISHNA MISSION

(Ceylon Branch)

40, Ramakrishna Road,

Wellawatta,

Colombo - 06.

26.08.1997

வாழ்த்துச் செய்தி

சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபையின் ஆண்டு மலரான 'நக்கீரம்', இவ்வாண்டு வெளியிடப்பட விருப்பதையறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

பொதுவாக, இன்று எங்கும் அமைதியின்மை காணப்படுகிறது. இந்த நிலையிலே, சமயங்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. சமயத்தின் உயர்ந்த உண்மைகளை அறிந்து அவற்றை வாழ்க்கையில் கடைபிடித்தாலொழிய இம்மண்ணில் அமைதியைக் காண்பது அரிது. எனவே, முதலில், சமயத்தின் உயர்கருத்துக்களை மக்கள் அறிந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமான பணி, உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியதும் கூட. இப்பணியில் அனைவருக்கும் பொறுப்புண்டு.

சட்டமாணவர் இந்து மகா சபையினர் வெளியிடும் 'நக்கீரம்' பயனுள்ள பல நல்ல கட்டுரைகளின் வாயிலாக, நமது சமயத்தின் கருத்துக்களையும், பாரம்பரிய பெருமைகளையும் அறிய உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சட்டமாணவர் இந்து மகாசபையினர்க்கு எமது மனமார்ந்த பாராட்டுதல்களும், நல்வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகுக.

'நக்கீரம்' சிறப்பிதழுக்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள்!

சுவாமி ஆத்மகனாநந்தா

CHIEF JUSTICE'S CHAMBERS
SUPREME COURT
COLOMBO 12

අග්‍ර විනිශ්චයකාර මැදිවිය
ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය
කොළඹ 12

August 20, 1997.

Message

The Law Students' Hindu Maha Sabha is publishing once again the magazine "Nakkeeram". The office bearers deserve to be warmly congratulated for their efforts.

*-G.P.S. de Silva,
Chief Justice.*

Message from the Principal

Sri Lanka Law College

I am happy to send this message to be published in the 1997 issue of "Nakkeeram" which is a publication of Law Students' Hindu Maha Sabha.

Law Students' Hindu Maha Sabha relaunched the issue of "Nakkeeram" in 1995 after a lapse of 23 years.

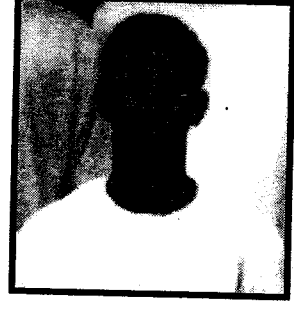
The articles published in "Nakkeeram" have been widely received by academics, lawyers and students alike. It is indeed laudable that a small number of members of the sabha are able to bring out a magazine of this standing.

I congratulate the members of the Law Students' Hindu Maha Sabha and extend my best wishes for it's continued success.

*H. J. F. Silva
Principal,
Sri Lanka Law College.*

தலைவரின் உளத்திலிருந்து.....

இந்து மதம்
இனிய மதம்!
அன்பு, பொறுமையை
அடிப்படையாக்கி
அகிலத்தை அருள் பெறவைத்து
ஆனந்தத்தை அளிக்கும் அரிய மதம்!

இலங்கை சட்டக் கல்லூரியின்
இந்து மகாசபையின் 'நக்கீரம்'
இரண்டாவது கணையை எய்யும் வேளையில்
இலங்கை வாழ் இந்துக்கள்
'எறிகணை' வீச்சுக்களுள் வாழும்
அவலமான சூழ்நிலை

இந்துக்கள் தமது மத
ஆனுட்டானங்களை
அனுஷ்டிக்க முடியாத இக்கட்டான வேளை
'இந்து மதம் காக்கப்படும்' எனும் உறுதிமொழி
'சைத்தான் ஒதும் வேதம்'
என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது

எமது மதத்தை காப்பாற்ற
நாமே போராடியாக வேண்டும்!

இவ்வேளையில் தான்
எமது நக்கீரத்தின்
இரண்டாவது கணை
எய்யப்படுகின்றது

நக்கீர மனதுடன்
நாம் செயற்படிண்
என்றும் வீறுநடை போடலாம்

எவ்விடர் வரினும் அஞ்சோம்
எவர் எதிர்ப்பினும் பணியோம் என்று
எமது சபையினை நடாத்துவதற்கு
என்னுடன் தோள்கொடுத்த அனைவருக்கும்
எனது பணிவான நன்றியை காணிக்கையாக்குகிறேன்.

வாழ்க நக்கீரம்! வளர்க இந்து மதம்!
"மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்"

செல்லத்துரை பிருந்தாபன்
தலைவர்

“நக்கீரம்” வளர்ட்டும்! நானிலம் வாழ்ட்டும்!

அகவை 95 இல் முகை அலிழ்ந்த “நக்கீரம்” மொட்டு
ஆண்டொன்று இடைவெளி வீட்டு
மறுபடி மணம் பரப்பும் செய்தி கேட்டு
மன மகிழ்கிறேன்

சிவனின் சீற்றம் நக்கீரன் துணிவில்
செய்யவில்லை மாற்றம்
எவரின் குற்றமாயினும் குன்றென நிமிர்ந்து
கொடுமையை எதிர்த்திடு
சொல்லாமல் சொன்னவன் நக்கீரன்

கொற்றம் புரியினும் குற்றம் குற்றமே
நெற்றி நேத்திரம் நெருப்பு உயிழினும்
குற்றம் குற்றமே
நற்றமிழ் நக்கீரன் நிமிர்ந்து சொன்னது
நானிலம் நிமிரச் சொன்னது
நீணிலம் வாழ
‘நக்கீரம்’ வாழ்க

சுலோசனா துரைராசா
தலைவர்
சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை 1995.

தலைப்பு விளக்கம்

தருமி கவிதை; குழலின் வாசம்
வந்தது வாதம்; ஈசன் வந்தான்
பேசும் என்றான்
நக்கீரன் - நாமறிந்த பெரும் புலவன்
முக்கண்ணன் முகம் பார்த்து
எக்கண் காட்டினும் குற்றமே என்றான்
நெற்றி விழியில் நெருப்பு வழிந்தது
பற்றி எரியினும் குற்றமே என்றான்
தக்கான் அவன் பான்மை நக்கீரம் ஆனது
கீரன்-வீரன் ஆனான்
நக்கீரம்
நானிலம் பெற்றது.

நக்கீரர் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் தலை சிறந்து விளங்கும் பத்துப்பாட்டினுள் முன்னிற்கும் சிறப்புடைய திருமுருகாற்றுப்படை நூலை இயற்றியவர் நக்கீரர் என்னும் நல்லிசைப் புலவராவார்.

கீரர் என்பது இவரது இயற்பெயர். 'ந' என்பது சிறப்பினைக் குறிப்பதோர் இடைச்சொல்; அதனைச் சேர்த்து இவர் நக்கீரர் எனப் பெயர் வழங்கப் பெற்றார். பத்துப்பாட்டினுள்ள 'நெடுநல்வாடைப்' பாடலும் இவரால் பாடப்பட்டதே. நற்றிணையில் ஏழு செய்யுட்களும் இவரால் பாடப்பட்டவை.

இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரை கண்டவர் நக்கீரர் என்பவர். மதுரையில் வாழ்ந்த குயக்கொண்டான் என்பவன் மதுரைப் பட்டினமன்றம் ஏறித் தமிழ் மொழியைக் காட்டிலும் வடமொழியே சிறந்தது என்று வாதிட்டான். அது கேட்டுச் சினந்த நக்கீரனார் அவன் மாள அறம் பாடினார். உடனே அவன் இறந்தான். அதனைக் கண்ட புலவர் சிலர் அவன் மீது திருவருள் கொண்டு உயிர்த்தெழச் செய்ய வேண்டினர். நக்கீரனார் சினந்துறந்து அவன் உயிர் பெற்று எழுமாறு பாடினார்.

குறுந்தொகையில் உள்ள "கொங்குதேர் வாழ்க்கைப்" பாடலால் இவருக்கும் இறைவனுக்கும் சொற்போர் நிகழ், இறைவன் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினார். நக்கீரர் "நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே" என்று கூறியதைத் திருவிளையாடல் புராணம் கூறும்.

பத்துப் பாட்டுக்குக் காப்பாகத் திகழ்வது திருமுருகாற்றுப்படை. இவரை சைவர்கள் நக்கீர தேவ நாயனார் என்றழைப்பர். மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், திருஈங்கோய்மலை, திருக்காளத்தி ஆகிய கோவில்களில் எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றார்.

திருமதி. சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா
இதழாசிரியர் : பாலச்சந்திரன் கௌதமன்

உள்ளும், புறமும் பலம் படைத்தவர்கள் பாவம் செய்யத்துணிந்து
நிற்கின்றனர்.

எதிர் கொண்டு ஏறுநடை போடும் வல்லமை படைத்த
பெருமக்கள், பிரதிநிதிகளோ

அமைதியாகஅதி அமைதியாக

தமிழ் மானம் மட்டுமன்றி தன்மானமும் சோரம் போகின்றது
இலங்கை மண்ணில்.

செல்வந்தக் கோயில்கள் “ஷெல்” வந்த கோயில்களாகவும்

செல்லரிக்கும் அறிகைகளில் ரூபாய் சதங்களாகவும்

மனதை ரணப்படுத்தும் பத்தொடு பதினொன்றாகவும்

இருக்கும் நிலைகண்டு

அவ் ஆதங்கத்தில் வடித்த

முகப்பின் முகவரி

உடைந்த வீடு உடைந்த உள்ளம்

உடையும் நாடு உடைக்கும் படைகள்

முடையும் மீடியும் குடியைக் கெடுக்கும்

கடையும் மத்தாய் நடுவில் மனிதன்

அல்லல் அறுக்கும் அரசு என்றே

சொல்லப் போனான் மனிதன் அங்கு

எல்லா இடர்க்கும் அதுவே ஏது ஆனது

மனிதன் -

வெல்ல வழி தேடினான் துயர்

கொல்ல வழி தேடினான்

தடை விலக்கும் தந்த முகன்

வீடை சொல்வான் என்றெண்ணி

அவர் கடைவாயில் வந்துற்றால்

உடைந்த கையும் உடைந்த காலும்

உடைத்தது ரீவிரெச ஐயசிகுறு

வீல்லங்கம் விலக்கும் இந்த

விநாயகனுக்கு

வீல்லங்கம்!

சொல்லுங்கள் மனிதர்களே

அல்லும் பகலும் அவனை

ஏத்தும் பக்தர்களே

சொல்லுங்கள் வழியொன்று

வீல்லங்கம் விலக்க

விநாயகனை மீண்டும் வீ நாயகனாக்க.

கவியாக்கம்: சுசந்தி இராஜகுலேந்திரா
கருத்தாக்கம்: பாலச்சந்திரன் கௌதமன்

இதய அஞ்சலி

அமரர். திரு. எஸ். சன்முகலிங்கம்

பதிந்தாய்	பதிந்தாய்	பத்தைந்து
ஆண்டுகள்	பதிந்தாய்	மாணவரை
பதிந்தாய்	மனதில்	
அதனால்		
பதிந்தாய்	உன்	நினைவை
சட்டம்	பேசும்	மாணவர்
எம்மிடம்		
பதிந்தாய்	உன்நாமம்	
பாருள்ள	வரையில்	
போற்றிப்	புகழுவே.	

அமரர். திரு. வி. இரத்தினசபாபதி

முன்னாள் அதிபர், இலங்கை சட்டக் கல்லூரி

அவர்களுக்கும், சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை தனது இதய பூர்வமான

அஞ்சலிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றது.

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்

-ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணி-

பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம்
தலைவர், வரலாற்றுத்துறை,
யாழ்-பல்கலைக்கழகம்

கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் நம்நாட்டில் பௌத்தம் கால்கொள்ள முன்னர் இங்கே இந்து மதமே மக்களின் மதமாகக் காணப்பட்டதற்கான இலக்கிய, தொல்லியற் சான்றுகள் உள. இருந்தும் பின்வந்த பௌத்த மத நிறுவனங்களின் வரலாற்றைக் கோவைப்படுத்தும் மரபு அந்நிறுவனங்களாற் பேணப்பட்டது போன்று இந்து சமய நிறுவனங்களாற் பேணப்படவில்லை. இதனால் ஈழத்து இந்து சமய ஆலயங்களின் வரலாற்றினைத் தொடர்ச்சியான முறையில் ஆவணப்படுத்தி எழுதுவதென்பது சிரமமாகின்றது. எனினும், இலக்கியங்களில் அங்கும் இங்கும் சிதறிக்கிடக்கும் சான்றுகளையும், பிற தொல்லியற்சான்றுகளையும், ஈழத்து இந்து சமய வரலாற்றுப் பின்னணியிலும், ஈழத்து நாகரிக வளர்ச்சியிற் காத்திரமான பங்கினை வகித்துள்ள, தமிழகத்துப் பின்னணியிலும் ஆராய்கின்றபோது ஓரளவுக்கு ஈழத்து இந்து சமய வழிபாட்டிடங்களின் வரலாற்றினை நிரைப்படுத்த முடிகிறது. இவ்வாறு நிரைப்படுத்துவதற்குக் கால அட்டவணை அவசியமாகின்றது. ஆதலால் தமிழக ஈழவரலாற்றுப் பின்னணியில், நல்லைக் கந்தனின் ஆலய வரலாற்றினைப் பல்வேறு காலகட்டங்களாக வகுத்து நிரைப்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாத ஒரு தேவையாகின்றது. அவையாவன (1) கி.பி. 500 வரை (2) கி.பி. 500-1000 வரை (3) கி.பி. 1000 - 1621 வரை (4) கி.பி. 1621 க்குப் பின்னர்:

கி.பி. 500 வரை

தமிழகத்தில் இக்காலப்பகுதி சங்க, சங்க மருவிய காலப்பகுதிகளை உள்ளடக்கிக் காணப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் அங்கு நிலவிய முருக வணக்கம் பற்றி விரிவான தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக இவ்வணக்கத்தில் முருகனது 'வேலே' பிரதான இடத்தினை வகித்திருந்தது. இவ்விலக்கியங்கள் தெய்வத்தை அணங்கு என்ற பதத்தால் அழைக்கின்றன. அணங்கு உறையும் இடங்களாக மலைகள், ஆறுகள், கருவிகள் ஆகியன சுட்டப்பட்டுள்ளன. இக்கருவிகளில் வேலும் ஒன்றாகும். இதனையே திருமுருகாற்றுப்படை 'வேல் கெழு தடக்கைச் சால் பெருஞ் செவ்வ' (265) 'செவ்வேற் சே எய்' (65) என்ற அடிகளால் அழைக்கின்றது. இவ்வழிபாட்டினை முன்னின்று இயற்றியவன் 'வேலன்' எனப்பட்ட பூசாரியே. வேலே முருகனது மிகப்பழைய வழிபாட்டு மரபாக இருந்ததை முருகனது 'ஆறுபடைவீடுகள்' பற்றிய ஐதீகமும் எடுத்துரைக்கிறது. படைவீட்டுத்தத்துவமே வேலின் முக்கியத்துவத்துக்குச் சிறந்த சான்றாகும். வேலோடு கடம்ப மரமும் இவ்வழிபாட்டில் பிரதான இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. பரிபாடல் முருகனைக் 'கடம்பமர் செவ்வ (8:12) என அழைப்பது ஈண்டு அவதானிக்கத்தக்கது.

தமிழகத்தின் முருகவழிபாட்டினது தொன்மையை உருசிப்படுத்துவதாக அங்கே அகழ்வாய்வின் போது கிடைத்த தொல்லியல் எச்சங்களும் அமைந்து விடுகின்றன. முருகனது படைவீடுகளிலொன்றாகிய திருச்செந்தூருக்குக் கிட்ட உள்ள ஆதிச்ச நல்லூரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வின் போது முருகனது வேல், சேவற் கொடி, காவடிச்சின்னங்கள் ஆகியன கிடைத்துள்ளன. இவை யாவும் உலோகத்தில் அமைந்தனவே. இவ்வாறு கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்னர் தமிழக வழிபாட்டு நெறிகளில் ஒன்றாக விளங்கிய இவ்வழிபாட்டு நெறியில் வட நாட்டில் வளர்ச்சி பெற்ற இடிகாச புராண,

இலக்கியங்களில் மேன்மை பெற்ற ஸ்கந்தன், கார்த்திகேயன், குமாரன், சுப்பிரமணியன், மகா சேனன் போன்ற மூர்த்தங்களும் சங்கமமாகியதைத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியங்கள், குறிப்பாகப் பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை ஆகியன உணர்த்துகின்றன.

பௌத்த மதம் அறிமுகமாக முன்னர் தமிழகத்தை ஒத்த நாகரிக வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்த ஈழத்திலும் இத்தகைய முருக வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் காணப்பட்டதை இன்றும் முருகத்தலங்களின் காணப்படும் வழிபாட்டு நெறிகளும் பிற சான்றுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. தமிழக முருகனது 'ஆறுபடை வீடுகள்' பற்றிய ஐதீகத்தினை உருசிப்படுத்துவதாக அமைவனதான் ஈழத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் 'திருப்படைக் கோயில்கள்' என அழைக்கப்படும் முருகன் ஆலயங்களாகும். கதிர்காமம், மண்டூர், திருக்கோயில், பெரியபோரை தீவு, சித்தாண்டி, வெருக்கலம்பதி, செல்லச் சந்நிதி ஆகிய இடங்களிற் காணப்படும் வழிபாட்டு முறையானது சங்க இலக்கியங்கள் குறிக்கும் 'வேலன் வழிபாட்டு முறையையே' நினைவிட்டுகின்றன. வேலன் பூசாரியே கதிர்காமத்தில் கப்புறாளையாகவும், கிழக்கே கப்புர்களாகவும், உருமாறியுள்ளனர். இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் இம்மரபு தொடர்ந்து காணப்படுவதை எடுத்துக்காட்டி நிற்பது தான் செல்லச் சந்நிதி ஆலயமாகும். இத்தகைய மரபு குடாநாட்டின் பிற ஆலயங்களிலும் பேணப்பட்டிருக்கலாம். எனினும் பின்வந்த வைதீக, ஆகம வழிபாட்டு நெறியின் பரம்பலால் இம்மரபு மறையத் தொடங்கியது. இருப்பினும், இன்றும் நல்லூர் ஆலயத்தின் மூல மூர்த்தியாக "வேல்" காணப்படுவதும், மாவிட்டபுரக் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் சிலாவிக்கிரகங்களுடன் வேல் காணப்படுவதும் இத்தகைய வழிபாடும், இதனை இயற்றிய ஆலயங்களும் கிறிஸ்து பிறப்பதற்குப் பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்னரே தோன்றிவிட்டன என்பதை எடுத்துக்காட்டு கின்றன. இவ்வாறே முருகனுக்குரிய 'கடம்ப மரமும்' ஈழத்து வழிபாட்டு மரபில் இடம் பெற்றிருந்தது. இன்றைய மல்வத்து ஓயா முன்னர் கடம்பநதி என அழைக்கப்பட்டிருந்தது தலைநகர் அநுராதபுரத்தில் வழிபாட்டிற்குரிய வனமாகக் கடம்பவனம் காணப்பட்டதை மகாவம்சம் கூறுகிறது.

மேற் கூறிய சான்றுகளை உறுதிப்படுத்துவனவாகத் தொல்லியற் சான்றுகளும் அமைகின்றன. ஈழத்திற் காணப்படும் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட பிராமிக்கல்வெட்டுகளில் சங்க இலக்கியங்கள் கூறும் 'வேலன்' 'வேல' என அழைக்கப்படுகிறான். இவ்வாறே ஈழத்து நாகரிக வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட மையப்பிரதேசங்களாகிய கந்தரோடை, அநுராதபுரம் போன்ற இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளின் போது கிடைத்த பாளை ஓடுகளில் முருகனது 'வேல்' குறியீடாகக் காணப்படுகிறது. புத்தள மாவட்டத்திலுள்ள பொம்பரிப்பு, அநுராதபுர மாவட்டத்திலுள்ள குருகல்கின்ன, பின்வேல போன்ற இடங்களில் அகழ்வுகளின் போது கிடைத்த உலோகத்தினாலான 'வேல்' இவ்வழிபாட்டின் தொன்மையை மேலும் உறுதி செய்கிறது.

எனினும், தொன்மையான முருக வழிபாட்டுடன் எவ்வாறு வட இந்திய வழிபாட்டு நெறிகள் தமிழகத்தில் சங்கமித்தனவோ அவ்வாறான நிகழ்ச்சி ஈழத்திலும் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னர் காணப்பட்டதை இங்குள்ள பிராமிக்கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் குமார, ஸ்கந்த, விசாக, கார்த்திகேய, சுப்பிரமணிய போன்ற பெயர்கள் உறுதி செய்கின்றன. இத்தகைய வழிபாட்டு நெறியில் 'வேல்' முக்கியம் இழக்க, உருவவழிபாடு முக்கியம் பெற்றது. சில ஆலயங்கள் வேல் வழிபாட்டை முன்னெடுத்துச் செல்ல, ஏனையவை உருவ வழிபாட்டிற்கு முக்கியம் அளித்தன. இக்கால விக்கிரகங்கள் கூட மரம் போன்ற அழியும் பொருட்களாற் செய்யப்பட்டன. இவ்வாறே ஆலயங்களும் அழியும் பொருட்களான சுகை, மண் போன்றவற்றிலமைந்தன. இவ்வாலயங்கள் பல யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் காணப்பட்டதை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டுச் செய்தியாக

இடம் பெறும் திருத்தம்பலேசுவரர், திருத்தம்பலேசுவரி, கதிரை ஆண்டவர் பற்றிய ஆலயக் குறிப்புகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்நூல் குறிக்கும் 'கதிரை ஆண்டவர்' என்ற குறிப்பு முருகன் ஆலயம் பற்றிய குறிப்பாகும். இது ஒரு சமயம் மாவிட்ட புரத்திலமைந்த முருகன் ஆலயத்தைக் குறித்திருக்கலாம். இதேபோன்ற ஆலயம் நல்லூரிலும் காணப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை நாம் மேல் எடுத்துக்காட்டிய ஈழத்து முருக வழிபாட்டின் வரலாற்றுப்பின்னணி உணர்த்துகிறது.

கி.பி. 500-1000 வரை

தமிழகத்தில் பல்லவர்காலம் இந்து சமய வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாகும். இதன் தாக்கம் ஈழத்திலும் காணப்பட்டது. பல்லவர் காலத்திற்கான இந்து சமய உருவங்கள், கோயில்கள் ஆகியனவற்றை அமைப்பதற்குக் 'கருங்கல்' உபயோகத்திற்கு வந்தது. ஈழத்துத் தலங்களாகிய திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகியவற்றின் மீது நாயன்மாரால் பாடப் பெற்ற பாடல்களானது இரு பிராந்தியங்களுக்கிடையே காணப்பட்ட நெருங்கிய சமயப் பிணைப்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நாயன்மார்களது தேவாரங்களில் சிவவழிபாடே முன்னிலை பெற்றுக் காணப்பட்டாலும் கூட, முருகவழிபாடு பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிடத்தவறவில்லை. கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய இரண்டாவது வரகுண பாண்டியனின் திருச்செந்தூர்க்கல்வெட்டு இத்தலத்தில் அவனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வழிபாட்டு ஒழுங்குகள் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றது. பல்லவரைத் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்த பாண்டிய, சோழ வம்சங்களின் செல்வாக்கும் ஈழத்திற் காணப்பட்டது.

இக்காலத்தில் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் முருக வழிபாடு சிறப்புடன் காணப்பட்டது. சூளவம்சம் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் திருக்கோணேஸ்வர ஆலயப்பகுதியிற் காணப்பட்ட முருக ஸ்தலம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. மானவர்மன் என்ற சிங்கள மன்னன் உருத்திராக்ஷ மாலை ஒன்றைக் கையிலேந்தி மந்திரம் ஒன்றை உச்சரித்ததாகவும் அப்போது 'ஸ்கந்த குமாரன்' மயிலேறிவந்து அவனுக்கு வரமளித்ததாகவும் சூளவம்சம் கூறுகிறது. கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் வட பகுதியிலுள்ள கதிரைமலையில் (கந்தரோடை) அரசோச்சிய உக்கிர சிங்கனைச் சிறந்த முருக பக்தனாகக் கையாயமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஒருவகையில் நோக்கும் போது மாவிட்டபுரக் கோயிலின் தோற்றம்பற்றிய ஐதீகம் இத்தலத்தினை உருவாக்குவதில் சோழ நாட்டுக்கலைஞர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்புப் பற்றிய குறிப்பு, அக்காலத்தில் வடபகுதி மீது இரண்டாவது பராந்தகன் காலத்தில் ஏற்பட்ட சோழப்படை எடுப்பு ஆகியன, அதன் பெறுபேறாக உருவாகிய ஆலய நிர்மாணத்தையுமே சுட்டி நிற்கின்றன எனலாம். இதனால் மாவிட்ட புரத்தினைப் போன்று நல்லூரிலும் சோழர் பாணியில் ஒரு ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை நல்லூர் ஆலயத்தின் தோற்றம் பற்றிக் கையால மாலையில் காணப்படும் செய்யுளுக்கு நாம் கொடுக்கும் விளக்கம் அமைகிறது எனலாம்.

கையால மாலையிற் காணப்படும் தனிச் செய்யுள் நல்லூர் ஆலயத்தை அமைத்த மன்னன் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“இலகிய சகாத்த மெண்ணூற் றெழுபதா மாண்டதெல்லை
அவர் பொலி மாலை மார்பனாம் புவனேகவாகு
நலமிக்கும் யாழ்ப்பாண நகரி கட்டுவித்து நல்லைக்
குலவிய கந்த வேட்குக் கோயிலும் புரிவித்தானே”

மேற்கூறிய செய்யுளை யாழ்ப்பாண வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஆராய்வதன் மூலம் தான் நல்லை முருகன் ஆலயத்தின் வரலாறும் துலக்கப்படும். கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின்

நடுப்பகுதியில் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளால் உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண அரசு கி.பி. 1450 இல் கோட்டை அரசினால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டது. இப்படை எடுப்பை முன்னின்று நாடத்தியவன் கோட்டை மன்னனாகிய ஆறாவது பராக்கிரமபாகுவின் வளர்ப்புப் பிள்ளையாகிய செண்பகப்பெருமாளாகும். இவனே சிங்கள நூல்களில் 'சப்புமல் குமரய' என அழைக்கப்படுகிறான். கோட்டை அரசனாகிய ஆறாவது பராக்கிரமபாகு 1457 இல் இறக்க கோட்டைக்குச் சென்று புவனேகபாகு என முடிசூடிக் கொண்டவன். இக்காலத்தில் மறுபடியும் யாழ்ப்பாண அரசு சுதந்திரம் பெற்றது. இப்புவனேகபாகு போர் முனையில் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்ததால் இவ்வரசின் தலைநகர் அப்போது அழிக்கப்பட்டது. இவ்வாறே நல்லூர் ஆலயமும் சிதைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இவ்விருபணிகளைப் புவனேகபாகு மேற் கொண்டான் என்ற சிந்தை அக்காலத்தவர் மத்தியில் காணப்பட்டதை மேற்கூறிய புவனேகபாகு பற்றிய பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது எனலாம்.

ஆனால் பாடல் குறிக்கும் ஆண்டெல்லை புவனேகபாகு காலமாகிய கி.பி. 1450 - 1467 க்கிடைப்பட்ட பகுதியைக் குறிக்காது முன்னருள்ள பகுதியையே குறிப்பதால் காலவரன் முறையில் நிகழ்ச்சிகளைக் கோவைப்படுத்தும் மரபை அறியாத தமிழ் நூலோர் பல்வேறு கால நிகழ்ச்சிகளை ஒரே பாட்டில் இணைத்து விட்டனர் என்பதை இப்பாடலில் வரும் 'இலகியசகாத் த மெண்ணூற்றெழுபதாமாண்டதெல்லை தென்பதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய விளக்கங்கள் அமைகின்றன எனலாம். இதற்கு இருவித விளக்கங்களைக் கொடுக்கலாம். இதனைச் சகவருடம் 870 எனக் கொண்டால் இதன் காலம் கி.பி. 948 ஆகும். அவ்வாறின்றிச் சுவாமி ஞானப் பிரகாசர் கூறுவது போல் எண்ணூற்றெழுபது என்பது ஆயிரமாகிய பேரெண்ணூடன் சேர்ந்த நூற்றெழுபது (1107) எனக் கொண்டால், இது கி.பி. 1248 ஆம் ஆண்டாகும். எனவே இப்பாட்டின் மூலம் நல்லூர் ஆலய வரலாற்றின் மூன்று கால கட்டங்களை அறியலாம். அவையாவன கி.பி. 948, கி.பி. 1248, கி.பி. 1450 - 1467 ஆகும். கி.பி. 948 இல் நல்லூர் ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது திரும்பக் கட்டப் பெற்றிருக்கலாம் என்பதை அக்கால அரசியல் சூழ்நிலையும், யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிற் காணப்படும் குறிப்பும் உறுதுணை செய்கின்றன.

இக்காலத்தில் குடா நாட்டில் மட்டுமன்றி அநுராதபுரத்திலும் இந்து ஆலயங்கள் செங்கட்டிகளாற் கட்டப்பட்டதற்கான சான்றுகள் உள. அநுராதபுரத்தில் கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் கர்ப்பகிருகம், அந்தராளம், அரத்த மண்டபங்களை உடைய செங்கட்டியிலான கோயில்களின் அடித்தளங்களை எடுத்துக்காட்டி யுள்ளன. அத்துடன் இங்கே கி.பி 9 ஆம் 10 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய இரு தமிழ்க் கல்வெட்டுகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் இங்கு வசித்த 'குமாரகணப் பேரூரார்' பற்றிய குறிப்புக்காணப்படுகிறது. முருகன் ஆலயங்களை நிருவகித்தோரே 'குமாரகணத்தவர்' என இக்காலத்தமிழகக் கல்வெட்டுகளிற் குறிக்கப்படுவதை நோக்கும் போது இத்தகைய குழுவினரே அநுராத புரத்திலுள்ள முருகன் ஆலயத்தையும் நிருவகித்தனர் எனக் கொள்ளலாம். இக்கல்வெட்டுகள் இம் முருகதலத்திற்கு விளக்கேற்றல், திரு அமுது வைத்தல் போன்ற கைங்கரியங்களைச் செய்வதற்கு இவர்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட 'பொற்காசுகள்' பற்றிக் கூறுகின்றன. இத்தகைய பாணியிலேதான் (முற்காலச் சோழர் காலக் கலைப்பாணியிலே தான்) யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் கோயில்கள் கட்டப் பெற்றிருக்க லாம். இத்தகைய ஊகத்திற்கு மொருகூட்டுவதாக அமைவதுதான் அண்மையில் செங்கட்டி களால் இப்பாணியில் அமைக்கப்பெற்ற ஒரு இந்து ஆலயம் பூநகரியில் கண்டு பிடிக்கப் பட்டமை அமைகிறது. இதனால் யாழ்ப்பாணவைபவமாலையில் மாருதப்புரவீக வல்லி சோழ நாட்டுக்கலைஞர்களைக் கொண்டு மாவிட்ட புரக்கந்த சுவாமிகோயிலை அமைத்தாள் என்ற செய்தி வெறும் ஐதிகமல்ல. உண்மையான வரலாற்றுச் செய்தியே இத்தகைய பாணியிலே

நல்லூர்க் கந்தனுக்கும் ஒரு ஆலயம் அமைக்கப்பெற்றிருக்கலாம். காரணம் இக்காலத்திற்குள்ளே இரண்டாவது பராந்தகச் சோழனின் படைகள் 'குடா நாட்டில் வெற்றிவாகை குடின. வெற்றி யின் பின்னர் ஆலயம் அமைத்தல் சோழரின் மரபு. ஆதலால் சோழர் நல்லூர் ஆலயத்தைச் செங்கட்டியினால் கட்டினர் என்பதை உறுதி செய்வதாக அமைவதுதான் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த சோழப் பேரரசனாகிய முதலாம் இராஜேந்திரனின் 11 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திற்குரிய கல்வெட்டாகும். இக்கல் வெட்டு நல்லூரில் உள்ள ஆலயத்தில் விளக்கேற்றுவதற்காக அளிக்கப்பட்ட மிருகங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. மிருகங்களின் பாலில் பெறப்பட்ட நெய்யே இவ்வாறு அக்காலத்தில் பயன்பட்டது. இதனால் இத்தானத்தைக் கொடுத்த போது இங்கே ஒரு ஆலயம் இருந்தது என்பது வெள்ளிடை மலை. எனவே இத்தகைய ஆலயம் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஏற்பட்ட சோழப்படை எடுப்பின் பின்னர் கட்டப் பெற்றிருக்கலாம்.

கி.பி. 1000-1620 வரை

இக்காலம் தான் தமிழகத்தில் சோழ, பாண்டிய, விஜயநகர வம்சங்கள் ஆட்சி செய்த காலமாகும். ஈழத்தில் சோழரும் பின்னர், சிங்கள கலிங்க மன்னரும் பொலநறுவையில் ஆட்சி செய்தனர். 1250 ஆம் ஆண்டளவில் பொலநறுவை அரசு வீழ்ச்சியடையச் சிங்கள இராசதானிகள் தென்னிலங்கையை நோக்கி இடம் பெயர்ந்தன. வடக்கே நல்லூரைத் தலை நகராகக் கொண்ட ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் தமிழரசு கி.பி. 1250 ஆம் ஆண்டளவில் உதயம் பெற்றது. தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் சைவ சமயம் மேன்மை பெற்றிருந்த காலத்தில் 'முருகவழிபாடும்' செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காலமாகும். யாழ்ப்பாணவைபவமாலை முதலாவது ஆரியச் சக்கரவர்த்தி தலைநகரை அமைத்த போது அதன் நான்கு திசைக்கும் பாதுகாவலாக நான்கு கோயில்களை அமைத்தான் எனக் கூறுகிறது. இக்கோயில்களாகக் கிழக்கே வெயிலுவந்தப் பிள்ளையார் கோயில், மேற்கே வீரமாகாளி அம்மன் கோயில், வடக்கே சட்டநாதேசுவரர், தெய்வநாயகி அம்மன், சாலை விநாயகர் ஆலயம், தெற்கே கைலைவிநாயகர் ஆலயம் ஆகியன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வரிசையில் நல்லைக் குமரன் ஆலயம் ஏன் இடம் பெறவில்லை என்றால் இது ஏற்கனவே இங்கு காணப்பட்டதாகும். இதனை மையமாக வைத்தே மேற்படி ஆலயங்களும் அமைக்கப்பட்டன. இக்கோயில்தான் புவனேகபாகு படைஎடுக்க முன்னர். சிறப்புடன் விளங்கியது. சிங்கள நூல்களாகிய ராஜவலியா, கோகில சந்தேலய ஆகியன இக் கால யாழ்ப்பாணம் குபேரனின் அழகாபுரி போன்று காட்சி அளித்தது எனக் கூறுகின்றன. இவ்வழகாபுரியில் வீற்றிருந்த முருகனைக் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரி நாதர் துதிக்கத் தவறவில்லை. கதிர்காமக்கந்தனையும், திருகோணமலை முருகனையும் தமது பாக்காளாற்போற்றிய இவர் நல்லூர்க் கந்தனை 'யாழ்ப்பாணனாயன் மேவிய பெருமாளே' எனத் துதித்துள்ளார்.

மேற்கூறிய ஆலயம்தான் கி.பி. 1450 இல் செண்பகப் பெருமாள் படை எடுத்த போது காணப்பட்டது. நகரையும் இதனையும் அழித்த இவன் மறுபடியும் இவற்றைக் கட்டினான். இதனையே கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாணவைபவ மாலை ஆகிய நூல்களும், நல்லூர் ஆலயத்தில் இன்றும் ஒதப்படும் கட்டியமும் குறிக்கின்றன. போத்துக்கேயர் படை எடுத்து அழித்த ஆலயமும் இம்மன்னனால் கட்டப் பெற்ற ஆலயமாகும். இது விசாலமாகக் காணப்பட்டது. போத்துக்கேய வரலாற்றாசிரியரான குவைரோஸ் சுவாமிகள் 'இதனைப் பெரிய கோயில்' எனக்கூறியுள்ளார். போத்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய போது சிலகாலம் 1619-21 வரை இதனைத் தமது நிருவாகத்தலைமைப் பீடமாகக் கொண்டிருந்த செய்தியானது இதன் விசாலமான தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. 1621 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 2 ஆம் திகதி இவ்வாலயம் தகர்க்கப்பட்டது. இதனை முன்னின்று செய்தவர் அக்காலப் போத்துக்கேய தளபதியாகிய டி ஒலிவேறாவாரும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டி

லுள்ள 500 ஆலயங்களைத்தகர்த்த பெருமை இவனுக்குண்டு. இவ்வாலயத்தைத் தகர்க்க வேண்டாம் எனப் பொதுமக்கள் கேட்டு, இதனைத் தவிர்த்தால் தாம் வேண்டியன வெல்லாம் இவனுக்குத் தருவதாகக் கூறியும் கூட அத்தீவிர பக்தனாகிய இவன் இவ்வாலயத்தின் அத்தீவிரத்தினையும் கிளறி எறிந்தான் எனக் குவையரோஸ் சுவாமிகள் கூறுகிறார். நல்லூர் ஆலயத்தின் அழிப்பாடுகள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைக் கட்ட உதவின.

கி.பி.1621 க்குப் பின்

போத்துக்கேயர் ஆட்சி 1658 இல் மறையப் பின்வந்த டச்சுக்காரர் ஆட்சி நல்லூர் ஆலய வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாகிறது. இவர்களின் ஆட்சியின் போது சமயப் பிரசாரத்திற்காக வந்த போல்டேயஸ் பாதிரியார் நல்லூர் ஆலயம் இருந்த இடத்திலே தான் போத்துக்கேயர் களிமண்ணினாலும், ஒலையாலும் ஒரு தேவாலயத்தை அமைத்தனர் எனக் கூறுகிறார். பின்னர் டச்சுக்காரரால் இன்றைய தேவாலயம் இவ்விடத்தில் கட்டப்பட்டது.

போத்துக்கேயரைப் போல் டச்சுக்காரரும் தமது மதத்தினைப் பரப்புவதில் அக்கறை காட்டியதால், தமது ஆட்சியின் முற்பகுதியில் இந்துக்களை அவர்களது சமய நடவடிக்கைகளைச் சயாதீனமாக நடாத்த அநுமதிக்கவில்லை. எனினும், பிற்பகுதியில் இந்துக்கள் மீது தாம் மேற்கொண்ட கடுமையான போக்கைத் தளர்த்தியதால் இந்துக்கள் தமது ஆலயங்களைத் திருப்பிக்கட்டும் வாய்ப்பினைப் பெற்றனர். இவ்வாறு கட்டப்பட்ட ஆலயங்களில் நல்லைக்கந்தன் ஆலயமும் பிரதானமானது. இந்நடவடிக்கைகளை பற்றி 1933 இல் இராசநாயகமுதலியார் தமது யாழ்ப்பாணச்சரித்திரத்தில் குறிப்பிட்டாலும் கூட, இவற்றைப் பற்றிய தகவல்களைத் தரும் நூல்களாக இரண்டு விளங்குகின்றன. முதலாவது நூல் பல ஆண்டுகளின் முயற்சி, ஆராய்ச்சி ஆகியனவற்றின் பலனாகப் பெரியார் குல சபாநாதனால் வெளியிடப்பட்ட 'இலங்கையின் புராதன சைவ ஆலயங்கள் - நல்லூர் கந்த சுவாமி' என்பதாகும். இது 1971 இல் வெளிவந்தது. மற்றையது கலாநிதி க. குணராசாவினால் 1996 இல் வெளியிடப்பட்ட 'ஈழத்தவர் வரலாறாகும்'. இரண்டு நூல்களும் கால் நூற்றாண்டு இடைவெளியில் வெளியிடப்பட்டாலும், நல்லூர் ஆலய நிர்மாணம் பற்றி முன்னைய நூல் குறிப்பிடாத பல விடயங்களைப் பின்னைய நூல் குறிப்பிடுகிறது. காரணம் பெரியார் குல சபாநாதனின் நூல் நல்லைக் குமரன் ஆலயத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்ததால் பலவித தணிக்கைகளுக்கு உள்ளாகும் அவல நிலை அதற்கிருந்தது. இத்தகைய போக்கைக் குணராசாவின் நூலில் காணமுடியாது.

பெரியார் குல சபாநாதன் அவர்களே, அந்நூலை தாம் எழுதிய காலகட்டத்தில் தாம் சந்தித்த சவால்களை, ஒரு வரலாற்று ஆசிரியனுக்கு இருக்க வேண்டிய நேர்மை, கடமை உணர்ச்சி ஆகிய பண்புகளை வெளிக்காட்டும் விதத்தில் தமது நூலின் முன்னுரையில் பின்வருமாறு கூறுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

'இக்கோயில் அறங்காவலாளராகக் கடமையாற்றும் குகபுரீ குமாரதால மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் இந்நூற் பிரதியைப் பார்வையிட்ட பின்னர் சிற்சில பகுதிகளை நீக்கி விட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். திரு.ம. பூரீகாந்தா அவர்களும் யானும் அறங்காவலருடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாகச் சில பகுதிகள் நீக்கப்படலாயின. இது தேஸ்தான வெளியீடாதலின் அறங்காவலர் விருப்புக்கேற்ற வகையில் இந்நூலை வெளியிடுவதற்கேற்ற முறையில் அமைக்க வேண்டியதாயிற்று'

பெரியார் குல சபாநாதன் அறங்காவலர் அவர்கள் தம்மை தமது நூலின் பிரதியில் என்ன என்ன பகுதிகளை நீக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார் என்பதை விபரமாகக் குறிப்பிடாவிட்டாலும் கூட, கலாநிதி குணராசாவின் நூலினைப் படிக்கும் போது தணிக்கைப்

பகுதியாக நல்லூர் ஆலயத்தின் புனர்நிர்மாணமும் அதன் உரிமையும் அதன் முக்கிய அம்சங்களாக விளங்கி இருக்கலாம் என்பது புலனாகின்றது.

நல்லூர் ஆலயம் தகர்க்கப்பட்டு அதனிடத்தில் தற்போதைய கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது என்று ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். டச்சுக்காரர் வழிபாட்டு உரிமையை, இந்துக்களுக்கு நல்கிய போது இத்தேவாலயத்திற்கு அருகில் ஒரு சிறு மடாலயம் அமைத்து, வேல் வழிபாடு தோற்றம் பெற்றது. இதற்கான முயற்சியில் முன்னின்று உழைத்தவர் கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் ஆகும். இவர் ஒரு சமயம் நல்லூர் கந்தன் ஆலயத்தின் வழிவழிவந்த குரு பரம்பரையினராகவும் இருக்கலாம். இதனாற்றான் இவ்வாலயத்தை அமைப்பதில் அக்கறை இருந்தது.

இம்மடாலயம் 1734 இல் அமைக்கப் பெற்றது. இதற்காக டச்சுக்காரரிடம் உத்தரவு பெறவேண்டிய பணி சிரமமானது. காரணம் டச்சு அதிகாரிகளை பல்வேறு அறிமுகங்கள் மூலம் திருப்பிப்படுத்தப்பட வேண்டி இருந்தது. இதனை ஒப்பேற்றி வைத்தவர் அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவராக மதம்மாறி, அதன் சின்னமான ஞானஸ்தான பெயராகிய 'தொன்யுவான்' என்ற பெயர் பூண்ட தற்போதைய கோயில் அறங்காவலரின் மூதாதையராகிய மாப்பாண முதலியார் ஆகும். சிறாப்பராகப் பதவிவகித்தவர். மதம் மாற்றத்தால் பல சலுகைகளைப் பெற்றவர். இதனால் டச்சுக்கார அதிகாரிகளுடன் கிருஷ்ணையரின் வேண்டுகோளை எடுத்துக்கூற இவருக்கு வாய்ப்பிருந்தது.

எனினும், பின்னர் தற்போதைய ஆலயம் இருக்கும் இடத்தில் (குருக்கள் வளவு அல்லது பிராமணவளவு) 1749 இல் ஆலயம் அமைக்கப் பெற்றது. இது பற்றிக் குணராசா (பக் 134) பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

எனவே பொது மக்களிடமிருந்து ஆலயத்திருப்பணிக்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட நிதியினைக் கொண்டு கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்ற பிராமணரால் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. ஆலயத்தின் பிரதம குருவாக சுப்பையர் தெரிவானார். அவரின் கீழ் (இரகுநாத) மாப்பாண முதலியார் என்பவர் சுப்பையரோடு சேர்ந்து ஆலய பரிபாலனத்தை நடாத்த நியமனமானார். கிருஷ்ணையர் சுப்பையரே அக்கோயிலின் முதற் பூசகராக விருந்தார்.

இக்கோயிற்சிறப்பணியில் கிருஷ்ணையர் சுப்பையருக்கு உறுதுணையாகக் காணப்பட்டவர் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாராகும். இவர் சுப்பையருக்கு முன்னைய மடாலயம் அமைக்க டச்சுக்காரரிடம் உத்தரவு வாங்கிக் கொடுத்த தொன் யுவான் மாப்பாண முதலியாரின் மகனாவார். இவர் கிறிஸ்தவராக மதம் மாறவில்லை. காரணம் இக்காலத்தில் டச்சுக்காரரின் ஆட்சி முடிவடையும் கட்டத்தை நோக்கியிருந்தது.

எனினும் இக்கோயிலை 1749 இல் கட்டப் பெற்றது என்ற ஒரு கூற்றும் 1793 இல் கட்டப்பட்டது என்ற இன்னொரு கூற்றும் காணப்படுகிறது. இது பற்றி விரிவாக ஆராய இடமிருக்கிறது.

நிற்க, ஆலயபரிபாலனத்தைக் கிருஷ்ணையர் பரம்பரையினரும் தொன் யுவான் மாப்பாண முதலியார் பரம்பரையினரும் நடாத்திவருகையில் சிக்கல் ஏற்பட்டபோது நீதிமன்றத்தினை நாட வேண்டியிருந்தது. அப்போது பிரசித்தி பெற்ற நீதிபதியாக விளங்கிய சேர் அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸரன் வழங்கிய தீர்ப்பு இவ்வாலயத்தை நிர்மாணித்ததில் கிருஷ்ணையர் கொண்ட பங்கினைக் கோடிட்டுக்காட்டுகிறது. (குணராசா பக். 136)

(கந்தசுவாமிகோயிலின் சகல நடவடிக்கைகளையும் இன்றைய பிரதம குருவும் (ஆறுமுக) மாப்பாண முதலியாரும் இணைந்தே நிர்வகிக்க வேண்டும். ஆலயப் பொருட்களுக்குச் சேதாரம் நேரா வண்ணம் அவை ஓர் அறையில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டு, அந்த அறை இரு பூட்டுகளால் பூட்டப்பட வேண்டும். அப்பூட்டுகளின் சாவிகளிலொன்று பிரதம குருவிடம், மற்றையது குறித்த (ஆறுமுக) மாப்பாணரிடமும் இருத்தல் வேண்டும்''

இத்தீர்ப்பின் பின்னர், சில ஆண்டுகளின் பின்னர், ஆறுமுக மாப்பாணர் அக்கால அரசாங்க அதிபருக்கு (கலெக்டர்) ஒரு மனுவினைச் சமர்ப்பித்து 1811 இல் ஆலயத்தின் முழு உரிமையாளருமானார். இது பற்றிக் குணராசா (பக்.138) பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'எனவே யாழ்ப்பாணக்கலெக்டரின் இச்செயலினால் கிருஷ்ணையர் சுப்பையரின் பரம்பரையினர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயவுரிமையை இழந்தனர். மாப்பாண குடும்பத்தினர் ஆலயத்தின் ஏகபோக உரிமையைப் பெற்றனர்.

மாப்பாண குடும்பத்தினர் ஆலயத்தின் முழு உரித்தாளராக வந்தமை பற்றியும், கிருஷ்ணையர் பரம்பரையினர் தமது உரிமையை எவ்வாறு இழந்தனர் என்பது பற்றியும் குணராசா எடுத்துக்கூறினாலும் கூட இது பற்றி விரிவாக ஆராய இடமுண்டு. இத்தகைய தீர்ப்பினால் கோயிலை நிறுவியவர் பட்டியலில் புவனேகபாகுவுடன் இரகுநாத மாப்பாணரது பெயரும் இணைக்கப்பட்டது. 1882 இல் கச்சேரியில் தயாரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்துச் சைவ ஆலயங்களின் பதிவேட்டில் கோயிலை நிர்மாணித்தவராக இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் பெயரே இடம் பெற்றது. நல்லூர் கோயிலின் வரலாற்றில் கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் பரம்பரையினரின் பங்கும், ஆறுமுக நாவலர் கொண்டிருந்த தொடர்பும் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய தனியான அத்தியாயங்களாகும்.

சமயத்துறையில் சாதி என்பது கிடையாது
சாதி என்பது வெறும் சமூக ஏற்பாடேயாகும்.
ஆதலால் மதத்தை குறை சொல்லிப் பயனில்லை
மக்களைத்தான் குற்றம் சொல்லவேண்டும்.

சாதி என்பது வேதாந்த மதத்திற்கு விரோதமானது
சாதி என்பது ஒரு வழக்கமே தவிர வேறில்லை.

-விவேகானந்தர்.

நல்லை முருகப்பெருமான் திருக்கோயிலும் நல்லை முருக பக்தர் நாவலர் பெருமானும்

கலாகீர்த்தி, பேராசிரியர்,
டாக்டர், பொன். பூலோகசிங்கம்

தொன்மைச் சிறப்புமிக்க சைவசமயம், தமிழர் பாரம்பரியத்திலே வளர்ந்த சமய நெறியாகும். தமிழ் நாட்டிலே அந்நெறி பேரானாகப்பெருக்கெடுத்துக் கால்வாய்களிலே தடம்புரண்டு விட்ட போதும், ஈழம் அதன் முக்கிய பண்புகளைப் புறச்சமயங்களின் மூர்க்கத்தின் முனையிலும் பேணிப் பாதுகாத்த வன்மை குறிப்பிடத்தக்கது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே சைவம் கண்ட மறுமலர்ச்சியில் ஈழம் முக்கியத்துவம் வகிக்கக்கூடியதாய் இருந்தமைக்கு அவ்வன்மையினை முக்கிய காரணமாகக் கூறவேண்டும்.

சைவசமய நூல்களைத் தேடிப் பதிப்பித்து, அவற்றிற்கு உரைகண்டு, அவற்றிலே கூறப்பெற்ற சமய உண்மைகளை, எளிமையாக, எடுத்தாலும் பேச்சாலும் அறிமுகஞ் செய்து, சைவ தூஷணங்களைப் பரிகரித்து, சைவத்திற்புருந்து கொண்ட களைகளை அகற்றி, சைவசமய வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய நிறுவனங்களை அமைத்து, ஈழத்துச் சைவர் ஆற்றிய திருப்பணிகளுக்குச் சைவ உலகம் கடப்பாடுடையது.

அந்நிய மதங்கள் அநுபவித்த அரசு போகத்தால் அரசின் ஆதரவின்றி, சமய தாபனங்களின் பக்கபலம் இன்றி, அந்நிய மதப்பரம்பலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் திகைத்து நின்ற நிலையிலே ஈழத்துச் சைவர் சமூகத்திலே சமய அறிவு குன்றி மூடநம்பிக்கைகள் மலிந்து காணப்பட்டமை வியற்பிற்கு உரியதன்று பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே பாரம்பரிய விழிப்பு ஏற்பட்டபோது அந்நிய மதப்பரம்பலைத் தடுக்கவும் சுயமதத்தின் குறைபாடுகளை நீக்கவும் சமய அறிவு இன்றியமையாததாக உணரப்பட்டது. அவ்வுணர்வின் பிரதிநிதியாக அன்று தோன்றியவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர்.

சமய தெளிவினை உருவாக்குதல் அவ்வளவு எளிதாக இருக்கவில்லை. பௌத்தம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாமியம் போலன்றித்தமிழர் வளர்த்த சைவ மதம், வைதீக மதங்களின் கோட்பாடுகளினாலே பல்வேறு மயக்கங்களையும் தோற்றுவித்துத் தன் தனித்தன்மையை இழந்து நின்றது. ஆயினும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் தம் லட்சிய நெறியில் இருந்து பின்வாங்கவில்லை.

சைவசமயிகளிடையே சமய அறிவினை வளர்க்க நாவலர் பெருமான் அரும்பாடுபட்டார். தமிழ்நாட்டிலே அவர்மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வீரபணக்கத்தாற் பாதிப்படைந்தது. ஆனால் ஈழத்திலே அவை அளித்த பலனை யாரும் மறுத்து விட முடியாது. ஈழத்துத் தமிழ் மக்களுக்கு இந்து சமயி என்ற சொல்லே பொருளற்றது. அவர்களுக்கு 'சைவசமயி என்பதே பொருள் உடையதாகப் பெரிதும் காணப்படுவது. இந்த நிலை இன்றும் அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. பௌத்த மதத்தின் சுத்த நிலை ஈழத்திலே காணப்படுவதாகக் கூறல் உண்மையோ இல்லையோ, சைவத்தின் சுத்த நிலை இங்கு நெடுங்காலமாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்நிலைக்கு ஆறுமுகநாவலரும் அவர் பரம்பரையினரும் காரணகர்த்தாக்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை வரலாறு புறக்கணிக்க முடியாது.

பௌத்தருக்குத் திரிபீடகம் போலவும் கிறித்தவருக்கு பைபிள் போலவும் இஸ்லாமிய

ருக்குக் குரான் போலவும் சைவருக்குப் பிரமாண நூல்கள் சைவாகமங்கள் ஆயினும் இவ்வடிப்படை உண்மையைச் சைவசமய பரிபாலகராகத் தம்மைக் கருதிக் கொண்டவர்கள் புறக்கணித்து பெருந்துரோகம் செய்திருக்கிறார்கள். இதை அவர்கள் வேண்டுமென்றே செய்திருப்பது விசனிக்கத்தக்கது வைதீகத்தினை சைவர் மீது திணிக்கப் புறப்பட்டவர்கள் செய்த துரோகத்தினை நாவலர் பெருமான் காலம்வரை யாரும் உணர்ந்ததாகக் தெரியவில்லை பெரியபுராண சூசனத்திலே நாவலரவர்கள் இத்னைத் தெளிவாக உணர்ந்தி யிருக்கிறார். நாவலர் பெருமான் என்றும் வேதத்திற்குப் பிரசாரகராக இருக்கவில்லை. இத்னைத் தாங்க முடியாதவர்கள், அவரைச் சூத்திரர் வாக்கத்தினர் என்று கூறி அமைதி காணமுற்பட்டுள்ளது விசனிக்கத்தக்கது.

ஆறுமுகநாவலர் வேதத்தினைப் பூருவ பக்ஷமாக கருதியவர். அதனை அடிப்படையாகக் கருதியவர் அல்லர். சித்தாந்தத்தினையே அவர் அடிப்படையாகக் கொண்டவர்; சிறப்பாகப் போற்றியவர். அவர் ஆகமாந்தி. சைவாகமங்கள் சைவமத்தின் தத்துவங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் சமயாசாரங்களையும் சிவாவிக்கிரக அமைப்புகளையும் கோயிலமைப்புகளையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. இத்தன்மைக்கான முக்கியத்துவம் உடையனவாகச் சைவாகமங்கள் விளங்கிய போதும், அவற்றைச் சைவ மக்கள் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ளவில்லை.

இதனால் நாவலரவர்கள் சைவாகம உணர்வையும் அறிவையும் சைவமக்களிடையே வளர்க்க முனைந்தார். சிவதீக்ஷையில்லாத வைதீகப் பிராமணர் கையிலே விபூதி வாங்காத நியமம் பூண்டார் பிலவங்க ஸ்ரீ மார்சுமி 18 ஆம் தேதி (31.12.1847) முதல் அவர்கள் ஆற்றிய சைவப்பிரசங்கங்களும் சைவாகம அறிவை சைவரிடையே வளர்க்க மேற்கொண்ட முயற்சிகளாகக் காணப்படுகின்றன. செயலாலும் பேச்சாலும் மட்டுமன்றி எழுத்தாலும் சைவாகம அறிவை அவர் வளர்க்க முன்னின்றார்.

“குருபூசை” எனும் கட்டுரையிலே சைவசமயத்திற்கு நாவலரவர்கள் தரும் இலக்கணம் மேல்வருவது.

“விபூதி ருத்திராக்ஷதாரணமும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரஜயமும் சிவலிங்கோபாசனையும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டபடினும் சிவாகமத்தில் விதித்தபடி சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு அநுட்டிக்கப்பட்டாலன்றி முத்தி சித்தியாது என்று விசுவசித்து அங்ஙனம் விசுவாசித்தபடியே ஒழுகும் மார்க்கம் சைவசமயமெனப்படும்”

“உண்மை நாயன்மார் மகிமை” எனும் கட்டுரையிலேயும் சிவாகமங்களின் முக்கியத்து வத்தினை நாவலர்கள் வற்புறுத்துகின்றார். சமய தீக்ஷை முதலிய தீக்ஷைகளையும் சத்தியாவந் தனம், சிவபூசை முதலிய கிரியைகளையும் அந்தியேட்டி முதலிய கிரியைகளையும் பரார்த்தக் கிரியைகளையும் விதித்த நூல்கள் சிவாகமங்களே என்று அங்கு விரித்துரைத்துள்ளார்.

சைவசமயிகளிடையே சைவசமயம் பலம்மிக்க இயக்கமாக அமைந்தாலன்றிப் புறச்சமயிகளின் பிரசாரத்தினை எதிர்த்து நிற்பதற்குத் தேவையான ஆற்றல் இருக்காது என்பதை நாவலரவர்கள் பரிபூரணமாக நம்பினார். சைவாக உணர்ச்சி சைவத்திற்கும் புத்துயிர் அளிக்கும் என்பதைத் தெளிவாக நாவலரவர்கள் கண்டு கொண்டார். சைவாகம உணர்ச்சிக்கு நிதர்சனமாக நாவலர்களின் சிந்தனையிலே அன்று தோன்றியவற்றிலே பிரதானமானது திருக்கோயிற் புனருத்தாரணம். சைவமக்களின் சித்தத்தையும் உள்ளத்தையும்

ஈர்க்கும் ஆற்றல் மிக்க திருக்கோயில் சைவாகம விளக்கத்திற்கும் தெளிவுக்கும் சிறந்த பயிற்சிக்களமாகக் காணப்பட்டமை எதிர்பார்க்க வேண்டியதே.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களிடையே சிறப்பிடம் பெறும் திருத்தலங்களிலே நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயில் குறிப்பிடத்தக்கது. வரலாற்றுத் தெளிவு கண்ட காலம் முதலாய் அவர்களுடைய பிரதான வழிபாட்டுத் தலமாக நல்லை முருகன் திருக் கோயில் விளங்கி வந்துள்ளது. அதன் செல்வாக்கு ஏனைய குகாலங்களின் அமைப்பிலும் நடை முறைகளிலும் காணப்படுகின்றது. இதனால் நாவலரவர்கள் நல்லைக்கந்தன் கோயில் அமைப்பிலும் நடவடிக்கைகளிலும் அக்கறை செலுத்தினார்கள்.

“இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே முக்கியமான கோயில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலே என்று நீங்கள் உங்கள் வழிபாட்டை அங்கே செய்கிறீர்கள். உங்கள் பொருளை மிகுதியாக அங்கு செலவழிக்கிறீர்கள். அக்கோயிலும், அங்கே நடக்கும் பூசை திருவிழா முதலியவைகளும் சிவாகமங்களுக்கும் குமாரதந்திரத்துக்கும் முழுவிரோதம் அவ்வாகம விரோதங்களையே உங்களுடைய மற்றைக்கோயில்களுக்குப்பிரமாணமாகக் கொள்ளுகிறீர்கள். (நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்)

என்று நாவலர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

நல்லை முருகன் கோயிலதிகாரி 'தமிழ்' இரகுநாத மாப்பாணருக்கு ஆறுமுகநாவலர் சிவாகமவிரோதங்களைப் பலமுறை எடுத்துரைத்து அவற்றை திருத்தல் வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். விளைவேலி வேதக்குட்டிக்ருகங்கள் 1847 ஆடிமாதம் கோயில் திருவிழா நடத்த வந்திருந்தபோலும் அவர் முன்னிலையிலும் இரகுநாத மாப்பாணருக்கு நாவலரவர்கள் போதனை செய்தார். தம்போதனை கோயிலதிகாரிக்கு உடன்பாடாமை கண்டு நாவலரவர்கள் நல்லை முருகன் சந்நிதியை நாடாத நோன்பு பூண்டார். அத்தோடு பிலவங்களுதைபி (1848) வண்ணைச் சிவன் கோயிலிலே வெகுசனக்கூட்டத்திலே நாவலரவர்கள் நல்லையாலயத்தின் குற்றங்களை எடுத்துச் சாத்திரப்பிரமாணம் காட்டிக் கண்டித்துப் பிரசங்கித்தார் கோயிலார் கட்சியினர் அப்பிரசங்கத்தினைச் சுப்பிரமணிய தூஷணம் என்று தூற்றியதோடு அமையாது நாவலரவர்கள் விரைந்து ஆடுவார் என்று சாபமிட்டுக்கொண்டும் திரிந்தனர். அத்தோடு நல்லைமுருகன் கோயிலிலே கீலளு ஆடிம (1848) திருவிழாவின் போது நாவலரவர்களின் வண்ணைப்பிரசங்கத்தினைக் கண்டித்து பிரசங்கம் செய்யப்படும் என்று விளம்பரமும் விடுத்தனர். கோயிலார் கட்சியினர் பிரசங்கத்தினை நடத்த முடியாமற் போய்விட்டபோதும் நாவலரவர்களின் சைவப்பிரசங்கங்களைக் கேலி செய்யும் முயற்சிகளிலே தயங்காமல் ஈடுபடத்தவறவில்லை. நாவலரவர்களின் உருத்திராஷரப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்களில் சிலர், உருத்திராஷரமாலை தரித்துக் கொண்டு கோயில் திருவிழாவுக்கு வந்திருந்தபோது அவர்களின் மத்தியிலே சில பிள்ளைகளுக்குத் தலையிலும் கழுத்திலும் பனங்காய்ப் பணிகார மாலை அணிவித்து நிற்கும்படி செய்வித்தது அவற்றிலொன்று.

பிலவங்களு ஆடிம (1847) முதல் 25 ஆண்டு நல்லைமுருகன் சந்நிதியை நாடாத வன்றொண்டரை, நாவலர் பெருமானை ஆங்கீரசளு ஆனிம (1872) கோயிலார் அறுகிக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளுமாறு வேண்டியபோது கோயிற்குற்றங்கள் பலவற்றை நேர்முகமாக நாவலரவர்கள் கண்டித்தார்கள். கோயிலார் குற்றங்களுள்ளே அப்பொழுது திருத்தக்கூடியவைகளை அப்பொழுதே திருத்துவதாகவும், மற்றவைகளைப் புதுப்பிரதிட்டைக்குப் பின்பு திருத்துவதாகவும் உறுதிமொழி கூறினார்கள். அவ்வுறுதிமொழியை மதித்து சிவாகம

விரோதங்களை நீக்கலாம் என்ற நற்பசையோடு, தெய்வானையம்மை திருக்கல்யாணத்திற்குப் பொருள் சொல்ல நாவலரவர்கள் சென்றார்கள். அப்போது நல்லைமுருகன் ஆலயப் பிராமணர் அல்லாதார் அத்தருணத்திலே புராணத்திற்குப் பொருள் சொல்லக்கூடாது என்று நியமம் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலரவர்கள் பொருள் சொல்லி முடிந்தவுடனேயே தம் முன்புறத்திலே குமைந்து கொண்டிருந்த சிவாகம விரோதங்களை வெளிப்படுத்தத்தவறவில்லை கோயிலார் நாவலரவர்களின் கருத்துகளுக்குச் செவிமடுப்பது போன்று நல்லூர் பொன்னம்பல பத்தர் சென்னையில் இருந்து வருவித்த சிவாவிக்கிரகங்களைத் திருவிழாக்காலத்திலே உபசாரத்தோடு உலகறியக் கோயிலுள்ளே சேர்ப்பித்தனர் கந்தைய மாப்பாணர் ஆயிரம் கடிதம் அச்சிடுவித்து வெளிப்படுத்தி ஆங்கீரச ஸ்ரீ தை பீ (1873) ஏழாம் தேதி சனிக்கிழமை இரவு நல்லைச்சந்நிதியிலே ஒரு சபை கூட்டினார். அச்சபையிலே நாவலரவர்கள் மீண்டும் ஆகம விரோதங்களை எடுத்து விளக்கினார். நாவலர்களைத் தலைவராகவும் ஏனைய ஐவரை உறுப்பினராகவும் கொண்ட திருப்பணிச் சபையொன்று கூட்டத்தின் முடிவிலே நிறுவப்பட்டது கையொப்பக்காரருள்ளே சில உதவிய பொருள் கொண்டு கருவூரிலிருந்து சிறந்த கருங்கற்கள் வருவிக்கப்பெற்றன. திருப்பணிச்சபையாருள் ஒருவர் சேர்ந்த பணம் கருங்கற்களுக்குப் போதாமை கண்டு வட்டிக்குப் பணம் எடுத்துக் கொடுத்தார்.

நாவலரவர்களுக்கும் கோயிலாருக்கும் இடையே நிலவிய சமரசம் பலளு (1874) திருவிழாவின் அந்தத்திலே முறிந்தது. ஒருவருடம் வரை பிறரைக் கொண்டு கோயிலாருக்கு போதனை செய்தும், அது சித்தியடையாது போனமையால், நாவலரவர்கள் ஒரு பத்திரிகை எழுதி, அதன் கையெழுத்துப் பிரதியொன்றினைக் கோயிலாருக்கு அனுப்பி வைத்தார். அதுவும் சித்திபெறாததால் அதனை நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் என்ற பெயரிலே அச்சிடுவித்து யுவளு ஓடிபி (1875) வெளியிட்டார். இப்பத்திரிகையிலே நாவலரவர்கள் ஆகம விரோதங்களிலேயே அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

நல்லை முருகன் கோயிலுக்கு அன்று தூபி இல்லை தூலலிங்கமான தூபி இல்லாதது கோயிலாகாது என்பது ஆகமம். திருக்கோயிலின் பிரதான - இதயாதானமான கர்ப்பக்கிருகம் கருங்கல்லினாலே கட்டப்பட வேண்டும் என்ற நியமம் அப்போது போற்றப்படவில்லை. கார்ப்பக்கிருகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் சூக்குமலிங்கமான மூலமூர்த்தி, சிலை வடிவினதாய், அட்டபந்தனம் செய்யப்பெற்றதாய், அசைவில்லாததாயுள்ள அசலமூர்த்தி நல்லையில் அன்று நிலவிய மூலமூர்த்தி வெள்ளியினாற் செய்யப் பெற்றதாய் அட்டபந்தனம் செய்யப்பெறாததாய், இடம் பெயர்வதாயுள்ள சலமூர்த்தியாகிய வேவலாயுதம் மூலமூர்த்தி உற்சவமூர்த்திகள் சுப்பிரமணிய விக்கிரகங்களாகாது. வேலாயுதங்களாய் அன்று இருந்தமை ஆகமவிரோதம் வேலாயுதத்தினை கந்தசுவாமியின் வடிவமாகக் கருதமுடியுமா என்று நாவலர்கள் கேட்கிறார்கள் வேலாயுதத்திற்கு இரு மருங்கும் தெய்வானையம்மை வள்ளியம்மை என்னும் தேவிமாரை நிறுத்தல் அபசாரம் ஆகாதா என்று ஐயுறவு கொள்ளவைக்கிறார் நாவலர் பெருமான். விக்கினேசுப்பிரதிட்டை இல்லாமையும் சண்டேசுரர் கோயில் இன்மையும் வைரவர் பிரதிட்டைக் குற்றங்களும் நாவலர்களால் எடுத்துக்காட்டப் பெற்றுள்ளன. பூசுக் தன்மைகளும் அவர்கள் புரியும் குற்றங்களும் விரிவாக எடுத்துக்காட்டப் பெற்றுள்ளன. மகோற்சவம், பூசை, விழா தொடர்பான தவறுகளும் நாவலரவர்களால் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

ஆகம விரோதங்களிலே கவனம் செலுத்திய நாவலரவர்கள், நல்லூர் கந்தசாமி கோயில் இரண்டாம் பத்திரிகை, மித்தியா வாத நிதர்சனம் என்பனவற்றிலே சுய கௌரவத்தினைக் காப்பற்ற வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். நாவலரவர்களுக்கு எதிராக எழுந்த பிரதிகண்டனம், பரிகண்டனம், சம்பஷணை வச்சிரகுலிசம் என்பன தூஷணை மலிந்து காணப்பட்டனவே ஒழிய நாவலரவர்களின் கருத்துகளுக்கு விடை தருவனவாய் இருக்கவில்லை. இதனால் மித்தியாவாத நிரசனத்திலே நாவலரவர்களும் எதிரிகளின் பாணியிலே கண்டனம் செய்தார். நாவலரவர்கள் "வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்" என்பதற்கு மித்தியாவாத நிரசனம் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

சிதம்பரமும் நல்லூரும் நாவலரவர்கள் மிகவும் நேசித்த புனிதத் தலங்கள். இரண்டிடத்திலும் அவர் மிகவும் வேதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டார். 1870 இலே ஈழம் மீண்ட நாவலரவர்கள் திரும்பித்தமிழ்நாட்டுக்குப் போகவில்லை. 1874 நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பின்னர் நல்லைச்சந்நிதியை நாவலரவர்கள் நாடவில்லை.

சைவப்பெருமக்கள் நாவலர் பெருமானின் திருவுருவத்தினை நல்லைச்சந்நிதியிலே எழுந்தருளுவித்து அவருக்கு ஆத்ம சாந்தி செய்ய ஆசைப்பட்டனர். நாவலர் தர்மமாக வழங்கப்பட்டிருந்த காணியிலே 1969 ஜூன் மாதம் 29 ஆம் தேதி நாவலர்பெருமானின் திருவுருவம் எழுந்தருளுவிக்கப்பட்டது. ஆனால் 1969 இலே சாதிக்க முடியாததை 1985 இலே சிலர் சாதித்து விட்டனர். ஈழத்துத்தமிழ் மக்களுக்குப் பெருமை தேடித்தந்த பெருமகனை, மக்கள் மனமுவந்து அளித்த புனித இடத்திலிருந்து 1985 ஆகஸ்டு மாதம் 17 ஆம் தேதி மாலை அப்புறப்படுத்திவிட்டனர்.

என்ன வரங்கள், பெருமைகள், வெற்றிகள்
எத்தனை மேன்மைகளோ;
தன்னை வென்றாலவை யாவும் பெறுவது
சாத்தியமாகு மென்றே
முன்னை முனிவர் உரைத்த மறைபொருள்
முற்றுமுணர்ந்த பின்னும்
தன்னை வென்றானும் திறமை பெறாதிங்கு
தாழ்வற்று நிற்போமோ?

-ஆத்ம ஜெயம். பாரதி

THE NALLUR KANDASWAMY TEMPLE

by. Nirmala Ramachandran

Lord Muruga is the embodiment of valour and is highly venerated in Sri Lanka and Tamil Nadu. According to mythology he is the chief warrior of the Hindu Pantheon and the purpose of his creation by Lord Shiva was to liberate the Devas from extreme humiliation endured by them at the hands of Soorapadman and the Asuras. The legend states that Soorapadman through prayer and penance obtained from Lord Shiva the boon that he could not be destroyed except by someone excelling Lord Shiva. His boon of evading death rather than rebirth made him egoistical and he started committing a number of atrocities. To put an end to the activities of Soorapadman and the Asuras, Lord Shiva chose to procreate himself in a superior form. This resulted in the creation of Lord Muruga a superior status than himself, Lord Shiva elevated him to a position of his Guru who initiated him into the "Pranava mantram" Hence Lord Muruga is also known as Sivaguru and Swaminathan.

Temples constitute a rich heritage. The tenacity of the Hinduculture rests upon the stable base of our temples which have been the traditional centres for fostering the growth of Art, Music, and Literature. Many temples in Sri Lanka dedicated to Lord Muruga have provided the Hindus this stability and been a powerful force in moulding character through devotion and spiritual discipline. The Nallur Kandaswamy temple situated in the outskirts of Jaffna has emerged as one of the foremost shrines in the northern peninsula.

The origin of the temple is shrouded in controversy. According to the Yalpana Vaipava Malai (a Garland of Jaffna history) written by Mailvagana Pullevar, the Nallur Kandaswamy temple was built in the 13th century by Puvaneyya Vaku, a minister to Kulangai Arya Chakravarthi. Another surmise is that it was built in the 15th century by Sempahap Perumal later Buveneka Bahu, which may be evidenced by the inclusion of his name in the daily recitations (Kattiyams) at the Temple. Other writers have expressed diverse views on the origin of this historic temple.

With the advent of the Portuguese, cities, villages, and temples were plundered and destroyed. The Nallur Kandaswamy Temple did not escape this catastrophe, and in 1620 Phillip de Oliviera on defeating Sangili razed this temple to the ground leaving no trace of even its foundation. It was only during the Dutch occupation that Don Juan Mappana Mudaliyar, a shroff at the Kachcheri, using his influence obtained approval in 1734 to erect a madam, at the present site of the temple, for the worship of Lord Muruga. Since then, the hereditary custodians of the temple have been the descendants of Don Juan Mappana Mudaliyar. Like Phoenix rising from the ashes the Nallur Kandaswamy Temple rose again, literally and metaphorically. With the turn of the century this temple which was of modest proportions grew to its present form due to

the untiring efforts of the custodians, namely Sangarapillai Mapanna Mudaliyar, Ragunatha Mappana Mudaliyar, Shanmugadas Mappana Mudaliyar and kumaradas Mappana Mudaliyar. An important milestone in the history of the temple during the stewardship of shanmugadas Mappana Mudaliyar occurred in the late 1950's when the doors of the temple were opened to the so called 'depressed classes' of Jaffna.

Worship at the Nallur Kandaswamy Temple is pervaded by joyousness, and reverberates with music and happiness. The inner walls depict paintings of Lord Muruga and stories from the puranas. At this temple every day is a festive day. The annual festivals provide great occasions for religious fervour. "Nothing is more certain than the value of a succession of festivals in making and preserving popular Hinduism as a living religion to the masses"- A.C Bouquet.

These festivals which demonstrate the solid achievement of unity in diversity are held at various times through out the year. They give a opportunity for Hindus to express with dignity and fervour their affection and allegiance to Lord Muruga. Most festivals commemorate events in mythology which symbolises the destruction of the forces of evil. To many Hindus myths and symbols are the foundation of their reality.

The Nallur Kandaswamy Temple is renowned for the beauty, artistry, and precision of its festivals. In a changing world this temple keeps pace with modern times without sacrificing any of its age old rituals. The high festival in the temple calender takes place in July/August each year, commencing with the flag hoisting ceremony and continues for twenty five days. The daily festivals, like gems in a necklace are each a work of art, indicating painstaking effort. The beauty of adornment of the icons of the Vel and Lord Muruga and his consorts are so exquisite that they bring joy to the thousands of devotees who throng the temple precincts, resulting in the presiding deity of this temple being known as "Alankara Kanthan" (Lord of exquisite adornment) even beyond the shores of Sri Lanka. However, the highlight of the year is the "Ther" (Car) festival. From early morning the temple bells ring out their message and a sense of joy pervades the whole area. The majestic statue of Lord Shanmuga seated on a silver throne with his Consorts Valli and Deiveyani is indeed a vision of beauty and radiance. As the Lord leaves the entrance of the temple to proceed to the "Ther" one sees, but a sea of hands uplifted in salutation and shouts of "Haro Hara" reverberates throughout. This is an unforgettable moment of Darshan to the thousands of devotees gathered in every nook and corner including every vantage point outside the main entrance of the temple. The "Ther" is taken round the outer prakara of the temple by hundreds of devotees and accompanied by beautiful ~~Nathaswara music~~ and devotionals songs. In the early evening Lord Muruga and his consorts adorned only in green showers his blessings and fulfils the wishes of his devotees whilst returning to the temple. The festivals end with the water cutting ceremony which

symbolises the cutting of the knots of worldly attachment by devotees. Among the major festivals during the 25 days are the Manjam, Karthigai festival, Kailasavahanam, Vel Vimanam, Thandayuthapani festival, and Sapparam which are interspaced between the other daily festivals. These are followed by the lowering of the flag and the Thirukalyanam festival.

A unique feature in all Murugan temples is devotees arriving with Kavadies.

On the last two days of the festivals pilgrims carrying Kavadies converge on the precincts of the Nallur Kandaswamy Temple. Several varieties of kavadies were developed from time to time and quite a number of devotees have their tongues and cheeks pierced with 'Vels' while carrying the kavadi. The hanging kavadi is a recent development. The mythology of the origin of Kavady states that the sage Agasthiyar requested his most devoted disciple Idumban to bring him the twin mountain peaks of Sivagiri and Saktigiri given to him by Lord Shiva. Idumban detached the two peaks from Mt.Kailash, tied them to the ends of a pole which he placed across his shoulders and started his journey to earth. On the way Idumban was overcome with pride in his own strength and imagined that he was even greater than his own guru Agasthiyar. In order to teach him humility Lord Muruga assumed the form of a six year old boy who hid in one of the peaks while Idumban rested. When he awoke and tried to lift the peaks he was unable to do so. He spotted the child and a fight ensued which resulted in Idumban being mortally wounded. On the intercession of sage Agasthiyar, he was restored to life, and Idumban prayed to Lord Muruga that he be given the honour of serving him and stand guard before his temple for ever. Idumban vowed that he would help all devotees who carry the Kavady in honour of Lord Muruga to relieve them of their troubles. Thus began the sacred practice of carrying the kavady which is a semi circular yoke placed across the shoulders.

Important festivals among others celebrated at the Nallur Kandaswamy Temple are Skanthasashti, Thaipooasam, and Vaikasi Visakam. Skanthasashti is grandly celebrated in honour of Lord Muruga and his defeat of Soorapadman and the Asuras. It is a solemn festival in that devotees fast for six days and worship Him. In a wider context this festival signifies the truth that the soul receives supreme wisdom from Lord Shiva's grace and with that is able to overcome ignorance. Thaipooasam is celebrated in all Murugan temples as the asterism Poosam is considered to be auspicious and sacred. An elaborate festival is held at the Nallur Kandaswamy Temple on Vaikasi Visakam day. The asterism Visakam is considered to be the natal star of Lord Muruga and hence a celebration in all His temples.

Kumaradas Mappana Mudaliyar is the present hereditary custodian of the temple. The yeoman service rendered by him since his stewardship commenced in 1965 has witnessed a growth and expansion of the temple unmatched during any other period of the temple's history. During a span of over 30 years

he has been responsible for enlarging most beautifully the sanctum Sanctorum of the temple where the 'vel' is enshrined, and the Sanctums of Lord Shanmuga and Muthukumaraswamy the Vasantha Mandapam, and the Maha Mandapam. Smaller gopurams (towers) were built to enhance the main one which faces east at the entrance to the temple. Several bells were installed in their respective towers which pealed in unison with the original bell during festivals and auspicious occassions making a joyful sound. The inner and outer prakaras of the temple were widened and remodelled. The temple has now become a large religious arena by the incorporation of the Theertha Keri (pond) and the shrine of Thandayuthapani and spreads over several acres. It is to his credit that today the Nallur Kandaswamy Temple stands as a beacon to all Hindus in Sri Lanka. To the people of Jaffna its stability has been a refuge and sanctuary in their lives. It has been their joy and solace and brought a deeper meaning to the old adage "More things are wrought by prayer than this world dreams of".

"One can taste devotion and love of God
only through his Incarnation"

-Sri Ramakrishna

"The only proof of his existence is union with him the
world disappears in him. He is the peaceful, the good, the
one without a second"

-From the Mandoorkya Upanishad

A BACKGROUND TO THE UNDERSTANDING OF HINDUISM AS PURE RELIGION AND SOCIAL RELIGION

by:
Prof. C. Suriyakumaran

1. BELIEFS

- (i) *Hinduism* is at once a philosophy, a religion, and a way of life. In one sense, there is no religion called Hindu. The term "Hindu" is purely one of geographic origin, referring to a river, Sindhu (the Indus), where the particular religion- as also the language, arts, agriculture, and civic systems- synthesised with the ancient Indus Basin civilisation of around five thousand years ago, into its present form.
- (ii) "*Brahmanism*", the attainment of the Universal Soul, the Brahman, or Vidya Dharma, is a nearer description of the religion itself. (Whence, the name Brahmins arrogated by the priestly class to themselves.)
- (iii) Its outlook being catholic and free, it is also called '*Sanatana Dharma*', Eternal Religion.
- (iv) It accepts the reality that there are varying intellectual and spiritual levels in peoples and all cannot take the same path; it therefore offers different approaches- to philosophers, poets, mystics, men of action, intellectuals, or men of simple faith. Such person may, therefore, be guided by his or her own individual spiritual level and experience and will, if he pursues his path with fervent intensity, attain the same goal.
- (v) Thus, its espousal as outstanding, the words spoken by Lord Krishna: "Who-soever follows any faith and worships me, under whatsoever denomination, in whatsoever form, with steadfastness, his faith shall I indeed reinforce". Paraphrased for today, it may read. Come to me as a Hindu, Buddhist, Christian, Moslem, Jew or Sikh. I shall make you a better Hindu, Buddhist, Christian, Moslem, Jew, Sikh. It would not say, your religion is wrong and to follow it is a sin, get converted to mine and heaven will be yours.
- (vi) Its fundamental beliefs have (a) no part of superstitions and superstitious practices that go as religion; and (b) no concept of 'competing' religions. '*Ekam Sat Viprah Bahudda Vidanti*'. All is God, is One. Sages call that by different names.

2. SCRIPTURES

There is no single book, teacher or prophet. There is a concept of Eternal Truth; and thousands of books and scriptures, and more than one Avatar (Incarnation).

The books and scriptures may be grouped under Six Sets.

- (i) The First Set, are the Srutis, that is the vedas - a long line of inspired writings- ending with the Vedanta (anta-end)- including the Upanishads which hold the essence of the philosophy of the Vedas.

Also of the Srutis are:

- (a) the four Upa (subsidiary) Vedas on Ayurveda (medicine), Dhanurveda (archery and weaponry), Ghandarvaveda (music and dance, including the Natyashastra of Bharata) and Arthashastraveda (policy,administration and commerce);and
- (b) six Vedarya (explanatory) works on the Vedas- Siksha by Panini on phonetics, Vyakarana also by Panini on grammar, Nirukta on etymology and linguistics, Chandras Shastra on prosody and versification, Kalpa Shastra on rituals and ceremonials, and Jyotisha on astronomy and astrology.
- (ii) The Second Set, are the Smritis (meaning 'remembered') or Dharma Shastras governing righteous conduct of individual, community, society, nation. Thus, the Srutis become described as Divine Law and the Smritis as Human law. In all, the Smritis are eighteen, including that of Manu the earliest law giver.
- (iii) The Third Set, are the Itihasas, the Epics,presenting Upanishad's philosophy in parable and story. The Ramayana by Valmiki(also called the Adi Kaviya, that is the Oldest Story). the Mahabharata including the Gita or Bhagavad Gita by Viyasa, the Yogavasista, and the Harivamsa, form the main epics. They are together called 'Suhrit Samhitas' or friendly compositions.

The Gita's emphasis on Nishkama Karma,Action without desire or passion,nor for the fruits thereof, is the central theme of the Mahabharata. Action -Which is matter- is prime and essential, to be manifest in full at all times in this life, to be inactive being wrongful. It may be creative or apparently destructive. It is Motive- the 'Soul' - which determines the goodness of the Action, basing itself on complete detachment, or "non-attachment", thus fusing completely the matters of the world and those of the spirit.

- (iv) The Fourth Set, are the Puranas- eighteen main and eighteen subsidiary tales conveying the Vedas, (i) above, and the Dharma Shastras, (ii) above, as short stories, and in murals.
- (v) The Fifth Set, are the Agamas, that is *theology*, for worship of deities giving rise to the great sects of Shaivites (devotees of Shiva), Vaishnavites (of Vishnu) and Shaktiaites (of Shakti, the manifestation of Cosmic Energy).

In them also are the rules for temple architecture; and the vast store of poetic compositions and exquisite devotional songs, rarely matched in piety, emotion, fervour and quality, specially in Siddhanta.

- (vi) The sixth Set, are the Dharshanas ('visions') of six schools of philosophy as they developed in time: (Nyaya, Vaiseshika, Sankhya, Yoga, Mimamsa and Vedanta). Vedanta itself had Advaita (of Sankara), Visistadvaita (of Ramanuja) and Dvaita (of Madhava) the second and third with close links to Siddhanta's "Dualism".

The Upanishads, the Vedanta Sutras, and the Gita together are called Rashana Traya or the three authoritative scriptures.

As in the writings of all religions, these schools have differed in some of their doctrines notwithstanding the all embracing unity of their religion: for example, the distinction as to the relation between the Soul (Atman) and the Supreme (Brahman) in the progress and final place of the Soul in Brahman. In pure Vedanta (Advaita Vedanta) the Soul is simply the Brahman itself, 'unmanifest', and when released through self-realisation becomes one with and part of the Brahman (Non-Dual). In Siddhanta (siddhi- divine wisdom) mostly represented in Shaivism, the Soul (Pasu) attains the Supreme (Pathi) by the Grace of the latter and resides, upon release (from "pasam"), beside the supreme, 'at its feet' as it were, and not merged indistinguishably, as one, with it.

- (vii) From all of these scriptures and traditions, is another tradition, namely that all worship, life, love, language, dance, music, song, sculpture- are a grand unity, each a worldly symbol of, and offering to, the Supreme Reality. Religion is all of life, and life is all of religion. Hence the intensely intertwined mosaic of religion, music, poetry, dance, sculpture, and living itself in the Indian tradition.

3. DOCTRINES

For all its wide range, the Tenets of Hinduism are clear and precise.

- (i) The Absolute Reality is simply "*Nirguna Brahman*"; "of being", Immanent-transcendent, outside the limits of the material, above time and space, Nirguna- without shape or form, without beginning and end, not male not female, so "Tat" (that is the impersonal), "Om Tat Sat"- Om, that which exists ('Om', the all embracing symbol). The Atman is simply the 'unmanifest' Brahman within finite being.
- (ii) To ordinary mortals, the Absolute is translated as "*Saguna Brahman*" of "Becoming", that is, with Attributes (of Nirgunan, Ishwaran, Easan) used as objects and means of devotion; and given "form".

- (iii) A basic concept of saguna Brahman is that of the Trinity - *Trimurti* of Ishwaran as Creator, Preserver and Destroyer (or Brahma, Vishnu and Shiva); and their female aspects as Saraswati, Lakshmi and Parvati (the last also Prakriti consort of Purusha the husband, or Shakti). The Offspring of Shiva and Parvati - Ganesha, Kartigeya with their other names are equally expressions of several attributes or qualities. All these names put together are legion, picturesque and meaningful, and recur in the personal names of millions in India and South and Southeast Asia.
- (iv) The cosmic concepts (a) of Shakti (primal energy), *Anu* ('atom'), and Sabda Brahman (the vibrations of the universe) along with that of (b) the Trimurti, provide basis for understanding of Reality, and for a 'science fact' which Hinduism held, that this universe will end at a given future time (the Hindu *Kalpa*) and a new universe will emerge.... and repeat itself; that all forms of matter are simply transmutations of Shakti, 'Anu' and Sabdam, and the rest is *Mayam*, 'Illusion'. The apparent separate reality called matter will ultimately get transisted back as non-matter, like the Atman, part of the infinite.
- (v) *Samsara* is the cycle through which each Atman, the individual soul residing in the physical world of illusion, passes until it is one with the Brahman-Param Atman.
- (vi) *Karma* is the law of action not inaction, Such action produces its reaction and each cause has its effect. It is for us to act to get where we should.
- (vii) *Dharma* is righteousness; and the need, the demand, that righteous duties must be performed in this Samsara.
- (viii) *Yoga* (to 'yoke' to unite the soul with God) is the path, or paths, by which the goal may be achieved; and is designed to meet peoples's varying natures and capacities. *never excluding or condemning those who do not have one or other capacity or do not pursue another's faith*. These are broadly:
- (a) *Bhakti yoga*, the path of Love, Devotion. The aims are to attain *Satyam* (Truth), *Sivam* (Love), *Sunderam* (Beauty). Images and idols, while known not to be God, are used as live symbols that stand for God in a particular attribute, as the worshipper chooses. They are the flag behind which he marches to God, like a soldier behind his country's. '*Bhava*' devotion, is at all times his. Many aspects of God can be chosen as Santa (father), Bala (child, son) Matha (mother), Shakti (Holy Spirit), Sakhya (friend), Dasya (master), Kanta (husband), Madhurya (lover); and others. In all these, the Bhakti (devotee) knows too that any symbol he may choose, even a place of worship devoid of any symbols, is only a symbol, equally as a blade of grass, a stone not yet hewn into an edifice, or any other.

(The twelve 'Alvars' and the sixty three 'Nayanmars' celebrated in South Indian literature, and among the most exquisite singers of God in this tradition, were all Bhaktas. Of one of them, the psalms of Thayumanavar, a celebrated western scholar had to exclaim that the people, from amongst whom these divine songs had arisen must have been especially blest of God indeed).

- (b) *Karma Yoga* is selfless Service, in any profession of work, without expectation of reward, without attachment, in self-discipline, self-restraint, and total absorption along the path of justice, compassion and dedication. No work is inferior to another, or superior, and Work is Worship.
- (c) *Gnana Yoga*, is the functioning of the intuitive intellect at its most sublime and evolved form. It bridges the gap between perfection of God and Imperfection of Man, as seen while pursuing Bhakti Yoga and Karma Yoga, through Jnana, knowledge or wisdom. So was the way of the Buddha, so later of those such as Ramakrishna Paramahmsa, Sankaracharya and Krishnamurti. As in all paths, the product of Realisation is permeating and sublime Love manifested in action according to the place, times and needs of the world in each one's time.
- (ix) Hence, Appayya Dikshitar, a saint-poet wished to say, " Lord, in my meditations, I have attributed forms to thee who art *Formless*. In singing hymns of thee, I have belied the truth that thou art *Indescribable*. By going on pilgrimages I have denied thy Omnipresence. Forgive me these three-fold trespasses".
- (x) Man's *true conversation* in religion is therefore vertical, from lower to highest, not horizontal, from one faith to another. Thus, the *Universalism* of all religion. excluding the most used understanding of conversion, as somehow converting the other person (sideways) to one's own religion, and not of one self (upwards) in one's own.
- (xi) Two guiding lights lead all devotes:

"*Jeevo Brahmaiva Naparah*" (Adi Shankara). The individual soul is the Brahman only and none other. "*Tar Vam Asi*" ' That (the Brahman) thou art'.

**says an old Persian Poem: ' God sleeps in the mineral, dreams in the vegetable, stirs in the animal, and awakens in man'.*

Rituals and Temples

Justice C. V. Wigneswaran B.A (Lon)., L.L.B(Cey).,
Judge of the Court of Appeal

Do we need rituals and Temples?

Answering this question from a philosophic standpoint is the purpose of this article.

In *Surah V* The table spread revealed at Al Madinah stanza 54 the holy Koran says.

“Such is the grace of Allah which he giveth unto whom he will. Allah is all-embracing, all knowing”

To be all embracing Allah must be Omnipresent. To be all knowing he must be Omniscient.

The ancient Vedic teachers were convinced that the Cosmic source was Omnipresent, Omniscient and Omnipotent. There was “something” behind us and beyond us, behind this perceived world and beyond it. We were a part of this “something”. This “source” in ourselves as well as in the world outside, They found, was the same “Source”. The Sun, the Moon, the Stars in the Galaxies, Mountains, Rivers, Birds and Beasts, Insects and Creeping animals, Vegetables and flowers, Creepers and Trees - All they found, came from the same “Source”

How could this fact be made understandable to the ordinary people was their problem. While the Muslims thought that it would be sacrilege to have idols depicting the Divine Source, the Saints and Sages of yore in India, thought otherwise.

But with regard to the all pervasiveness of the ‘Source’ there was no dispute. If God was everywhere, rationalized the Vedic Sages, He must be in a stone too. Why not consecrate on the stone thereby attuning with the ever present Divinity with the aid of the stone? If a tiny ant bites our body somewhere, do we not immediately realize it? So too, if you sufficiently impinge upon the “Source” with the aid of a stone idol would it not reach the almighty who is always present in all things?

The Revelation to John in the Bible says thus:-

“I am the Alpha and the Omega says the Lord God, who is and who was and who is to come, the Almighty.”

Again it was revealed to St. John,

“It is done! I am the Alpha and the Omega , the beginning and the end.”

Then again it was said, "I am the Alpha and the Omega, The first and the last, the beginning and the end."

The general Christian understanding of these revealed words is that God in Heaven is an Almighty Ruler somewhere out in the Heaven, The Saints and Sages of India understood Divinity more fundamentally. To them Divinity was resident everywhere in all being, in all things and at all times.

They ventured to represent the truth they understood viz. that there is a "Source" from which everything comes out (evolves), Which sustains everything (revolves) and absorbs them all ultimately (resolves), with the aid of *Moolasthanam* (Sanctum Sanctorum) of a temple. It was called the *Garbagraham* the home of the Cosmic womb. It was symbolically the abode of the 'Source' who pervades the entire Universe.

A straight line consists of innumerable tiny dots which make up a line. The word given by the ancient seers to that which occupies every point in time and space was *Para Brahman*. This meant Infinite Immense. That means it was everywhere. It was intelligence. It was consciousness. It was life principle. It was power. It was *sat* (absolute existence) *chit* (all perfection) and *ananda* (bliss). Not that it was something up in the heaven only. 'It' was and is here and everywhere.

The Tamil language referred to it as *Kadavul* (Kadanthavar+Ul uraipavar) one who transcends everything (கடந்தவர்) and one who is immanent or dwells everywhere (உள் உறைபவர்). In science a form is a mass of light and a name is a mass of sound. When you give a name and form we personalize that which is the source of all names and forms. "God is everywhere, no doubt" thought the ancient seers. "Then why not personalize him, consecrate and concentrate him in a temple?" By concentrating on a point we may touch the line". This was their way of thinking This was the Idea that gave birth to temples. They sought to "touch" God who was everywhere at a specified point since he is at that "point" as well as at all "points".

Then came the problem of how to transpose the reality of *Para Brahman* or *kadavul* in concrete terms. They found that even though the "source" was beyond concepts and limitations yet man in his finiteness had conceived "It" differently.

"To the Shivites He was Shiva
To the Vedanties He was Brahama
To the Buddhists He was Buddha
To the Jains He was Arhat
To the Vedic Ritualists he was the Great *Cause and Effect*
Karma or the Law of action and reaction) etc. etc.."

- Thus ran an anonymously chiselled inscription in the Ajanta caves.

While various sects conceived "It" differently each individual group had the problem of translating many aspects of Reality in to concrete terms. The all pervading 'Source' was referred to in the first instance as *Para Brahman* (The Supreme unmanifest) *Para Brahman* according to sages transcended all attributes including gender. It was Impersonal Nirguna Brahman. When it took attributes or form or characteristics it then became *Saguna Brahman* (Brahman with attributes) They referred to *Saguna Brahman* as *Ishwara* or *Shiva* (Masculine). *Ishwara* means one who administers everything. The latent power within *Ishwara* was called *Shakthi* (feminine). *Shiva* and *Shakthi* in fusion manifest as desire (*Ichcha*), Knowledge or wisdom (*Gnana*) and action (*Kriya*). So from the unmanifested *Para Brahman* to the manifested world the saints and sages recognized six steps. The unknown entity was *Para Brahman* (no form), known entity but still in potential state having within it the latent *Shakti* was *Shiva*, *Ishwara* or Universal power (manifested-unmanifested *sivalinga* form) and the power perceivable but still potential was *shakthi* (with feminine form)

Shiva as the Universal person had within him the latent Shakthi and when they manifested it became Universe consisting of various forms and shapes (*Rupa*) called by various names (*Nama*) - three steps so far- Between potential form and manifested Universe there were again three steps. They were the desire for creating (*ichcha*), such a desire being inherent in its knowledge (*jnana*) and the actual execution into it's final shape coming out of it's will (*kriya*). The outcome was the Universe. These six steps were perceived between the subtlest truth (*Nirguna Brahman*) to the apparent manifestation (Universe).

Let us understand this concept of the Saints and Sages with the help of electricity. In it's subtlest form electricity is an abstraction. When wheels rotate electricity is in potential form. In the power house it is untapped power. When the desire to make it available to the world arises the electricity is connected to a substation. Then the knowledge as to where it has to be made available brings electricity in to the main switch. Then the various bulbs in the house are ready for the use of electricity and with the use of will power the individual switch is put on and light comes. The Universe that we see is the light and the bulb. It's source is electricity in it's abstraction. The all pervading electricity when the conditions are right and ripe gets localized and becomes a source of power which in turn ultimately gives light. The bulb and light are the apparent form of the subtlest electricity which is all pervading.

The problem the ancient saints and seers had was to explain Divinity in similar terms as above. The result was that they viewed reality not as electricity but in a manner more conducive to their emotions. It (*Nirguna Brahman*) then became *Shiva* (the totality of every thing in the Universe and outside the Universe including it's dormant or latent power to create and be beyond creation). The latent power in *Shiva* was *Parvati* (the consort of *Shiva*). The desire to create comes from the latent power. It is their *ichcha shakti* which

comes out as vibration or *Natham*. This is symbolized by *Nandi*. In the Bible "In the beginning was the word (*Natham* or *Vibration*) and the word was with God, and the word was God. He was in the beginning with God; All things were made through him and without him was not any thing made that was made. In him was life and the life was the light of man. The light shines in the darkness and the darkness has not over come it." (the Gospel according to John) From *Shakti* is born the idea for creation, all planning including the removal of all obstacles and hindrances prior to creation called ideation was given the name and form of *Ganapathy* or *Pillayar*. The actual act of execution was given the name and the form of *Subramanya*.

All creation starts with the primordial sound called *Pranavn* - OM. It is the *prana* or life force of everything that is this Universe. Thus *Shiva* was the spirit in the all pervading *Para Brahman*. *Shakti* was the power latent in the all pervading *Para Brahman*. *Nandi* represented it's motion in the form of vibration, *Ganapathy* represented ideation and *Subramanya* execution.

In effect behind the complicated Hindu Pantheon of "Gods" is the principle that Divinity is one. It is depicted in various forms and names which are symbolic expressions of different cosmic forces at work. The God symbols are the personifications of various attributes and functions of the one and only *Para Brahman*. This is the most important aspect of Hinduism that has to be realized viz. God or Divinity is indivisible and whole, though it's attributes and functions could be conceived separately.

Since power inherent in God was referred to as his *Shakti*, Hinduism referred to that aspect of the Divinity as God's consort. The power in *Brahman* (not to be confused with *Para Brahman*) was his capacity for creation. Such power was called *Saraswathy* his consort. The power in *Vishnu* was his capacity to give and sustain. His consort was *Lukshmi*. the consort of *Rudra* or the God who resolves everything back to it's original state was *Durga*. So too *Deivayaani* and *Valli* of *Subramanya* represented his *kriya* and *ichcha shakthi* respectively with His *gnana shakti* being symbolized by the *Vel* (spear).

One could go on explaining the many symbolic identifications undertaken by many Hindus to refer to the transcendent nature of divinity and its operational or functional aspect. Symbolism is either primary or secondary. *Shiva*, *Shakthi Nandi*, *Ganesh* and *Murugan* denote primary symbolism. That is they denote the original nature of divinity. When shakti is depicted as *Saraswathy*, *Lakshmi*, *Durga* or *Kali* that would be secondary symbolism. This means that the original *Aadhi Parashakthi* would then be represented in her specific operational symbolism - a secondary or specific symbol based on her functions. *Vishnu* would be primary. *Krishna* or *Rama* would then be secondary.

Having understood the need for the birth of symbolism among the ancient sages and seers to translate what they understood into concrete terms for the

benefit of the masses, let us at this stage look at modern science to get an **insight** in to scientific research done in recent times with regard to what the **ancient** seers simply understood by meditation-a balanced and tranquil state of **mind** in which the basic unity of universe was experienced.

Professor Frijot Capra in his famous work 'The Tao of Physics' says as follows:- "The Eastern traditions constantly refer to this ultimate, Indivisible reality which manifests itself in all things and of which all things are parts. It is called *Brahman* in Hinduism, *Dharmakaya* in Buddhism and *Tao* in Taoism. Because it transcends all concepts and categories the Buddhists also call it *Talhata* or *Suchness*. What is meant by the soul or suchness is the oneness of the totality of all things, the great all including whole"

Professor Capra goes on to say "The basic oneness of the Universe is not only the central characteristic of the most important revelations of modern Physics. It becomes apparent at the atomic level and manifests itself more and more as one penetrates deeper into matter, down in to the realm of sub atomic particles that the constituents of matter and the basic phenomena involving them are all interconnected, inter related and interdependent; that they cannot be understood as isolated entities but only as intergrated parts of the whole"

At page 103 of the Third edition of "Tao of Physics" speaking of 'Hinduism' Prof. Capra says "To understand how the hindus can cope with this multitude of divinities, we must be aware of the basic attitude of Hinduism that in substance all these divinities are identical. They are all manifestations of the same divine reality, reflecting different aspects of the infinite, omnipresent and -ultimately- incomprehensible *Brahman*."

Thus modern western scientists have found sympathetic bedfellows in our Saints and sages of yore.

The question is often asked by many Buddhists especially as to why we Hindus give so much importance to symbolism.

Thirumoolar in Stanza 85 of Thirumantiram says

“யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான் பற்றி நின்ற மறைபொருள் சொல்லிடின
ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வுறும் மந்திரம்
தான் பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே”

(All the world may well attain the bliss I have received; if the name of the Lord chanted by the Great Ones is repeated; within the heart will arise a thrilling unstuck sound; which when practised, will lead to realization)

Name and form is given to the nameless and the formless in order that we might realize or experience the nameless and the formless.

I eat something sweet. You ask me how does it taste. I say "It is very sweet!" Then you ask me "What is sweet?" How could I answer you? Either I say it tastes like sugar or honey or I say "here eat a piece". Then you will understand or will eat a piece. Then I ask you "How is it?" "Oh it is sweet" you say "What is sweet?" "?????" that is it. The saints and sages wanted us to taste their sweetness. It was difficult. They found symbols would help since merely saying "meditate! you will know" was not sufficient. It is curious how many non Hindus are now seen in Hindu places of worship. May be symbolism helps them. Human beings are all not of the same kind. Some need props others don't.

“அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே”

Said saint *Arunagirinathar* in *Kanthar Anupoothi*. He lamented "How could I explain divinity except by each individual experiencing it himself?"

Before experiencing, self understanding was found necessary. Purity of body and mind was found essential. If you enter the Airport with too much of luggage you will not be allowed to enter the Airplane. You must discard the unwanted luggage. You must "clean" yourself. How to clean oneself for the spiritual journey was the problem the ancient saints and sages faced. Bodily cleaning was easy. They prescribed daily baths and purifying of the environment. But internal "cleaning" was essential therefore they prescribed certain ways of "cleaning." First was *Prathishtai*. We consecrate an idol with specified metals and look upon it not as an idol but as personification of the divinity either in it's primary quality or secondary characteristic (mentioned earlier). That is you 'Believe " that the idol is God. You show your feelings towards God by showering your love on the idol. The frame of mind is important. Any pooja without such a favourable frame of mind is mere ritual. The instrument used is not the intellect but emotion. The intellect would only explain what the idol stands for. For example that the *Sivalingam* is a symbolic representation of the unmanifested and the manifested *Para Brahman*. The key to "enter" the "core" of such *Para Brahman* would be one's emotion and not the intellect. The intellect has a way of Objectivising the outside world from the stand point of the Ego. Emotion on the other hand could subjectivise or captivise the idol to ones self. That is the way of love.

So with the feeling that the idol is God in miniature form you enter upon the second step which is *Abishegam*. It is to do to the idol what you would do to yourself in cleaning up. In effect you wash the idol or bathe it. It is not merely pouring water or milk etc. Again it is your feeling that is important.

Five items make up the *Panchaamirdham*. Milk, honey, fruits, curd and ghee are used. They signify the inner aspect of man viz. Mind, intellect, will power, ego and emotion. When you are pouring each item on the idol to bathe it you are inwardly purifying every aspect of your inner being. The five inner aspects of our being are symbolically purified, joined and sacrificed at the altar of the divinity (Idol). This is done individually or by a priest. But the feeling of your inner self being laid at the feet of the lord is the essence of this form of meditation or prayer. The idol is helpful in effecting the inner discipline.

Next is *Archana*. Lord's innumerable names are uttered and flowers are placed before the idol. Each name of the Lord describes some aspect of his transcendental or functional aspect. Normally when the word "*Namaha*" is recited, after each holy name is uttered, the flowers are placed at the feet of the idol. The purpose is to show your love to Divinity. The lips recite divine names, the mind reflects on divinity and the hand would place the flowers. The body, mind and intellect are concentrated in this exercise.

Neivethyam means your bestowal to the idol. You hand over some tasty food stuff prepared by you to the idol with full faith that he partakes of it and receive it back as grace from God. In effect the food you place before the idol is symbolic of your own self. The ego surrenders itself to god to be utilized by him as an instrument. He takes you and allows you back into this world. to be used as his instrument.

Aaratthi at the end of the pooja is to hold light before the idol. Camphor is used for this ritual. Camphor has the capacity to exhaust itself in giving light and fragrance. The devotee lights the Camphor, holds the light before the idol and consecrates on the divinity completely submerging himself in the divinity leaving no traces of ego behind. Once mind must lighten as Camphor does and completely concentrate on the idol leaving aside all traces of the ego. In effect one must dissolve in the presence of the divinity. That lightens you in weight and lightens you with enlightenment.

Finally comes *Namaskaram*: You fall at the feet of the idol and worship. The two legs, two knees, chest, two shoulders and forehead must touch the ground. This is called '*Saashtaanga Namaskaram*' (worship with eight parts of your body).

Again one's state of mind at this stage is important. You are now laying down at the feet of the Lord your body composed of the five elements together with your mind, intellect and ego (eight parts) to be made into an instrument of Divinity. At the end of the entire Pooja you completely denude your "self" and fuse with divinity. This is what Pooja means.

When one cannot do these six exercises properly and without inconvenience at home temple is the best place to resort to such rights and rituals.

Why should we do these exercise one might ask.

The whole purpose of religion is to understand the limitations of the human body, mind, intellect and that includes Ego too. It is when your Ego gets battered by experiences in life that you generally turn to Divinity. Wanting to find out why something happened. Death, disease and old age directed the Buddha on the path of enquiry. It was his brother's death that shook J.Krishnamoorthy to the core. Ultimately we are trying to find out the secret of all phenomena in life - the why, how, what for, when and so on. Otherwise we are happy with the mundane life. The moment shock comes, we begin to question life. When called upon to ask for a book the mother of the Pandavas in Mahabharatha, Kunthidevi asked Krishna to give some problem for other every day so that she would think of Krishna every day! If we have no problems we prefer not to think of Divinity.

The reality extends in all things and all beings. Due to our ability to objectivise life around us with our mind. We build up an illusion called "I" or "Me" which actually is built up by continuous and constant thoughts and in time become its slave. We do not realize that we are the bulb and the electricity lighting us is the only reality. If light is gone we are "fused". The purpose of symbols and worship, rites and rituals, manthras and tanthras and yanthras, bhajans and yajnas are simply to turn our minds fully saturated in worldly mundane matters back towards our inner being. God is ever present. He is closest to us in our hearts but we see not. If you look within you will recognize him. If you are unable to recognize god in your own body and heart you will be helped to understand him by going to a temple.

The Hindu delineated four ways of reaching inner equipoise and ultimately realization. They used *Sariyai* (physical), *Kiriyai* (physical and mental), *Yoga* (mental) and *Gnana* (intellectual). The saints of South India whose lives are quoted as examples of following each of these paths are respectively *Appar (Sariyai)*, *Sambanthar (Kiriyai)*, *Suntharar (Yoga)* and *Manickavasagar (Gnana)*. *Appar* used to physically work at temples. He would clean up the precincts of the temples. His entire physical body was used as an instrument of worship with not much concern for mental work. This is called *Dasa Marga* - the way of the server. *Thirugnanasambanthar*, the boy saint of *Piramapuram* was involved in devotion or bakthi : singing devotional songs, doing poojas and so on is the way of *Kiriyai* marga which is also called *Puthra Marga* - the way of the son. You behave as a son of god. You use your body and mind in worshipping god. Those who prefer *Sariyai* and *Kiriyai* ways prefer to visit temples to do their service and prayers. The *Bhakthi* cult in South India flourished because of the innumerable temples in this region. The great majority of the South Indian prefer the *Sariyai* and *Kiriyai* ways.

Next we come to *Yoga*. Here it is mental discipline that is stressed. 'Yuj' is to yoke or bind. You bind your mind to the all pervasive divinity. He is more

a concept of the mind rather than a physically perceivable idol. You conduct proper exercises in breathing, concentration and so on. You are following the *Saha Marga* or the way of the friend of god. *Suntharamoorthy Nayanar's* was an example of such way of worship.

Finally we have the intellectual way of *Gnana* called *Sanmarga*. Divinity is perceived as beyond all physical forms and concepts. Infact he is infinite and therefore beyond perception with grace you come into contact with divinity like saint *Manickavasagar*. The *Buddha* was a *gnani*. Something happens in your life and your whole life changes. Divine grace changes your entire life style. You are no more an ordinary mortal. Enlightenment and wisdom envelope you.

It is wrong to attribute gradations to these ways of worship. The inner feelings are more important than the outer life style. Who could be greater than the low caste *Kannappa Nayanar* who was prepared to pluck his two eyes to give sight to an idol?. That sort of Love could shake Divinity!

I once met an old Italian worker in *Mauresa*, the Catholic Seminary in *Batticaloa*. He was the gardener there. He would hardly speak but would carry on his gardening with much interest and efficiency. He was in *Batticaloa* for almost forty years when I met him in 1979. I asked him "Did you not find it necessary to go back to your Country (Italy) ?". He replied "What deference does it make ? God is everywhere !". I felt he was a votary of the *Sariyai Marga*. If one could feel God's presence everywhere and continue with whatever work at hand efficiently and diligently he needs no religion. He is truly religious.

If God is everywhere why Temples? Milk is pervasive in the body of the cow everywhere but it rushes out of its nipples when the calf places its mouth there. It is not that divinity is not elsewhere. It is elsewhere like ghee in milk. In a temple Divinity appears more like ghee in curd - easily discernible. The *poojas* and rituals in a temple though taking place outside of us, in time, opens our inner beings. Otherwise why do we go to a temple to participate in a perceivable *pooja* and most of the time have our eyes closed? The *pooja* outside should bring about the necessary *pooja* inside. That is the purpose of temples. When you are by the side of a street waterfall or a tall mountain you feel how small you are. Immediately you feel how big and powerful Nature is. Similarly all the outside *poojas* must kindle and evoke in you and inner transformation.

A truly religious priest has to do *Antharyagam* (inner worship) before he does *Baagiryagam* (outer worship) say the Ajeeth Agama. The moment a priest does innerworship and dissolves himself in Divinity his outer worship becomes an exercise performed by Divinity through him. Otherwise it is mere ritual without spirit in it.

Our bodies have seven glandular areas referred to in Hinduism as essential spiritual centres. *Mooladhara*, *Swadishtana*, *Manipooraka*, *Anagatha*, *Visuddi*, *Aagnai* and *Sahasrara* are the seven. The temples are said to depict the seven spiritual centres in man. The *Kodimaram* depicts the spinal column. *Garbagraha* (Sanctum Sanctorum or *Mooladhara*), *Arthamandapa*, *Mahamandapa*, *Snana Mandapa*, *Alankara Mandapa*, *Saba mandapa* and *Ayiramkal Mandapa* depict the seven centres. *Sahasrara* is depicted by the *Ayiramkal Mandapa* (The thousand Petalled or Pillared area)

The *Sivalinga* depicts the *Pranava* form. *Natha*, *Bindu* and *Kala* make up *Pranavam*. *Natham* is *Siva*, *Bindu* is *Shakthi* and *Kala* is *Param*. In a temple, according to *Saivasithdhantha Shivalinga* depicts *Pathy*, *Nanthy* depicts *Pasu*, *Palipeeda* depicts *Paasa* and the curtain (*Thiraichcheelai*) depicts *Maya*. The sound of bells, conch shells and Drums heard in temples are also heard inwardly by those who could raise *Kundalini* powers from their *Moolathara* upwards. Thus temples signify what takes place and what should take place in the life of a true devotee. If *Nanthi* is *Pasu* then he depicts us. Since *Siva* is *Pathi* you have to pass the *Palipeedam* or Sacrificial altar (*Paasam*) to enter the Sanctum Sanctorum. We must sacrifice our ego at the altar before realising *Siva*. *Mayadevi* would allow us to enter the Sanctum Sanctorum if we sacrifice our egos at the altar.

It is not the purpose of the article to go into details with regard to the inner meanings of the layout of a temple nor the rituals that take place there. Some rituals are traditional from vedic times and philosophically oriented. Others are local and socially fixed in conformity in local conditions and customs. But the purpose of this article is to point out the wealth of philosophic and esoteric meaning attendant on what the Hindus do.

Temples are not mere architectural structures nor aesthetic extravagance. They have a deep meaning. They serve to remind us of our insignificance and limitations. They point out the path to self realization. They are centres of social cooperation. They have been our arenas for cultural nurturing. Let us not make temples the galleries for our egoistic pursuits nor for elitist extravaganzas. Let us change them into nuclei for true religious, social and cultural regeneration.

Hinduism and formation of values for peace and harmony

Ms. Poomani Gulasingam
Education Faculty
Visiting Lecturer, University of Colombo.

Society consists of individuals of varied types. These individuals need to **live** amicably if society is to progress for which they need to have a set of **common** values to guide them in all their activities. In the modern Industrial and commercial society man's goal is wealth and power. Being concerned with **the** world of matter this promotes competition, discontent, greed, jealousy, **selfishness**, fear and hatred. These negative values fail to give inner peace for **man** nor lay the foundations for a peaceful society. On the other hand Hinduism **aims** at obtaining the grace of god to overcome the cycle of births and move **towards** *mukthi*. To make himself worthy of this grace man tunes his mind to **the** unchangeable reality, God. He becomes preoccupied with righteousness or *Aram (Dharma)* in all his pursuits - ie Economic and emotional, called "*Porul*" and "*Inpam*" to lead him to *mukthi* or *veedu*. To lead this ethical and moral **life** one needs self effort which is within the province of every one and also **the** duty as man. When all members of the society work towards this goal **peace** would prevail within and without. This philosophy finds expression in **the** *Thirukkural* the best Tamil ethical work and the workes of poetess *Auvayar*. The whole of Tamil literature is rich in *Aram (Dharma)* guiding man to live an ethical life

Values and their origin :

Values refer to ideas which man cherishes and considers desirable or **essential** for successful living. They can be habits like cleanliness, punctuality, **orderliness** and discipline or qualities like honesty, truthfulness, unselfishness, **tolerance** and love. These are not formed mechanically but spring from within **the** self in the context of one's life and work. That context is provided by the **natural** and social environment which are external to man. "Values are specifically **the** products of evolution at the human level and arises from the inner spiritual **nature** of man" says *Swami Renganathananda*. They can however be taught **in** schools to become good conduct or remain at the level of theory to be **actualised** there has necessarily to be a practical component. It is by constant **effort** to discipline one's senses and control the mind, that one develops the **will**, will is indispensable to value formation. Values provide the necessary **ingredients** for the quality of human life. The Western thinker J. Huxley says "**values** arise through the psycho social evolution of man in relation to society"

The present situation :

In the modern Scientific and Technological Society man has access to

greater knowledge, wealth, power and comfort. He believes he is the doer and capable of anything. In his constant search for these material gains which are transient and unreal his desires keep rising. In trying to achieve them he resorts to any means and hence there is an erosion of social, ethical and moral values. Man descends to inhuman brute levels. This has resulted in exploitation, oppression, competition, fear, jealousy, hatred violence and misconduct, destroying the peace and well being of society. Marriage and family life has lost its sanctity and children are growing up with confused moral values. Loss of faith in religion further aggravates this situation. On the personal side man is frustrated and lacks peace of mind. There is an alarming increase of neurosis leading to drug addiction, alcoholism, narcotics and even suicide. At a global level the fear of nuclear weapons threatens the safety of mankind.

Values for the present age :

Mankind is on the threshold of the 21st century - a century which would see greater advancement in computer Technology, the electronic media and mass communications. There will be greater opportunities for travel and migrations of people and the consolidation of an International community. What do all these changes in Science, Technology and Commerce imply ? Can man hope to live in isolation? How is he to meet these changing situations to live in peace and amity. Modern Science has now accepted the Hindu discovery of "the Unity of Existence" and Unity is diversity. So man has to adjust his life on the basis of unselfishness, mutual understanding, co-operation and trust to realise the unity in nature if humanity is to survive. To actualise these values man has to turn to religion, because what is needed is inner transformation or refinement to illuminate the innate inner light of spirituality - The binding cement of all mankind into one brotherhood. In the words of Arnold Toynabee "Man has conquered the external world of nature but has failed to conquer himself". Until this is achieved man cannot develop a reciprocal concern or unselfishness and religion without science is blind". So science and religion should unite for man's upliftment and betterment.

Hinduism and Value Training :

To promote these values society needs education. Education is looked upon as the attempt on the part of the adult society to shape and develop the coming generation, in accordance with its own ideals and values, in life. As the individual behaviour has reactions on the community he has to be given specialised training in his early years calculated to equip him to adjust himself to and to serve the community while contributing to its development. All learning is education and this can be informal, formal or nonformal. In the Hindu tradition all education was moral and ethical. What they wanted was character to live a fruitful life in accordance with the spiritual laws that guided the destiny of the soul. The period of training was called "*Brahamachariya*" where the child was trained for 12 years by a *Guru* in right conduct, performance of

duty, training of the mind and study of the scriptures. This prepared him for the next shape of his life as house holder called '*girahastham*'. Here he puts into practise the knowledge he had acquired and fulfils all his duties as house holder and head of the family. Simple living and high thinking was the characteristic feature of the life he embraced and lived.

Religion was the center of hindu life and *mukthi* was the goal. To achieve this goal the path of love has been chalked out by our saiva mystics. Man does not live on the principal of the survival of the fittest. He is a spirit (*Atman/Pasu*) encased in a body with instruments - the senses and mind. Being bound by "*Paasam*" attachment he has to struggle hard to liberate himself. The human birth is the highest and the one in which he can attain *mukthi*. Saint Manikavasagar reiterates this in his *Thiruvagasam*. It is the mind that places him on the top of the evolutionary ladder. With this he can think reason, analyse and discriminate to live above the level of the senses. For this he has to tune his mind to the one reality - *Civa* - as seen in the lives of the four great Saiva Saints or explained by *Sekkilar* in the *Periya Puranam*, through the lives of 63 saints who were all house holders. This purifies the heart and mind to lead an ethical life more over the life and experiences of these saints give an insight into the purpose of life, the hope of deliverance for every soul from the cycle of births through rebirth and the need for righteous living to lead one towards the path of *mukthi*. Love unselfishness patience and sacrifice are the fundamentals for this kind of life. Deliverance of the atman from the taint of the three *malams* - ignorance karma and matter - and the integration with the godhead are the aims of life. For this the Grace of God (*Civa*) is vital. So man seeks Him with love, devotion and service to saints. *Thirumular* says "love and *Civa* are one". The entire universe functions through love and the same rhythm has to vibrate in man to witness peace and harmony. All positive moral values originate from love and this is what the religion inculcates.

Place of Temples :

It is now clear that *Saiva Siddhanta* as practised aims at the inner transformation of man. The out pourings of saints like *Manicavasagar Thirumular*, *Sundarar* and *Thayumannavar* brings this out very clearly. When love begins to manifest, moral and ethical values based on righteousness and virtue blossom and man functions for the common good. Life is always centred around religion and temples were built with exquisite art, architecture and sculpture to meet the spiritual needs of the people. Tamil literature deals at length on the spiritual evolution of man through devotion for which temples have been aids. The temples with all the rituals attached to worship helps man to surrender himself fully to God and gradually conquer his ego. He yearns for god's grace "Even an atom does not move without his glance" This makes him humble and fear comes through reverence. Our children need to be trained to tune their minds to God and not to wealth and worldly possessions to be successful is inculcating moral and ethical values.

Place of the Family :

In Hindu Society the family plays a vital role in this moral and spritual training of the young. This is also the basic and enduring unit of society which needs to be protected and preserved. Children are brought up in an atmosphere of love, care, concern and sharing. That is the foremost duty of parents, the highest qualifications for the girl is to be become a mother and the boy a father. Children learn and immitate the behaviour patterns of parents and elders. The prevailing intimacy, and belonging go to build mutual trust and confidence. Children learn to respect their parents, elders for their affection, service, tolerance and sacrifice which they see and experience. Through inter personel and group interactions they learn to conform to customs, and accept social norms. By participating in all the activities of the household they learn to adjust to all situations and circumstances. The family therefore serves as a nursery in social, ethical and moral values.

In the Hindu home the practise of religion occupies a central position. God is sought first for all matters. The daily prayers, observance of holy days, festivals and ceremonies with emphasis on` external purity, clealiness and vegetarianism also provides practise in unselfishness huminity, tolerance, co-operation, service, honestly, responsibility and fair play. With repeated practise there become internalised to become qualities of behaviour. The mythologies associated with festivals like *Sivaraththiri*, *Navaraththiri*, *Deepavali* or *Kandasasthi* explain the ill effects of negative values as *Asuric* or *Rakshatha* and emphasise the need to build positive values, for inner peace, peace is the home and society.

Coclusion :

The challenges of the 21st century can only be met by the inner reformation or refinement of man. This is spiritual evolution. It comes through self effort to gain the grace of god, to overcome the cycle of birth, to move towards *mukthi*. To be worthy of grace, man has to manifest disinterested love, devotion and dedication. In the struggle to manifest this moral and ethical values based on righteousness and virtue blossom. Man begins to function for the common good, overcoming "I" and "Mine". This builds mutual trust understanding, co-operation, tolerance, forgiveness and fellow feeling, paving the way for peace and tranquility in the self and society. Hindusium with its rich Tamil literature, its temples, its way of life and ethical codes provides both the theory and practise to achieve this goal.

I say to you there is not God and Man
But only God-Man or Man-God-only ONE"

- Mirdad

சங்கரரின் பிரம்மமும் சைவ சித்தாந்திகளின் சீவனும்

-ஓர் ஒப்பு நோக்கு-

கலாநிதி நா. ஞானகுமாரன்
சிரேஷ்ட மெய்யியல் விரிவுரையாளர்
தலைவர், நுண்கலைத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இந்திய தரிசனப் பரப்பில் குறிப்பாக வைதீக சமயங்களில் வேதாந்தமும் சைவ சித்தாந்தமும் குறிப்பிடத்தக்கன. சங்கரின் வேதாந்தமானது அத்வைதம் எனும் சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்படும். ஒருமைவாதக் கருத்தினைத் தத்துவ ரீதியிலும் தர்க்க நிலையிலும் எடுத்தாண்ட வகையில் சிறப்புடைய தரிசனமாகச் சங்கரின் அத்வைதம் விளங்குகின்றது. அதேபோலச் சைவத்தித்தாந்தமும் முப்பொருளாகிய பதி, பசு, பாசம் என்பவற்றை ஏற்று பன்மை வாதத்தைத் தர்க்க முறையில் நிலை நிறுத்தியமையில் தத்துவச் சிறப்புடைய தெனச் சுட்டத்தக்கதாகும். இவ்வகையில் வேறுபட்ட தரிசனப் போக்கினைக் கொண்டு விளங்கிய போதிலும் இவ்விருதரிசனங்களின் இறையியல் சிந்தனையானது நுட்பநிலையில் ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் சிறிசில அமிசங்களில் அண்மித்தும் வேறுபட்டு செல்வதனை அவதானிக்கக் கூடியதாகும். இக்கட்டுரையானது இவ்விரு தரிசனங்களின் இறை பற்றிய குறிப்பிட்ட சில அமிசங்களை எடுத்தாராய்ந்து ஒப்பிட்டு நோக்குவதாகின்றது.

சங்கரின் பரமகுருவான கௌடபாதரின் மாணடீக்கிய காரிகையை அடி நிலையாகக் கொண்டு அத்வைதச் சிந்தனையைச் சங்கரர் நிலை நிறுத்த முயன்றார். சங்கரர் இரண்டற்றது எனும் அத்வைதமே அடிப்படையானது எனவும் உண்மைப் பொருள் ஒன்றே எனவும் கொண்டார். இவ்வுண்மைப் பொருளைப் பிரம்மம் என எடுத்தாண்டார். ஒன்றான பிரம்மத்தை விடுத்து ஏனைய அனைத்தும் தோற்றப் பொருட்களென விளக்கி நின்றார். வேத உபநிடதங்களினை அடிப்படையாக ஏற்றுக் கொண்டு விளக்கிய சங்கரர் அவற்றுக்கு அப்பாலும் செல்லாது தர்க்க நிலைக்குப் பொருந்துமாறும் விளக்க வேண்டிய நிலைக்குட்பட்டவராவார். பல்வேறுபட்ட உபநிடதங்கள் பிரம்மமே முழுமையான, பூரணத்துவமான உண்மைப் பொருள் எனச் சுட்டி நிற்கின்றன. 'அனைத்தும் பிரம்மமே' என முண்டக உபநிடதம் சுட்டுதல் காணலாம்.¹ அது போல ஐதரேஜ உபநிடதமும் ஆரம்பத்தில் பிரம்மமே அன்றி வேறு எதுவுமிருந்ததில்லை' என எடுத்தாள்கின்றமை காணலாம்.² இக்கருத்துக்களின் சாயல்களினைச் சாந்தோக்கிய உபநிடதம், மாணடீக்கிய உபநிடதம் பிரச்சன உபநிடதம் ஆகியனவும் எடுத்தாளுதல் குறிப்பிடத்தக்கன.

கௌடபாதர் தனது கௌடபாத காரிகையில் என்றும் நிலையான பிரம்மமே உள்ள ஒரு பொருளெனவும் உண்மைப் பொருளெனவும் நிறுவினார். இருமைத்துவமென்பது உண்மையல்லாத தோற்றங்களே என எடுத்தாண்டார். இரண்டற்ற ஒன்றான பிரம்மமே அதி உயர்ந்த உண்மைப் பொருள் எனும் கருத்தினைச் சங்கரர் வலியுறுத்திப் பிரம்மத்தை விளக்க முனைந்தார். இத்தன்மையினை வேத மகாவாக்கியங்களான 'பிரக்ஞானம் பிரம்மம்'³ (consciousness is Brahman) 'அகம் பிரமாஸ்மி'⁴ (I am Brahman) 'தத்துவமளி'⁵ (That thou art) 'அயம் ஆத்மா பிரம்மம்'⁶ (This self is Brahman) ஆகியனவும் இரண்டற்ற பிரம்மத்தின் பூரணத்துவத்தைப் பறை சாற்றுவதாகும் எனக் குறிப்பிட்டார். இவ்வகையில் வேதவாக்கு களைக் கொண்டே பிரம்மத்தின் உயர் நிலையையும் உண்மைத்துவத்தையும் எடுத்தாள முனைந்தார். இறைவன் எனும் எண்ணக்கருத்தானது பௌதீத்திற்கு அப்பாற்பட்ட

பொருளாகையால் எமது ஐம்புல அறிவினால் நேரடியாக அறியப் பெற முடியாததாகும். இறைவனைப் புறப்பொருட்களைக் காண்பது போலக் காண்பதரிதாகும். இவ்வாறு காணுதற்கரிதான இறைவனின் இருப்பை, உண்மைத்தன்மையைத் தர்க்க முறையில் எடுத்தாளுதல் இறைவனை ஏற்று நிற்கின்ற ஒவ்வொரு சமய தத்துவ வாதிகட்கும் அவசியமான தொன்றாகும். இவ்வகையில் சைவசித்தாந்தமும் பதியுண்மைக்கு முதன்மையளித்து விளக்கி நின்றல் காணலாம்.

சைவ சித்தாந்தம் சிவனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டு விளக்க முற்படுகிறது. கடவுள் எனக்கூறும் போது கடந்துள்ளவர் அல்லது கடந்திருப்பவர் எனச் சட்டும் வகையில் சடத்தை, உள்ளத்தைக் கடந்திருப்பவர் என விளக்கலாம். மேலும் இதனையே உள்ளத்தை, உலகத்தைக் கடந்தும், கடந்து அதனுள் நிற்பவர் எனவும் விரித்துக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். இவ்வாறு கடவுள் கடந்து உள்ளவராக அமைகின்ற போது கடவுள் இருப்பு உடையவராக எனும் கேள்வி பொருத்தமற்றதாகின்றது. சங்கரின் பிரம்மமானது நிர்குணப் பிரம்மம், கூடஸ்தப்பிரம்மம், சகுணப்பிரம்மம், ஜீவப் பிரம்மம் எனும் நான்கு சைதன்யங்களாக விளக்கத்தக்கது.⁷ உண்மையில் இந்நான்கு பிரம்மங்களும் ஒன்றின் அமிசங்களே தவிர நான்கு வேறுபட்ட பிரம்மங்களல்ல. மாயையினுடைய இயல்புகளை, தன்மைகளை முற்றுணருகின்ற வேளை பிரம்மம் தொடர்பான மயக்கத்துக்கு இடமில்லாது போகிறது. இந்த நான்கு சைதன்யங்களுக்கும் உயர்வுடைத்தாய் அமைகின்ற நிலையில் பரம்பிரம்மம் என எடுத்தாளப்படுகிறது.

நிர்குணப் பிரம்மமானது குணங்கள் எதுவுமற்ற நிலையைக் குறிக்கும். இங்கு பிரம்மம் பெயர், தொழில், குணங்குறிகள் அனைத்துமற்ற வகையில், காலம் வெளிக்கு அப்பாற்பட்டு அறிதற்கரிதாய் அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிரம்மம் குணங்களோடு கூடித் தொழில் நிலையதாய் நாம ரூபம் கொண்டதாய் அமைகின்றவிடத்து சகுணப்பிரம்மம் என எடுத்தாளப்படுகிறது. இங்கு சத்வ குணம் மேலோங்கப்பெற்ற மாயைக்கலப்பு இணைந்துள்ளமை காணலாம். இந்நிலையிலே ஈஸ்வரன் எனும் வணங்கத்தக்க நிலைக்குரித்தானதாய் அமைகின்றது. ஜீவப்பிரம்மமானது சத்வ குணம் உள்ளடங்க ரஜஸ், தமஸ் குணங்கள் ஆதிக்கம் பெற்ற மாயைக்கலப்பின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது. கூடஸ்தப் பிரம்மத்தினை நோக்குகையில் இது சாட்சின் மாத்திரையாய் அமைகிறது. மழை விட்டும் தூவானம் இருப்பது போல சகுணப் பிரம்மம் சத்வ குணமாயைக் கலப்பு நீங்கிய பிற்பாடும் மாயையின் வாசனை விட்டும் விடாதது போல் அமைகின்ற நிலை கூடஸ்தப் பிரம்மமாகும். சகுணப் பிரம்மத்திலும் பார்க்க உயர்வுடைத்தாய் இந்நிலை அமைகின்ற போதிலும் நிர்குணப் பிரம்மத்திலும் பார்க்க குறைவுடையதே என எடுத்தாள முடியும். இவ்வாறு பிரம்மத்தை நான்கு சைதன்யங்களாகப் பகுத்து நோக்கினும் இறையியல் நோக்கில், இவ்வாய்வில் நிர்குணப் பிரம்மத்தினையும் சகுணப் பிரம்மத்தினையும் பெரிதும் நோக்குதல் பயனுடையதாகும்.

சங்கரின் நிர்குணப் பிரம்மம், சகுணப் பிரம்மம் அல்லது நிர்விஷேணம் அவிஷேஷணம் என்பது போன்ற ஒரு பாகுபாட்டை சித்தாந்தமும் எடுத்தாள்வதைக் காணலாம். சித்தாந்தத்தில் முழுமுதற் கடவுளான சிவன் சொரூப நிலை, தடத்த நிலை எனும் இரு நிலை கொண்டவராக விளக்கப்படுகிறார். இதனை சிறப்பியல்பு, பொதுவியல்பு எனவும் எடுத்தாள்வர். சொரூப நிலை எனும் போது குணங்குறிகள் கடந்த நிலையாகவும், தடத்த நிலையெனும் போது பண்பு, தொழில் இணைந்த நிலையாகவும் அமையும்.

எந்தவித கலப்புமின்றி தன் உண்மையுடன் விளங்கும் நிலையே சொரூபநிலையாகவும் சிறப்பியல்பாகவும் எடுத்தாளப்படுகின்றது. இந்நிலையில் சுத்தசிவம், சொரூப சிவன்,

பரமசிவம் என அழைக்கப்படுவதாகச் சைவ சித்தாந்திகள் கொள்வர். இறைவன் ஆன்மாக்களையும் பிற பொருட்டுகளையும் நோக்காது தன் சுயசொருபத்தில் விளங்குவதே உண்மை இயல்புமாகின்றது. பரமசிவன் அருவம், உருவம், அருவுருவம் எனும் முத்திருமேனி கடந்தவனாயும் மனம், வாக்கு, காயம் எனும் திரிகரண நிலைக்கு அதீதமானவனாயும் விளக்குதல் காண்க. இக்கருத்தை ஏற்ற அருணந்தி சிவாச்சாரியார்,

“சிவனருவுருவு மல்லன் சித்தினோ டசித்து மல்லன்
பவமுதற் தொழில்க ளொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்வன்
தவமுதலியோக போகந் தரிப்பவனல்லன் றானே
இவை பெற வியைந்து மொன்று மியைத்திடாவியல்பினானே”

என அழகுற எடுத்தாள்வது காணலாம்.⁸ பரமசிவன் முத்திருமேனி அல்லாதவனாயும் சத்திவடிவமும் அத்துவாவடிவ மந்திரவடிவங்களும் அல்லாதனவாயும் தவ, போக, யோக வடிவங் கொள்ளாதவனாயும் தடத்த இலக்கணத்தைக் கொண்டிருப்பினும் இவற்றி லொன்றையும் பொருந்தாத சத்த சைதன்னிய இலக்கணமுடையவனாயும் உள்ளான் என்பதை எடுத்தாளுகின்றார்.

இத்தன்மை கருதியே,

“அறிவரிதாய்ச் சச்சிதாணந்தமாகி
யகண்டமாய் நித்தியமா யனாதி யாகிப்
பொறிகரணங் குறி குணங்கள் விகாரமின்றாய்ப்
பூரணமா யொப்பிலதா யமல மாகிச்
செறி வரிதாய் மிகச் சிறிதாய்ப் பெரிதுமாகிச் சித்த சித்தா யுள்ளதனைச் சேட்டித் தொன்
றாய்ப்

“பிறிவிலதாய்ப் பேரொளியாய்ப் பெண்ணலியாணன்றாய்ப்
பெறும் பொருளாம் பதி சொரூபம் பேசங் காலே”

எனச் சிவாகிரக யோகிகள் விபரித்து நிற்பது காண்கின்றோம்.⁹ சொரூப நிலையை விளக்க முற்பட்ட உமாபதி சிவாச்சாரியாரும் பின்வருமாறு சிவத்தின் தன்மையை எடுத்தாளுகின்றார்.

“பதிபரமே அதுதான்
நிலவும் அரு உருவின்றிக் குணம் குறிகளின்றி
நின்மலமாய் ஏகமாய் நித்தமாகி
அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி அசலமாகி
அகண்டிதமாய் ஆநந்த உருவாயன்றிச்
செல்வரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வது தற்சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே”

எனச்சுட்டும் பாடல் இவ்வியல்பைத் தெளிவுறக் குறித்து நிற்கிறது.¹⁰ பதியானது அருவம், உருவம் அற்றதாய் குணங்குறிகளெதுவும் இல்லாததாய் மலசம்பந்தம் இல்லாததாய், சலனமற்றதாய், கண்டிக்கப்படாததாய், அழியாததாய், அளவு நிலைக்கப்பாற்பட்டதாய், விளங்கா நிற்பதே பரமசிவன் எனத் தெளிந்தோர் கூறுவர் என்கின்றார். இவ்வகையில் சொரூப நிலைக்குரிய பரமசிவன் முழுநிலை சார்ந்த தத்துவ உண்மைப் பொருளாய் குணாதீதத்திற்குரியனாய் எடுத்தாளப்படுவது தெற்றெனப் புலப்படும். இக் கருத்தினைக்

கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கீழ்வருமாறு எடுத்தாள்வது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

“ஊரிலான்குணங் குறியிலான் செயலிலா னுரைக்கும்
பேரி.லானொரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர்
சாரிலான்வரல் போக்கிலான் மேலிலான் றனக்கு
நேரி லானுயிர்க் கடவுளா யென்னுளே நின்றான்”

என இறைவன் சொரூப நிலையை எதிர்மறை முறையில் உணர்த்தி நிற்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.¹¹

இறைவனின் சொரூப நிலையானது பிரபஞ்சப் பொருள்களுடன் ஒப்பீட்டு நிலையில் விளக்கமுறாததாகும். சங்கரின் பிரம்மமும் சித்தாந்திகள் சித்தரிக்கும் பரம சிவனும் குணங்குறிகளற்ற, ஒப்பீடற்ற உயர்நிலை உடைத்ததாகும் என்பதில் ஒன்றுபட்டு நிற்பதனைக் காண்கின்றோம். ஒப்பிடுதலுக்கு காலம், வெளி என்பன வேண்டியதாகின்றன. ஆனால் பிரம்மமும், சிவனும் கால வெளி கடந்த குணாதீதனாகும் என்பது தெளிவு- இங்கு இவர்களைப் புறப்பொருள்களுடன் ஒப்பிடுதற்கு அரிதான நிலையில் எதிர்மறை நிலையிலேயே அப்பொருளை உணர்தல் சாத்திய மென்பது தர்க்க நிலைக்குரியதாகின்றது. இதனால்தான் சங்கரும் பிரம்மத்தை விளக்க முற்பட்டபோது நேதி, நேதி எனும் முறையினாலேயே சுட்டுதல் பொருந்துமெனக் கண்டார். நேதி நேதி என்பது இதுவல்ல; இதுவல்ல எனும் பொருள் சுட்டுவதாகும். இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பொருட்களைச் சுட்டி இதுவல்ல; இதுவல்ல என்று கூறும் முகத்தால் இப்பொருட்களுக்கு அப்பால் உள்ளதான பொருளே சுட்டவரும் பொருள் என ஓரளவிற்குச் சங்கரரால் எல்லை காட்டக் கூடியதாகின்றது.

இதுபோலவே சித்தாந்திகளும் இறைவனின் சொரூப நிலையை உடன்பாட்டு நிலையில் உணர்த்துதல் இயலாது என உணர்ந்தனர். பரமசிவன் ஒப்பிட்டு விளக்குவதற்கு அப்பாற் பட்டு உவமை கடந்தோனாய் உள்ளான். இதனாலேயே

‘பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேரருள்
பேற்றின் அருமைக்கும் ஒப்பின்மையான்’

எனத் திருவருட் பயன் ஒப்பீட்டிற்கு அப்பாற்பட்டமையைச் சுட்டி நிற்கின்றது.¹² இங்கு தனக்குவமை இல்லாதவனாய் இறைவன் விளங்குகிறான். ‘இப்படியன் இந்த நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொணாதே’ என எவராலும் காட்ட வெண்ணாதவாறு கருவி கரணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு இறைவன் நிகழ்கிறான். எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்கும் நிலை சொரூப நிலையாகும். இவ்வனுபவ உண்மையே.

‘விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய் எண்ணிறந்தெல்லை யிலாதானே’

என மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகையால் எடுத்தாளப்படுகின்றது.¹³ இறைவன் பௌதீக அதீத நிலைக்குரியவனாக இருப்பது மட்டுமன்றி, ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழிகளாலும், சோதிக்க வேண்டா சுடர் விட்டுள்ள எங்கள் சோதி, என விளக்குவது கவனிக்கற்பாலது. மேலும் ‘சொற்பதங்கடந்த’ தொல்லோன் காண்க என எடுத்தாளப்படுதலும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாறாக எதிர்மறை நிலையிலேயே இறைவனின் சொரூப நிலை உணர்தல் என்பது சைவ சித்தாந்திகளுக்கும் சங்கர வேதாந்திகளுக்கும் உடன்பாடான அமிசமாகின்றது.

சொரூப சிவம் ஏலவே சுட்டியது போல குணங்குறிகள் கடந்து, அருவ, உருவ, அருவுருவத் திருமேனிகள் கடந்து முப்பத்தாறு தத்து வங்களுக்கும் அப்பாலாய் போதப்

பொருளாய் தத்துவ நிலைக்குரிய முழுமைப் பொருளாய் எடுத்தாளப்படுவது காணலாம். இது சங்கரின் பரம் பிரம்மத்தின் விளக்கத்திற்கு இயைபானதாய் அமைகின்றமை ஒப்பீட்டு நோக்கில் கண்டுவக்கத்தக்கதாகின்றது.

நிர்க்குணப் பிரம்மம் குணங்கள் எதுவுமற்ற தூய, உயர்வான, முழுமைத்துவமான சத்தியமாக அமைகின்றதெனச் சங்கரர் எடுத்தாள்வார்-ஆனால் மாயையின் கலப்பினால் குணங்களுடன் சேர்ந்தவகையில் பிரம்மம் சகுணப் பிரம்மம் எனவாகின்றதென்பார். ச+குணங்கள், என்பது குணங்களுடன் இணைந்தது எனப் பொருள்படும். இது ஈஸ்வரனைக் குறித்து நிற்கும். மாயையானது சத்வம் (சாத்வீகம்) ரஜஸ் (இராசத்வம்) தமஸ் (தாமசம்) எனும் முக்குணங்கள் கொண்டதாகும். இக்குணங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்துவ இயல்பினைத் தன்னகத்தே கொண்டிலங்கும். இதில் சத்வ குணமானது இவற்றுள் உயர்வுடைத்தான சாந்த இயல்பு கொண்டதாகும். இக்குணங்களுள் ஒன்று மேலோங்க இதர இரு குணங்களும் கீழடங்கிச் செயல் சக்தி குன்றியதாய் அமையும். சங்கரைப் பொறுத்தவரை சகுணப் பிரம்மம் எனப்படும் ஈஸ்வரனும் சத்வ குண மேலோக்கம் பெற்ற மாயைக் கலப்பினைக் கொண்டதென எடுத்தாள்வார்.

மேலும் சங்கரர் பிரம்மமே உண்மையானதென எடுத்துரைக்கின்ற போதிலும் இவற்றின் தன்மையை எளிதில் விளக்கிக் கொள்ளும் வகையில் பிரதிபாஷிக சத்து, வியவகாரிக சத்து, பாரமார்த்திக சத்து எனும் மூன்று நிலைகளினை எடுத்தாள்வார். பிரதிபாஷிக நிலை கனவு நிலை போன்றதெனவும் வியவகாரிக நிலை நனவு நிலையெனவும் பாரமார்த்திக நிலையே உண்மை நிலையெனவும் எடுத்துரைப்பார். கனவு நிலையினின்று மீண்டு நனவு நிலையில் வாழும் ஆன்மாக்கள் உயர் நிலையான உண்மை நிலை உணர்ந்து அறிந்து கொள்வதற்கு சகுணப் பிரம்மம் வழிகாட்ட வல்லதெனும் தன்மையை விளக்கி நிற்பர் - எனவே ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத்திற்கு வழிகாட்ட வல்ல வழிபாட்டுத் தெய்வமாகச் சகுணப்பிரம்மம் அமைவுறுவது காணலாம்.

சைவசித்தாந்திகளும் சொரூப சிவன், தடத்த நிலைச் சிவன் என இரண்டாக விளக்கு கையில் தடத்த நிலைச்சிவன் வழிபாட்டு நிலைத் தெய்வமாகத் திகழ்கின்றான். சங்கரின் சகுணப் பிரம்மத்தின் சாயல் சைவசித்தாந்திகளின் தடத்த நிலைச் சிவனில் அமைவுறுதல் நோக்கத்தக்கதாகும். தடத்த நிலையில் சிவன் குணவியல்புகளுடன் கூடியவராய் உருவ, அருவ, அருவுருவத் திருமேனிகள் எனும் முத்திருமேனிகள் கொண்டவராயும் வழிபாட்டிற் குரிய தெய்வமாயும் உணர்ந்தறிதற் கெளியனாயும் விளங்குகின்றார். சொரூப நிலையில் அறிதற்கரிதான பரமசிவன் தடத்த நிலையில் மாறுபட்டு அமைவதனை,

'அகளமாய் யாவரும் அறிவரது அப்பொருள் சகளமாய் வந்தது, எனத் திருவுந்தியாரில் தெளிவுறக் குறிப்பிடுதல் காணலாம்.¹⁴ சகலமென்பது உருவத்திருமேனியைக் குறிக்கும். இறைவன் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு உருவங் கொள்கிறான். இவ்வகையில் அருவம், அருவுருவம், உருவம் எனும் மூன்று வகைத் திருமேனிகளைக் கொண்டு ஒன்பது வகையான நவபேதங்களைக் கொள்கின்றான்.

சீவம், சக்தி, நாடம், விந்து எனும் நான்கு அருவத்திருமேனிகளையும் சதாசிவம் எனும் அருவுருவத் திருமேனியையும் மகேஸ்வரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் எனும் நான்கு உருவத்திருமேனிகளையும் தாங்குவதாகச் சித்தாந்தம் விளக்கிநிற்கும். ஜீவராசிகள் மேல் கொண்ட அளவற்ற அன்பினால் சொரூப நிலையினின்று நவபேத நாயகனாய் படைத்தல், காத்தல் அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களை ஆற்றுபவராக இறைவன் திகழ்கின்றார்.

'இதனையே சிவநெறிப் பிரகாசம்,
மந்திரமே தனுவாண சதாசி வேசர்
மகேசருருத் திரர் திருமால் மலரோன் மூர்த்தி
யைந்தினையு மதிட்டித்தே சிருட்டி யாதி
யைந் தொழிலு மலர்களைக் கொண்டாக்கி யென்றும்
பந்தமிலா மெய்ஞ்ஞான வடிவே யாகிப்
பரமறநின் றிடல் தடத்தப் பரிச தாகும்'

என எடுத்தாள்வது நோக்கத்தக்கதாகும்.¹⁵ சொரூப நிலையில் இறைவனுக்கு யாதொரு வடிவமும் யாதொரு நாமமும், யாதொரு தொழிலும் இல்லை. அவ்வாறான இறைவன் தடத்த நிலையில் நாம,ரூப, தொழில் கொண்டோனாய் விளங்குகின்றார். இதனையே திருவாசகத்தில் மணிவாசகப் பெருமான்

'ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றும் இல்லாற்கு ஆயிரம் திரு நாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ' என எடுத்தாள்வது குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁶

இறைவன் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு ஐந்தொழிலை ஆற்றுதலின் அந்நிலை பொதுவியல் பெனப்படும். உண்மை இயல்பு இயற்கையானதாயும் பொதுவியல்பு தேவையின் நிமித்தம் எழும் நிலையில் செயற்கையானதாயும் விளங்கும். பரமசிவனின் சக்தி பராசக்தி எனப்படும். ஐந்தொழிலை ஆற்றுமிடத்து இச்சக்தி இச்சா சக்தி ஞானாசக்தி கிரியாசக்தி என மூன்றாக எடுத்தாளப்படும். சிவன் ஞான சக்தியைப் பொருந்திய பொழுது அருவத்திருமேனியுடையவராவார். சிவன் ஞானசக்தியும் கிரியா சக்தியும் சமமாகப் பொருந்திய பொழுது அருவருவத் திருமேனியுடையவராவார். ஞானசக்தி குறைந்தும் கிரியாசக்தி கூடியிருக்கும் போது உருவத் திருமேனியாகும்.

தடத்த நிலையில் பஞ்ச கிருத்திய கருத்தாவாகிய சிவன் குண வியல்புடையவராக விளங்குகின்றார். குறிப்பாகச் சிவன் எட்டுக் குணங்களைக் கொண்டவராகச் சித்தாந்தம் குறிப்பிடுகின்றது. அவை தன் வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்று முணர்நதல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நின்று நீங்குதல், பேரருளுடமை முடிவிலாற்றலுடமை, வரம்பிலின்பமுடமை என்பனவாகும். 'எண்குணத்தான் தானை வணங்காத்தலை எனவும் 'இரும்புயர்ந்த மூவிலைய குலத்தினானை யிறையவனை மறையவனை யெண் குணத்தினானைக்' எனவும் எடுத்தாண்ட கூற்றுக்கள் சிவன் எண்குணத்தான் என விளம்பிற்று அதேவேளை சிவன் நிர்குணன் எனவும் 'குணாதீதன்' எனவும் அழைக்கப்படுவது முரணுறாதோ எனக் கேள்வி எழுதல் சாத்தியம் ஆனால் சிவனைக் குணாதீதன், நிர்க்குணன் எனச் சூட்டுவது எண்குணத்தான் எனும் நிலைக்கு முரணாகா, வேதாந்திகள் விளக்குவது போலச் சித்தாந்திகளும் மாயை யானது சாத்வீகம், இராசதம், தாமசம் எனும் முக்குணங்களை கொண்டமையுமென்பர். இம் முக்குணங்களற்ற சிவன் எனும் வகையிலேயே குணாதீதன், நிர்க்குணன் என அழைக்கப்படுகின்றான். இதனால் எண் குணங்களைக் கொண்ட சிவன் அதேவேளை மாயாகுணங்களான முக்குண சம்பந்தமற்ற வகையில் நிர்க்குணனாகவும் எடுத்தாளப்படுகின்றான்.

சித்தாந்தம் காட்டும் பரம்பொருள் பரமசிவன் ஒன்றே எனினும் இயல்பு கருதி அதாவது சொரூப நிலையில் பரமசிவம் ஆகவும் தடத்த நிலையில் குணம் தொழில் கைவரப் பெற்று பஞ்ச கிருத்தியங்களும் முத்திருமேனிகளும் ஏற்பவராக நவபேத நாயகனாக எடுத்தாளப்படுகின்றார். ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றத்தின் பொருட்டு பஞ்ச கிருத்தியங்கள் இறைவனால் அமைவுறுகின்றன. சைவசித்தாந்தம் பௌதீக நிலை சார்ந்த பூதங்கள் முதலாகச் சிவனீறாக

உள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களைத் தெளிவுற விளக்குகிறது. முப்பத்தாறு தத்துவங்களுள் சிவத்தத்துவங்களான சிவன், சக்தி, சதாசிவம், ஈஸ்வரம் சுத்தவித்தை ஆகிய ஐந்து தத்துவங்களும் சுத்த காரியங்களாகும். இலய தத்துவம், தூய லயத்துவம், போக தத்துவம், சூக்கும பிரவிருத்தி தத்துவம், தூல ஈஸ்வர தத்துவம் எனவும் அழைக்கப்படும் இவ்வகையில் சிவன் சுத்தமாயா காரியத்துக்குட்பட்டுத் தொழிற்படும் வகையில் சொரூப நிலைச் சிவனிலிருந்து வேறுபட்டு அமைவது தெளிவாகப் புலனாகின்றது. சொரூப நிலைச் சிவம் முப்பத்தாறு தத்துவங்கட்கும் அப்பாற்பட்டு விளங்கும் சிவம் என விளக்குகையில் அங்கு மாயையின் செல்வாக்கால் பந்திக்கப்பட்டிருப்பதில்லை என்பது தெளிவு இத்தன்மையை ஆழமாக நோக்கின் சங்கரர் சுட்டுகின்ற மாயா வாசனை சிறிதுமற்ற குணங்களெதுமற்ற நிர்க்குணப் பிரமத்தின் இயல்பிற்குப் பெரிதும் ஒப்பதாய் சித்தாந்தம் சித்தரிக்கும் சொரூப நிலைச் சிவமமைகின்றது.

சங்கரின் வேதாந்த மாயா தத்துவமும் சித்தாந்தம் எடுத்தாளும் மாயைக் கோட்பாடும் பலவகைகளில் வேறுபட்டமைகின்றன. (அவை பற்றிய நோக்கு இங்கு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது) எனினும் சகுணப்பிரம்மம் ஆனது எவ்வகையில் பூரணத்துவத்திற்கு மாசு ஏற்படும் வகையில் மாயாக் கலப்பிற்கு உட்பட்டு அமைந்துள்ளதோ அதுபோலச் சித்தாந்தம் விபரிக்கும் தடத்த நிலைச் சிவனும் மலசம்பந்தம் கொண்ட வகையில் சுத்தமாயா சம்பந்தம் கொண்டதாக அமைவுறுவது குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதி மாயை எனும் மூன்று மாயையினின்று மொத்தம் முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் எழுவதாகச் சித்தாந்தம் குறிப்பிடும்து. ஆனால் சொரூப சிவம் ஆனது முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்த உயர்நிலைச் சிவனென்பது தெளிவான தொன்றாகும். எனவே சங்கரின் நிர்க்குணப்பிரம்மம் சகுணப்பிரம்மம் எனும் பகுப்பின் பல்வேறு அமிசங்கள் சித்தாந்தம் காட்டும் சொரூப சிவன், தடத்த சிவன் எனும் பிரிப்புக்கிடையில் ஒப்பிட்டு நயக்கத்தக்கதாகின்றன.

சித்தாந்தம் காட்டும் தடத்த நிலைச் சிவனும் சங்கரரின் சகுணப் பிரம்மமும் ஆன்மாக்களின் உய்வுக்குக் வழிகாட்டவல்ல தெய்வங்களாக அமைந்தன. இவையே ஆன்மாக்கள் அடையவல்ல இலட்சியமாகவோ இலக்காகவே இறுதிவரை அமையவில்லை. பரப்பிரம்மத்தை உணரவோ அல்லது பரமசிவனை உணரவோ இவை வழிப்படுத்தவல்ல இடைநிலைத் தெய்வங்களோ என எண்ணத்தூண்டுகின்றன. தத்துவ அமைப்பில் இரு தரிசனங்களும் இறுதி இலக்கில் இறைவனுடன் இரண்டற்றவகையில் கலக்கின்ற அத்வை தத்தை எடுத்துரைத்த போதிலும் அங்கும் நுட்பமாய் இரு தரிசனங்களும் தங்களின் அடிப்படைக் கொள்கை வேறுபாட்டிற்கு அமைய வேறுபட்டன. எனினும் இறைவனைப் பரப் பொருளை அடைந்து ஆன்மாவின் விடுதலை நோக்கில் இவை ஒன்றுபட்டன என்பதில் வேறுபாடில்லை எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Mundaka Upanisad II II II
2. Aitareya Upanisad I I I
3. Ibid
4. Brhadarany Upanisad
5. Chandogya Upanisad
6. Mandukya Upanisad
7. Swami Ponnambalam (Trans) Kaivalya Navaneetham Madras 1922 p. 126
8. சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், பாடல் 90

9. சிவாக்கிரக யோகிகள், சிவநெறிப்பிரகாசம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 1968, பாடல் 29. V. 39
10. சிவப்பிரகாசம், பாடல் 13
11. கச்சியப்ப சிவாசாரியார், கந்தபுராணம், திருப்பனந்தாள் காசி மடம், திருச்சி 1952 ப. 199
12. திருவருட்பயன் குறள் 3
13. சுவாமி சித்பவானந்தர் (உரை) திருவாசகம் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தபோவணம், திருச்சி 1992 ப. 121
14. இராமநாத பிள்ளை ப (உரை) திருவுந்தியாரும் திருக்களிற்றுப்படியாரும் திரு நெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1967. ப.9
15. சிவாக்கிரக யோகிகள், சிவநெறிப் பிரகாசம், முற்குறிப்பிட்டது ப. 40
16. சுவாமி சித்பவானந்தர், முற்குறிப்பிட்டது, ப.546

இந்துக்கள் தங்களுடைய வரலாற்றை ஆழ்ந்து
படிக்கும் அளவிற்கு ஏற்ப அவர்களின் எதிர்காலம்
மேலும் மேலும் பெருமைக்கு உரியதாய் அமையும்

-ஸீவேகானந்தர்

கலியுகத்தில் ஆத்மசாதனை

சுவாமி கெங்காதரானந்தா

நாதல்ய யோகம் அல்லது நாம பஜனை என்பது பக்த ஜனங்களுடைய சித்தி விருத்திகளை இருதய மருதமான ஆத்ம நாதத்தில் வயப்படுத்தி ஒடுக்குவதற்குரிய ஒரு வலிதமான ஆத்ம சாதனை.

எய்யும் அம்பு கூரியதானால் குறியில் ஆழமாய்த் தைப்பது போன்று கூர்மையான மனம் உடையவர்களால்தான் இறைவன் என்ற குறியைத் தவறாமல் அடைய முடியும். மனோலயம் அதில்தான் மனம் ஒடுங்கிக் கூர்பம் பெறுகிறது. தீட்சா முறைகளும், கடினமான சாதனைகளும் இன்றி பாலர்களில் இருந்து வயோதிபர்கள் வரையும் பாடிப்பாடியவாறு மனம் இறைவன் பால் வயித்து ஒழுகுவதற்கேற்ற எளிதான மார்க்கந்தான் பஜனை.

சர்வ சராசரங்களிலும் ஒலிக்கின்ற ஓம் என்ற பிரணவ சத்தத்தை நாதம் என்றழைக்கின்றோம். பிராணிகளை உயிர்ப்பிக்கின்ற இந்த நாதம் மனிதருடைய மூலாதாரத்திலிருந்து உச்சிக் கமலம் வரையில் இருக்கும் சுழுமுனைத்துவாரம் வழியில் அமைந்து ஆறு ஆதார சக்கரங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு விதமான ஒலிபேதங்களுடன் ஒலிக்கின்றன. சக்கரங்கள் என்றால் சில்லுகள் என்று அர்த்தம் வாகனம் ஒடுவதற்கு சில்லுகள் எவ்வாறு பயன்படுகின்றனவோ அவ்வாறே சரீரமாகிய வாகனத்தின் போக்கு வரவுக்கு இந்த ஆறு சில்லுகளும் ஆதாரமாயிருக்கின்றன. ஆதார சக்கரங்களில் பிரதானமானது ஹிருதய ஸ்தானத்தில் அமைந்திருப்பதாகிய அனாகதச்சக்கரம் சப்த சுத்திச்சாளனமாகிய அனாகதச் சக்கரத்தில் நின்று எழும் ஹிரீம் (Hreem) என்ற அனாகத நாதத்தில் மனதை வயப்படுத்தினால் தேனுண்ணும் வண்டுக்கு மலரின் மணத்தில் அக்கறையிருப்பது போன்று சாதகனுடைய மனம் பிரபஞ்ச வாசனையற்று வர்ணாகீதமான அனாகத நாத சுகத்தில் சதா வயித்திருக்கும். பரம சுகமுடைய இந்தத்திவ்விய நாத சுவையில் ஓர் குறிக்கப்பட்ட நேரம் மனம் வயிக்கு மேயானால் நாதத்தின் உள்ளேயிருக்கும் இறையொளியாகிய உள்ளொளி சாதகனுடைய மனக் கண்ணில் ஒளிரும்.

பிராப்த கர்ம வினைகளைத் தீர்த்து ஜீவனை ஜீவன் முக்தனாக்கும் இறையொளி தரிசனந்தான் நாதலய யோகமாகிய நாம பஜனையின் குறிக்கோள். செவிப் புலனாகாததும் ஒடுங்கிய மனதால் மாத்திரம் கிரகிக்கக்கூடியதுமாகிய அதி குக்குமமான அனாகத நாமத்தைக் கேட்டு அதில் மனதை வயப்படுத்துவதற்கு இரண்டு விதமான - சாதனா மார்க்கங்களிலிருக்கின்றன. ஒன்று குண்டலினி யோகம், மற்றது நாத லய யோகமாகிய நாம பஜனை - மனிதர் இப்பொழுது சதுர்வித யுகத்தின் கடைசியுகமாகிய கலியுகத்தின் மத்திய பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர் கலியுகத்தில் மனிதருடைய மனம் கண மாத்திரையில் உணர்ச்சிவசப்பட்டுச் சலனம் அடைவதால் கலியுகமென்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உணர்ச்சி வசத்தால் அலை மோதிக் கொண்டிருக்கும் மனமுடையவர்கள் எடுத்த எடுப்பில் தியானத்தில் மனதை நிலை நிறுத்தவோ அல்லது கடுமையான நியமங்களோடு கூடிய பிராணாயாம பிரத்தியாகார தாரணைகளின் வழியே குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி அனாகத நாதத்தைக் கேட்பதற்கோ அருகதையற்றவர்களாயிருக்கின்றனர். அது மாத்திரமல்ல இப்பேர்ப்பட்ட தீர்க்கமான உள்ளப்பயிற்சிக்கு நாள்தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் ஜீவிதக் கிரமங்களும், சமுதாயச் சூழ்நிலைகளும் சாதகமாக அமையவும் இல்லை.

ஆகையால் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கு இசையக்கூடிய பஜனை மார்க்கந்தான் கலியுகத்திற்கேற்ற ஆத்ம சாதனை. ஒளிவு மறைவின்றி அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து

இசைச்சகத்துடன் அப்பியாசித்துக் கடைத்தேறுவதற்குரிய ஒரு உத்தம சாதனம் பஜனை. பஜனைக்குரிய இடம் மிகத் தூய்மையானதும், தெய்வீக உணர்வுகளை தூண்டிவிடக்கூடிய புனித சின்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் காற்றோட்டமும், வெளிச்சமும் உடையதாயிருக்கவும் வேண்டும். மனதில் இயற்கையாகவே அமைதியும், சாந்தமும் நிலவக் கூடிய உதயம் அல்லது அஸ்தமன காலம் பஜனைக்கு உகந்த நேரம்.

பஜனையில் கலந்து கொள்கின்றவர்கள் எல்லாம் தூய்மையான மனத்துடன் ஸ்தலத்திற்கு வந்து நிசப்தமாய் அமர்ந்திருத்தல் வேண்டும். பஜனை ஆரம்பிக்கும் நேரம் வந்ததும் அனைவரும் எழுந்து நின்று மங்கள இசையுடன் தெய்வீகச் சின்னங்களுக்குத் தீபாராதனை செய்து குருவணக்கமும், இறை வணக்கமும் முடித்து உடலை நேராக நிமிர்த்தி வைத்து அசைவற்றிருக்க வேண்டும்.

கண்களை முற்றாக மூடியோ அல்லது அரைக்கண் பார்வையுடன் இருப்பதோ மன ஒருமைப்பாட்டிற்கு அனுசூலமாயிருக்கும். பஜனைக்கு நாம் சங்கீர்த்தனங்கள், நாமாவளிகள் அல்லது ஞான வைராக்கிய உணர்வுகளை ஊட்டக்கூடிய கீதங்களை உபயோகிக்கலாம் பாட்டுக்களை ஆத்மீகப் பண்ணிசை முறையில் சுருதி, தாள லயத்துடன் பாட வேண்டும்.

பாடும்போது பாட்டின் இனிய ராக ஒலியிலும், பாட்டில் அமைந்திருக்கும் கருத்திலும் மனம் முற்றாக லயித்துப்போகுமளவிற்கு ஒரு முக உணர்வுடன் பாட வேண்டும். பஜனைக்கு ஒன்று அல்லது ஒன்றரை மணிநேரம் போதுமானது பஜனை முடிந்த பின் எழுந்து நின்று தீபாராதனை செய்து பிரசாதமும் பெற்று அதே சிந்தனையுடன் அவர்கள் இடத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும்.

பஜனை நாட்களில் சர்த்வீகமான உணவைக் குறைந்த அளவில் உட்கொள்வதால் கூடுதலான பலனுண்டு. பஜனையின் போது இறுக்கமில்லாத தூய ஆடைகளையே அணிய வேண்டும். பஜனையில் கலந்து கொள்பவர்கள் எல்லாம் கூட்டுறவுக்கு குடும்ப போகத்துடன் ஐக்கியமாகியும், அன்பாயும் அன்னியோன்னிய உபகாரம் உடையவர்களாயுமிருக்க வேண்டும். பஜனையில் ஆர்வமும், பக்தியும் இருப்பவர்களுக்கு யாதொரு அங்கத்துவ நிபந்தனையும் இல்லாமல் சுதந்திரமாய் அதில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் அளிக்க வேண்டும்.

பஜனை முடிவில் இதுவரையில் தேங்கி நின்ற மனக்கிலேசங்களுக்கு சமனம் வந்திருப்பது போன்ற மனத்திருப்தியும், சொல்லமுடியாத தொரு உட்கமும், சாந்தியும் கிடைத்திருப்பது போன்ற அனுபவமும் இருக்குமேயாகில் பஜனையின் நற்பயன் அடைந்து வருவதாக அனுமானிக்கலாம் நாளடைவில் பஜனையில் நின்று உருவாகும் மனாதீத சக்திகள் பக்தர்களுடைய வாழ்க்கையில் எல்லாப் பாங்கிலும் நின்று அருள் பாலித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பிரத்தியட்சமாக அறியலாம். இறுதியில் பஜனையும், பஜனையில் அடங்கிய கருத்தும், பூஜிக்கின்றவனும் ஒன்று கலந்து ஏக பாவத்தில் வரும் பொழுது அனாகதத் தொனியின் சித்தி விசேஷங்கள் அனுபூதிமயமாய்த்தீரும்.

கலிகால உபாதையால் நொந்துருகி நிற்கும் மனம் பஜனையின் திவ்விய சக்தியால் அனாகத நாத வெளியிலிருந்து வருசிக்கும். நாதாமிர்த துளிகைகளால் குளிர்மைப்படும் பொழுது தங்க விக்கிரகத்தில் சார்த்திய பட்டுப் பீதாம்பரம் போன்று தளர்ந்த ஜீவிதம் தேஜோமயமாய் மிளிரும்.

Womens' Issues: a Hindu Perspective

By Dr. Naresh Duraiswamy

The major religions have often legitimized the subordination of Women who therefore possess less influence, position and resources in most societies.

It is essential that social activists in the sub-continent use Hinduism to empower and emancipate women. It is urgent that such activists address issues of the institutionalized exploitation of the female work force in rural South Asia, issues of the urban poverty where women suffer disproportionately, and issues of violence against women that include dowry deaths and domestic violence. Rural women in South Asia do most of the work, be it transplanting, harvesting and threshing, but are denied commensurate pay. They often lack access to capital. The imperative of social justice is urgent.

The Upanishads attest to the oneness of humanity based on the omnipresent atman, a principle that can be used to re-construct social organization in the name of the common good.

Hinduism has within it a liberal inheritance that lends itself to social justice and reform. One needs to use this in the interests of the common weal.

One can re-interpret Hinduism to achieve the complete emancipation of women. While Hinduisim is not a monolithic religion, common motifs and themes recur in its varied doctrine and practice. The Rig Veda attests to the corporate wholeness of the human race and we need to re-emphasize this integral oneness as a reference point to construct a just social organization. This atman is inherent to each person and demands the recognition of every individual regardless of gender.

Women did make extensive contributions to and did empower themselves within the Hindu framework. This inheritance permits a liberal call to action in contemporary issue areas.

The Vedas represent the most important textual sources of the religion. Women did participate in its ceremony and tradition. Apala Atreyi is one such rishi who remained single, composed hymns and took part in the fire ritual. Ghosha too preferred a life of spinsterhood and composed hymns to the gods. Lopamudra, Vishvavara, Romasha and Vach, the daughter of the sage Ambhrina, stand out as eminent Vedic women rishis. The Rig Veda celebrates women who distin-

guished themselves in battle. These include Vadhrimati, Vishpala, Mudgalani and Shashiyasi.

The Upanishads refer to Gargi Vachaknavi and Maitreyi who challenged key philosophic points and help elucidate the central tenets of Vedanta. This is perhaps the earliest known instance of women's participation in established intellectual discourse. Panini, the Sanskrit linguist of the 5th century B.C, coins a specific term for women teachers of religion. He uses the word Upadhyayi. He refers to women students of the different branches of the Veda, i.e the Katha school, the Rig Veda school, the Taiteriyā school etc.

The Mahabharata asserts that Arundhati, wife of the great sage Vashishta, matched her husband in scholarship and mastered all subjects. The ancient custom of swayamvara where a woman chose her man, attests to a more liberal age. One witnesses the contribution of women to the Vedas, the intellectual reference point in the Hindu world.

The concept of stri rajya illustrates the role of women in civil administration. Though often sidelined, women did participate in public life. Prabhavati Gupta, the daughter of Chandragupta Vikramaditya, ruled as regent for 13 years in the 5th century. She issued a charter commending her self as a devotee of Vishnu. History is witness to the energetic statesmanship of Queen Didda of Kashmir in the 10th century. Inscriptions describe Akkadevi, the Chalukyan provincial governor of the 11th century, as fierce in battle. She promoted education and constructed several temples.

Sembiyan Mahadevi, the aunt of Rajaraja Chola and devotee of Siva, renovated and built Saivite temples in her own right. She initiated works of charity and bestowed land to several temples. She made endowments to support artisans, craftsmen and musicians attached to such religious institutions. Kundavai, her niece and stalwart of Saivism, established a free hospital at Tanjore and set aside extensive lands for its maintenance. She dedicated three temples, to Siva, Vishnu and the Tirtankara and conferred costly gifts on each.

Rudramba Kakatiya, a ruler of the 13th century, promoted the welfare of her subjects. She constructed tanks and canals, granted concessions to merchants to promote trade and industry, built hospitals and provided for their maintenance, and patronized Brahmin villages. She in addition organized feeding centers. She belonged to the Pasupata sect and expressed a deep faith and commitment to Siva. One witnesses here the participation of women in political administration and religious patronage.

Women made extensive and direct contributions to the crusade of personal religious devotion that swept the Hindu world in the late classical and medieval ages. Bhakti often entailed a rejection of marriage in the quest for religious communion. Karaikkal Ammaiyar of Tiruvalangadu sang in praise of Siva in the 6th century while Andal of Sri Villiputtur composed hymns of Vaishnavite devo-

tion, a century later. Akkamahadevi is known for her simple and practical aphorisms in the 12th century A. D. These reflect an intense devotion to Siva and are conspicuous in the development of Kannada literature. Molla, a potter's daughter from Nellore, created a Telugu Ramayanam using a simple, chaste and vigorous style.

Lal Ded, a Saivite mendicant ascetic, is significant to Kashmiri literature. She characterizes a true saint as one who helps others and embodies compassion. Yogic and Sufi concepts influenced her thinking. Mirabhai, the medieval Rajput princess, states her preference for Krishna and rejects suttee. She is important to the evolution of Hindi literature. Women joined the bhakti movement and contributed to the Hindu understanding of godhood. Such participation empowered them in a society otherwise male dominated.

One need to reassert this liberal trend within the Hindu framework and struggle towards a just social organization. The common good is the best guarantor of the Sanatana Dharma. One can end with a quote from Brihaspati's arthasastra,

"Appraise the economy from the yardstick of economics; however if economy and righteous-equity are mixed, then appraise it from the yardstick of righteous-equity".

LET US MEDITATE ON ISHWARA
AND HIS GLORY, WHO HAS
CREATED THIS UNIVERSE
WHO IS FIT TO BE WORSHIPPED
WHO IS THE REMOVER OF ALL SINS,
AND IGNORANCE
MAY HE ENLIGHTEN OUR INTELLECT.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே

ஐ. மு. சுவாமிநாதன்

இந்து மதத்தவர் அனைவரும் ஈற்றில் முத்திப்பேறு பெறுவதே குறிக்கோளாகக் கொள்வர். சம்சார பந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று பேராணந்தப் பெரு வாழ்வாகிய முத்திப் பேறு பெற இந்து மதம் பல வழிகளை அடியார்களுக்குப் போதித்துள்ளது. பக்திமார்க்கம், கர்ம மார்க்கம், யோக மார்க்கம், ஆகிய வழிகளில் நாம் இறைவனை அடையலாம் என இந்து சமய சாஸ்திரங்கள் இயம்புகின்றன. இவை மூன்றையும் யோகத்தின் மூன்று பிரிவுகளாக பகவத் கீதை போன்ற ஞான நூல்களில் காணலாம். யோகம் என்பது ஆன்மா, பரமாத்மா உடன் சேரும் ஒரு வழியாகும். ஒருவருடைய மனப் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு யோக மார்க்கங்களை எம் மதத்தில் காணலாம். இவற்றுள் பற்றின்றி வினை ஆற்றுவது கர்மயோகமாகும்.

பகவத் கீதையில் பகவான் கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனுக்குப் போர்க்களத்தில் ஞானோபதேசம் செய்கின்றார். கொளரவருக்கும், பாண்டவர்களுக்கும் இடையில் பெரும் போர் நிகழ்கின்றது. சமாதானமாகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க எடுக்கப்பட்ட எந்த முயற்சியும் வெற்றி அளிக்கவில்லை. ஆகையால் கடைசியில் போர் புரிய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சத்தியம் தர்மம் ஆகியவற்றை நிலை நாட்ட போர் அவசியமானது. எனினும் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனன் மனத்தளர்ச்சி அடைகின்றான். தமது உறவினர்களிடம் கொண்ட பாசத்தினால் போர் செய்ய மறுக்கின்றான். போர்க்களத்திலிருந்து வெளியேறி வனவாசம் செய்ய விரும்புகின்றான். இத்தகைய குழப்ப நிலையில் அர்ஜுனன் பகவானிடம் உபதேசம் கேட்கின்றான்.

ஞானயோகம் சிறந்ததா, அல்லது கர்மயோகம் சிறந்ததா என்னும் வினா பண்டு தொட்டு எழுந்த ஒரு பிரச்சினை. இப்பிரச்சினை வில்வீரனை வாட்டியது. அர்ஜுனன் துறவறம் பற்றிப் பேசும் பொழுது, வாழ்க்கையின் அறித்தியத்தை அறிந்து தியானம் செய்து ஞானம் பெற விரும்பினான் எனக் கூற இயலாது. தமது உறவினர், சுற்றத்தார், பெரியவர்கள் போரில் இறக்க நேரிடும் எனத் துயருற்றான். (ப.கீ II.5) இத்தகைய மனத்தளர்ச்சி அருச்சுனனுக்கு சிறிதும் பொருந்தாது - அற்பமான மனத்தளர்ச்சியை ஒழித்து எழுந்திருக்குமாறு பகவான் போதிக்கின்றார். (ப.கீ II.3) கர்மம் புரிவதற்கும், கருமயோகம் ஆற்றுவதற்கும் இடையே வேற்றுமை உள்ளது. பற்றின்றி கருமம் ஆற்றில் அத்தகைய கருமம் யோகமாகின்றது. பற்றின்றி வினை ஆற்றின் அவ்வினை மனிதனை பந்தத்தில் கட்டுப்படுத்தாது. பற்றின்றி ஆற்றும் வினை சம்சாரத்திலிருந்து மனிதனை விடுதலை செய்து, பேராணந்தப் பெரு வாழ்வை அளிக்கும்.

நாம் வழக்கமாக எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் புரியும் கர்ம வினைகள் எமது மனதில் வாசனைகளை உருவாக்குகின்றன. இவ்வாசனைகள் மேலும் வினைகள் ஆற்ற வித்திடுகின்றன. இங்ஙனம் புதிதாகப் புரியும் வினைகள் வேறு வினைகள் ஆற்றப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எனவே மனிதன் சுதந்திரமின்றி வினையாற்றுகின்றான். இப்பந்தத்திலிருந்து வெளியேறி, சமத்துவமாகக் கடமை புரிந்தால் வினை எம்மைப் பாதிப்பதில்லை என பகவான் எமக்குப் போதிக்கின்றார்

இங்ஙனம் வினை ஆற்றுவது எங்ஙனம் எனப் பார்த்தால், அதற்கு விடையாக நாம் ஆற்றும் வினையின் பயனைக் கருத்தில் கொள்ளாமல், சிறந்த முறையில் கருமமாற்ற வேண்டும். கருமமாற்ற மாத்திரம் தான் எமக்கு உரிமையுண்டு. வினைப்பயனில் உரிமை கோரக் கூடாது (ப.கீ 11.57) என்பது பகவானின் தாரக மந்திரம்.

எனவே கரும்பும் ஆற்றாமல் இருப்பது கரும் யோகம் ஆகாது வினைப்பயன் கருதாது கரும்பும் ஆற்றுவதே கரும்யோகமாகும். கரும் மாற்றாமல் மாத்திரம் இருப்பதனால் மனிதன் மேன் நிலை அடைய முடியாது. கரும்பும் புரியாமல் இருப்பினும், மனம் பொருட்கள் மீது பற்றுடன் இருப்பின் அத்தகைய ஒருவன் உண்மையான கரும் யோகி ஆக மாட்டான் (ப.கீ 111.6) தமது கடமைகளை ஒருவன் விருப்பு வெறுப்பின்றி நிறைவேற்ற வேண்டும். தமக்கு அளிக்கப்பட்ட கடமைகளை சிறப்பாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அவற்றின் பலன்களை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இங்ஙனம் ஒருவன் பணியாற்றினால் அவனுக்கு சந்நியாசத்தினால் பெற்ற பலன் கிடைக்கும். மன நிறைவும் சம்சாரத்திலிருந்து விடுதலை பெறவும் அத்தகைய வினை வழிவகுக்கும். உலக வாழ்க்கையிலிருந்து ஒதுங்கி, துறவறம் மேற்கொள்வது எல்லோருக்கும் பொருந்தாது. அத்தகைய வாழ்க்கை கடினமானது. எனவே இவ்வாழ்க்கையில் இருப்பவர்களும் வாழ்க்கையில் மேம்பட்டு, உன்னத நிலை அடைவதற்கு இந்து மதம் கரும் யோக மார்க்கத்தை வகுத்துள்ளது. நாளாந்த வாழ்க்கைக் கடமைகளை நாம் புறக்கணிக்கக்கூடாது. அவற்றை செவ்வனே செய்யவேண்டும். “வெளிர்க்கு தான் கருத்தா என்ற எண்ணம் இல்லையோ, எவனுடைய புத்தி பற்றப்படுவதில்லையோ, அவன் இவ்வுலகத்துப் பிராணிகளைக் கொன்ற போதிலும், கொல்லுவதாகக் கருதப்பட மாட்டான். அவன் பந்தத்துக்குட்பட்டமாட்டான்” (ப.கீ 18.17) என பகவான் அருளுகின்றார். பலன் கருதாது ஆற்றும் கரும்பத்தை செவ்வனே ஆற்ற வேண்டும். (ப.கீ III 7) சிறப்பான வினையாற்றுவதே யோகம் (ப.கீ 11.50) எந்த ஒரு வினையும் முழுமையாக நன்மைக்குரியது என கூற இயலாது. எங்ஙனம் புகை நெருப்பில் கலந்திருக்கின்றதோ அங்கனமே ஒவ்வொரு வினையிலும் நன்மை தீமை இரண்டும் உண்டு.

இந்து மதத்தில் அத்வைதம் துவைதம் என இரு பெரும் பிரிவுகள் உள. துவைத மதத்தினர் பக்தியினால், மனம் கசிந்துருகி இறைவன் அருளைப் பெற முயல்வர். அத்வைத மதத்தினர் ஞான விசாரத்தினால் வீடு பேறு பெற முயல்வர். துவைத மத சார்புடையவர்கள், தாம் ஆற்றும் கரும்பங்கள் யாவையும் இறைவன் அருளால் ஆற்றப்படுகின்றது என்றும், இறைவனே வினைகள் அனைத்துக்கும் கருத்தா எனவும், தாம் கருவி எனவும் கொள்வர். இங்ஙனம் கருதும் பொழுது பக்தனின் அதங்காரம் குறைகின்றது. கோபம், காமம், போன்ற தீய குணங்கள் அழிகின்றன. பக்தன் பகவானை அறிந்து பரமானந்தம் பெறுகின்றான்.

அத்வைத மதச் சார்புடையவர்கள், ஆன்மா வினையாற்ற வில்லை என்றும், அறிவினமையினால் மனிதன், ஆன்மா வினையாற்றுவதாக கருதுவதாகவும் அறிகின்றனர். ஆகவே விருப்பு வெறுப்பின்றி வாழ்கையில் வாழ அவனால் முடிகின்றது. நீரில் இருக்கும் தாமரை போல வையகத்தில் வாழ்ந்து பெரும் பேறு எய்துகின்றான்.

ஒருவன் தனக்கு விதிக்கப்பட்ட கடமையை சரிவரச் செய்ய வேண்டும். கரும்பம் செய்யாமையினும் கரும்பம் செய்தல் சிறந்தது என பகவான் உபதேசிக்கின்றார். (ப.கீ III.8) ஆகையால் பற்றற்றவனாக எப்பொழுதும் ஒருவன் செய்ய வேண்டிய கர்மத்தைப் பற்றில்லாமல் செவ்வனே செய்கின்றானோ, அவன் உயர் நலத்தை அடைவான், என பகவான் உறுதி அளிக்கின்றார். (ப.கீ 11.19) இங்ஙனம் பற்று நீக்கி, நான் என்னும் அகங்காரம் அற்று, விடாமுயற்சியும் ஊக்க உடன் வெற்றியிலும், தோல்வியிலும் மாறுபாடு இல்லாமல் ஒருவன் செயலாற்றுகின்றானோ அவன் சாத்வீகன் என அழைக்கப்படுவான். (ப.கீ. xviii.26) தமக்கு அளிக்கப்பட்ட கரும்பம் நற்குணமில்லாததாயினும் நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டால், அது பிறர் கரும்பத்தைக் காட்டிலும் மேலானதாகும் (ப.கீ. xviii.47) எனவே எவன் ஒருவன் எப்பொழுதும் எல்லாக் கரும்பங்களையும் செய்து கொண்டு பகவானிடம் சரண்புகுகிறானோ, அவன் பரமபதம் பெறுவான் என பகவான் உறுதி அளிக்கின்றார்.

Hinduism in Sri Lanka.

Justice K. Palakidner

Retd. President of the Court of Appeal.

Hinduism in its varied forms of worship pervaded the whole of Srilanka from times immemorial. From point Dondra in the south to Point Pedro in the north we have shrines of historic importance dedicated to Lord Vishnu and Lord Skanda.

There has been the sanctified shrines of Nakuleswaram, Thiruketheeswaram, Muneeswaram and Koneswaram dedicated to Lord Shiva and his consort Parvati located in the manner of a quadrilateral in four points in the Island. These four places of worships sung by the Nayanmars of Saiva traditions have a special place in the worship of Saiva devotees all over the world. Their historicity and resilience in the wake of foreign invasions and ravages are indeed redemptive of their sanctity and glory of hallowed places of worship.

Lord Ganesha, whose glory and sacredness has found acclaim all over the Hindu world in India and every place where Hinduism holds sway has a special place in the hearts of the vast majority of people in Srilanka. Gana deiyo as he is specially adored by the majority of people in the south of the country finds a special place in all the venerated shrines all over the country.

The worship of the mother Goddess Ishwari, Pattini and Mariamman is prevalent from time immemorial in all parts of the Island. The inhabitants of the hilly regions of the central Srilanka are greatly devoted to Mariamman. In other parts of the country Mariamma is adored and worshipped as a giver of boons and one who wards off evil forces in the form of illnesses and famines.

Pattini deviyo worship is generally regarded as introduced in to Srilanka during the reign of King Gajabahu at the end of a successful campaign in the Pandya kingdom he is stated to have bought a large number of hostages who worshipped Goddess Pattini and settled them in the Kelani valley region of Eheliyagoda.

In the Sabaragamuva region of Avissawela there are many temples dedicated to the Goddess of the Anklet. In Eastern Karatum we find a Kannagi Amman temple where Kannagi is worshipped by the vast majority of Hindus in the Batticaloa District. The reading of the poem related to the story of the Anklet over a period of time during the high festival attracts Worshippers who sit through the readings with piety and fasting. The cult has the unique influence of attracting the devotees who has a grievance against another. Fasting and doing penance at this shrine for varying periods to invoke the deity to redress their grievances. Very often it is believed that this form of prayer and penance had its effect on the wrong doer or person complained against, forcing him out of fear to come to terms with the complainant devotee.

In Pandiruppu the worship of mother Goddess is highlighted by a high festival of fire walking on a special day. Devotees with vows to redeem gather

in a line at one of the prepared pit of burning wood charcoal after having performed purification rituals walk through the fire with expressions of joy and devotion.

A parallel ceremony of fire walking is performed on a high festival day at **Udappu** in the Chillaw district on the western coast of the country. Here too **devotees** undergo the same rituals and walk through the fire in ecstasy, joy and piety. The presiding deity at Udappu is Throupadhi amman the wife of the Pandava kings of the Mahabharatha. She too had a serious grievance against her tormentor Thuriyodhana who humiliated her having defeated the **Pandavas** in a game of dice.

At Wattapalai in the Vanni district near Mullaitivu is an Amman temple dedicated to Mariamman. The annual trek to Kataragama along the East Coast commences at the shrine every year this trek attracts a large number of **devotees** who arrive in time for the high festivals at Kataragama.

In the Island of Nainathivu off the western coast of Jaffna is located the beautiful coastal shrine dedicated to the mother Goddess Nagammal or Nageswari. Devotees from all parts of the Island converge on this shrine for the high festivals. Sea farers all over the world who are devotees of Nagammal would vouch for her protective influence in times of danger. She is also renowned for her graces showered on childless couples and other curative benevolence on afflicted people.

The worship of Skanda has deep reverence from devotees in the South, East, North and West of Sri Lanka. Tradition has it that Duttugemunu built the Kataragama shrine to fulfill his vow after his campaign in the North of the country.

The beauty of the Sylvan retreat by the side of the magnificent Manik Ganga has been described and extolled admiringly by Arunagirinathar in his Thiruppugal verses of incomparable beauty. This Shrine whose ritual are performed by Kapuralas has the unique distinction of attracting people of every faith to its simple and unaffected shrine.

In like manner the kapuralas manage the beautiful shrine of Selva Sannidhi at the mouth of Thondamanaaru in North of Jaffna. This shrine of Lord Muruga has attracted foreign and local recluses seeking spiritual solace and perfection.

All Buddhist shrines in the central and southern part of the country have accommodated in harmony images of Lord Skanda where devotees pray with undiminished fervour and piety.

The Nallur Kandaswamy temple in the heart of the Jaffna peninsula has existed for very many centuries. It was completely razed to the ground by the Portuguese conquerors. But a reconstructed shed blossomed out into a temple of incomparable beauty with a Tank and Gopuram and high festivals.

In Mandoor in Amparai district there is the famed temple of Lord Muruga. Its destruction by foreign invaders was prevented by hornets who chased them away. This temple apart from its high festivals is specially venerated during the Kandhasashti week after the festival of Deepavali. The triumph of Muruga over Soorapadman culminates the fasting period.

In Thirukkivil on the Eastern coast there is a sea side temple of Lord Muruga which is also situated in a very beautiful setting reminiscent of Thiruchendur in South India. The Soora pura where Soorapadman is vanquished by Lord Muruga is celebrated with much jest and joyfulness.

The worship of Lord Ganesha in Sri Lanka can be said to be ubiquitous. In elephant country in the North central and Uva regions, where the farmers are in constant threat of elephants' ravages, the protective force of Ganesha is sought by them.

In Jaffna the Maruthady temple of Lord Ganesha is a shrine of rare beauty surrounded by the tanks and fields a large number of devotees converge on the New Years day in April for the car festival. The Murukandy temple is a way side shrine on the entrance to the North. Travellers do not fail to pay obeisance to Ganesha when travelling to and from Jaffna.

In the Central province Lord Muruga is venerated by Hindus and Buddhist alike. Called Kathiresan and Kathirvelaayudhan he is installed in his natural setting as a mountain God cavorting in the hills and valleys.

The worship of Rama and Lakshmana and Anjanaya is prevalent right throughout the country among Hindus. Saman deiyo worshipped in Ratnapura is regarded as Rama's brother Lakshmana. In the Nuwera Eliya district lies Sita Eliya in the historic Asoka vanam. Sita Rama's consort is believed to have been kept in confinement by Ravana in this place. There is a shrine by a brook on the Badulla road where the devotees stop to pray and offer homages.

The worship of Lord Vishnu also known as Perumal has been prevalent all over the country In Buddhist shrines Vishnu always finds a revered place. In Dondra the Vishnu temple of ancient glory was destroyed by the Portuguese who looted and carried away the treasures and beautiful wooden architecture. It has been rebuilt and stands in all its glory on the southern coast near Matara. In Jaffna town the Perumal temple lies with all other temples in importance and beauty. The supplication of the Saturn God particularly in the month of September attracts a large number of devotees to that temple.

The existence of all these shrines in undiminished glory shows the widespread influence of Hindu culture in this country, The business community in Colombo keeps the shrines in Colombo vibrant and maintained with a very standard of piety and devotion.

திருக்கேதீசுவர ஆலயத்தின் நிலைமை

ஆலய அறங்காவலர் சபைத் தலைவர் வி. கயிலாசபிள்ளைக்கு ஆலய திருப்பணிச் சபைச் செயலாளர் ச.சரவணமுத்து சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலிருந்து:

“இந்து சமய அலுவல்கள் இராசாங்க அமைச்சர் பீ.பீ. தேவராஜ், அமைச்சின் செயலாளர் கே. தயாபரன் ஆகியோரும் யானும் திருக்கேதீசுவர ஆலயத்திற்கு 21.06.93 அன்று சென்றிருந்தோம். மன்னார் பதில் அரசாங்க அதிபர் செபஸ்தியன் குறாஸ், மன்னார் உதவிப் பொலிஸ் அத்தியட்சர் ஆகியோரும் ஆலய முகாமைக்குழுச் செயலாளர் இ.சி.பிள்ளையும் குழு உறுப்பினர் சிலரும் எம்முடன் வந்தனர். நாம் யாவரும் ஆலயப்பகுதிக்குச் செல்வதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைத் தள்ளாடி இராணுவ முகாமுக்குப் பொறுப்பாயிருந்த பிறிகேடியர் பீ.ஏ. கருணதிலக்க ஏற்பாடு செய்து உதவினார். மன்னார் பொலிசார் எமக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை வழங்கினார்.

நாம் சென்றபொழுது திருக்கேதீசுவர ஆலயப் பகுதி பின்வருமாறு காட்சியளித்தது:

ஆலயத்தை வெளியில் நின்று பார்த்தபொழுது கட்டிடம் சேதமடைய வில்லை போலத்தெரிந்தது. திறந்திருந்த முன் கதவு வழியாகச் சென்று பார்த்தபொழுது கதவுகள் எல்லாமே, மூலத்தானக் கதவு உட்பட, திறந்திருந்தன. பித்தளை, வெள்ளி விளக்குகள், பாத்திரங்கள் மற்றும் பெறுமதி வாய்ந்த பொருள்கள் ஆதிய எவற்றையும் அங்கே காண முடியவில்லை. விக்கிரகங்கள் பெரும்பாலும் அப்படியே இருக்கின்றன போலத் தெரிந்தது.

ஆலயத்திற்கு வெளியேயுள்ள மடங்கள், அர்ச்சகர்கள் வீடுகள், பணியாளர் வதிவிடங்கள் ஆதிய யாவும் அழிக்கப்பட்டோ, இடிக்கப்பட்டோ, பெரும் சேதமடைந்தோ காணப்பட்டன. இடிபாடுகளிலிருக்க வேண்டிய கல், செங்கல், மரங்கள் கூட அகற்றப்பட்டு விட்டன. சம்பந்தர், சுந்தரர் மடங்கள் வெளிப்பார்வைக்கு அழிக்கப்படவில்லை போலத்தெரிந்தன; ஆனால் உள்ளே சென்று பார்த்த பொழுது கதவுகள், யன்னல்கள் மற்றும் தளபாடங்கள் யாவும் மறைந்து விட்டன கூரையிற் பெரும்பகுதியைக் காணவில்லை.

‘குருகுலம்’ என்ற பெரிய கட்டிடம் இருந்த இடமே தெரியாது மறைந்து விட்டது. அக்கட்டிடத்திலிருந்த 10 அறைகள், மண்டபம், மலசலகூட வசதிகள், தளபாடங்கள் யாவும் அகற்றப்பட்டுவிட்டன.

திருவாசக மடத்தின் முன்பக்கச்சுவர் மாத்திரம் சேதமடைந்த நிலையிற் காணப்படுகிறது. அங்கிருந்த பெரிய பிரார்த்தனை மண்டபம், படுக்கை அறைகள் முதலிய யாவும் மறைந்து விட்டன. கௌரீசர் மடம், சிவபூசை மடம், கதிர்காம யாத்திரிகர் சபையினரின் மடம், விஸ்வகர்ம சபையினர் மடம், செட்டியார் மடம், ஓவசியர் மடம், சிவராத்திரி மடம் முதலியன ஏறத்தாழ திருவாசக மடம் போன்று சேதமடைந்துள்ளன. மிகப் பெறுமதி வாய்ந்த நூல்களைக் கொண்டிருந்த நூல் நிலையம் பெரும் சேதமடைந்துள்ளதுடன் அங்கிருந்த நூல்கள் யாவும் மறைந்து விட்டன.

மலேசியா அடியார்களாற் கட்டப்பட்டதும் 11 அறைகளைக் கொண்டிருந்ததுமான ‘மலேசிய யாத்திரிகர் இல்லம்’ பெரிதும் சேதமடைந்துள்ளது. அங்கிருந்த பெறுமதிமிக்க தளபாடங்கள் எவையுமில்லை. அப்பெரிய கட்டிடத்தின் கூரையையே காணவில்லை.

சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் கட்டிய ‘கொட்டில்’ எனப்படும் மடம், வி. கயிலாச பிள்ளை, இ.நமசிவாயம் ஆகியோர் கட்டிய மடங்கள் யாவும் முற்றாக மறைந்துவிட்டன.

கௌரவ மாவை சேனாதிராசா, பா.உ., 23.08.90 அன்று பாராளுமன்றத்தில் பின்வருமாறு பேசினார்:

“07.08.90 அன்று தள்ளாடி முகாமைச் சேர்ந்த படையினர் கவச வாகனங்களில் திருக்கேதீசுவரம் கோவிலுக்குச் சென்று கண்டபடி சுட்டினர். பணியாளர்களுக்கான வீடுகள், திருவாசகமடம், அகதிகள் சிலர் வந்த லொறி, டிராக்டர் ஆகியவற்றுக்குத் தீ வைத்தனர்.

மீண்டும் மறுநாள் நூற்றுக் கணக்கில் மூன்று லொறிகளில் வந்த படையினர் கண்டபடி சுட்டதுடன், கோயிலின் பெறுமதியான மின்சார ஜெனரேட்டர், 5 சிறிய ஜெனரேட்டர்கள், 100 சீமெந்து பைகள், பணியாளர் விடுதிகளிலிருந்த சமையல் பாத்திரங்கள், வானொலிப்பெட்டிகள், தையல் இயந்திரங்கள், சீனி, அரிசி, மா முதலிய உணவுப் பொருள்கள் ஆகியவற்றையும் எடுத்துச் சென்றனர். இதன்பின், 09.08.90 அளவில், கோவில் குருக்கள்மார், பணியாளர்கள் ஆதிய யாவரும் கோவிலைப் பூட்டி விட்டு அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்று விட்டனர்.”

கௌரவ யோசேப் பரராசசிங்கம், பா.உ., 23.01.92 அன்று பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகர் எம்.எச். முகம்மதுவை விழித்துப் பின்வருமாறு பேசினார்.

“தொன்மை வாய்ந்ததும் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கதுமான திருக்கேதீசுவரம் கோவில் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். இக்கோவில் மன்னாருக்குக்கிட்ட உள்ளது. இந்தக் கோவிலும் யாத்திரிகர் தங்கும் மடங்களும் மற்றும் கட்டிடங்களும் இப்பொழுது ஓர் இராணுவ முகாமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கோவிலிலிருந்து 3 மைல் தூரத்துள் அர்ச்சகர்கள், வழிபடுவோர் ஆகிய எவரும் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.”

இந்துக்கள் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனை மூலவிக் கிரகமாகக் கொண்ட திருக்கேதீசுவரம் இந்நாட்டு இந்துகளின் மிகப் புராதானமானதும் வரலாற்றுப் பெருமைமிக்கதும் மிகுந்த புனிதத்தன்மை வாய்ந்ததுமான தலமாகும். இக்கோவில் இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள இந்துக்களின் சர்வதேச மத்திய யாத்திரைத் தலமாகவுமிருந்தது.

இக்கோவிலும் பரிசுத்த நீரைக் கொண்ட இதன் பாலாவித் தீர்த்தமும் முறையே 7 ஆம், 8ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்து தேவாரம் பாடிய மேன்மைமிக்க திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய நாயன்மார்களால் பெரிதும் போற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளன.

திருக்கேதீசுவரம் கோவில் கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் விஜயனும் அவன் தோழர்களும் இலங்கைக்கு வருவதற்கு பல்லாண்டுகள் முன்னரே புகழ்பெற்று விளங்கியதாகத் தெரிகிறது. சிறந்த அறிஞரும் வரலாற்றாசிரியருமாக விளங்கிய கலாநிதி போல் ஈ பீரிஸ் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதற்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே ஈசுவரங்கள் எனப்படும் மேன்மைமிக்க 5 சிவன் கோவில்கள் இலங்கையில் இருந்தன. இந்தக் கோவில்கள் இந்திய இந்து மக்கள் யாவராலும் பெரும் மதிப்புடனும் பக்தியுடனும் போற்றப்பட்டு வந்தன. அந்த ஈசுவரங்களாவன: திருக்கேதீசுவரம் முன்னேசுவரம், தொண்டேசுவரம், திருக்கோணேசுவரம், நகுலேசுவரம் ஆகியனவாம்’

விஜயன் மதுரைக்குச் சென்று ஓர் இளவரசியை மணம் செய்து மீண்டும் இலங்கையில் வந்திறங்கியவுடன் முதன் முதலில் திருக்கேதீசுவரம் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட்டான். அப்பொழுது அவனுடன் மதுரையிலிருந்து வந்த உபதீசன் எனும் பிராமண அர்ச்சகர் அரச தம்பதியரை ஆசீர்வதிக்குமுகமாக இக்கோவிலில் ஒரு விசேட பூசை செய்வித்தார்.

மேலும், கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்குப் புத்தபகவானின் புனித தந்தத்தைக் கொண்டு வந்த கலிங்க நாட்டு இளவரசன் திருக்கேதீசுவரம் கோவிலில் ஓர் இரவைக் கழித்த பின்னரே அப்பாற்சென்றான்.

திருக்கேதீசுவரம் கோவில் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கீசரால் முற்றாக இடித்தழிக்கப்பட்டது. இடித்தழிக்கப்பட்ட இக்கோவில் கற்களை அவர்கள் மன்னார்க்கோட்டை, மடுக்கோவில், ஊர்காவற்துறை ஹமன்கீட்டுக் கோட்டை ஆதியவற்றைக் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தினார்கள். போர்த்துக்கீசர் இக்கோவிலை இடித்தழித்தபின் 4 நூற்றாண்டு வரையில் இக்கோவில் இருந்த இடமே தெரியாமல் காடு வளர்ந்திருந்தது. 1872 ஒக்டோபரில் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் இந்து சமய, கலாசார மத்திய நிலையமாக விளங்கிய இக்கோவில் இருந்த இடத்தைக் கண்டு பிடித்து அதனை மீளக்கட்டுதல் வேண்டுமென இந்துக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

1893 இல் யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலுமிருந்த இந்துக்கள், இவ்விரு இடங்களிலுமிருந்த நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களின் பேருதவியுடன், ஆதியில் கோவிலிருந்த இடத்தைச் சூழ்ந்துள்ள 40 ஏக்கர் வரையிலான நிலத்தை யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபராயிருந்த சேர் வில்லியம் துவைனம் நடத்திய ஓர் ஏலத்தில் வாங்கினர்.

கோவிலிருந்த சரியான இடம் 1894 இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதன்பின் 1903, 1922 ஆகிய ஆண்டுகளில் கோவிலை மீளக்கட்டுவதற்காகிய சில வேலைகள் நடைபெற்றன. இக்காலத்தில் இலங்கைச் சட்டச்சபை உறுப்பினராயிருந்த சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனும் அவர் சகோதரர் பொ. முத்துக்குமாரசுவாமியும் இக்கோவிலை மீளக்கட்டுவது சம்பந்தமாகப் பெரும் அக்கறை காட்டி வந்தனர். எனினும் 1948 ஆம் ஆண்டு வரை இக்கோவிலை மீளக்கட்டும் பணியில் அதிக முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை. 1948 இல் இந்நாடு சுதந்திரம் பெற்றதும் இக்கோவிலை மீளக்கட்டுவதற்குச் சில தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்பணியைப் பொறுப்பெடுப்பதற்கென 'திருக்கேதீசுவர ஆலயத்திருப்பணிச்சபை' கொழும்பில் 1948 இல் நிறுவப்பெற்றது.

இப்பொழுது, கோவிலை மீளக்கட்டும் திட்டத்தின்படி முதற்கட்ட வேலைகள் முடிந்து விட்டன. இன்னும் 2 ஆம், 3 ஆம் கட்ட வேலைகள் நடைபெற வேண்டியுள்ளன. 2 ஆம் கட்ட வேலைக்கு வேண்டிய கருங்கல்லிலான சிற்ப வேலைகள் தமிழ்நாடு மாமல்லபுரத்திலுள்ள கட்டிட, சிற்பக்கலைக் கல்லூரியில் நடைபெற்று வருகின்றன. நாட்டில் இயல்பான நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் இக்கோவில் திருப்பணி வேலைகளைத் தொடங்குவதற்குத் திருப்பணிச் சபையினர் ஆவலாயுள்ளனர்.

திருக்கேதீசுவரம் கோவிலுக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள அழிவுகள் சேதங்களுக்கும் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கீசரால் ஏற்பட்ட அழிவுகளுக்குமிடையில் அதிக வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடுவோரின் வழிபாட்டு உரிமைகளும் இப்பொழுது ஏறத்தாழ 3 ஆண்டுகளாக மறுக்கப்பட்டுள்ளன.

எனவே கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இக்கோவிலைத் திறந்து பூசை முதலிய சமயக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு வசதியாக இராணுவத்தினரைக் கோவிற் சுற்றாடலிலிருந்து வேறு இடத்திற்குச் செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு திருக்கேதீசுவர ஆலயத் திருப்பணிச் சபையினர் அரசாங்கத்தைப் பணிவுடன் வேண்டுகின்றனர்''

மேற்காட்டியவாறு கௌரவ யோசப் பரராசசிங்கத்தினாலும் மாவை சேனாதிராசாவாலும், ஆலயத்திருப்பணிச்சபை, அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் ஆகியவற்றாலும்

இராணுவத்தை ஆலய வளாகத்திலிருந்து அகலச் செய்யுமாறு அரசாங்கத்திற்கு விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளுக்கு இதுவரை எவ்வித பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

09.08.90 இல் அர்ச்சகர்கள், பணியாளர்கள் ஆதிய யாவரும் கடைசியாக வெளியேறியபொழுது அங்கிருந்த மடங்கள், கட்டிடங்கள் யாவும், 07.08.90 இல் இராணுவத்தினால் ஏற்பட்ட சேதம் நீங்கலாக, எவ்வித சேதமுமடையாதிருந்தன. எனவே, 07.08.90 தொடக்கம் ஏற்பட்ட சேதங்கள், அழிவுகள் யாவற்றிற்கும் இராணுவமே முழுப்பொறுப்புடையதாகும். ஆலயத்திருப்பணிச் சபையினர் 1948 தொடக்கம் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்த இந்துக்களின் உதவியுடன் பெரும் செலவிற் செய்த திருப்பணி வேலைகள் நாசமாகிவிட்டன.

'குருகுலம் போன்ற சில கட்டிடங்கள் முற்றாக மறைந்து விட்டமை பற்றியும் அக்கட்டிடங்களின் இடிபாடுகள் கூடக் காணப்படாமை பற்றியும் அன்று விசனம் தெரிவித்தவர்களுக்கு ஒரு நம்பக்கூடிய தகவல் கிடைத்தது.

இடிபாடுகளிலிருந்த கற்கள், மரங்கள் ஆதியவற்றைப் பயன்படுத்தி மாந்தைச் சந்திக்கு வடக்குப் பக்கமாக அடம்பன் நோக்கி ஒரு நீண்ட பாதுகாப்புச்சுவர் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே அத்தகவலாகும். மடங்கள், மற்றும் கட்டிடங்களை யார் மீதோ வஞ்சம் தீர்க்கும் மனப்பான்மையுடன் இடித்துத் தள்ளிய பின் உதித்த ஒரு யோசனையின்படி மேலும் இச்சுவர் அமைக்கப்பட்டதென்பதை நம்பாமலிருக்க முடியவில்லை.

பல்வேறு மடங்கள், கட்டிடங்களிலிருந்த தளபாடங்கள் முதலியன, - முக்கியமாக மலேசியா யாத்திரிகர் இல்லத்திலிருந்த பெறுமதி வாய்ந்த கட்டிடங்கள், மேசைகள், கதிரைகள் ஆதியன அப்பகுதியில் இப்பொழுதுள்ள முகாம்களில் நன்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன எனவும் எமக்கு அப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்டது.

மேற்கூறப்பட்டவாறான அழிவுகள், சேதங்கள் திருக்கேதீசுவர ஆலயத்திலும் மடங்கள் மற்றும் கட்டிடங்களிலும் ஏற்பட்டிருப்பதனால் ஆலயத்திருப்பணிச்சபை அரசாங்கத்திடம் பின்வரும் உதவிகளைக் கோருதல் வேண்டும்.

- (1) அழிக்கப்பட்ட அல்லது சேதமாக்கப்பட்ட கட்டிடங்கள் யாவற்றையும் புதிதாகக் கட்டுவதற்கோ, திருத்திக் கட்டுவதற்கோ வேண்டிய பண உதவியை அரசாங்கம் செய்தல் வேண்டும்.
- (2) ஆலயம், மடங்கள் மற்றும் கட்டிடங்கள் பெற்றிருந்த நீர் வசதி, மின்சார வசதி, தொலைபேசி, வடிகாலமைப்பு வசதிகள் ஆதியனவற்றை மீண்டும் அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.
- (3) ஆலய அர்ச்சகர்கள், பணியாளர்கள் ஆகிய யாவர்க்கும் 1990 ஓகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டிய சம்பளங்கள், படிகள் யாவற்றையும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உதவுதல் வேண்டும்.
- (4) ஆலயத்திலிருந்தும் மடங்கள் மற்றும் கட்டிடங்களிலிருந்தும் இராணுவத்தினரால் 08.08.90 அன்றும் பின்னரும் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட மின் ஜெனரேட்டர்கள், சீமெந்துப்பைகள் முதலியவற்றையும், பின்னர் காணாமல் போன தளபாடங்கள், ஆலயத்துள்ளிருந்த பித்தளை, வெள்ளிவிளக்குகள், ஆபரணங்கள், பாத்திரங்கள் மற்றும் சாமான்கள் ஆகிய யாவற்றையும் வாங்குவதற்கும் அரசாங்கம் உதவுதல் வேண்டும்''

ஸ்ரீ நகுலேஸ்வரக் குருக்களுடன் ஓர் நேர்காணல்

இந்து மதச் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் பற்றியும், அவற்றிற்கான தத்துவரீதியான விளக்கங்கள் பற்றியும், சம காலத்தில் எமது மதம் முகங்கொடுத்து வரும் பிரச்சினைகள், தீர்வுகள் பற்றியும், யாழ்ப்பாணம் கீரிமலை நகுலேஸ்வரர் தேவஸ்தான பிரதம குருவும் கீரிமலை சிவநெறிக் கழகத் தலைவருமாகிய ஸ்ரீ நகுலேஸ்வரக் குருக்களுடன் 'நக்கீரம்' மலரிற்காக ஒரு சந்திப்பு இடம் பெற்றது. அதன் முக்கிய பகுதிகளைத் தருகின்றோம்.

சந்தித்து உரையாடியவர்:- உதவி இதழாசிரியர் சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்.

கேள்வி:- இன்று இந்தியாவில், ஆலயங்களில் அர்ச்சனைகள் தமிழில் இடம் பெற வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் தீவிரமாக முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமானது அல்லது சாதகமானது என நீங்கள் கருதுகின்றீர்கள்?

பதில்:- மந்திரங்கள் வட மொழியிலானவை. வடமொழி எழுத்துக்கள், அவற்றுக்குரிய அதே உச்சரிப்புகள் தமிழில் இல்லை. வடமொழியிலுள்ள ஸப்தங்கள் வித்தியாசமானவை. மந்திரங்களை ஸப்தவித்தியாசமாக உச்சரித்தால், கருத்துக்கள் வேறுபடும். இதனால், என்ன நோக்கத்திற்காக இந்த மந்திரங்கள் ஒதப்படுகின்றனவோ அதற்கான பலனை அடைய முடியாது போய்விடும். மந்திரங்களை உண்டாக்கியோர் முனிவர்கள். அவர்கள் அனுசரித்த முறையிலேயே நாங்கள் மந்திரங்களை ஒதுகின்றோம். இந் நிலையில், தமிழிற் செய்வதென்பது கடினமான காரியமே. பஞ்ச புராணங்கள், சிவ புராணங்கள் என்பவற்றை ஒதலாம். இது நடைமுறையிலுமுள்ளது. தமிழ் வேதங்களாகிய திருமுறைகளைத் தமிழில் ஒதி வழிபடும் அதே நேரத்தில், காலாகாலமாக நடைமுறையிலிருந்து வரும் ஸமஸ்க்ருத மந்திரங்களை உள்ளபடியே ஒதிவருதலே நன்று.

கேள்வி:- ஆலயங்களில் தேங்காய் உடைக்கும் வழக்கம் பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பிருந்தே வழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றது. இதன் சத்துவ ரீதியான விளக்கம் யாது? இன்று பல ஆலயங்களிலும் தேங்காயின் யீது கற்பூரத்தை ஏற்றி வலம் வரும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. இது எமது சமய மரபில் உள்ள ஒன்றா?

பதில்:- தேங்காய் உள்ளே வெண்ணிறமானது. வெளியில் கடினமான சிரட்டையுடனும் மேல்பக்கம் தும்புகளுடனும் காணப்படுகின்றது. தும்புகள் ஆசா பாசத்தையும் தேங்காய்ச் சிரட்டை திடமான மலங்களையும் குறிக்கிறது. ஆத்மாவானது; உண்மையிலேயே வெண்மையானது-தூய்மையானது. ஆனால் ஆசாபாசங்களாலும் மலங்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளது. இவற்றை நீக்கி மலங்களைத் தகர்த்து நல்ல ஆத்மாவை, தூய உள்ளத்தை இறைவனிடம் அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்பதே உண்மையான விளக்கமாகும். தேங்காயில் கற்பூரம் ஏற்றி வழிபடல் என்பது இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட வழக்கமாகும். இது எமது சமய மரபில் வந்த ஒன்றல்ல. ஆனால் இன்று ஒரு வழக்கமாகிவிட்டது. மக்கள் தத்தமது நம்பிக்கைக்கேற்ப விருப்பிற்கேற்ப மேற்கொண்ட இச் செயல் இன்று ஒரு வழக்கமாக நிலை பெற்றுள்ளது.

கேள்வி:- இன்று இலங்கையில் எமது மதம் பல இன்னல்களை அனுபவித்து வருவது தெரிந்ததே! இறைவன் குடிகொண்டிருக்கும் ஆலயங்கள் பலவும் அழிந்து போயுள்ளன. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் எமது முற்பிராந்தில் நாம் செய்த தீமைகள் கொடுமைகளா?

தொடர் இன்னல்களாலும் கஷ்டங்களாலும் சமயத்தின் மீதும் கடவுள் மீதும் நம்பிக்கை இழந்தவர்களாக மக்கள் மாறி வருகின்றனரே?

பதில்:- வன்முறைகளுக்கும் அடாவடித் தனங்களுக்கும் ஸாஸ்த்திரங்கள் அப்பாற்பட்டவை. பத்துத் துஷ்டர்கள் வரும்போது நல்லவர்கள் விலகிப் போவார்கள். அதேபோல் தெய்வங்களும் இப்போது விலகி நின்று அவதானிக்கின்றன. "அரசன் அன்று கொல்லும் தெய்வம் நின்று கொல்லும்" என்பார்கள். அது போல், என்றோ ஒரு நாள் இத் துன்பங்களுக்குக் காரணமானவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள். அதை விடுத்து, கடவுள் நம்பிக்கையை இழத்தல் மேலும் துன்பங்களைப் பெருக்கவே செய்யும்.

கேள்வி:- ஏனைய மதங்களில் அவர்களுடைய மதகுருமார்களைப் பயிற்றுவித்தல், நெறிப்படுத்தல், அவர்கள் தொடர்பான ஒழுக்கக் கோவைகளை நடைமுறைப் படுத்தல் என்பவற்றிற்காக சங்கங்கள் அல்லது அமைப்புகள் உள்ளன. இதுபோல எமது சிவாச்சாரியர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கவும், அவர்கள் தொடர்பான ஒழுக்க நடைமுறைகளை எடுக்கவும் என மூத்த குருமார் இணைந்து ஒரு அமைப்பைத் தோற்று விக்க முடியுமா?

பதில்:- 1983 ன் முன் யாழ்ப்பாணத்தில் அகில இலங்கை குருமார் சங்கம், சிவப் பிராமணர் சங்கம் என்பன இயங்கி, குருமார்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து வந்தன. பின்னர் இவற்றைச் சீராக நடாத்தக் கூடிய சூழ்நிலைகள் யாழ்ப்பாணத்திலும் சரி கொழும்பிலும் சரி நிலவவில்லை.

ஒரு வருடங்களுக்கு முன் கொழும்பில் ஐயப்பதாசன் குருக்களால் ஒரு சபை ஏற்படுத்தப்பட்ட போதும் சூழ்நிலை காரணமாகச் சீராக இயங்க முடியவில்லை.

மேலும் சகல பிரதேசத்தவரையும் ஒன்றிணைத்து இதனைச் செயற்படுத்துவதென்பது ஒரு கஷ்டமான காரியமே! நிலைமை சீரடைந்ததும் இவ்வாறான ஒரு அமைப்பை உருவாக்க முயல்வது நல்லதே. குருமார்களது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவும் அவர்களை வழிப்படுத்தவும் இது போன்றதொரு அமைப்பு இருந்தால், அது ஒரு நல்ல விடயமே.

கேள்வி:- இன்று தங்களிடம் நாம் பிரதானமாகக் கேட்டு அறிய விரும்புவது யாதெனில், எமது திருமணக் கிரியைகள் பற்றியும் அவற்றின் தத்துவங்கள் பற்றியுமாகும்.

இவை பற்றிச் சுருக்கமாக விபரிக்க முடியுமா?

பதில்:- திருமணம் ஒன்றில் பல்வேறு சடங்குகளும் நடைபெறுகின்றன.

முதலில் மணமகனை மகாவிஷ்ணுவாக நினைத்து, மணவறைக்கு முன் வாசலில் அவரது பாதங்களை அலம்பி, மாலையிட்டு, திருஷ்டி தோஷத்திற்காக ஆரத்தி எடுக்கப்படுகிறது. மணவறையில் மாப்பிள்ளை வந்து அமர்ந்ததும் 'சங்கற்பம்' நடைபெறும்.

அதாவது, இன்ன வருடம், இன்ன மாதம் அயனம் பட்சம் ருது நட்சத்திரம், திதி அமையும் சுபவேளையில், பெரியோர்களின் ஆசி வேண்டியும் கன்னிகாதானம் மாங்கல்யதாரணம் என்பவற்றிற்கு எந்த இடையூறும் வராமலிருக்கவும் சங்கற்பித்துக் கொள்வது.

அடுத்து சிவாச்சாரியாருக்கு வஸ்திர உத்தரீயம் என்பவற்றை வழங்கி, அவரைப் பிரும்மாவாக நியமித்து, விவாகத்தைச் சிறப்பாக நடாத்தி ஆசீர்வதிக்குமாறு வேண்டப்படும்.

இதற்கடுத்ததாக 'விநாயக பூசை' நடைபெறும். திருமணம் இனிதே நிறைவுற விநாயகப் பெருமானிடம் விசேடமாக வேண்டிப் பிரார்த்தித்தலே விநாயக பூசையாகும். பின் 'சந்திர கும்ப பூஜை' இடம் பெறும். இதில் 9 வகையான தானியங்களை, 3 அல்லது 5 நாட்களுக்கு முன் ஊற வைத்து, அந்த முளையை 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு மண் சட்டியில் இடுவிக்கப்படும். இது 'பாலிகை போடுதல்' எனவும் அழைக்கப்படும். தொடர்ந்து விவாக காலத்தில் தீட்டு முதலியன பற்றாமல் இருப்பதற்காக 'இரட்சாபந்தனம்' என அழைக்கப்படும் காப்புக் கட்டுதல் நடைபெறும். இக் காப்பு, ஆண்-பெண் இருவருக்கும் கட்டப்படும். இதனைத் தொடர்ந்து, "அக்னி காரியம்" என்ற ஓமம் வளர்த்தல் நடைபெறும். அத்துடன் நவக்கிரக தோஷ பிரீதிக்கும் ஓமம் செய்து, லக்ஷ்மி ஹோமம் நடைபெறும்.

அடுத்து பெண்ணின் தாய் தகப்பனையும் மாப்பிள்ளையின் தாய் தகப்பனையும் அழைத்து சங்கற்பித்து, முன்னோர்களின் ஆசீர்வாதத்திற்காக 'நாந்தி சிரார்த்தம்' எனப்படும் பிதிர்க்கடன் நடைபெறும். பின், சம்பந்தி பகுதியினர் தமக்கிடையே மங்கலப் பொருட்களை மாற்றிக் கொள்ளும் சம்பந்தி உபசாரம் நடை பெறும். தொடர்ந்து பெண்ணின் தகப்பனார் மாப்பிள்ளையின் பாதத்தைப் பாலால் அலம்பி அவருக்கு மரியாதை செய்வார்.

கேள்வி:- பெண்ணின் தகப்பனார் மாப்பிள்ளையை வீட வயதில் மூத்தவர். அப்படி இருக்கையில், வயதிற குறைந்தவரான மாப்பிள்ளையின் பாதங்களைத் தமக்கைகளார் தொட்டு மரியாதை செய்தல் பொருத்தமானதா?

பதில்:- இந்த இடத்தில், மாப்பிள்ளையை, மகாவிஷ்ணுவாக நினைத்தே, பாதங்களை அலம்புகின்றார். அதனால் வயதில் மூத்தவராயினும் மாமனார் அவ்வாறு செய்வது தவறாகாது.

இதனைத் தொடர்ந்து கன்னிகாதானம் இடம் பெறும். இக் கன்னிகாதானம், பத்து வகையான தானங்களுள்ளும் தலை சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது.

இதில், இன்னாருடைய பூட்டியும் இன்னாருடைய பேர்த்தியும் இன்னாருடைய மகளுமாகிய இப் பெண்ணை, இன்னாரது பூட்டனும் இன்னாரது பேரனும் இன்னாரது மகனுமாகிய இவ் ஆணுக்கு, பெரியோர்களின் ஆசீர்வாதத்துடன் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுக்கின்றோம் என்று சங்கற்பிக்கப்படும். தொடர்ந்து மாப்பிள்ளை மணப் பெண்ணுக்கு முகூர்த்தப் புடவை (கூறை) கொடுப்பார். அதற்கு முன்னதாக, முகூர்த்தப் புடவையையும் மாங்கல்யம் மற்றும் வாசனைப் பொருட்களையும் வைத்து, அதற்குரிய பூஜைகளை நிறைவேற்றி சபையோரிடம் ஆசீர்வாதம் பெறப்படும்.

கேள்வி:- சபையோரிடம் ஆசீர்வாதம் பெறுவது தொடர்பாக ஒரு சந்தேகம், திருமணத்தில் கலந்து கொள்ளும் சகலருமே ஆசீர்வாதம் செய்ய முடியுமா? அல்லது அதற்கெனக் குறித்த தகுதி ஏதும் உண்டா?

பதில்:- சகலரும் ஆசீர்வாதம் செய்தல் கூடாது. நிறைந்த புத்திர பாக்கியம் உள்ளவர்கள் - அதாவது மணமாகி, புத்திரச் செல்வம் பெற்று விளங்கும் தம்பதிகளே ஆசீர்வாதம் செய்வார்கள். மணமாகாதோர், விதவைகள் இதனை செய்தல் கூடாது.

இவ் ஆசீர்வாதம் முடிவடைந்ததும் மணப்பெண் எழுந்து மாப்பிள்ளையிடமிருந்து கூறையைப் பெற்றுக் கொள்வார். பெண் கூறையை உடுத்தி, கையில் மாலையுடன் வந்து மணமகனுக்கு மாலையிடும் வழக்கம் இன்று உள்ளது.

இதனைத் தொடர்ந்து மாங்கல்ய தாரணம் (தாலி கட்டுதல்) இடம் பெறும்.

தாலி என்பது ஸமஸ்க்ருத வார்த்தை. பனை மரத்தை இது குறிக்கிறது. முற்காலத்தில், தங்கத் தாலிக்குப் பதிலாகப் பனை ஓலையையே பயன்படுத்தி வந்தனர். அதனால் தான் 'தாலி' என்ற காரணப் பெயர் ஏற்பட்டது.

கேள்வி:- தாலி கட்டுவதன் பொருள் என்ன? இன்று தாலி கட்டினாலும் அதனை யாரும் அணிந்திருப்பதைக் காண்பது அரிதாக உள்ளதே?

பதில்:- மாங்கல்ய தாரணத்தின் போது, சிவாச்சாரியார்கள் வேத மந்திரம் ஒதும் போது, பெரியோர்கள் வாழ்த்தி பூ, அரிசியை மணமக்கள் மீது தூவ, கெட்டி மேளம் வாசிக்கும் போது, மங்கல நூலில் 'மூன்று முடிச்சு' போடவேண்டும்.

நூலை முறுக்கி மஞ்சள் பூசி தாலியை அதில் கோர்த்துக்கட்ட வேண்டும் என்று தான் மந்திரம் சொல்கிறது. ஆனால் இன்று கொடியையும் தங்கத்திலேயே செய்கின்றனர். அதுவும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பெருமைக்கேற்ப வளைக்கவே முடியாதபடி அதிக பவுணில் கொடியைச் செய்கின்றார்கள். பின் எப்படி இதில் முடிச்சுப் போட முடியும்? முடிச்சுப் போடுவதற்குப் பதில், இன்று ஊசியைக் குத்துகின்றார்கள்.

கேள்வி:- முடிச்சுப் போடுவதன் பொருள் என்ன?

பதில்:- பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் இம் மூவரையும் பூசிப்பதே இதன் அர்த்தம். என்ன கஷ்டம் வந்த போதும் மாங்கல்யம் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும். அதற்கு இம் மூன்று மூர்த்திகளும் கூடவே இருப்பர் என்பது பொருள்.

ஆனால் இன்று மணமாகி ஒரு கிழமை ஆனதுமே தாலியைக் கழற்றி வைத்து விடுகிறார்கள். இதுவே நாகரீக வாழ்க்கை ஆகி விட்டது. கணவன் எப்பொழுது இறைவனடி சேர்கின்றானோ அன்றுதான் தாலியைக் கழற்ற வேண்டும். இன்று, திருமணமாகி ஒரு கிழமையில் கழற்றிய தாலியைப் பத்திரமாகப் பெட்டியில் பூட்டி வைத்து விட்டு, கணவன் இறக்கும் நாளன்று, மீண்டும் ஒரு தடவை கழுத்திலே போட்டுக் கழற்றி வைக்கின்றார்கள். பாதுகாப்பில்லை, திருடர் பயம் என்றெல்லாம் காரணம் கூறுகிறார்கள். கொடியைத் தங்கத்தால் செய்வதால் தானே பயம்! மஞ்சள் கயிற்றிலேயே கோர்த்துத் கட்டினால் எந்தப் பயமும் இல்லை. மாங்கல்ய தாரணத்தைத் தொடர்ந்து, பால்பழம் வழங்கப்படும். இருவரும் மாலை மாற்றிக் கொள்வார்கள்.

இதனையடுத்து ‘‘பாணிக் கிரஹணம்’’ என்ற சடங்கு இடம் பெறும். மணமகளின் வலது கரத்தை, ஐந்து விரல்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து இடைவெளி ஏதுமின்றி மணமகன் தனது வலது கரத்தால் பற்றிக் கொள்வார்.

‘‘நாம் நீண்ட நாள் வாழ வேண்டும். நமக்கு நல்ல புத்திரர்கள் பிறக்க வேண்டும். இல்லற தர்மத்தை நிறைவேற்ற வேண்டி, உன்னை எனக்குத் தந்திருக்கின்றனர். வயதான காலத்திலும் கூட, நாம் இருவரும் பிரியாது இணைந்திருப்போமாக’’ என்பதே இதன் பொருள்

தொடர்ந்து ஏழு புனித அடி எடுத்து வைக்கும் நிகழ்வு இடம் பெறும்.

கேள்வி:- என்ன காரணத்திற்காக ஏழு அடிகள் எடுத்து வைக்கப்படுகின்றன?

பதில்:- 1வது அடி - எமக்கு நிறைய உணவு தேவை. அதற்காக மகாவிஷ்ணு உன் பின்னாலேயே வருகின்றார்.

2வது அடி - பெண்ணே உனக்கு நல்ல உடற்பலம் கிடைக்கட்டும்.

3வது அடி - நீ எல்லா நன்மைகளையும் கருதிப் பல விரதங்களையும் அனுஷ்டிப்பாயாக.

4வது அடி - பெண்ணே! நீ சுகமாக வாழ்வாயாக

5வது அடி - நமக்கு நிறையப் பசுக்கள் கிடைக்க வேண்டும்.

6வது அடி - ஆறுவிதமான ருதுக்களின் பலனை அனுபவிப்போமாக.

7வது அடி - பெண்மணியே! இந்த ஏழுவித யாகங்களைச் செய்யவே இந்த ஏழு அடிகளையும் எடுத்து வைக்கிறோம்.

பொருட் செல்வத்தையும் மக்கட் செல்வத்தையும் அடைவதற்கு நீ என்றும் என்னுடன் துணையிருப்பாயாக.

இதுவே இவ் ஏழு அடிகளையும் எடுத்து வைப்பதன் நோக்கமாகும்.

இதனைத் தொடர்ந்து ‘அம்மி மிதித்தல்’ நடைபெறும். அம்மி மிதிப்பதன் காரணம், ‘‘பெண்ணே, நம் இல்லற வாழ்வில் தோன்றும் பல சோதனைகளாலும் இடுக்கண்களாலும் நீ சிறிதும் கலக்கமடையாமல், இக்கல்லைப் போன்று எப்பொழுதும் உறுதியாக இருப்பாயாக’’ என்று பெண்ணுக்கு உணர்த்துவதாகும்.

தொடர்ந்து ‘‘வாஜஹோமம்’’ என்ற நிகழ்வு நடைபெறும். நீண்ட நாள் ஆரோக்கிய வாழ்வு வாழவேண்டும் என்று வேண்டி, இருவரும் அக்கினிக்குச் சமர்ப்பணஞ் செய்வார்.

அம்மி மிதித்த பின்னர், அருந்ததி தரிசனம் இடம் பெறும். இலட்சிய பதிவிரதைக்கு எடுத்துக் காட்டாக வசிஷ்டர் மனைவி அருந்ததி விளங்குகிறார். இதனாற்தான் ஸப்த ரிஷி மண்டலத்திலுள்ள அருந்ததி நட்சத்திரத்தை மணப் பெண்ணுக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

இதனைத் தொடர்ந்து ‘‘அரசாணி’’ என்ற நிகழ்வு இடம் பெறும். அதாவது அரசாணியான முள் முருக்க மரத்திற்குக் கற்பூரம் காட்டப்படும்.

கேள்வி:- முள் முருக்க மரம் நாட்டுவதன் காரணம் என்ன?

பதில்:- இந்திரனை நினைவூட்டவே முள் முருக்க மரம் நாட்டப்படுகிறது. இந்திரனுக்கு உடல் முழுவதும் கண்களாம். அதுபோல் உருவிலுள்ளதாலேயே முள் முருக்கு நடப்படுகிறது.

முனி சிரேஷ்டர் ஒருவரின் மனைவியைத் தவறான முறையில் அணுகியதாலேயே இந்திரன் இவ்வாறான சாபத்தைப் பெற்றான்.

அவ்வாறான எந்த இடரும் வராமலிருத்தற் பொருட்டே இவ் அரசாணி இடம் பெறுகிறது.

இதனைத் தொடர்ந்து சிவாச்சாரியார்கள் மணமக்களை ஆசீர்வதித்து "இரட்சாபந்தன விசர்ஜனம்" இடம் பெறும். (காப்பு அவிழ்த்தல்)

பின்னர், திருமணத்தில் கலந்து கொண்டோர் மணமக்களை ஆசீர்வதித்து அறுகரிசி போடுவார்கள்.

கேள்வி:- அனைவரும் அறுகரிசி போட்டு மணமக்களை வாழ்த்த முடியுமா?

பதில்:- மணமகன் - மணப் பெண்ணிலும் வயதில் மூத்தவர்கள், திருமணமாகியவர்களே அறுகரிசி போட்டு வாழ்த்தலாம். அறுகரிசியை சிரசில் மட்டும் தான் இடவேண்டும். தோள், கைகளில் இடுவது தவறு. சிரசில் மட்டும் அறுகரிசியை இட்டு வாழ்த்துதலே சரியானதாகும். மேலும் சிலர், கீழிருந்து மேலாக அதாவது கை, தோள், சிரசு என்ற ஒழுங்கில் அறுகரிசியை இடுகின்றார்கள், இது மிகத் தவறானதாகும். மரணச் சடங்கிலேயே இவ்வாறு கீழிருந்து மேலாக இட்டுச் சென்று சிரசிற்கு மேல் அரிசியிடும் வழக்கம் உண்டு.

ஏனவே இவ் விடயத்தில் மக்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

இறுதியாக, விவாகத்தை சிறப்பாக நடாத்தி வைத்த தெய்வங்களுக்கு நன்றி கூறி, இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பர். மணமகன் - மணப் பெண்ணின் திருஷ்டி, தோஷம் நீங்கவும் இது செய்யப்படும். இத்துடன் திருமணம் நிறைவுறும்.

இதுவே எமது திருமணக் கிரியைகளும் அவற்றின் விளக்கங்களும் ஆகும்.

WHICH IS THE QUICKEST AND EASIEST
WAY TO GOD ?

- THE WAY OF LOVE

இளைய தலைமுறையினர் சிந்தனைக்கு.....

திரு. ச. பகீரதன்
சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி

சமுதாய வாழ்க்கையையே நான்கு அங்கங்களாகப் பிரித்து ஒன்றை ஒன்று அனுசரித்து வாழும் முறையை இந்து மதம் உருவாக்கியது.

ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபட்ட முதற் பிரிவினர், எல்லோருக்கும் கடவுள் நம்பிக்கையை உண்டாக்கவும், நீதி நியாயங்களைப் போதிக்கவும், வழிகாட்டவும் முயற்சி எடுத்தார்கள். இவர்கள் "பிரம்மப் பிரிவினர்" என அழைக்கப்பட்டார்கள்.

இரண்டாவது பிரிவினர் அரசியலில் ஈடுபடவும், நாட்டை ஆளவும் காக்கவும் உருவாக்கப்பட்டவர்கள். இவர்கள் "கூத்திரியன்" என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

மூன்றாவது பிரிவினர் வாணிபம் நடத்தவும், செல்வத்தை வளர்க்கவும் உருவாக்கப்பட்டனர். இவர்கள் 'வைசியன்' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

உடல் உழைப்பாளிகளாக இருந்து தொழில்களை இயக்க பயன்படுத்தப்பட்ட நான்காவது பிரிவினர் "சூத்திரன்" என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

ஆகவே மூதாதையார் காலத்தில் அந்தநாளையச் சமுதாய அமைப்பின் படி முன்பு குறிப்பிட்ட 4 வருணங்கள் பிரிக்கப்பட்டன.

அந்தக் காலத்திற்கு ஏற்ப சமய வழிபாடுகளும், சம்பிரதாயங்களும் அமைக்கப்பட்டன.

காலங்களால் சமுதாய அடிப்படைகள் மாறி, அவரவர் ஏற்றுக் கொண்ட பணிகளும் பின்பு மாறிவிட்டன.

மேற்கூறிய 4 பெரும் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களும் தற்போது எல்லாத் தொழில்களிலும் காணப்படுகிறார்கள்.

பிறப்பு, விவாக, இறப்பு சம்பந்தப்பட்ட கிரியைகள் எல்லாம் இந்தியாவில் பிராமணர்கள் கொடிகட்டிப் பறந்த காலத்தில் அவர்களின் வருமானத்தை முன்னோடியாக வைத்து அமைக்கப்பட்டன. இலங்கையிலும், இந்தியாவைப் பின் தொடர்ந்து பிராமணர்களால் ஆக்கப்பட்ட சம்பிரதாயங்கள் சடங்குகள் கடைப் பிடிக்கப்பட்டன.

அந்தநாளைய சமுதாய அமைப்புத்தான் எந்நாளும் இருந்தாக வேண்டும் என்று இந்து மதம் வற்புறுத்தவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் கொடிகட்டிப் பறந்த சாதிப் பிரிவினை இன்றைய தமிழ் ஈழப் போராட்டத்தில் ஒழிந்து வருகின்றது. இடைக்காலத்தில் வந்த சாதிகள் எமது தலைமுறையிலேயே மறையத் தலைப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதற்கு ஏற்ப இந்து சமயத்தில் பிராமணர்களால் ஆக்கப்பட்ட சம்பிரதாயங்களும் சடங்குகளும் காலத்திற்கு ஏற்ப மாறவேண்டும்.

இந்துக்கள் பிறமதத்தவரைப் போல் இறந்தவர் உடலைப் புதைப்பதில்லை. எரித்து விடுகிறார்கள் ஏன்? இந்த உடம்புக்கான தவணை முடிந்து விட்டது. அதைப் புதைத்து வைத்து இன்னும் அது இருப்பது போன்ற பிரமையை உண்டாக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே.

"காதற்ற ஊசியும் வாராது காண் கடைவழிக்கே". சடங்குகள் எம்மை மேம்பாடடையச் செய்து, மேல் நிலைகளுக்குச் செல்வதற்கு வேண்டிய சாதனமாக அமையவேண்டும். சடங்குகள், சம்பிரதாயம் என்ற நோக்கத்துடன் இந்துக்களிடம் பலவந்தமாகத் திணிக்கப்படுகின்றன.

மனிதனை மிருகங்களில் இருந்து பிரித்துக் காட்டுகிற ஆறாவது அறிவுக்குப் பெயர்தான் பருத்தறிவு. அதன் இயக்கத்தினாலேயே 'தெய்வம் உண்டு' என்பதை மனிதன் உணர்கிறான். எப்பொழுதுமே தன்னை உணர்ந்து கொண்டு விட்ட மனிதன் மரணத்தில் இருந்து விடுதலை

பெற்று விடுகிறான். அவன் செத்து விட்டான் என்று சொன்னால் அவன் உடம்புதான் செத்து விட்டது, ஆன்மா சாகவில்லை என்பது பொருள்.

சாவுக்குப் பின் வாழ்வு உண்டா? இல்லையா? என்ற கேள்வி மனதும் புத்தியும் புகழக்கூடிய பிரதேசத்திற்குரிய ஒன்றன்று. நம் எல்லைக்கு அப்பால் ஒரு ஞான உலகம் பரவியிருக்கிறது என்பது உண்மை.

வசிட்ட முனிவரின் மகன் நசிகேசன். அவர், யமதர்மராஜாவிடம் மூன்று வரங்களில் ஒரு வரமாக இதனைக் கேட்கிறான்.

“யமதர்மராஜாவே! ஒரு மனிதன் இறந்த பிறகு ‘அவன் இருக்கிறான்’ என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ‘இல்லை’ என்று சிலர் கூறுகிறார்கள், உண்மை எது? அவன் இருக்கிறானா, இல்லையா? இந்த சந்தேகம் வெகு நாட்களாக இருக்கிறது. இதை எனக்கு நீங்கள் விளக்கப்படுத்த வேண்டும்” யமனும், பகவத் கீதையின் தத்துவமாகிய ஆன்மாவையும் பற்றற்ற தன்மையையும் பற்றியே நசிகேசனுக்கு உபதேசம் செய்தார். பகவத் கீதையில் சொல்வது போல் ‘எதிலும் சம நோக்கு உள்ளவனே மரணமற்ற நிலையை எய்துகிறான்’ மனிதன் பகுத்தறிவு உள்ளவனாக இருக்கவேண்டும். இருட்டையும் வெளிச்சத்தையும் சமமாக பாவிக்க வேண்டும். “இந்த யோக நிலையை எய்தியவன் இறந்தும் வாழ்கிறான்” என்று யமன் உபதேசித்தார்.

‘அவன் உயிரை நான் கொண்டு போகவில்லை, வெறும் சக்கையையே கொண்டுபோகிறேன்’ என்பது யமதர்மனின் வாதம்.

மனித உயிர்களுக்கு மறு பிறப்பு உண்டு என்பதை இப்போது எல்லா மதங்களுமே ஒப்புக்கொள்ளத் தொடங்கி விட்டன. பிறப்பின் முடிவு இறப்பு - இறப்பின் முடிவு பிறப்பு.

“இப்பிறப்பில் பக்தியைச் செம்மையாகச் செலுத்தி ஈஸ்வரனிடமே லயித்து விட்ட உயிர், பிரிந்தால் மீண்டும் அது திரும்புவதில்லை. மறு பிறப்பு என்ற துன்பமே இல்லை” என்று பகவான் கூறுகிறார்.

இந்தப் பிறப்பில் துன்பங்களை அனுபவித்தவர்கள் இன்னும் ஒரு பிறப்பையா விரும்புவார்கள்?

ஆத்ம பலத்தினாலேயே மனிதன் தன்னை உணர்கிறான். கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்வதன் மூலம் ஆத்மா பலம் பெறுகிறது. பலன் கருதாத கருமமே கடமை என்பதனை உணர்ந்து கொண்டு விட்ட மனிதன் மரணத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்று விடுகிறான்.

சைவ மக்கள் விவாக மரண சடங்குகளில் தமது தகுதியையும் பெருமையையும் பிறருக்கு காட்டுவதற்காக பெருமளவில் பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்கள். இஸ்லாம் மதத்தவர்கள் விவாக மரண சடங்குகளை எளிமையான முறையில் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். யார் இறப்பினும் பணக்காரனோ ஏழையோ என்று வேற்றுமை பாராது ஓர் எளிமையான பெட்டியில் உடலை வைத்து சடங்குகளை நடாத்தி புதைக்கிறார்கள். அதேபோல திருமணச் சடங்குகளும் எளிமையானவை. பண்டைக் காலந்தொட்டே இம்முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இன்று இஸ்லாம் சமயம் உலகமெங்கும் வெகு வேகமாகப் பரவி வருகின்றது. இதற்கு முக்கிய காரணம் அச்சமயத்தின் எளிமையான கோட்பாடுகளும் சடங்கு முறைகளுமே ஆகும்.

இறந்த உடலுக்கு வீண் சம்பிரதாயங்களும் சடங்குகளும் தேவையில்லை. இந்து மதத்தினரும் இஸ்லாம் சமயத்தினர் போல் எளிமையான மரண விவாகச் சடங்குகளை பணக்காரர், ஏழை என்ற பேதம் ஏற்படாதவாறு கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இந்து சமயம் வளர்வதற்கு ஆலய வழிபாடு மாத்திரம் போதாது. சமயத்தின் சடங்கு முறைகளும் எளிமையாக இருக்க வேண்டும். இளைஞர்களே சாதி பேதத்தை ஓரளவில் அழித்து விட்ட நீங்கள் இந்து சமய வளர்ச்சிக்காக சடங்குகளையும் எளிமையான முறையில் அமுல்படுத்துவதற்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் எடுக்க வேண்டும்.

SWAMI VIVEKANANDA & HINDUISM

P.Vimalachanthiran

B.A.(Econ) Ceylon, Attorney-at-Law.

Aptly described as the "Incomparable" by Sister Christine Nivedita and acclaimed as the Cyclonic Hindu in America, Swami Vivekananda was undoubtedly one of the most fiery and dynamic personalities who inspired mankind to embrace tolerance and universal acceptance.

Swami Vivekananda was undoubtedly of Indian philosophical and spiritual background. Hence there was no compromise on tolerance and universal acceptance.

On the 11th of September 1893 Swami Vivekananda thundered at the World's Parliament of Religions, Chicago, on tolerance and universal acceptance. He spoke with a legitimate sense of pride of the heritage of his people, the Hindu race. He said, "I am proud to belong to a religion which has taught the world both tolerance and universal acceptance". Not only so, he has told the world in no uncertain terms that he was proud to belong to a nation which has sheltered the persecuted and the refugees of all religions and all nations of the earth, such as the purest remnant of the Israelites who took refuge in Southern India in the very year in which their Holy Temple was shattered to pieces by Roman tyranny. Likewise the remnant of the grand Zoroastrian nation has been sheltered by India, he said. He called upon mankind to eschew sectarianism, bigotry and fanaticism and all the persecutions whether it be with the sword or with the pen. It was made clear that the Hindu accepts all religions as true.

Certainly Vivekananda had impressed upon the world community that the Hindu never claims for his religion any monopoly to truth or salvation. The truth was never created by any Prophet nor can the truth belong to any Prophet. The Prophets only showed us the way to truth. Thus the Hindu monk put to the peoples of the world the logic of the Hindu race. No saint or seer or prophet was ever persecuted under Hindu culture. Unlike in other lands, in Hindu land, there was veneration for the saints, seers and the prophets of the world. The Hindus were so advanced that in their land was born Gautama the Buddha in the 6th Century B.C. who was revered and venerated throughout Hindu land not persecuted. So were Mahavira and Guru Nanak venerated. The Hindu even revere Jesus Christ for his universal message of love and non-violence.

All these qualify the Hindu for a unique place in history and civilized society. Thus, Swami Vivekananda was not hesitant to call upon humanity to embrace tolerance and universal acceptance as he was qualified to do so, springing as he did from Hindu culture.

When he had addressed the Parliament of Religions he became the cynosure wherever he and wherever he spoke he electrified his audiences, with the truth He was undisputedly the grand orator.

This grand orator wanted to combine western progress and advancement with India's spiritual background. "Make a European society with India's religion. Become an occidental of occidentals in your spirit of equality, freedom, work and energy and at the same time a Hindu to the very backbone in religious culture, and instincts".

But Vivekananda wanted Indian society to rid itself of undesirable social inhibitions such as superstition and the caste system and galvanize itself to meet the challenges of technology and its advancement and modernization. With all his admiration and appreciation of western progress and advancement technologically and otherwise, India still represented to him the light and he inspired his countrymen reminding them of their great heritage

During colonial rule he came as an inspiration to the depressed and demoralized Hindu mind and awakened a sense of honour and pride in his countrymen. Some people in India who had become ashamed of their forebears and who had begun to succumb to the materialism of the West were given a clear message by Vivekananda that such attitude on their part was the surest road to ruination. In this regard he spoke to his countrymen thus:-

"Do not go out to imitate anybody else. This is another great lesson we have to remember. Imitation, cowardly imitation never makes for progress. It is verily the sign of awful degradation in man. When a man has begun to hate himself then the last blow has come. When a man has begun to be ashamed of his ancestors the end has come. Here am I ! One of the least of the Hindu race yet proud of my race, proud of my ancestors; I am proud to call myself a Hindu. You the descendants of the sages ! The descendants of the most glorious rishis the world ever saw ! Have faith in yourself and be proud of your ancestors. You put the seed in the ground and give it plenty of earth and into a gigantic tree does it become the earth or does it become the air or does it become the water. No ! It becomes the mighty plant, the mighty tree after its own nature having absorbed everything that was given to it. Let that be your position".

Having thus inspired his countrymen and their leaders and having taught the world both tolerance and universal acceptance as a representative of the

Hindu race, this Hindu monk who "transcended all ordinary standards and ideals", departed from us at the age of thirty nine.

Sister Christine said this of him, "He was in a class by himself. He was a **radiant** being who had descended from another, from a higher sphere for a **definite** purpose. One might have known that he would not stay long".

Yes ! To Swami Vivekananda religion lay not in discourses and talks, not **in** rituals and ceremonies, but in seeing God in man. Thus he said, "religion is **the** manifestation of the divinity already in man"

Has Independent India done justice to this great and revered Monk. Yes ! **Of** course! The great Indian national leaders like Mahatma Gandhi, Rabindranath Tagore, Subramania Bharati, Chakravarti Rajagopalachari, Jawaharlal Nehru, Subash Chandra Bose and others who belonged to Hindu culture were examples **of** non sectarian thinking and aspirations and their contribution in the Indian **national** struggle for independence ultimately resulted in the secular Constitution **of** India which proclaims a secular State granting equality to all religions and **faiths**. Thus independent India whilst proclaiming the Indian religions by including **within** the meaning Hindu, a Buddhist, Jain and a Sikh, at the same time **proclaimed** a secular state and a secular constitution granting equality to **one** and all such as the Christians, Parsees and the Muslims despite the partition **of** the Indian sub.- continent on religious lines.

These great men of Hindu culture and Hindu perceptions inspired the **people** of India, to freedom and the nationalism of India received expression **not** in narrow thoughts and aspirations but in embracing the citizens of India to **whatever** religions or faiths they belong to into an Indian brotherhood in which **one** could breath freely and feel as much an India without losing sight of the **totality** of humanity and human aspirations towards achieving world brotherhood.

Therefore, the Constitution of India and the National flag of India, symbolic **of** noble ideas contained in the heritage of India, stand as the greatest tribute **to** Swami Vivekananda who wanted humanity to embrace tolerance and universal **acceptance**.

BHAGAVAD - GITA

- The Essence of Vedic Knowledge

INDRALOGINI RAJAGOPALAN

(ATTORNEY- AT - LAW)

Bhagavad-Gita is the immortal sayings of Bhagavan Sri Krishna.

The utterances of bagavan Sri Krishna, though made several years ago, have not lost their grace or charm through the passage and are still fresh and invigorating. They are a perennial source of peace and bliss and they serve as beacon lights to innumerable aspirants.

It has been said that other Avatars (Incarnations) were only partial manifestations of the Lord, but in Sri Krishna there was a full manifestation. He is the most popular and the most beloved of all the Avatars and there is no Hindu who does not know his name.

Just before the memorable battle of Kurukshetra, Arjuna, seeing his elders and kith and kin ready to fight to death, became very dejected and being under delusion started lamenting. To remove that unmanliness and delusion of Arjuna, Bhagavan Sri Krishna taught Arjuna in the battlefield- the immortal Gita, the song Celestial, the perennial source of peace and bliss. The Gita consists of seven hundred verses in eighteen chapters.

Bhagavad- Gita is also known as Gitopanisad. It is the essence of Vedic knowledge and one of the most important *Upanisads in Vedic Literature.

The spirit of Bhagavad-Gita is mentioned in the Gita itself. It is like this: "If we want to take a particular medicine, then we have to follow the directions written on the label of the bottle. We cannot take the medicine according to our own directions or the directions of a friend not in knowledge of this medicine. We must follow the directions on the label or directions of the physician". Bhagavad-Gita also should be accepted as it is directed by the speaker himself. The speaker is Lord Sri Krishna. He is mentioned

as the supreme personality of Godhead. We should therefore accept Bhagavad Gita as it is directed by the supreme personality of Godhead Himself.

Arjuna was neither a great scholar nor a Vedantist, but a great soldier. A soldier is not supposed to be scholarly, and so Arjuna was selected to understand Bhagavad-Gita because of one qualification only: he was a devotee of the Lord. This indicates that Bhagavad-Gita is especially meant for the devotee of the Lord.

We find in Bhagavad-Gita that the Lord, the entities, manifestation, time and action are completely explained. This complete whole is called the Absolute Truth. It is also established in Bhagavad-Gita that the Supreme or Krishna is the supreme controller of all living beings, all universal affairs-the material nature and the Lord is greatest of all.

So, we have to learn from Bhagavad-Gita what God is. What is the nature of the living entity? Its relationship with the Supreme Controller? What is the cosmic manifestation? What is the control of time? And what are the activities of the living entities?

Bhagavad-Gita is complete. The Vedic knowledge is complete, for it is above all doubts and errors. And Bhagavad-Gita is the essence of all Vedic knowledge. Vedic knowledge comes down from higher sources. We must receive this knowledge from the spiritual master, through the disciple succession, which began with the Lord Himself.

We Should accept Bhagavad-Gita as perfect knowledge, without any cutting or interpretation, spoken by the Lord Himself. Only the Lord could have given this infallible knowledge, a living entity would not be able to; because a living being in this material world has four defects;

- (1) He is sure to commit mistakes;
- (2) He is sure to be illusioned;
- (3) He has a tendency to cheat;
- (4) His senses are imperfect.

With these four defects one can not offer perfect information. But Vedic knowledge was imported by God in the heart of Brahma, the first living being in our Universe, who passed it down through his sons and disciples.

According to the Eight chapter in the Bhagavad- Gita, the purpose of human life is to return to the abode of the Lord, Which is the spiritual sky. This spiritual sky is illuminated by the Supreme Lord. Although the Lord resides eternally in His supreme abode, He can be approached from here with the help of the mighty Bhagavad-Gita.

Bhagavad-Gita gives us the opportunity to leave this material world and to go to that eternal abode of the Lord.

In conclusion, this great Bhagavad-Gita is a transcendental literature that should be read very carefully. The one who follows the instructions can be freed of all fears and sufferings in this life and attain a spiritual birth in the next life. Also the reactions of the past deeds will no longer affect the reader. The Lord says, in the end, that He Himself takes the responsibility to indemnify all the reactions of sins for one who comes to Him. One who simply reads the Gita does not need any other literature, because Bhagavad- Gita is the essence of all Vedic knowledge.

OM!

Salutations to Lord Krishna.

There are those who, in the name of tradition, would bring back Manusmrti-like harsh caste laws of separation and discrimination. These misguided souls should think how much India has squandered, how many potential Kalidasas led unlettered lives as serfs just because of their caste? How many would-be Shankaras or Aryabhatas? Hindu society must become fair. It cannot afford to waste its members' precious talents.

- Rajeev Srinivasan.

சைவ சமயக் கல்வி

-ஒரு கண்ணோட்டம்-

குமாசாமி சோமசுந்தரம் M.A. Dip. in Education

கல்வி, அதனைக் கற்போனில் நடத்தை மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. நடத்தை மாற்றங்கள், அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு, விழுமியங்கள், ஒழுக்கம் முதலியன சார்ந்தனவாக அமையும். மனிதனை, மனிதத்தன்மைகளோடு கூடிய மனிதனாக மாற்றுவது கல்வி என்ற வகையில் தான், மனித நாகரிக வரலாறு தொடங்கிய காலத்திலிருந்து சிந்திக்கப்பட்டு வந்தது. கல்வி வரலாறு, மனித நாகரிகவரலாறாகவே விளங்குகிறது.

மனிதன் அடிப்படையில் ஒரு விலங்கு. எனவே, விலங்கு நிலையில் இருந்து, மனித நிலைக்கும், அதன் பின் தெய்வீக நிலைக்கும். மனிதனை உயர்த்துவது கல்வி. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தல், வளமாக வாழ்தல், மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்தல் - மனிதனின் இவ்வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்கள் எய்தப்படுவதற்குக் கல்வி கருவியாகின்றது. கல்வியின் பண்பும் பயனும் இவ்வாறு அமைந்திருந்தன. கல்வியின் ஆரம்பம் சமயக்கல்வியாக ஒழுக்கக்கல்வியாக, அறநெறிக்கல்வியாக இருந்தமையைக் கல்வி வரலாறு குறிப்பிடுகிறது. கல்வியை வழங்கிவந்த ஆசான்கள் யாவரும் சமய அறிஞர்கள், அருளாளர்கள், சமயச் சான்றோர்களாகவே விளங்கினர். குரு என்னும் ஸ்தானம் வழங்கப்பட்டது. குரு தெய்வத்திற்கு ஒப்பானவர் "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்" என்று கொள்ளப்பட்டது.

குருகுலக் கல்வி, ஆசிரமக்கல்வி என்னும் கல்வி முறைமைகள் இருந்தன. அக்காலங்களில், ஆரவாரங்கள் நிறைந்த நகரங்களுக்கப்பால், காட்டுக்குள் தான் கல்விக் கூடங்கள் இருந்தன. மாணவர்கள் ஆசிரியரைத் தேடிச் சென்று, அவர்களுடன் வாழ்ந்து, அவர்களுக்குப் பணி விடைகள் செய்து கற்றார்கள். அவர்கள் கற்றது ஆசிரியரையே - ஆசிரியரே பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பவர், பாடத்திட்டம், பாடப்பரப்பு, பாடநூல்கள் அனைத்தும் ஆவர். கல்வி என்பது அனுபவம்; அது சமயஞ்சார்ந்த அனுபவம்; வாழ்ந்து கற்றல் மூலமே பெறப்படுகிறது; கற்று அதன்படி வாழ்வலியே நிலை பெறுகிறது. நம் முன்னோர்களின் கல்விச் சிந்தனையும் செயற்பாடும் இவ்வாறு அமைந்திருந்தன.

சமயம், கல்வி, வாழ்வு என்பன ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன. சைவமரபில், சிவம், தத்துவம் ஆகும்; சைவம் செயல்பாடு ஆகும். தத்துவம், செயலாகும் போதே வாழ்வு சிறக்கின்றது.

தத்துவம் இல்லாத செயல் குருட்டுத்தன்மையானது. "குறிக்கோள் இலாது கெட்டேன்" என்கிறார் ஓர் அருளாளர். செயற்படாத தத்துவம் முடத்தன்மை வாய்ந்தது. அதனால் பயனில்லை. சைவம் இரண்டையும் உள்ளடக்கியது.

சிவம் என்னும் தத்துவம் உண்மை, அன்பு, நன்மை, அழகு, நீதி, சாந்தி, மங்கலம், அருள், செம்மை என்பவற்றைக் குறித்து நிற்கிறது. அவை செயலாகின்ற நிலை சைவம் என்பதால், சைவம் ஒரு வாழ்வியல் நெறி எனப்படுகிறது. சிவம் என்னும் தத்துவத்தை உணர்த்தும் பண்புகளை மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஒழுகும்போதே சைவசமயிகள் ஆகின்றனர்.

சைவ மரபுக் கல்வி, ஒவ்வொருவரையும் சைவசமயியாக உருவாவதற்கு, உறுதுணையாகவும் உரிய கருவியாகவும் உள்ளது.

“துணை அதுவாய் வரும் தூய நற்கல்வியே”, என்பது திருமூலர் வாக்கு.

“கல்விக்குப் பயன் அறிவு; அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கம்” என்கிறார் நாவலர் பெருமான்.

சைவம், சிவம் சம்பந்தப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் சைவராக வர முயல வேண்டும். அப்படியானால், சிவம் உணர்த்தி நிற்கும் பொருள், வாழ்வில் மலர்ச்சி பெறுதல் அவசியம். அதற்குக் கல்வி உறுதுணையாக வேண்டும்.

“கற்க கசடற கற்பவை கற்ற பின் நிற்க அதற்குத் தக.” - என்பது வள்ளுவம். தூய கல்வியை ஐயந்திரிபறக் கற்றல்; கற்றபடி நின்றல் ஆகிய இரண்டும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

மனிதரைச் சிவமயப்படுத்தல் என்பது சிவம் சுட்டும் பண்புகளை அனுசரித்து அவர்களை ஒழுக்கச்செய்தல் ஆகும். மனிதர்கள் வாழ்வில் அன்பு, அறம், நீதி, ஒழுங்கு, கருணை, சாந்தி, உண்மை, நன்மை முதலிய நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடித்தும் ஒழுகும்போது சிவமயம் ஆகிவிடுகின்றனர். உலகில் சர்வமும் சிவமயம் ஆகும் போது, எங்கும் அமைதி, சாந்தி, சமாதானம், நீதி, அழகு, இன்பம் நிலவும் என்பது உறுதி.

“உலகை ஒன்றாகக் காண்பதே கல்வி” - ஓளவையார்

“கல்வியழகே அழகு” - நாலடியார்

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” - திருமூலர்

“யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” - திருமூலர்

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” - கணியன் பூங்குன்றனார்

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா” - திருமூலர்

“அன்பே சிவம்” - திருமூலர்.

இவைபோன்ற தெட்டத் தெளிவான உயர்கருத்துக்களை நம் மூதாதையர் கொண்டிருந்தனர் என்றால், அவர்கள் எத்துணை ஆன்மீக, சமயக்கல்வியைக் கற்றிருந்தனர் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

மனிதர்கள், ஆன்மீக ஒருமைப்பாட்டினை உணர்ந்து, ஒழுகுவதற்கும்; உலகை ஒன்றாகக் காணும் சர்வதேசியத்தை அனுசரிப்பதற்கும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாய் அமைந்த தூய நற்கல்வி, அண்மைக்காலங்களிலிருந்து உலகியல் சார்ந்த கல்விக்கு இடமளித்து ஒதுங்கிக் கொண்டது. தற்காலக் கல்வி முறையில், ஆன்மீகம், மானுடம், விழுமியம் என்பன நழுவ விடப்பட்டு வருவதையும், வேறு பல உலகியல் நோக்கங்கள் இடம் பெற்றிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. பாடசாலையில் வழங்கப்படும் சமயக்கல்வியில் கூட இதே நிலைமை காணப்படுகிறது.

நம் நாட்டில் சமயம் ஒரு பாடமாகப் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பதினொரு ஆண்டுகள் சமயம் கற்ற மாணவர்கள், க.பொ.த. சாதாரணப் பரீட்சையில், ஏனைய பாடங்களிலும் பார்க்கக் கூடிய விசேட சித்திகள், திறமை சித்திகள் பெற்றுச் சமயபாடத்தில் தேறுகின்றனர். போதிய சமய அறிவுடன்தான் சமூகத்துடன் இணைந்து கொள்கின்றனர். வரவேற்கக் கூடியதே. எனினும், எதிர்பார்த்த நல்ல விளைவுகள் ஏற்படாமையையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மானுடநேயம்; மானுடசேவை; கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு; இறை நம்பிக்கை; பெற்றோர், பெரியோர், மூத்தோர் ஆகியோரை மதித்தல்; நலிந்தோர்க்குதவுதல், பிறர் நலம் பேணுதல்; தன்னலமறுப்பு; உண்மை, நீதி, அமைதி, நன்னடத்தை, நல்லொழுக்கம், அஹிம்சை என்பவற்றை வாழ்க்கையில் அனுசரித்தல்; தியாகம், அர்ப்பணம், சேவை என்பவற்றில் ஊக்கம் கொள்ளல்; சமூக நீதி, சட்டம். ஒழுங்கு ஆகியவற்றிற்குக் கட்டுப்பாடுதல்; ஊழல்களைத் தவிர்த்தல்; சூழலை மாசடையாது பாதுகாத்தல் ஆகியன சமுதாயத்தில் அருகிக் கொண்டே வருகின்றன. வன்செயல்கள், குழப்பங்கள், கொடுமைகள், அநீதிகள், ஊழல்கள், துர்நடத்தைகள் என்பன பெருகிவருகின்றன.

மனித குலம், அதற்கே உரித்தான பண்பாட்டு, ஆன்மீக உரிமைகளை இழந்து கொண்டு வருதலையும்; மானுடத்திலிருந்து விலகி, விலங்கு நிலைக்குத் துரிதகதியில் விரைந்து கொண்டிருப்பதையும் இந்நிலைமைகள் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. தற்காலக் கல்விமுறை, இதனை ஊக்குவிக்கின்றதோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. மக்களில், கல்வி கற்றவர்களிடையே பெரும்பாலும், ஊழல்கள், ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. இதனை நோக்குமிடத்து, கல்விகற்றவர்களிலும், கல்லாத பாமரர்கள் பரவாயில்லை எனும் முடிவிற்கு வரத்துணடுகிறது.

நாம் வாழும் யுகம் விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தி அதிதீவிர வளர்ச்சிகண்டுள்ள காலப்பகுதி. கல்வியே அதற்குக் காரணம். இதன் பயனாக, மக்களின் பொருளாதாரம், வாழ்க்கை வசதிகள், ஆடம்பரங்கள் என்பன செழித்து ஒங்குகின்றன. நாகரிகம் வளர்ந்துள்ளது. ஆனால் "நயத்தக்க" நாகரிகமாக அது அமையவில்லை. அதனால் மக்கள் வாழ்க்கையில் அமைதி, மகிழ்ச்சி, சமாதானம் என்பன காணப்படுதல் அரிதாகி விட்டது.

மனித குலம் இன்று எதிர்நோக்கும் பெரும் பிரச்சினை என்னவெனில், விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பத்துறைகளின் அதிதீவிர வளர்ச்சிக்கு இணையாக; மானுடப் பண்புகள், விழுமியங்கள் உள்ளிட்ட ஆன்மீகத்துறை விருத்தி பெறாமையாகும்.

மனித வாழ்க்கைத் தரத்தின் முன்னேற்றம், உலகியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல், ஆன்மீகத் தேவைகளை நிறைவு செய்தல் ஆகிய இரண்டினதும் சமவளர்ச்சியின் அடிப்படையிலேயே கணிக்கப்பட வேண்டும். இன்று, அவ்வாறு செய்யப்படுவதில்லை. கல்வி பக்கச்சார்பாகி வருதலை இது காட்டுகின்றது.

குடும்பக் கடமைகள், சமூகக் கடமைகள், தொழிற் கடமைகள் முதலிய மனிதக்கடமைகளில் ஆன்மீக உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்படுதல் அவசியம். அப்பொழுதுதான் அவை செவ்வனே ஆற்றப்படும்.

விஞ்ஞானமும், தொழில் நுட்பமும் நிச்சயம் தேவை. ஆன்மீகம் அவற்றுடன் இணையும் போதுதான், விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் ஆக்கத்திற்குப் பயன்படும்; அதேவேளை

அழிவிற்குத் துணையாகாமலும் இருக்கும். உலகியலும் ஆன்மீகமும் இரு சமாந்தரக் கோடுகள் அல்ல; அவை இணையக் கூடியன; இணையவும் வேண்டும். இந்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்குத் தூய கல்வியே உறுதுணையாகும்.

ஆன்மீகம், மறு உலகமயப்படுத்தப்பட்டிருத்தலால், அதைப் புரிந்து கொள்வதில் சங்கடப்பட வேண்டியுள்ளது. சமயவாதிகளே அதற்குப் பொறுப்பு. உண்மையில், ஆன்மீகம் இவ்வுலகமயப்படுத்தப்படல் வேண்டும். ஆன்மீகம் சமூகவயமாதல் இன்றைய அவசிய தேவையாக உள்ளது. கல்வியாளர்கள், சமயச் சான்றோர்கள் ஆகிய இருதரப்பினரும் இதனைக் கருத்திற்கெடுத்து சமயம் சம்பந்தப்பட்ட பாடத்திட்டத்தை; கற்பித்தல், கற்றல் அணுகுமுறைகளை; மதிப்பீட்டுமுறைகளை தயாரிக்க வேண்டும். அத்தோடு பாடசாலைக் கலைத்திட்டம் முழுவதிலும், அதனோடு கொள்ளப்படும் உறவிலும், உணர்விலும், செயற்பாடுகளிலும் ஆன்மீகம் ஊடுருவிச் செறிந்திருக்க வேண்டும். ஆன்மீகம், மறு உலகத்திற்காயது என்பதுடன் மட்டும் நிறுத்திவிடாது, இவ்வுலக வாழ்வின் செழுமைக்கும் சீருக்கும் தேவையானது என்ற உணர்வு ஏற்படும் பட்சத்திலேயே கல்வி கருத்துள்ளதாகும்; அதன் துணையுடன் அமையும் வாழ்வும் சிறப்புள்ளதாகும்.

ஆன்மீகம் எட்டாக்கனியன்று; அது அடையப்படக் கூடியது. மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்கு ஆன்மீகப்பண்புகள் தேவை.

சமயம் இன்று தத்துவ நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. அது இன்று நடைமுறை வாழ்வில் இல்லை என்பது பெருங்குறைபாடாக உள்ளது. வாழும் சமயம் என்ற பெயருடன் திகழ வேண்டும் என்றால், அச்சமயம் தத்துவத்தில் வாழ்ந்தால் போதாது, மக்களின் நடைமுறை வாழ்விலும் வாழவேண்டியது அவசியம்.

“வெறும் சாஸ்திர அறிவினால் மட்டும் என்ன பயன், ஏற்படும்? பண்டிதர்களுக்குச் சாஸ்திரங்களிலும், சுலோகங்களிலும் மட்டும் நல்ல பழக்கமிருக்கலாம். ஆனால் அவைகளைக் கிளிப்பிள்ளையைப் போல திரும்பத்திரும்ப எடுத்துச் சொல்வதால் மட்டுமே என்ன நன்மை ஏற்படும்? உண்மையிலேயே ஆன்மீக வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்தைப் பெற வேண்டுமானால், சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள உண்மைகளை நடைமுறை வாழ்க்கையில் அனுபவத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும். ஒருவனுடைய உள்ளத்தில் காமம், பணம் போன்ற உலகப்பற்றுக்கள் இருக்கும் வரையிலும் கேவலம் சாஸ்திரப்படிப்பு மட்டும் ஆதம் ஞானத்தைத் தராது” - (சுவாமி கமலாத்மானந்தர்)

மனிதன் ஆன்மீக வளம் நிரம்பப் பெற்றவன். ஆன்மீகச் செல்வமுடைமைதான் மனிதனை வேறு உயிரினங்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதோடு, அவனை உயர்திணையிலும் வைத்துச் சிறப்பிக்கிறது.

ஆன்மீக வளம் மனிதனுள் ஆழ்ந்து புதைந்து கிடக்கும் வரை, மனிதனின் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படப் போவதில்லை. ஆன்மீக விரயமே ஏற்படும். இன்று காணப்படுவது ஆன்மீக விரயமே. அதன் விளைவுதான் இன்றைய மனித துன்பங்களும் துயர்களும். ஆன்மீகம் பயனுள்ளதாக அமைய வேண்டுமாகில், மனித வாழ்வில் அது வெளிப்பாடு ஆதல் வேண்டும்.

“மனிதனில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்துவது சமயம்”, என்று சமயத்திற்கு வரைவிலக்கணம் தருகிறார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

“மனிதனில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் பரிபூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவது கல்வி” - இது கவாமி விவேகானந்தர் கல்விக்குத் தந்த வரைவிலக்கணம்.

சமயக்கல்வி மனிதர்களுக்கு எத்துணை அவசியம் என்பது புலப்படுகிறது.

மனிதரின் உலகியல் வாழ்க்கையை ஆன்மீகம், தெய்வீகம், பரிபூரணம் - செம்மை, நிறைந்ததாக நெறிப்படுத்துவது சமயமும் கல்வியும் ஆகும்.

உலகில் வாழ்வாங்கு வாழ்தல், நல்ல வண்ணம் வாழ்தல், மனிதத் தன்மைகளோடு வாழ்தல் என்பன உலகியலுடன் ஆன்மீகமும் கலக்கும் போதே எய்தப்படுகின்றன.

வாழ்வோடு கலக்காத சமயங்கள், ஆன்மீகம் செறியாத வாழ்க்கை முறைகள், நிலைபெறு அடையாமல் போனமைக்கு சான்றுகள் பல உண்டு.

வாழ்க்கையே சமயம், சமயமே வாழ்க்கை; கல்வியே வாழ்க்கை, வாழ்க்கையே கல்வி பொருள் பொதிந்த கூற்றுக்கள் முழுமையான வாழ்விற்கு சமய நெறியும், முறையும்; தத்துவமும் செயற்பாடும்; அறிவும் ஒழுக்கமும் இணைந்தே ஆக வேண்டும். சைவநெறி இதற்கு நல்லதோர் உதாரணம்.

“சமயத்திற்காக வாதிடுவதற்கும், புகழ்ந்து அது பற்றி எழுதுவதற்கும், சமயப் போரில் ஈடுபடுவதற்கும், ஏன் சமயத்திற்காக உயிரை விடுவதற்கும் கூட, எந்நேரமும் தயாராக இருக்கும் மனிதர்கள், சமயம் காட்டும் பாதையில் வாழ்வதற்குத் தயங்கி நிற்கிறார்கள்” (Colton) இது எத்துணை பொருத்தமான அவதானிப்பு என்பதை உணர்ந்து கொண்டால், சமயம் தொடர்பாக மனிதரிடம் உள்ள பலத்தையும் பலவீனத்தையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நம் நாட்டின் பாடசாலைகளில் வழங்கப்படுகின்ற சமயக் கல்வியின் நிலையும் ஆராயப்பட வேண்டியது. “எண்ணெய்ச் செலவெயன்றிப் பிள்ளை வளர்த்தியில்லை” என்றொரு பழ மொழி நம்மிடையே பூழ்க்கத்தில் இருக்கிறது. அவ்வாறானதே, எமது சைவசமயக் கல்வியும், அதன் விளைவும். சைவ நெறிப்பாடத்தின், பாடத்திட்டத்தை நோக்கும் போது, அது சமய அறிவு சார்ந்த விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியிருக்கிறதே தவிர, மாணவரின் சமயத்திறன் விருத்தி; சமய விழுமியங்கள், ஒழுக்கங்கள், நன்னடத்தை என்பவற்றின் விருத்தி; மனப்பாங்கு விருத்தி என்பவற்றோடு தொடர்பான அம்சங்களுக்கு இடமளித்திருப்பதாகக் கூறுவதற்கில்லை. சமய பாடம் கற்பித்தலும் கற்றலும் பரீட்சையை மையமாகக் கொண்டே நடைபெறுகின்றன. எழுத்துப் பரீட்சை ஒன்றின் மூலமே, மாணவரின் சமய அறிவு மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. எனவே, அறிவு சம்பந்தமான விடயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. எழுத்துப் பரீட்சை மூலம், மாணவரின் சமயத்திறன், மனப்பாங்கு, விழுமியப் பண்புகள் உள்ளிட்ட ஆளுமை தொடர்பான நடத்தை மாற்றங்களை அளவிட முடிவதில்லை. அவை பாடசாலை மட்டத்திலான கணிப்பீடுகள், அளவீட்டு முறைமைகள் மூலம், நன்கு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களால் காலத்திற்குக்காலம் மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். இத்தகைய பாடசாலை மட்டத்திலான கணிப்பீடுகள், கற்பித்தல், கற்றல் செயல்பாடுகளை மேம்படுத்தும். துரதிர்ஷ்டமாக, இத்தகைய மதிப்பீட்டு முறைகள் நம் நாட்டில் இன்னும் இடம் பெறத் தொடங்கவில்லை. தற்பொழுது அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெறுவதாகத் தெரியவருகிறது. சரியான முறையில் அமுலாவதற்குச் சில ஆண்டுகள் பிடிக்கலாம். இறுதிப் பரீட்சையில் சித்தியடைவதையும் சான்றிதழ் பெறுவதையும் இலக்காகக் கொண்டு சமயபாடம்

கற்பிக்கப்படுவதாலும், கற்கப்படுவதாலுமே, சமயக்கல்வி தற்பொழுது கற்போர்களில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு, விழுமியங்கள் சார்ந்த நடத்தை மாற்றங்களை ஏற்படுத்தத்தவறியுள்ளது.

மேலும், மாணவர்கள் வாழ்ந்து காட்டுவதற்கும் பயிற்சி செய்வதற்கும் ஏற்ற சமயச் சூழல் பாடசாலைகளுக்கு உள்ளேயோ, வெளியேயோ கட்டியெழுப்பப்படவில்லை. ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், வளர்ந்தோர்கள் ஆகியோர்களில் பெரும்பாலோர், சமய வாழ்க்கையின் இளையோர்களுக்கு வழிகாட்டும் நிலையிலோ, முன்மாதிரிகளாக விளங்கும் நிலையிலோ இல்லை. யாரை முன்மாதிரியாக்கக் கொண்டு சமயக் கல்வியில் கற்றவற்றை வாழ்க்கையில் செயற்படுத்துவது என்பது மாணவரின் பிரச்சினையாக உள்ளது. மாணவர்களின் சந்தேகங்களை நிவிர்த்தி செய்யக்கூடிய சைவ அறிஞர்களின் உதவிகளும் கிடைப்பது அரிதாகி விட்டது.

சைவ நெறி, பாடசாலையில் கற்பிக்கப்படுகின்ற ஒரு பாடமாகவே மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் கருதிவருகின்றனர். அவர்கள் அதனை ஒரு வாழ்க்கை நெறியாகக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. சமுதாயத்தில், சமயத்தை ஒரு போர்வையாகக் கொண்டு அதனுள் மறைந்தொழுகும் மாந்தர்கள் பலரையே இளைய சந்ததியினர் காண்கின்றனர். இன்னும் சிலர் மதத்தைப் போதையாகக் கொண்டு மத வெறி பிடித்து உழல்கின்றனர். இவர்கள் மத்தியில் வாழும் இளம் சிறார்கள், சமயக் கல்வியைப் பாடசாலையில் கற்றிருந்தும், சமயத்தைப் போதையாகக் கொள்ளத் தவறியமை, அவர்கள் குற்றமன்று என்று அமைதிக்கொள்ள வேண்டியதே தவிர, வேறு வழியில்லை.

பாடசாலைச் சமயக் கல்வி, மாணவர்களுக்குப் பயனுறுதி வாய்ந்ததாக அமைவதற்கு, சமயபாடத்திட்டம், கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள், பாடப் பொருள், மதிப்பீடு என்பவற்றில் உறுதியான மாற்றங்களைக் கொண்டு வருடதுடன், ஆசிரியர், பெற்றோர், வளர்ந்தோர் ஆகியோர் சமய நெறி நின்று முன்மாதிரியாக நடந்து காட்டுதலும் அவசியமாகும்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்”

இப்போதெல்லாம் தெய்வ காரியத்தை விட்டு விட்டுச் சமூக சேவை செய்ய வேண்டும் என்பவர்கள் திருமூலர் திருமந்திரத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள்.

‘நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன்றியில்
படமாடக் கோயில் பகவர்க்கதாமே’

‘மக்களுக்குச் செய்கிற தானதர்மங்கள் பகவானுக்குப் பண்ணுகிற பூஜையாகும்’ என்று இதற்கு அர்த்தமாகும். ஸ்ரீமத் பாகவதத்திலும் பகவான் லோகத்தையெல்லாம் பகவத் ஸ்வரூபமாகப் பார்த்து சேவை செய்வதும் பூஜை தான் என்கிறார்.

THIRUMOOLAR AND SCIENCE

Swami Umashankarananda

The ancient saints, and sages were great masters and inventors in various fields of science and arts. Among them were great scientists, psychologists, sociologists, physicians, astrologers. Astronomers, architects and logicians. The great Saint Thirumoolar has perfectly analysed this science from four different angles.

(1) The Atom:

The atom, the living being and Universe have the Identical structure, Identical system, Identical particles and Identical functions and mechanism. Inside the atom, there are the Electrons, Protons and Neutrons. Electrons move in regular paths (Shells - Orbits) with indescribable speed within the atom. These electrons possess energy and they are negatively charged. This energy is called the exposed energy or Kinetic energy in the atom. When the scientists examined, it appeared that electrons move at 'indescribably' speed, within the atom as though they are motionless and stable. The, movement of electrons give a clear shape and figure within the atom. The Vibration pattern of electrons due to their speed, and movement were noticed to be identically similar with that of the Dance of Shiva. Thirumoolar names this Dance within the atom as "Shiva Thaandavam".

Inside the nucleus or the core of the atom there are the Protons and Neutrons. The protons which are in the centre of the atom are positively charged and possess the unexposed energy or static energy. These Protons do not participate or move about but control and command the movement of the electrons. Protons are therefore called "Suttha Shakthi" or "Suttha Mayai" Electrons are called "Asuttha Shakthi" or "Asuttha Mayai". The neutrons which are found along with the protons, within the nucleus are chargeless. They have no energy - and are called "SHIVAM". So here protons "Suttha Shakthi" and neutrons SHIVAM are within the nucleus. This state is called "Arthanareeswarar." When the atom is split the exposed energy and the unexposed energy separate and the balance that is left is chargeless neutron - SHIVAM.

As explained by Saint Thirumoolar, the atom has within it the following aspects:-

(Verse No, 2440, 2010, 2281, 2468).

ANU (ATOM)	PINDOM (BODY)	ANDAM (UNIVERSE)	PHILOSOPHICAL CONCLUSION
Eg: Atoms of Uranium	Eg: Human being	Eg: One Universe	
Shells (Maximum Seven)	Aatharams (Seven)	Orbits	Paths
Movements of Electrons on Orbits	Movement of Prana-Shakthi through Aatharams	Movement of Matters in the Universe	Shiva Thandavam
Electrons	Prana Shakthi	Energy	Asuttha Mayai
Protons + Neutrons (Nucleus)	Life - force + Athma	Pure Cosmic Energy and Truth	Arthanareeswarar
Protons	Life - force	Pure Cosmic Energy	Suttha Mayai
Neutrons	Athma	Truth	Shivam

- (1) Dance of Shiva
- (2) Asuttha Mayai
- (3) Suttha Mayai
- (4) Arthanareeswarar
- (5) Shivam

Saint Thirumoolar in very clear terms states that:

Not only is the structure of the atom (the Anu) the Universe (the Andam) and the body (the pindam) or living beings are one similar but even that which is inside the Anu, the Pindam and the Andam are identical in all respects.

(ii) Relativity and totality:

Within the atom, the movement of Electrons depends on Protons. This Movement is relatively connected with the nucleus of the atom. The movements of the earth and other planets belonging to the Solar System, depend on the Sun. The Sun and other planets of the innumerable Solar Systems depend on the Universal Cosmic Energy. Universal Cosmic Energy is referred to as "Pure Energy" (Suttha Sakthi). It controls the entire Universal Matter.

Human actions depend on the mind. If there is anything relatively connected to anything it is called "Bondage". Bondage has friction. Bondage has gravitation. Every thought has weight, friction and bondage. So man is always in a state of relativity. Saint Thirumoolar says that the mind is Mayai - illusion. If there is total clarity in thought, we would be aware of all these factors- Relativity, Friction, Bondage, Gravitation and Mayai. The Saint Thirumoolar says that there is no Mayai other than the mind itself. (Verse No. 2956). The human mind is relatively connected to its thoughts and actions. It always projects the matter. The mind, imagines, dreams, plans, budgets, schedules, forecasts and does many such functions. All these are based on time. If there is comparison and competition then the time concept should also be there.

The functions of the mind depend on the time concept. Time concept is limited within the frame of the work.

Relativity depends on time, space and matter. So it is not totally complete in itself. Mind and matter are not fully complete too. All the movements depend on time - That is relativity. Saint Thirumoolar points out that we must pass beyond the mind. We must overcome the time concept. That only can we feel the TOTALITY and Realise TOTALITY (Verse No. 2960).

Totality is PERFECTION or that what is complete. It is the state of NOTHINGNESS, EMPTINESS. FULLNESS. That is MAHASOONIYAM. It is also called "SPACE". Here Space means - Pure Space Vacuum, there is never a change in it. TRUTH is TRUTH. Even if all the truths are added, it does not sum up to TRUTH.

Adding all that is relative to one another does not end in TOTALITY.

TOTALITY is TOTALITY : TRUTH is TRUTH : SPACE is SPACE : PERFECTION is PERFECTION; SHIVAM is SHIVAM. These cannot be defined by any other word. These are all beyond the time concept. Saint Thirumoolar says, that we are all in a state of relativity. SHIVAM is TOTALITY - That is the TRUTH. One cannot be another. The Athma cannot be SHIVAM and vice versa - But the Athma can be a shadow of SHIVAM. Athma is Athma; Shakthi is Shakthi; Shivam is Shivam.

(iii) ENERGY : (Dissipation of Energy)

QUANTUM : (Conservation of Energy)

Immeasurable energy (Amanushya Shakthi) that cannot be valued energy that cannot be imagined. Such an energy is the cause of the entire activities, everything on earth, from atom to the Universe. Energy is the root of power. Power is not permanent. So too energy is impermanent. It had been accepted that the total quantity of matter in the Universe is fixed and cannot be increased or decreased by human agency. Also that total quantity of energy in the Universe is constant and can neither be created nor destroyed. The modern physics reconciles by stating on the belief that matter is energy and that the sum of mass and energy in the Universe is fixed. In science it is given that $E = MC^2$. That is Energy is equal to mass (M) multiplied by the square of the velocity of the light. According to Dr. Albert Einstein, energy in the Universe is dissipating and consequently there will be no energy at all. Saint Thirumoolar brings out this very same fact when he says Shakthi will totally fritter away and subsequently, Shakthi will re-emerge by itself. (Verse No. 1772). These activities are still unknown. It is not possible, at this stage, to produce any reasons.

Dr Albert Einstein says when an atom loses its energy, automatically it recovers energy. The phenomenon of this recovery of lost energy is still unknown and inexplicable.

According to latest scientific knowledge, Matter and Energy are one. When an atom splits, energy is released and conversely when matter is formed energy is used.

Science is still pausing the question as to which is the source and origin of matter and energy. Scientists have not answered this question. But Saint Thirumoolar declares that SHIVAM is the Source Origin of both Matter and Energy. (Verse No. 381)

According to Dr Albert Einstein, science had not gone beyond Matter and Energy. Science is dependant on this immeasurable Energy (Amanushya Shakthi). Those who believe in this immeasurable inexplicable energy, and feel its power, feel the presence of God there.

Saint Thirumoolar says that Shakthi is Grace, Shakthi is Love, Shakthi is Compassion, Shakthi is the guiding light to Wisdom (Gnanam). Shakthi is taking us to Truth and thence to the eternal perfect silence and leave us finally in that state.

(iv) UNIVERSE AND SPACE :

There are billions of billions of stars in several nebulae (each nebula such as the milky-way consists of about 10^{10} stars) in the Universe as visualized by scientists. Dr Albert Einstein is of the view beyond this Universe there is unthinkable DARKNESS. In the unthinkable DARKNESS there are trillions and trillions Universes. This concept was known and brought out by Saint Thirumoolar before six thousand years. Thirumoolar says that uncountable, unwriteable Universes are moving in the unthinkable DARKNESS. DARKNESS is in space. This DARKNESS is called SHAKTHI. SHAKTHI is the cause of the entire Universe and it's matter. SPACE is called SHIVAM. (Verse No. 1119, 2773).

When the Universe contracts, it does not get destroyed. But it appears to remain dormant and then expands again after a brief period of time. It is a common phenomena that expansion is followed by contraction and vice-versa. Modern Pulsating Theory of Universe supports this Truth. Even when the body contracts the Life Force Prana Shakthi remains. (Verse No. 735). Saint Thirumoolar says that the body is a Universe and there are seven Universes inside the body. Every Aatharam is a Universe and from the Moolatharm to Sakasram there are seven Universes passing through each state of Aatharam (Universe). Every passing stage is called a birth. So three are seven births in the structure of the body, itself, Inside the body too, there is SPACE.

Science has found that inside the atom there can only be a maximum of seven shells. Saint Thirumoolar has emphasized this by pointing out that inside the body there are seven Universes as in the case of seven shells within an atom.

Shakthi is the cause for the creation of Universe, Atom and Body. On behalf of Shakthi, five main function are going on. Saint Thirumoolar visualises five great children created by Shakthi and they are responsible for five main functions. (Verse No. 1073)

1. Creation - Lord Brahma
2. Protection - Lord Vishnu
3. Destruction - Lord Ruththiran
4. Grace - Maheswaran
5. Salvation - Sathasivam

By the order of the TRUTH - SHIVAM and on behalf of Shakthi, the above mentioned five functions are taking place.

Saint Thirumoolar says. "don't try to find any reason for any activity. Watch it, observe it, understand it, realise it and love it. Don't measure it. Throw away all the measurements calculations and valuations. Who am I to do it? "Saint Thirumoolar clearly says, "if ' I ' becomes Limitless, how can I limit the TRUTH "if ' I ' becomes thoughtless, how can I explain TRUTH in thoughts'. (Verse No. 2954).

Avoid debates, avoid discussion, avoid arguments and do not stabilize anything which are based on the mind and its matter. If we try to do it we will miss the vehicle and the journey too.

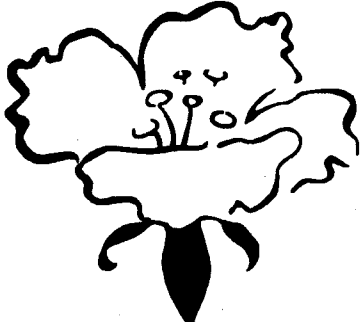
Albert Einstein has said the same thing in different word that Scientists should not search for or submit any reasons for the presence of the Universe or content of matters. They should only try to understand the beauty of it, and to realise it. Universe and it's matter are immeasurable but yet it is wonderful to human beings.

A close relationship exists between what Saint Thirumoolar said six thousand years ago and what Einstein said less than 100 years ago. Saint Thirumoolar says that the ten qualities, viz Love, Compassion, Grace, Sympathy, Mercy, Forgiveness, Righteousness, Patience, Silence, Truth - are essential for the humanization of living-being. Space is the state of Nothingness. It is named as Zero (Mahazooniyam). Nothingness is having everything. From the nothingness everything has come. If we don't give any values to zero it means that it doesn't have any value. Zero is having tremendous value and at the same time it has a value which is ignorable. This can be easily demonstrated in a simple way to laymen by putting a number one in front of zeros.

Saint Thirumoolar says : in Mahazooniyam tremendous silence, wonderful joy and unexplainable Shantham prevails. Mahazooniyam is the root of Mysticism.

When the entire Universe collapses there would be dead silence and terrible silence every - where. As indicated above there seems to be an end for the Universe, life and time. There seems to be an end of Shakthi (energy). There will then be only the space Mahazooniyam left. It is Shivam. It is Truth. It is Sathyam. It is Shantham.

Again the normal circle will be repeated in the order of Truth. All the saivaites, all people of the world would rejoice and be blessed, when they realize the truth of Agamam that Saint Thirumoolar revealed in his Thirumanthiram.

**மாணவர்
ஆக்கங்கள்**

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே

வாழ்வ நிரந்தரம் வாழ்வ நிரந்தரம்
என்றே வாழ்ந்திருப்போம்
தாழ்வ மறைந்திடும் வீழ்வ மறைந்திடும்
நின்றே வாழ்ந்திருப்போம்

தேளின் தீமை தோய்ந்த மனதை
சூழ்ந்தே போரிடுவோம்
வாளின் கூர்மை மனதில் கொண்டு
வையம் வென்றிடுவோம்.

வாழ்க்கை என்பது வாழ்வதற்காகவே
ஊழ் என்று ஒதுங்கி நின்றால்
வாழ்வில்லை வளமுமில்லை
தூளாகும் துன்பமெல்லாம் துணிவோடு வாழ்ந்திட்டால்

பாழும் உலகில் பற்பல துன்பம்
சூழும் உன்னை கொல்லும் இன்பம்
தாழும் மனது தொற்றி வீடாமல்
மேலும் எழுக ! வாழும் வாழ்வு.

திருமதி. சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா
இறுதியாண்டு

'நம் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்பதுதான் நம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக (Motto) இருக்க வேண்டும்.

கடன் என்றால், 'கடனே என்று செய்தேன் கடனிழவே என்று செய்தேன்' என்றெல்லாம் சொல்கிறோமே அந்த மாதிரி வேண்டா வெறுப்பாகச் செய்வது என்று அர்த்தமில்லை. கடன் என்றால் கடமை (duty) அன்போடு, ஆர்வத்தோடு, இருதயமாரச் செய்ய வேண்டும்.

கீதையிலிருந்து சிதறிய முத்து.....

மகாபாரதப் போரின் போது அர்ஜுனன் போர்க்களத்தின் எதிர் தரப்பில் தன் உறவினர்களைக் கண்டு இவர்களுடனா நான் போரிட வேண்டும் என்ற அதிர்ச்சியில் ஐடநிலையில் இருந்தான். இதைக் கண்ணுற்ற அர்ஜுனனின் தேரோட்டியாக வந்த கிருஷ்ண பரமாத்மா "எதை அறிந்தால் நீ துன்பமயமான இந்த ஐடநிலையிலிருந்து விடுதலை பெறுவாயோ அந்த மிக இரகசியமான ஞானத்தை உனக்கு நான் உபதேசிக்கிறேன்." என்று கூறி அர்ஜுனனுக்கு கீதோபதேசம் செய்கிறார். அதிலிருந்து சிதறிய ஒரு துளி அமுதத்தை நாமும் சுவைப்போம்.

பரமபுருஷனைப் பற்றி கேட்கக் கேட்க பக்தன் மேன்மேலும் அறிவொளி பெற்றவனாகி ழான். இது போன்ற கேள்விமுறை பூர்வீகம் பாகவதத்தில் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டுள்ளது. முழுமுதற் கடவுளைப் பற்றிய செய்திகள், மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவை. பக்தர் குழுவில் பரமபுருஷரைப் பற்றிய விஷயங்களை உரையாடுவதன் மூலம் இந்தச் சக்திகளை உணர்ந்தறிய முடியும். ஏட்டுக்கல்வியாளர் அல்லது மனக் கற்பனையாளர் இவர்களது உறவில் இதை அடைய முடியாது. ஏனெனில் இது அனுபவ ஞானமாகும்." பக்தர்கள் இறைவனது தொண்டில் இடையறாது ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். கிருஷ்ண உணர்வில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட ஜீவாத்மாவின் மனோநிலையையும், நேர்மையையும் புரிந்து கொண்டு, பக்தர்களின் உறவில் கிருஷ்ண உணர்வு விஞ்ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கான அறிவை இறைவன் அவனுக்கு அளிக்கிறார். நல்லதிர்ஷ்டமுடைய ஒருவன் இத்தகு உறவை உடையவனாயிருந்து, ஞானம் அடைய முயல்வானேயாகில், ஆன்மீக அனுபவத்தை நோக்கி அவன் நிச்சயமாக முன்னேற்றமடைவான்.

கிருஷ்ணரைப் பற்றிய அதி இரகசியமான ஞானத்தில் அமைந்தவன் இயற்கையாகவே உன்னதமானவனாக இருக்கிறான். எனவே ஐட உலகில் இருந்தாலும் கூட அவனுக்கு ஐடத் துயரங்கள் எதுவும் இல்லை. முழுமுதற் கடவுளுக்கு அன்புத் தொண்டாற்றுவதற்கு உண்மையான ஆவல் உடையவன் ஐட இருப்பின் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருந்தாலும் கூட, அவன் முத்தியடைந்தவனாகவே கருதப்பட வேண்டும் என பக்தி ரலாம்ருத சித்துவில் கூறப்பட்டுள்ளது.

'இதம் ஞானம்' என்பது கேட்டல், கூறுதல், நினைவு கொள்ளுதல், தொண்டு செய்தல், வழிபடுதல், வந்தனை செய்தல், வணங்குதல், நட்புக் கொள்ளுதல் எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பித்தல் எனும் ஒன்பது விதமான செயல்கள் அடங்கிய தூய பக்தித் தொண்டைக் குறிக்கின்றது. பக்தித் தொண்டின் இந்த ஒன்பது முறைகளைப் பயிற்சி செய்வதன் மூலம், ஒருவன் ஆன்மீக உணர்வு அல்லது கிருஷ்ண உணர்வுக்கு ஏற்றம் பெறுகின்றான். ஒருவனது இதயம் ஐடக்களங்கங்களினின்று தூய்மை அடையும் போது, அவன் கிருஷ்ண விஞ்ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஜீவாத்மா ஐடமல்ல என்பதை மட்டும் புரிந்து கொள்ளுவது போதாது. ஆன்மீக உணர்வின் ஆரம்பம் இதுவே. ஆயினும், இவ்வுடலின் செயல்கள், தான் இவ்வுடல் என்பதை அறியச் செய்யும் ஆன்மீக செயல்கள். இவற்றின் வேறுபாட்டை ஒருவன் கண்டறிதல் வேண்டும்.

பொதுவாகவே மக்கள் இரகசிய ஞானத்தில் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டவர்களாக இல்லை. புற ஞானத்தில் தேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். சாதாரணக் கல்வியைப் பொறுத்தவரை மக்கள் பற்பல துறைகளில் ஆழ்ந்திருக்கின்றனர்.

அரசியல், சமூகவியல், பௌதிகம், இரசாயனம், கணிதம், வானியல், பொறியியல்

எனப் பற்பல. உலகெங்கும் பற்பல கல்வித்துறைகளும், பிரமாண்டமான சர்வகலா சாலைகளும் இருந்தும் துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஆத்ம விஞ்ஞானத்தைக் கற்றுக் கொடுக்க ஒரு நிறுவனமும், கலாசாலையும் இல்லை. ஆனால் ஆத்மாவே உடலின் மிக முக்கியமான பகுதி. ஆத்மா உடலில் இல்லாவிடில், உடலுக்கு ஒரு மதிப்பும் இல்லை. இருந்தும் கூட முக்கியமான ஆத்மாவைக் கவனிக்காமல், மக்கள் உடலின் வாழ்க்கைத் தேவைகள் மீது பெரும் கவனம் செலுத்துபவராகின்றனர்.

பகவத் கீதை ஆத்மாவின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது. ஆரம்பத்திலேயே உடல் அழியக் கூடியதென்றும், ஆத்மா அழிவற்றதென்றும் இறைவன் கூறுகின்றார். இது ஞானத்தின் ஒரு இரகசியமான பகுதியாகும். அதாவது ஆத்மா உடலினின்றும் தனிப்பட்டதென்றும், அதன் இயல்பு சிதைக்கப்பட முடியாத, அழிக்கப்பட முடியாத, நித்தியமானதென அறிந்து கொள்வதே. ஆனால், ஆத்மாவைப் பற்றிய சாதகமான விவரமொன்றையும் இது தருவதில்லை. சில சமயம் ஆத்மா உடலினின்றும் வேறானதென்றும், உடல் அழிந்தவுடன் அல்லது உடலினின்று ஒருவன் விடுபட்டவுடன், ஆத்மா தன் தனித்தன்மையை இழந்து விடுகின்றதென்றும், சூன்யமாகி விடுகின்றதென்றும் கருதுபவர்களாக சிலர் இருக்கின்றனர். ஆனால் உண்மையில் இது சரியல்ல. உடலில் இவ்வளவு இயக்கமுடையதாக இருக்கும் ஆத்மா, உடலிலிருந்து விடுபட்டபின் எவ்வாறு இயக்கம் அற்றதாக ஆக முடியும்? ஆத்மா எப்போதும் இயக்கம் உடையதே. இது நித்தியமானதாயின், நித்தியமான இயக்கம் உடையதாகும். ஆன்மீக உலகில் ஆத்மாவின் இயக்கங்களே ஆன்ம ஞானத்தின் மிக இரகசியமான பகுதியாகும். ஆத்மாவின் இவ்வியக்கங்களே எல்லா ஞானங்களினதும் மிக இரகசியமான பகுதியாகும்.

வேத இலக்கியங்களின்படி, இந்த ஞானமே எல்லா இயக்கங்களின் மிகத் தூய்மையான உருவமாகும். பலன் நோக்குச் செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், பாவ விளைவுகளின் பல்வேறு நிலைகளிலும், உருக்களிலும் சிக்குண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட மரத்தின் விதையை விதைத்தால், அந்த மரம் உடனேயே தோன்றி வளர்வதில்லை. முதலில் துளிர் விட்டு, சிறு செடியாகி, பின் மெதுவாக மரமாக வளர்ந்து பூக்கள், பழம் என்பவற்றை உண்டாக்கி அது முழுமை அடையும் போது, விதையை விதைத்தவர்கள் பூக்களையும், கனிகளையும் அனுபவிக்கிறார்கள். அதுபோலவே ஒரு மனிதன் பாவச்செயலை செய்கிறான். விதையைப் போலவே இச்செயல் வளர நேரமாகின்றது. மனிதனுக்குள் இப்பாவச் செயல்கள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பினும், அவற்றின் கனிகள் அல்லது விளைவுகள் அனுபவிக்கப்படுகின்றன.

எல்லா பாவச் செயல்களின் விளைவுகளையும் தீர்த்து, முழுதும் நற்செயல்களில் ஈடுபட்டு, இந்த ஐட உலகின் இருளிலிருந்து விடுபட்ட ஒருவனே இறைவன் பக்தித் தொண்டில் ஈடுபடுவான். பக்தித்தொண்டில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு பலன் நிலையிலோ, வளர் நிலையிலோ, விதை நிலையிலோ உள்ள எல்லாப் பாவ விளைவுகளுமே படிப்படியாக அழிந்து விடுகின்றன. எனவே பக்தித் தொண்டினை தூய்மைப்படுத்தும் திறன் மிக வலிமை வாய்ந்தது.

சில சமயம் சிலர் பெயரளவில் பக்தித் தொண்டில் ஈடுபட்டு, விடுதலை பெறும்வரை தமது தொண்டைத் தொடர்கின்றனர். இத்தகைய தற்காலிகமான சந்தர்ப்பவாத பக்தித் தொண்டு தூய்மைப் பக்தித் தொண்டாக ஏற்கப்பட முடியாதது.

உண்மை பக்தித் தொண்டு விடுதலைக்குப் பின்தான் தொடங்கவே செய்கிறது எனவேதான் பகவத் கீதையில் 'ப்ரஹ்மபூத' என்று கூறப்படுகிறது. விடுபட்ட பிறகு, அதாவது

ப்ரஹ்ம நிலையை அடைந்த பிறகு ஒருவனது பக்தித் தொண்டு தொடங்குகிறது. சுதந்திரமாக கர்மம், ஞானம், அஷ்டாங்கம் மற்றும் எந்த யோகத்தையும் பயில்வதால் யாரும் கடவுளை அறிந்து கொள்ள முடியாது. பக்தித் தொண்டின் நிலைக்கு வராமல், பரம புருஷ பகவான் யாரென எவரும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. பக்திமயத் தொண்டாற்றுவதால், உணர்ந்த ஆத்மாக்களிடமிருந்து பகவத்கீதை, ஸ்ரீமத் பாகவதம் என்பவற்றைக் கேட்பதால் ஒருவன் தூய்மை அடையும் போது இறை விஞ்ஞானம் அல்லது கிருஷ்ண விஞ்ஞானத்தை ஒருவன் புரிந்து கொள்ள முடியும் என ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

“ஏவம் ப்ரஸன்ன மனஸோ பகவத் பக்தி யோகத” - ஒருவனது இதயம் எல்லா அழுக்குகளிலிருந்தும் தூய்மை பெற்ற பின்தான் அவன் கடவுள் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறாக கிருஷ்ண பக்தி அல்லது பக்தித் தொண்டு, எல்லாக்கல்விகளின் அரசும், எல்லா இரகசிய விஞ்ஞானங்களின் அரசும், மதநெறிகளின் மிகத் தூய உருவும், இடரின்றி இன்பமயமாய் நிறைவேற்றக் கூடியதும் ஆகும். எனவே இதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

சுகிர்தா சோமசுந்தரம்
இறுதி ஆண்டு.

‘அனைத்து அறன்’ - அதாவது சர்வ தர்மமும் என்ன வென்றால் அவரவரும் ‘மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்’ - அதாவது தங்கள் உயிரைத் தாங்களே துளி அழுக்கில்லாமல் நிர்மலமாகச் சுத்தம் செய்து கொள்வதுதான் என்கிறார் திருவள்ளுவர். கர்மாநுஷ்டானத்தால் அவரவரும் சித்த சுத்தி ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற வைதிக சம்பிரதாயத்தைத்தான் இங்கே திருக்குறளும் சொல்கிறது. முதலில் இவன் தன்னைத்தானே சுத்தம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். இது இல்லாமல் பரோபகாரம், ஸோஷல் சர்வீஸ் என்று கிளம்பினால் அது வெற்றுக் காரியம்தான்.

மனிதனை உயர்த்தும் மதம்

மனிதனின் வகைகள் என்ன? விஞ்ஞானிகளுக்கு இந்தக் கேள்வியே ஒரு பெரும் வியப்பாக இருக்கலாம். மனிதனின் காலப்போக்கை ஆராய்பவர்கள் கற்கால மனிதனிலிருந்து இக்கால மனிதன் வரை தரம் பிரித்துக் கூறக்கூடும். ஆயினும் அவர்களால் அந்த மனிதர்களின் குணங்களின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்த இயலாது. மருத்துவ நிபுணர்கள் உடற்கூற்றை ஆராய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் உறுப்புகளை ஆண், பெண் என இனம் பிரிக்க முடியுமே தவிர, வேறுவிதமாக சபாவத்தை ஒட்டி பிரித்துக்கூற இயலாது. அவர்களைப் பொறுத்தவரை எப்படிப்பட்ட மனிதனானாலும் எந்த நாட்டு மனிதனானாலும் ஒன்றுதான். உடல் அமைப்பைப் பொறுத்தவரை எல்லோரும் ஒன்றுதான்.

ஆனால் இந்துமதம் அப்படி விட்டுவிடவில்லை. மனித இனத்தை மற்றைய உயிரினங்களுடன் ஒப்பிடுகிறது. அவனுடைய குணங்களின் அடிப்படையில் அவனை மற்றைய உயிரினங்களின் பண்புகளுடன் ஒப்பிடுகிறது. மனிதனின் உடலைப் பொறுத்தமட்டில் அல்லாமல் உள்பாங்கை வைத்தும் அவனை வெவ்வேறு நிலையில் உயர்த்திக் காட்டுகிறது. இது எப்படி எனப் பார்ப்போம்.....மனிதனைத் தவிர உலகத்தில் பல ஜடப் பொருட்கள் உள்ளன. தாவர இனங்கள், மிருக இனங்கள் உள்ளன. மனித குலத்தை விஞ்ஞான பூர்வமாக ஆராய்ந்த நமது முன்னோர்கள், மனிதனையும் இந்த மூன்று வகையிலும் கொண்டு வந்து இனம் பிரித்திருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தங்களின் அனுபவத்தின் அடிப்படையில், எந்த மனிதனும் மிக உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்ந்து விட முடியுமென்றும் ஆராய்ச்சிகள் செய்து கூறி இருக்கிறார்கள்.

உலகத்தில் மண்ணும் கல்லும் ஜடப்பொருட்களாக இருக்கின்றன. அவை தம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. மழை, வெயில், காற்று போன்ற இயற்கையின் சக்திகளே அவற்றை சிறிதளவு பாதிக்கின்றன. இவற்றுக்கு தம்மை சுற்றியுள்ள சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு தம்மை மாற்றிக் கொள்ளத் தெரியாது. இயற்கையை ஒட்டி அவை எந்த நேரமும் அசையாது வீழ்ந்து கிடக்கின்றன. இதேபோல தம்மைச்சுற்றியுள்ள சமூகம், உலக அமைப்பு, சீவராசிகள் எதைப்பற்றியும் சிறிதும் கவலைப்படாமல் இருந்த இடத்திலே அசையாமல் விழுந்து கிடந்த மனிதர்களும் உண்டு. இவர்கள் கற்கால மனிதர்கள் (Stone men).

இதற்கு அடுத்தபடியாக உயர்ந்த இனம் தாவரங்கள். இவை ஒரே இடத்தில் இருந்தாலும் உயரமாகவும் அகலமாகவும் வளர்ந்து தமக்கென்று ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றன.

தமது நன்மைக்காக நீரையும் வெளிச்சத்தையும், காற்றையும், வெயிலையும், நாடுகின்றன. தமக்கென்று உணர்ச்சிகளை வைத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், பிறர் தம்மை அணுகா வகையில் தடுக்க முயலுகின்றன. ஆனால் தனது விதையே கீழே விழுந்தாலும் அதைத் தனது நிழலில் முளைக்க அனுமதிக்காமல் அவ்வளவு சுயநலத்துடன் விளங்குகின்றன. இதேபோல முழுவதும் தனக்காக மட்டும் வாழும் மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் குடும்பத்தாரும் கூட பயன் பெறுவதில்லை. இப்படி முழுவதும் சுயநலம் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் வாழ்பவர்களை தாவர இன மனிதர்கள் (Plant men) என வகைப்படுத்தலாம்.

மிருகங்கள் தாவர இனத்தை விட உயர்ந்தவை. அவை ஓரளவு உணர்ச்சிகளுக்கு கட்டுப்பட்டு வாழுகின்றன. பசி வந்தாலும் அவை தமது இனத்தைச் சேர்ந்த உயிர்களை பெரும்பாலும் கொல்வதில்லை. வேட்கை மிகும்போது மட்டும் அவை புணர்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றன. நன்றி உணர்வுடனும் விசுவாசத்துடனும் வாழுகின்றன. இவற்றுக்கு உயர்ந்த உள்ளப்பாங்கு இல்லாமல் சாதாரண உணர்ச்சிகளே உள்ளதால் தம்மைத் திருப்தி செய்து

கொள்ள எதையும் செய்கின்றன. இவற்றைப்போல மனிதர்கள் உள்ளனர். தமது பசி, கோபம், தாகம், காமம் போன்றவற்றைத் தணித்துக் கொள்ள எதையும் செய்ய முற்படுவர். உணர்ச்சி அடிப்படையைத் தவிர இவர்களுக்கு பண்பின் நயம் தெரியாது.

மனித உயிர் இந்த மூன்று வகையிலும் சிறந்த படைப்பாகும். ஏனெனில் அவனுக்கு உயிரைத்தவிர உள்ளம் என்று ஒன்றிருக்கிறது. பகுத்தறிவு அவனுக்கு நல்லவை. தீயவையை அடையாளம் காட்டுகிறது. இந்த ஆரம்ப நிலையில் உள்ளவர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் ஆவர். இப்படிப்பட்டவர்களை உயர்த்தி உயர்ந்த நிலைக்கு நமது மதம் அழைத்துச் செல்கிறது. அந்நிலையில் அது விஞ்ஞான சாதனையை விட ஒரு படி மேலே போகிறது. மதம் ஆன்மீகப் பாதையின் மூலம் அவர்களை அதைவிட மேலான நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உடம்பு, மனம், புத்தி என் மூன்று பிரிவுகளுண்டு. அவை அவனுள்ளேயே அடங்கி இருப்பதாக வேதாந்தம் கூறுகிறது. உலக வாழ்க்கையிலிருந்து உயர்ந்த சற்று மேலான உணர்வைப் பெற ஆன்மீக உணர்ச்சியினால் தூண்டப்பட வேண்டும். பரம்பொருளைப்பற்றிய சிந்தை வந்ததுமே இந்த விழிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆன்மீக விழிப்பு ஏற்பட்டதும் மனிதர்களது உடம்பு, மனம், புத்தி ஆகிய மூன்று சாதனங்களையும் அவற்றின் சாதாரண இயக்கத்தைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட நிலைக்கு கொண்டு போகக்கூடிய உயர்வை அடைந்து விடுகிறான். ஆணும் பெண்ணும் இனக்கவர்ச்சியினால் புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டு அதனால் விளையும் சிற்றின்பத்தையே பெரிதாகக் கருதி அதிலே உழன்று வாழ்நாளை வீணாக்குகிறார்கள்.

சிற்றின்பம் என்பது தற்காலிகமானதொன்றென உணரும்போது வாழ்க்கையே முடிந்துவிடுகிறது. ஆனால் மனதை அடக்கி உணர்ச்சிகளுக்கு மெருகூட்டும் போது இரக்கம், பச்சாதாபம், உதவும் மனப்பான்மை, தியாகம் போன்றவை எழுகின்றன. இதனால் மனிதன் தனது சுயநலத்தை அழித்துக் குறிப்பிட்ட சிலருக்காக வாழ்க்கை நலன்களை விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையை உடையவனாகிறான். இதனால் அவனது நிலை சற்று உயருகிறது. மனிதன் தனது புத்தியை பயன்படுத்த முனையும்போது அவனால் சமூகம் பல நன்மைகளை அடைகிறது. ஆனால் இந்த உணர்வில் ஆன்மீகம் எனும் பொதி விழும்போது உலகம் முழுவதுமே அவனுக்கு ஒரு குடும்பமாக அமைகிறது. எல்லா உயிரினங்களிலும் அவன் இறைவனைக் காண்கிறான். தனக்குள்ளே இருக்கும் உடம்பு, மனம், புத்தி ஆகிய மூன்றையும் இயக்கும் அச்சாணியைப்போல இந்த ஆன்மீக விழிப்பு ஒரு மாபெரும் சக்தியாக அவனுள் இடம் பெறுகிறது.

குழ்நிலைகளோ, மாறுதல்களோ, ஜாதி, மத, மொழி, இன பேதங்களோ அவனைப் பாதிப்பதில்லை. உயர்வு தாழ்வுகள், ஏழை-பணக்காரன் என்ற வித்தியாசங்கள் அவனை ஆட்டுவிப்பதில்லை. அவன் தனக்குள்ளும் பிற உயிர்களிடத்தும் இறைவனைக் காண்கிறான். தன்னை உணர்ந்த நிலையில் அவன் தனக்குள்ளேயே இயங்கத் தொடங்கி விடுகின்றான். அந்த மனிதன் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்த பிறகு அதற்கு உதவிய சாதனங்களை துறந்து விடுகின்றான்.

இப்படி மனிதனை உயர்த்துவது மதம். அது காட்டும் மெய்ஞான வழி தத்துவ அடிப்படையில் விஞ்ஞானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. மனிதனை வகைப்படுத்தி, மனிதனை வழிப்படுத்தி, மனிதனை உயர்த்தி மிக உயர்ந்த நிலைக்கு கொண்டு போகும் மிக அரிய ஞான வழியை இந்துமதம் நமக்கு மிக எளிமையாக கற்றுக் கொடுக்கிறது. உலகம் நமக்கு கொடுக்கக்கூடியதை விஞ்ஞானம் கண்டு பிடித்துக்காட்டுகிறது. உலகத்துக்கு நாம் கொடுக்கக்கூடியதை மெய்ஞானம் நமக்கு உணர்த்தி அது நமக்குள்ளேயே இருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

விஜயலட்சுமி வரதராஜா
இடை நிலை ஆண்டு.

மதம்

மனிதனை மதம் கொள்ளச் செய்கின்றதா?

மதம் என்பது மனிதன், நல்ல மனிதனாக வாழ்வதற்கு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு வழிகாட்டியாகும். மதம் என்பது இரண்டு முறைகளில் மனிதனை வழிப்படுத்துகின்றது. ஒன்று - சமநிலையில் அவனை வளரச் செய்வது, இன்னொன்று - மேலே மேலே அவனை உயரக் கொண்டு போவது. சமநிலையில் அவனைக் கடமை உணர்வு உள்ள சமூகத்துக்கு உபயோகிக்கப்படக்கூடிய மனிதனாகச் செய்கிறது. இது மனிதனுடைய லௌகீக வாழ்க்கைக்கு மிக அவசியம். இப்படி வளருவதனால் சமூக ஒற்றுமை, பரஸ்பர நல்லுறவு, கட்டுப்பாட்டை வளர்ப்பது போன்றவற்றிற்கு அவன் பயன்படுகின்றான். இப்படி பயன்பெறும் மனிதன் சாதாரண நிலையிலிருந்து சிறப்பான நிலைக்கு உயருகிறான். இரண்டாவது உயர் நிலைக்குக் கொண்டு போகும் வளர்ச்சிக்கு மதம் உதவுகிறது. ஆன்மீக வழிகளை அது அவனுக்கு உணர்த்துகிறது. சாதாரண வாழ்க்கையின் சொற்பலாபங்களுக்கு மேலே உயர்வு பெறுவதற்குரிய நிலையான உண்மைகள் இந்த உலக வாழ்க்கைக்கு அப்பால் இருப்பதை உணரச் செய்கிறது. அதை இந்த உலகத்திலேயே பெறமுடியும் என்ற வழியையும் சொல்லிக் கொடுத்து அவனுடைய மனதில் விழிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. அவன் தன்னைத்தானே உணர்ந்து கொள்ள வழிசெய்கிறது. இப்படிப்பட்ட முக்கிய அடித்தளத்தை மதம் தான் அமைத்துக் கொடுக்க முடியும். இந்த இரண்டையும் புரிந்து கொண்டால் மனிதன் வளர மதம் உதவும். இதைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால் அறியாமையினால் வேற்றுமைகளும் சர்ச்சைகளும் மிஞ்சும்.

மதக் கோட்பாட்பாடுகளின் உள் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாததால் இன்று மதத்தின் பெயரால் பல அநியாயங்கள், அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன. மனிதனின் தவறுகளை மதத்தின்பால் சுமத்துவதனை ஏற்க முடியாது. எந்த ஒரு மதமுமே மனிதனை மதம் கொள்ளச் செய்யக் கூடிய கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கியதல்ல. "அன்பே சிவம்" என்பதைக் கேட்டு ஒரு இந்து மதத்தவன் மதம் கொள்ள முடியுமா? நிச்சயமாக இல்லை.

இன்று மதம் என்பது மக்களைப் பிரிப்பதாகவும் அதன் அடிப்படையில் ஒருவரையொருவர் வெறுக்கவும் கலவரங்களை ஏற்படுத்தவும் காரணமாக அமைகின்றது என்ற தவறான கருத்து காணப்படுகின்றது. இது மனிதனின் தவறான புரிந்துணர்வு காரணமாகவே ஏற்பட்டது என்பதே எனது தாழ்மையான கருத்தாகும். நாம் எந்த ஒரு கருத்தையும் எப்படி ஏற்கிறோம் என்பதும் எப்படி பயன்படுத்துகிறோம் என்பதும் தான் முக்கியம். அதை நாம் சரியாக உபயோகிக்காதது அந்தக் கருத்தின் தவறு அல்ல. பிராய்டின் தத்துவம் மனித வாழ்க்கையின் தோற்றத்தினை விளக்குவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. கார்ல் மார்க்ஸின் தத்துவம் மனிதர்களிடையே சமத்துவத்தைத் தோற்றுவிக்க உதவியது. ஆனால் அவை இன்று வேறு தவறான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விடவில்லையா? அதற்காக நாம் பிராய்டையோ, மார்க்ஸையோ குற்றம் சொல்லுகிறோமா? விஞ்ஞான ரீதியாக எத்தனையோ தத்துவங்கள் வெளிவருகின்றன. அவற்றை நாம் அதன் பயனுக்காகத்தான் பாராட்டுகிறோம். இது ஜேர்மன் விஞ்ஞானி சொன்னது, இது அமெரிக்க விஞ்ஞானி சொன்னது, என்று இனம் பிரித்து அந்த அடிப்படையில் வேற்றுமையை உண்டாக்கிச் சண்டை போட்டுக் கொள்வதில்லை. இது மெய்ஞானத்திற்கும் பொருந்தும். முற்காலத்தில் இந்துமதத்தைச் சேர்ந்த ஆசாரியர்கள், பிறமதத் தலைவர்களுடன் உரையாடிக் கருத்துக்களைப் பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மதம் அவர்களைப் பிரிக்கவில்லை. கடவுள் ஒருவரே என்ற தத்துவத்தை உணரவும் அது வழிகாட்டி இருக்கிறது. இன்றைய நிலைக்கு நமது மனப்பான்மைதான்

காரணம், மதம் காரணமல்ல. அன்றைய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் இன்றைய அழிவுகளுக்கு காரணமாக அமையும் போது நாம் விஞ்ஞானியைக் குற்றம் சொல்வதில்லை. அதை தவறாகப் பயன்படுத்தும் மனிதன் மீதே குற்றம் சுமத்தப்படுகின்றது. ஆனால் மதத்தின் பெயரால் தவறிழைக்கும் போது பழி. மதத்தின் மீது சுமத்தப்படுகின்றதே அன்றி அதை தவறாகப் பயன்படுத்தும் மனிதன் மீதல்ல. மெய்ஞானத்திற்கு ஒரு விதி, விஞ்ஞானத்திற்கு பிரிதொரு விதி. இந்த வேற்றுமை மனித மேம்பாட்டிற்கு உகந்ததல்ல மனித வளர்ச்சிக்கு இரண்டுமே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. மனிதனின் லௌகீக முன்னேற்றங்களுக்கு விஞ்ஞானம் தேவை. அவனுடைய ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு மெய்ஞானம் தேவை. எனவே மதத்தினை எந்த நோக்கத்திற்காக அது உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்திற்காகவே பயன்படுத்த வேண்டும். மனிதனின் சுய லாபங்களுக்காக அழிவுகளை ஏற்படுத்தி விட்டு பழியை மதம் மீது சுமத்துவதே தற்போது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

மதத்தின் பெயரால் ஏற்படுத்தப்படும் அழிவுகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. இன்று மதம் மனிதர்களைப் பிரிக்கவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அன்றும் கூட புல மதங்கள் இருந்தன. ஆனால் அக்கால ஞானிகள் பாதைகள் வேறு என்றாலும் இறுதியில் ஓரிடத்தையே அவை சென்றடையும் என்பதை நன்குணர்ந்து இருந்ததால் வெவ்வேறு மத ஞானிகளிடையே பிரச்சினைகள் ஏற்படவில்லை. ஆனால் இன்று தனது மதமே சிறந்தது என்ற தவறான நோக்கோடு மற்றைய மதங்களை அழிக்க மனிதன் முற்படுகின்றான். பாபர் மசூதியை இடியுங்கள் என்றோ அல்லது வேறு மத வழிபாட்டு ஸ்தலங்களை அழியுங்கள் என்றோ அல்லது மற்றைய மதங்களைச் சார்ந்தவர்களின் உயிர்களைப் பறியுங்கள் என்றோ இந்து மதத்தில் எங்காவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? அரசியல் காரணங்களுக்காகவும் சுயலாபங்களுக்காகவுமே இந்த மசூதி இடித்துத் தள்ளப்பட்டது. அத்துடன் அவ்விடத்தில் இராமர் கோவில் கட்டவும் முயற்சிக்கப்பட்டது. இந்து மதத்தவனின் செயல் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக எந்த ஒரு இந்து மதத்தவனும் செய்யும் தவறான காரியங்களை அங்கீகரித்தலோ, அனுமதித்தலோ உண்மையான ஒரு இந்துக்கு உரிய பண்பு அல்ல. தவறு என்பது அதை யார் செய்தாலும் பாரபட்சமின்றிக் கண்டித்தலே நியாயமானது. எனவே பாபர் மசூதியை அழித்தமை மன்னிக்க முடியாத தவறாகும். அதிலும் பழியை இந்து மதத்தின் மேல் சுமத்தியமை நியாயமாக சிந்திக்கும் ஒரு உண்மையான இந்துவினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமுடியாத விடயமாகும்.

எல்லா மதங்களுமே அன்பையும் பாசத்தையும் பண்பையுமே போதிக்கின்றன. அத்துடன் நல்லவற்றைச் செய்யவும் தீயவற்றைத் தவிர்க்கவும் மதமானது ஒரு ஒளிவிளக்காக உதவுகின்றது. மனிதன் பிறக்கும் போது அவனுக்கு பகுத்தறியும் ஆற்றல் விருத்தியடைந்து இருப்பதில்லை. அந்த ஆற்றலை விருத்தியடையச் செய்வது மதமாகும். பஞ்சமாபாவங்கள் என்று மிகக் கொடுமையான தவறுகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றைத் தவிர்க்குமாறு அறிவுறுத்துகிறது மதம். மதம் தவிர்க்குமாறு கூறும்போது மனிதன் அந்த தவிர்க்கப்பட வேண்டிய செயலைச் செய்தால் அது மதத்தின் தவறா? கத்தியை வெட்டுவதற்காக கண்டு பிடித்து அதை மனிதனை குத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தினால் அது கத்தியைக் கண்டுபிடித்த வன் தவறல்ல. ஒரு மதத்தவரை இன்னொரு மதத்தவர் கொலை செய்வது இன்று உலகில் சர்வசாதாரணமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தனது வெறித்தனங்களுக்கு மனிதன் மதத்தினை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகின்றான். மதத்தின் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அல்லது புரிந்தும் புரியாததுபோல மனிதன் செயலாற்றுகின்றான்.

தனது ஒவ்வொரு தவறான செயலுக்கும் மனிதன் தன் மதத்தைப் பாதுகாக்கவே அவ்வாறு செய்ததாக தனது செயலுக்கு காரணம் கூறுகின்றான். மதங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இதில் எவ்வித ஐயப்பாட்டிற்கும் இடமில்லை. ஒவ்வொரு மதத்தவனுக்கும் தனது

மதத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற கடப்பாடு இருக்கின்றது. அதுவும் எமது சமயக்கடவுள்கள் வேறு மதத்தவரால் தத்தெடுக்கப்பட்டு புதிதாக நாமகரணம் சூட்டப்பட்டு வரும் தற்போதைய நிலையில் இந்தக்கடமை ஒவ்வொருவராலும் சரிவர நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. எந்த மதத்தையும் பின்பற்றவோ வழிபடவோ எவருக்கும் சுதந்திரம் உண்டு. எல்லா மதங்களையும் அங்கீகரிக்கின்ற மதிக்கின்ற தன்மை எல்லா மதங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் அவசியம். ஆனால் ஒரு மதத்தின் தனித்துவங்களை விட்டுக் கொடுக்கும் அளவிற்கு பெருந்தன்மை அவசியமற்றது. தத்தமது மதங்களைப் பின்பற்றி பாதுகாக்கும் அதேவேளையில் மற்ற மதங்களைத் தாழ்த்தாமல் கண்டிக்காமல் அந்த மதத்தவர்களுக்கு ஊறு விளைவிக்காமல் அந்த மதங்களின் சின்னங்களுக்கு மதத்தின் பெயரால் அழிவு ஏற்படுத்தாமலும் இருத்தல் வேண்டும்.

மதம் மனிதனை மதம் கொள்ளச் செய்கின்றது என்பது தமது சுயலாபங்களுக்காகவும் அரசியல் வெற்றிகளுக்காகவும் மதத்தை உபயோகிக்கும் ஒரு சில சுயநலவாதிகளின் கருத்தாகும். இதற்காகவே அவர்கள் தமது மதங்களை பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் உண்மை இதுவன்று மதம் என்பது என்றுமே வழிகாட்டியாகவே இருந்திருக்கின்றது. அவ்வாறாயின் மதம் இல்லாமல் மனிதன் வாழ முடியாதா? என்ற கேள்வி எழலாம். மனிதனாக வாழலாம். ஆனால் நல்ல மனிதனாக வாழ முடியாது. எப்படியும் வாழலாம் என்றிருந்தால் அது அர்த்தமுடைய வாழ்க்கையாக அமையாது. இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தை முழுமையாக்கவே மதம் அவசியமாகின்றது.

இறுதியாக, மதம் என்றுமே மனிதனை மதம் கொள்ளச் செய்யாது. அவை அதற்காக உருவாக்கப்பட்டவையும் அல்ல. மதத்தின் நோக்கங்களை சரிவரப் புரிந்து கொண்டு மனிதன் தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் வேற்றுமைகளும் சர்ச்சைகளும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கலாம். மதத்தினை தவறான நோக்கத்திற்கு பயன்படுத்துவதை மனிதன் தவிர்க்க வேண்டும். மனிதனின் தவறான நோக்கத்தையுடைய செயற்பாடுகளே அவனை மதம் கொள்ளச் செய்கின்றதே அன்றி மதம் அல்ல என்பதே எனது தாழ்மையான கருத்தாகும்.

செல்வி. உருத்திராணி சுதிர்காமத்தம்பி
இறுதியாண்டு.

ஏன்? ஏதற்கு? என்ற ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபடுவது நமது வேலையன்று. மாறாக, செயலில் ஈடுபட்டுச் செத்து மடிவது ஒன்றுதான் நமது கடன், மகத்தான காரியங்களைச் செய்வதற்காக ஆண்டவன் நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறான் என்றும், அவற்றை நாம் செய்து முடிப்போம் என்றும் உறுதியாக நம்பு.

சுவாமி விவேகானந்தர்

சமயக் கோட்பாடுகள் சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கு

வழிகாட்டியாக அமைகின்றன

எமது மன்றம் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்ற செல்வி. சந்திரவதனி அருச்சுனராஜாவின் இவ்வாக்கத்தை வெளியிடுவதில் நாம் பெருமைப்படுகிறோம். - ஆசிரியர்

“அறத்தான் வருவதே இன்பம்” என்பது பொய்யாமொழி வாழ்வில் அறங்களை விளக்கும் சமயக் கோட்பாடுகள் இருந்தாலே மனிதர்களுடைய வாழ்வில் இன்பம் நிலைத்து நிற்கும், என்னும் பன்னோர் அறநெறிகள் குறிப்பாக இந்து மதக் கோட்பாடுகள் மனிதனின் வாழ்வை செம்மைப்படுத்தியிருக்கின்றன. அறத்தில் இருந்து விலகி நாம் பொறாமை, ஆசை, மயக்கம், வெகுளி, காமம் எனும் தூர்க்குணங்களால் உந்தப்பட்டு செய்யும் செயல்களால் விளைவது துன்பமேயாகும், என்பது போல் பல்வேறு நல்வழிகளைக் காட்டி நிற்கின்றது சமயக் கோட்பாடுகள்.

“சட்டம் யாவருக்கும் பொதுவானது” என்பது சட்ட ஆட்சியின் கோட்பாடு ஆகும். சமுதாய வாழ்வில் மக்கள் அறவழியில் நின்று ஒழுகவும், நீதியை நிலைநிறுத்தவும், சமூகத்தின் அமைதியையும் ஒழுங்கு முறைகளையும் கட்டிக் காக்கவும், ஒழுக்கத்தைப் பேணவும், அரசு, சமயக் கோட்பாடுகள் அறநெறிகளை “சட்டம்” எனும் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவி மூலம் மக்களுக்கு வலியுறுத்துகின்றது. நாம் யாவரையும் சமமாக நேசிக்க வேண்டும் என்கிற சமயக் கோட்பாடு “சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம்” என்று அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 12 ம் உறுப்புரையில் ஒரு அடிப்படை உரிமையாய் சட்ட உருப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

இந்து மதம் “பிறனுக்கு தீங்கு விளைவிக்காதே” “அயலானை நேசி” “பஞ்சமா பாதகங்களைச் செய்யாதே” என்று எமது நல்வாழ்வுக்கு வழி காட்டும் கலங்கரை விளக்காய் நின்று அறிவுறுத்துகின்றது. ஆனால் இவற்றை மீறுவது தண்டனைக்குரிய குற்றங்கள் என்று இயற்றுச்சட்டமான தண்டனைச் சட்டக்கோவை கொலை, களவு, கொள்ளை, வன்முறைகளைக் கடுங்குற்றம் என்று தடுத்து நிற்கின்றது. எனவே இவை சமயக்கோட்பாடுகள் சட்ட விதிகளாகியிருப்பதை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கற்பழித்தல் பாவம், பிறன்மனை நோக்கல் நீசம், “ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும்” ஒரு பெண்ணை காமக் கண்களுடன் பார்ப்பதை ஒரு சீரிய மனிதன் செய்யக்கூடாது என்று எம்மை வழி நடாத்தும் சமயக்கோட்பாடுகளுக்கு கற்பழித்தல் கடுங்குற்றம் என்று கூறி 7 ஆண்டுகளில் இருந்து 20 ஆண்டுகள் வரை தண்டனை வழங்கி சட்டவடிவம் கொடுத்து இருக்கிறது தண்டனைச் சட்டக் கோவை பிரிவு 364 மூலம்.

சட்டம் சமுதாய நலனுக்காக இயற்றப்படும் ஒரு விடயமாகும். இது ஒரு சமூகத்தின் உயர்விற்கும், தனிமனிதனின் எழுச்சிக்கும் உதவுகிறது. எனவே சமூக உயர்விற்காக “பிறனில் விழையாமை” “இன்னா செய்யாமை” எனும் அறக்கோட்பாடுகளும், தனிமனிதனின் உயர்விற்காக “அன்புடைமை” “அருளுடைமை” “அவா ஒறுத்தல்”, “ஒப்புரவு” எனும் சமயக்கோட்பாடுகளில் மிகவும் இன்றியமையாத அறங்களும் இறை நூல்களிலும், புராண இதிகாசங்கள், காப்பியங்களிலும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. இவற்றில் சமுதாய நல உயர்விற்கு உதவும் சமயக் கோட்பாடுகளான “பிறனில் விழையாமை” “இன்னா செய்யாமை”

என்பன சட்ட வடிவங்கள் பெற்று இவை செய்யப்படக்கூடாதென வலியுறுத்தப்படுவது எமது சட்டங்களுக்கு சமயக் கோட்பாடுகள் வரிவடிவம் கொடுத்திருப்பதற்கு வெள்ளிடைமலையான அத்தாட்சியாகும்.

“அன்புடையவனாய் இரு” என்று சமயக்கோட்பாடுகள் அறிவுறுத்துகின்றன. ஆனால் அதை சட்டம் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. ஏன் எனில் அன்புடைமை, அருளுடைமை என்பன ஒரு தனிமனிதனின் உள்ளம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள். ஆனால், தீங்கிழைத்தல் ஒரு புறச் -செயல் என்பதனால் அதைச் செய்யாதே என சட்டம் ஆணையீடுகின்றது. ஆனால் “அன்புடையவனாய் இரு” “அயலான் மேல் நேசம் காட்டு” என்பவையே “பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்காதே” எனும் சட்ட விதியாக வடிவம் பெற்றது என்று Lord Atkin Donoghue V Stevenson (1932 A-C 562) என்னும் வழக்கில் குறிப்பிட்டமை சமயக் கோட்பாடுகள் சட்டவாக்கத்தில் எவ்வளவு தூரம் வழிகாட்டியாய் நின்றிருக்கிறன என்று தெள்ளத் தெளிவாய் விளங்க வைக்கிறது. சமயக்கோட்பாடுகளும் சட்டங்களும் வன்முறைகளை எதிர்க்கின்றன. எனவே இரண்டினதும் நோக்கம் சமூகத்தில் தீமைகளை ஒழித்து நன்மை பயத்தல் தான் என்றால் அது மிகையாகாது.

ஒரு குழந்தை அழுதால் அன்புடன் அணைத்துக் கொள்கின்றோம், ஒருவன் விழுந்தால் இரக்கப்படுகின்றோம், இரப்பவனுக்கு அழுது படைக்கின்றோம். இவை இயற்கையான அறப்பண்புகள். இயல்பாக மக்களின் உள்ளத்தில் எழுபவை. ஆனால் சட்டங்கள் இயல்பானவை அல்ல. நாம் அவற்றைக் கற்றுத்தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. சமயக் கோட்பாடுகள் அனைவருக்கும் பொதுவானவை. காலத்திற்கு காலமோ நாட்டுக்கு நாடோ மாறுபடாதவை. ஆனால் சட்டம் நாட்டுக்கு நாடு காலத்திற்குகாலம் வேறுபடக் கூடியது. வாகனத்தை இடது புறம் ஓட்ட வேண்டும். என ஒரு நாடும் வலது புறம் ஓட்ட வேண்டும் என்று இன்னொரு நாடும் சட்டம் இயற்றுகின்றன. முன்பு பெண்கள் சட்டரீதியாக சொத்துரிமை அற்றவர்கள். ஆனால் இப்போது அவ்வுரித்துடையவர்கள் முன்பு குற்றமாகக் கருதப்பட்ட “ஒரினச்சேர்க்கை இப்போது சில நாடுகளில் குற்றமல்ல. எனவே சட்டம் கால ஓட்டத்திற்கேற்ப மாறுபாடு அடைகின்றது. ஆனால் எவை எவ்வாறு இருப்பினும் மக்களின் இன்பத்தை நாடி நிற்கும் சமயக் கோட்பாடுகளும் சட்டமும் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒன்றியிருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்றாக இல்லை. இணைந்திருக்கின்றன. ஆனால் இரண்டாக இருக்கின்றன. சமயக்கோட்பாடுகளும் சட்டங்களும் வேறுபட்ட செயற்பாடுகளை ஆற்றினாலும் சமய விதிகளே சட்டவிதிகளாய் ஆக்கப்பட்டிருப்பதை அதன் நோக்கத்தில் வேறுபாடு இல்லாததில் இருந்து சந்தேகமற அறிந்து கொள்ளலாம்.

மனிதன் மனிதனாக வாழ சமயக் கோட்பாடுகள் உதவுகின்றன. அதே வேளை இவற்றின் மூலம் வடிவம் பெற்ற சட்டம் மனிதனை ஒரு நல்ல பிரஜையாக வாழவைக்க உதவுகின்றது. சமயக் கோட்பாடுகள் அறிவுறுத்தும் நல்வழிகளை, சட்டம் வலியுறுத்தியும், அச்சுறுத்தியும் மக்களை ஒழுக்கப்பண்ணுகின்றது. எனவே சமயக் கோட்பாடுகளை சட்டம் தழுவி யுள்ளது. சட்டத்தை அறம் பின்பற்றுகின்றது என இரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று சார்புபட்டதாய் நிற்கின்றது.

சமயக் கோட்பாடுகள் வாழ்வின் ஒழுக்க நெறிகளை மனித வாழ்வின் விழுமியங்களாக எடுத்துரைக்கின்றது. திருமண வாழ்வில் கணவன் மனைவியிடையே பரஸ்பரக்கட்டுப்பாடுகளையும் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் இவற்றை மீறும் போது திருமண வாழ்வில் உண்டாகும் அந்தஸ்து உடைந்து போகின்றது. கடப்பாடுகள், ஒழுக்கங்கள் அழிந்து போகின்றன.

என்பதனால் தான் திருமணப் பதிவுக்கட்டளைச்சட்டம் பிரிவு 19 (2) மூலம் சோரம் போதல், வன்ம உறவறுத்தல் திருமணக் குற்றங்கள் என்று சட்டிக் காட்டி நிற்கின்றது. எனவே சமயக் கோட்பாடுகளில் ஒழுக்கமற்றவை எனக் கூறப்படும் செயல்கள் சட்டத்தின் மூலம் குற்றங்களாய் கருதப்பட்டு மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்றன. பிறன்மனை நோக்கல் ஒழுக்கவீனம் எனும் சமயக்கோட்பாடு, குடியியல் நடவடிக்கை முறை சட்டக்கோவை பிரிவு 598, 599 மூலம் வாழ்க்கைத்துணை ஒருவர் வாழ்க்கைத் துணையில்லாத பிறிதொருவருடன் தன்னிச்சையான உறவை வைத்திருக்கும் போது குற்றமற்ற துணை இணைப் பிரதிவாதியிடம் இருந்து நட்டஈடு பெறுமாறு சட்டமாய் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

“சத்தியம் காக்க வேண்டும்” “வாய்மை பிறமுதல் கூடாது”. இவை அறத்திற்கு புறம்பானவை என்று சமயக் கோட்பாடுகள் குறிப்பாக ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இந்து மதம் பல வழிகளில் எமக்குப் பாடம் புகட்டுவதை சொல்வது பெருமையாகும். அதேவேளை இவை திருமண வாக்குறுதி மீறல் கூடாது என்று திருமணக் கட்டளைச் சட்டம் பிரிவு 20 (3) இனூடாக தடை செய்யப்படுவதையும்; ஒப்பந்தச்சட்டம், தீங்கியற் சட்டங்கள் என்னும் சட்டங்கள் மூலம் சட்டவாதிகளாக்கப்படுவதையும் காணலாம். எனவே சட்டம் சமயக்கோட்பாடுகளுக்குள்ளே இருந்து தோன்றி வாழ்வுக்கு ஒளி பரப்பும் ஒளிக்கற்றைகளாய் இருப்பதை நாம் காணக் கூடியதாய் இருக்கின்றது.

ஒவ்வொருமனிதனும் இயன்றவரை நேர்மையுடனும், வாய்மையுடனும், ஒப்புரவுடனும் செயற்படவேண்டும் என்கிற சமயக்கோட்பாடுகள். இதுவே முழுக்கமுழுக்க இயற்கை நீதிகளை கொண்டமைந்த நம்பிக்கைப் பொறுப்பு கட்டளைச்சட்டமாய் சட்ட இசைவு பெற்றிருப்பது கண்கூடான விளக்கம். எனவே மேற்காட்டிய பல உதாரணங்கள் இன்னும் காட்டக்கூடிய எத்தனையோ மேற்கோள்கள் இருந்து சமயக்கோட்பாடுகளே எமது சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்திருக்கின்றன என்பது குன்றிலிட்ட தீபம் போல தெள்ளத்தெளிவாகும். எனவே சட்டம் மூலம் சட்டத்திற்கு தோற்றுவாய்களாய் வழி காட்டும் எமது இந்து சமயமும், சமயக்கோட்பாடுகளும், என்றென்றும் வாழிய வாழியவே!

செல்வி. சந்திரவதனி அருச்சுனராஜா
முதலிலை ஆண்டு

சமநிலையிலிருந்து பிறழாதவன், சாந்தமானவன் நன்மையை ஆராய்ந்து ஏற்பவன், அமைதிபடைத்தவன், இரக்கமும், அன்பும் பெரிதும் உள்ளவன் - இத்தகையவன் நல்ல பணிகளில் ஈடுபடுகிறான். அதன் மூலம் தனக்கே நன்மையைத் தேடிக்கொள்கிறான்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

THE INFLUENCE OF HINDUISM ON BUDDHISM.

Sri Lanka in the course of her long history has been influenced by the waves of culture that originated in the sub continent of India. During the Asokan period, when Buddhism came to Sri Lanka, the basic culture of the people was Hinduism. The new faith was built on the old Hindu religious beliefs and practices.

To understand the influence of Hinduism on Buddhism in Sri Lanka we have to look back to India and record the influences on Buddhism in the land of its birth. Buddhism originated as an ethical system and was essentially a monastic religion. But from its very inception it developed in an environment of Hinduism. Early Buddhist converts were mostly Hindus and they could not forget the Gods they worshipped and their traditional beliefs. Hence, Mahayanism a form of Buddhism originated in India in the First century A.C under the direct influence of Hinduism. This system was known as the "Vaitulya Vada" and the other school prevalent in Sri Lanka was known as the Theravada system or the Southern school.

In Sri Lanka in the early Christian era the Abhayagiri monks came under the influence of Mahayanism. Those who followed this new learning continued to disturb the orthodox faction time and again. Even the kings of Sri Lanka began to take sides. Infact one king, Mahasen began to persecute the orthodox school. This rivalry between the two schools of thought continued for many centuries and later Parakrama Bahu I reconciled the two sects and put an end to all disputes.

At this time Hinduism in its universality of outlook was absorbing Buddhism. Buddha was admitted as an incarnation of Vishnu. The old Vedic gods and goddesses receded to the back ground and Siva and Vishnu became popular symbols of worship. The cult of Bhakti was emphasized by Hindu reformers and the religion with its rituals, ceremonies and festivals was brought down to masses.

Likewise the Mahayanist probably influenced by this emotional attitude of Hinduism extolled the benefits of worshipping Bodhisattvas. This new attitude introduced by Hinduism resulted in greater worship being paid to images and relics of the Buddha. Images gradually became a feature of Viharas and later every Vihara had a statue of Buddha and in shrine room.

In course of time Hindu Gods began to be worshipped in Viharas themselves. In the Lanka Tilaka Vihara near Gampola images of Hindu gods were placed in the interior of the buildings.

In the Dambulla caves number one and two were placed the images of Vishnu side by side with the statues of Lord Buddha. Viharas stood in close proximity to Hindu temples as in kataragama and Dondra. Buddhists and Hindus began to offer prayers to the same deity in union.

Elaborate ceremonies, festivals, and peraheras under the patronage of kings became popular. The chanting of 'Pirit' gained much popularity after the Chola period. Many shrines became the centres of pilgrimage. Though Sri pada was a centre of pilgrimage from vary early times great importance was attached to it after the Chola period.

The presence of a large number of tamils in Rajarata and the establishment of a Hindu Kingdom in the north had a profound effect on Buddhism. The waves of south Indian invasions brought a strong Hindu element in Sri Lanka. The Tamil Kings who ruled Sri Lanka introduced Hindu practices and rituals. Sir P. Arunasalam says "Throughout Sri Lankan History the court religion was Hinduism and its ritual and worship largely alloyed and affected the popular Buddhism and made it very unlike the religion of Buddha." This Buddhism in Sri Lanka as in India grew in an environment of Hinduism.

Miss. R. Aananthly Rajendram.
Final Year.

We can come upon our Lord
By negating the strong fetters of the soul
Seeking permanency with thoughtless thinking
We can attain Virtue also.

இந்து - இன்றும் நாளையும்

இந்து சமயம் ஒரு அனாதியான மதம். இந்துமதம் கருவிரிலிருந்து கல்லறை வரைக்கும் எழுதப்படாத ஒழுங்குகளையும், நெறிமுறைகளையும் மரபுகள், சம்பிரதாயங்கள், விதிகள், கடமைகள் என்ற வகையில் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இந்து மதம் ஒரு போதும் தன்னை ஒரு சமயமாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டதில்லை. அது மனிதன், சமுதாயம், உலகம் என்ற ரீதியில் தனது பார்வையை மிகவும் விசாலித்துக் கொண்டதுடன் தனி மனிதனின் ஆன்மீக உணர்வினால் சமுதாயமும், உலகமும் உயர்வுறும் என்ற நம்பிக்கையை வலியுறுத்துகிறது. இந்த இயல்பின் காரணமாகவே பல்வேறு கால மாற்றங்களின் பின்பும் இந்து மதம் நிலைத்துள்ளது.

இந்து மதம் என்பதற்கான சொற்களின் விளக்கம் வெறும் சொற்களாகவே மட்டும் இருக்க முடியும். அதன் வழியே ஒழுக்குவதன் மூலம் உள்ளார்ந்த ரீதியில் அதன் அர்த்தத்தை உணர முடியும். எனினும் எமது அறிவுக்குட்பட்ட வகையில் சனாதன தர்மமே இந்து மதம் என அழைக்கப்படுகிறது. சனாதன தர்மம் என்பது என்றும் இருக்கும் தர்மம் அதாவது உலகம் உள்ளவரை நிலைத்திருக்கும் மதம் என்பதே இந்து மதம் என்பதன் அர்த்தமாகும்.

என்றுமே நிலையாக உள்ள மதம் என்ற வகையில் ஒரு இந்து வரட்டுத்தனமான பிடிவாதத்துடன், குருட்டுத்தனமாக பழையவை எல்லாம் சரி எனவும், புதியவை எல்லாம் பிழை என்றும் ஒதுக்குவது சரியானதல்ல.

மாற்றம் என்பது இயற்கையின் எழுத்தா விதி என்பதனை நாம் உணர முடிகிறது. மாற்றம் இயல்பானது; எல்லாமே மாறும் என்பது மட்டுமே ஒரு மாறாக் கொள்கை என்பதனை புரிந்து கொண்டு பழமைக்கும், புதுமைக்கும் இடையில் ஒரு புதிய பாதையில் தெளிவான சிந்தனையுடன் தன்னை, தனிமனிதனை, சமுதாயத்தை, உலகினை உற்று நோக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். மாற்றமுறும் பொருள் அல்லது கருத்து மட்டுமே வளர்ச்சியடைய முடியும்.

மாற்றமில்லை எனில் அங்கு வளர்ச்சியில்லை. கரு மாற்றமுறுகையில் குழந்தையாகிறது. இந்து மதத்தில் இன்றுள்ள சகல விடயங்களும் கூட, பல்வேறு மாற்றங்களின் விளைவாகவே ஒரு உயர்ந்த நிலையினை அடைந்துள்ளன. எனவே ஒரு இந்து மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்ளப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

தொன்று தொட்டு சர்வதேச ரீதியிலும், தேசிய ரீதியிலும் இந்து மதமானது பல்வேறு பட்ட நெருக்கடிக்குள்ளும் உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் அடிப்படையான சகிப்புத்தன்மை, தாராளத்தன்மை, காரணமாக அது அத்தகைய நெருக்கடிகளிலிருந்து மீண்டு வந்துள்ளது. எனினும், இடைக்காலத்தில் இந்துக்களிடையே ஏற்பட்ட குலம், கோத்திரம், சாதி,

தீண்டாமை, மதத் தத்துவக் கொள்கைகள், குரு பாரம்பரிய பேதங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் போன்ற விடயங்களில் எழுந்த அபிப்பிராய பேதங்கள் இந்து சமுதாய நலனைப் பாதித்துள்ளன.

இந்து சமுதாயம் ஆலயத்தை அடியொற்றியே ஒழுகியது. இன்றுள்ள ஆலயங்களின் நிலை பற்றி நாம் ஒரு கணம் நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் நம் மனக்கண்ணில் எத்தகைய நிலை தெரிகிறது? பக்தர்களின் நம்பிக்கையை வெறுமனே சுரண்டலுக்குப் பயன்படுத்தி ஆலயத்தைக் கட்டிடரீதியில், பொருளாதார ரீதியில் வளர்க்க நினைப்பது இந்து சமுதாய நலனிற்கு உகந்தது அல்ல.

கிராமங்களில் வாழும் பெரும்பாலான இந்துக்கள் வறுமையினாலும், அறியாமையினாலும் இந்து சமுதாயத்திலிருந்து விலகிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு இந்துவினதும் கடமையாகும். தலைநகரில் வசதியான இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு ஓய்வு நேரங்களில் வெறுமனே பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கை விடும் இந்து அமைப்புக்கள் இவர்களை நோக்கித் தமது பார்வைகளைச் செலுத்த வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயத் தேவையாகும். இந்து மதம் எப்போதும் தனி மனித நலனை விட சமுதாய நலனையே உயர்வாகக் கொள்கிறது.

இந்த நூற்றாண்டில் சந்திரனில் காலடி எடுத்து வைத்த மனிதன் அடுத்த நூற்றாண்டில் செவ்வாயில் வாழ முற்படுவான். இந்த விஞ்ஞான யதார்த்தத்தை ஒரு இந்து மறுதலிக்க முடியாது. எதிர்கால உலகம் விஞ்ஞானமும், மதஞானமும் கலந்த ஒரு சமநிலையில் இயங்கும்.

இந்நிலையில் எதிர்காலத்தில் பிராமணனின், பிரம்ம சிந்தனையும், சத்திரியனுடைய வீரமும், வணிகனுக்கு இருக்க வேண்டிய வர்த்தக, விவசாயத்திறமையும், சூத்திரனுக்குரிய தொண்டாற்றும் விசாலமான மனமும் கொண்டுள்ளவனே ஒரு உத்தமமான இந்துவாக இருக்க முடியும்.

ப.ச. மெளலீஸ்வரன்
இடை நிலையாண்டு

கடவுள் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் குடிகொண்டிருக்கிறார். இதைத் தவிரத் தனியாக வேறு ஒரு கடவுள் இல்லை - இந்த உண்மையை எவ்வளவோ தவங்களுக்குப் பிறகு நான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். மக்களுக்குச் சேவை செய்வன் உண்மையில் கடவுளுக்குச் சேவை செய்வனாகிறான்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

இந்து சமயத் திருத்தலங்களும் இலங்கையின் சம கால யுத்தமும் -ஒரு கண்ணோட்டம்-

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அல்லது யார் தோற்றுவித்தார்கள் என்று கூறமுடியாத மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த எமது இந்து சமயத்தின் சமயக்கொள்கையையும், வாழ்க்கை நெறியையும் உலகம் பலவாறாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது என்பது தெட்டத் தெளிவானது. எமது நாட்டிலும் எமக்கு அயல் நாடான இந்தியாவிலும் இந்து சமயம் பரவி பரந்து விரிந்து காணப்படுவதை பொது அறிவு கொண்டோர் அறியமுடியும். அறிவியல் துறையிலும், விஞ்ஞானத் துறையிலும் ஏற்பட்ட நவீன மாற்றங்களுக்குச் சமனாக எமது இந்து சமயம் வளர்ந்ததை காணமுடியும்.

இவ்வாறாக அதி சிறப்புப் பெற்ற இந்து சமயம் சைவம், சாக்தம், வைணவம், காணபத்தியம், கௌமாரம், செளரம் ஆகிய ஆறு சமயப்பிரிவுகளைக் கொண்டமைந்து, அவற்றின் முழுமுதற்கடவுளாக முறையே சிவன், சக்தி, திருமால், விநாயகன், முருகன், சூரியன் ஆகியோரை அந்தந்த பிரிவை சேர்ந்தோர் வணங்கி வழிபடுவர்.

எமது இலங்கைத் திருநாட்டிலே இவ்வாறான ஆறு பிரிவையும் பின்பற்றும் இந்துக்கள் காணப்பட்டாலும், பெரும்பாலும் அவர்கள் சைவர்களாக இருந்தாலும், ஏனைய கடவுளரையும் தமது விருப்பிற்கு ஏற்ப வணங்கப் பின் நிற்பதில்லை.

எமது இலங்கைத் திருநாடு இந்து சமய குரவர்களால் பாடப்பட்ட சிவாலயங்களுடன் ஐந்து ஈச்சரங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு, அதன் மூலமாக இந்து பாரம்பரியத்தையும், சைவ சமயத்தையும் வளர்த்து வருகின்றது. இத்தீவைச் சூழ கடல் காணப்படுவதாலும் அதன் நாற்றிசைகளிலும் சிவாலயம் அமைந்து காணப்படுவதாலும் இத்தீவு சைவபூமியாகப் போற்றப்பட வேண்டும்.

வுடக்கே கீரிமலைத் தீர்த்தத்துடன் நகுலேச்சரமும், கிழக்கே இந்து மகா சமுத்திரத்தைத் தீர்த்தமாக கொண்டு திருக்கோணேச்சரமும், மேற்கே பாலாவியின் கரைமேல் திருக்கேதீச்சரமும், மேலும் மல்வத்து ஆற்றின் கரையினிலே முன்னேச்சரமும் தெற்கே இந்து சமயத்தவர் செறிவில் குறைந்த பகுதியில் வாரிவனேச்சரமும் அமைந்து இலங்கைத்தீவின் நாற்றிசையும் புகழ்பரப்பி, மணம் பரப்பி, சைவ வாழ்க்கை நெறியைப் பரப்பி மக்களை நல்வழி நடத்தி மேன்மையுறச் செய்கின்றன எனலாம். இவை சிவாலயங்கள். இவற்றில் திருக்கேதீச்சரமும், திருக்கோணேச்சரமும், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் ஆகியோரால் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சக்தியை முழுமுதல் கடவுளாக கொண்டு வணங்கும் சாக்த மதத்தின் வளர்ச்சி இலங்கையில் ஒப்பீட்டளவில் குறைவு என்றே கூற வேண்டும். எனினும் சக்தி வழிபாடு இல்லாமல் இல்லை. வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் ஆலயம், தெல்லிப்பளை துர்க்கா தேவி ஆலயம், மாத்தளை முத்தமாரியம்மன் ஆலயம் ஆகியன சக்தி வழிபாடு இயற்றும் கோவில்கள் எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியன. கிராமப்புறங்களில் காளி வழிபாடும் அம்மை வழிபாடும் காணப்படுவதை நாம் நேரடியாகக் கண்டுள்ளோம்.

திருமாலை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்ட வைணவ சமயக் கோயில்கள் இலங்கையில் பிரசித்தி பெற்றன. துன்னாலையில் வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயிலும், பொன்னாலையில் வரதராஜப் பெருமாள் கோயிலும், கொழும்பில் தெகிவளை நெடுமால் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஆலயமும்

இலங்கையில் வைணவ சமயத்தைப் புகழ் ஏணியில் ஏற்றிவைக்கும் குறிப்பிடத்தக்க ஆலயங்கள் ஆகும்.

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற பொன்மொழிக்கு அமைய ஒவ்வொரு ஊரிலும் விநாயகர் கோயில் காணப்படுவதை நாம் காணலாம். அவ்வாறு விநாயகர் ஆலயம் இல்லாத ஊரை இலங்கையில் விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். எனவே இலங்கையில் ஐங்கரன் செங்கோலோச்சகிரான். சைவப் பெருமக்களும் விநாயகனுக்கும் தமது மனத்தில் இடம் கொடுத்துள்ளார்கள். அவர்கள் சிவனை வழிபட்டாலும் விக்வினத்தைத் தீர்க்கும் விக்வினசுவரனை வணங்கப் பின்பிற்பதில்லை.

கௌமார சமயம் இலங்கையில் பிரசித்தி பெற்று அமைந்தாலும் ஏனைய சைவச் சூருமார்கள் செய்யும் பூசை முறைகளைக் கப்புறாளை எனப்படுவோர் பின்பற்றுவதில்லை. அவர்கள் வாய் கட்டிப் பூசை செய்வதையே பின்பற்றுகிறார்கள். மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில், கதிர்காமம், நல்லூர்க்கந்தன், செல்வச்சந்நிதி, புலோலி உபயகதிர்காமம், மண்டுர் கந்தசாமி கோவில் என்று முருகனை வழிபடுவோரும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றனர்.

சூரியனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்ட செளரமத வழிபாடு இலங்கையில் இல்லை என்றே கூறலாம்.

இவ்வாறு இந்து மதத்தை நாற்றிசையும் பரப்பி இலங்கைத் திருநாட்டின் இந்து மக்களை வழி நடாத்தி அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழும் இந்து திருத்தலங்கட்கு கடந்த பதினைந்து வருட கால யுத்தம் ஒரு சாபக்கேடாகவும், இந்துமக்களுக்கு இவ் யுத்தம் உளவியல் ரீதியில் கடவுள் இல்லை என்ற நாத்திகக் கோட்பாட்டின் பால் அழைத்து செல்லும் விதமாகவும் உருப்பெற்றுக் காணப்படுகின்றது. தமிழ் மக்களின் போராட்ட வளர்ச்சியும், இந்து மதத்தின் வளர்ச்சியும் அதன் தலங்களின் பராமரிப்பும் ஒன்றுக்கு ஒன்று நேர் மாறு விகித சமனாக அமைந்ததைக் காணலாம்.

சமகால யுத்தத்தால் இலங்கைத் தீவைச் சேர்ந்த மக்கள் முக்கியமாக இந்து மதத்தைப் பின்பற்றும் தமிழ் பேசும் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து ஏதிலிகள் ஆகி, பல நாடுகளில் வாழ்வதால் தாம் பராமரித்துப் பேணி வந்த சிறிய ஆலயங்களைப் பேண முடியாமல் போயுள்ளமை வருத்தத்திற்குரியது. மேலும் பல வருடமாக பாலாவியின் கரையில் இருக்கும் பாடல் பெற்ற திருத்தலமான திருக்கேதீச்சரம் நித்திய பூசைகள் இல்லாமல் பூட்டிக் கிடப்பதைக் காணும் போது இதனைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆளில்லையா? அல்லது இறைவன் கண்மூடி விட்டானா? என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. திருக்கேதீச்சரம் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் அதன் பின் பல சமயத்திலும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளமை அதன் வரலாற்றின் களங்கத்திற்கு சான்று. எனினும் இப்பகுதி மக்களும், நிருவாகமும் அந்த கோயிலைப் பாதுகாத்து வந்தனர். ஆனால் சம கால யுத்தம் அந்த கோயிலின் இருப்பை இல்லாது செய்து விட்டது. இதை எண்ணும் போது கல் நெஞ்சமும் கசிந்துருகும். திருக்கேதீச்சரம் என்றால் எங்கு இருக்கின்றது என்று மன்னார்ப் பகுதி சிறுவர்கட்கே தற்போது தெரியாத நிலையில் நாட்டின் ஏனைய பகுதி சின்னஞ் சிறுவர்களின் நிலைமை என்ன என்பதை தயைகூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவும்.

அடுத்து வடக்கே நகுலேச்சரம் - ஆடி அமாவாசை தினத்தன்று இத்திருத்தலத்தில் வெள்ளம் போல் மக்கள் குவிகின்றனர். ஏனெனில் அன்று தமது இனிய இறந்த உறவினரின் ஆத்மா சாந்தியடையும் முகமாக அங்கு அந்திக்கடன் செய்ய மக்கள் கூடுவார்கள். அன்றே நகுலேச்சரத் தீர்த்தத்திருவிழாவும் இடம் பெறுவதால் மக்கள் சமுத்திரம்போல் அங்கு கூடுவார்கள். ஆனால் இன்று அவ் ஆலயத்தைச் சூழ பற்றைக் காடுகளும், முட்டார்களும் தமது வாழ்க்கை வட்டத்தை தொடரும் அவல நிலையைக் காணமுடியும்.

கிழக்கே காணப்படும் திருக்கோணேச்சரத்தில் நாள் ஒன்றில் ஆறு நித்திய பூசைகள் நடைபெறுவது வழக்கம். இன்று அவை மூன்றாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. சில காரணங்கட்காக குறித்த எண்ணிக்கையான பக்தர்களே அங்கு வணங்க அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இறைவனின் சந்நிதியே எமக்கு நிம்மதி என்று கருதும் பக்தர்களையும் பல சட்ட திட்டங்கள் போட்டு தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள் பலமுள்ளவர்கள். இதனால் அரசியல் அமைப்பில் கூறப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் எங்கே, சமத்துவம் எங்கே, சுதந்திரம் எங்கே விடை என்னவென எனின் ஒன்று மேயில்லை.

முன்னேச்சரமும், வாரிவனேச்சரமும் தடங்கல்கள் எதுவுமின்றித் தமது நித்திய பூசைகளை நிறைவேற்றுகின்றன. அவற்றிற்கும் சில பிரச்சினைகள் வர இருந்தன. எம்பெருமான் அதைத் தடுத்து விட்டார்.

யுத்தத்தின் காரணமாக பாதிப்புக்கு உள்ளான கோயில்களில் முருகன் ஆலயங்களே அதிகம். மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில் திருவிழாக் காலம் ஒரு பொன்னான காலம். யாழ்மாவட்டத்தின் சகல பகுதி மக்களும் வெள்ளம் போல திரள்வர். அவர் தம் பக்தி வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்த இறைவனே வந்தாலும் முடியாது. தேர்த்திருவிழா என்றால் மாத்தளை முத்துமாரியம்மனைப் போல ஐந்து தேர்கள் ஐந்து மூர்த்திகளை சுமந்து வருவது கண் கொள்ளாக்காட்சியாகும். இன்று அக்கோயில் யுத்தத்தால் பெரும்பகுதி அழிக்கப்பட்டுப் பூட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தகு செயல்கள் தொடர்ந்து எமது இந்து மதத்தையே பாதிக்கின்றன.

எமது மனதை வருத்திய விடயம் செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலயத்தில் 1986 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் பல பொருந்திய சித்திரத்தேர் தீக்கிரையாக்கப்பட்டமை. முதல்நாள் இடம் பெற்ற வெள்ளோட்டத்தின் பின் அடுத்த நாள் காலை சிலர் அத்தேரை எரிபொருட்கள் இட்டு எரித்து சாம்பராக்கினர். இச்சம்பவத்திற்கு பின் அப்பகுதி மக்கள் அன்னதானக்கந்தன் எனப்படும் மேற்படி ஆலயக் கடவுளை வெளிநாடு சென்று விட்டார் என்று கூறத்தவறவில்லை.

தெற்கில் முருகன் உறையும் திருத்தலமான கதிர்காமம் யுத்ததால் பாதிக்கப்படவில்லை எனினும் அங்கே இடம் பெறும் பூசை முறை முற்றாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது எமக்கு ஒரு பேரிழப்பு ஆகும்.

யாழ் மாவட்டத்திலிருந்து கதிர்காமத்திற்கு யாத்திரை செல்பவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். சித்திரை மாதமளவில் தொடங்கும் இந்த யாத்திரை வழியில் வற்றாப்பளைக் கண்ணகை அம்மனிடம் தரித்து நின்று பின்பு தொடரும். இவ்வாறு வரும் யாத்திரிகர்கள் வற்றாப்பளைக் கண்ணகை அம்மனில் தங்கி அம்மனுக்கு பொங்கலிட்டு இரண்டு தினங்கள் கழித்த பின் பயணம் தொடர்வார்கள். இந்த யுத்தத்தால் அவ்வாறு யாத்திரை செய்வது இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன விடயங்களிலிருந்து சமகால யுத்தம் இந்து சமய ஆலயங்களைப் பெருமளவில் பாதித்துள்ளது என்பது தெளிவாகின்றதல்லவா. யுத்தம் தீர்ந்தாலும் இவற்றை எப்போது மீளத்திறப்பது? பூஜை புனஸ்காரங்களை ஆரம்பிப்பது. இவை கேள்விக்குரியன?

ஓம் சாந்தி! ஓம்சாந்தி! ஓம்சாந்தி!

அ. பிறேமலிங்கம்
இடைநிலை ஆண்டு (1997)

தற்கால இலங்கையில் இந்துத் திருத்தலங்கள்

இன்று நேற்றல்ல உலகின் ஆரம்ப நாகரிக வளர்ச்சிகளின் அடிகோலாக ஆதிமுதற்கொண்டே கால வரையறைகளிற்கு அப்பால் நிலைத்து நிற்கும் மதம் இந்து மதம். சிந்து நதி நாகரிக வளர்ச்சியின் பகுக்க முடியாத அங்கமாக நிலவி நின்ற தலைசிறந்த சமயம். அதுமட்டுமல்ல நாடுகளின் எல்லைகளால் பூட்டி வைக்கப்பட முடியாமல் பூலோகம் அனைத்திலுமே புரையோடி மூலை முடுக்குகளில் கூட ஒலிக்கும் ஒரேயொரு சமயம் இந்து சமயம். இந்து மதம் தன்னகத்தே சைவம், வைணவம், காணாபத்தியம், கௌமாரம், செளரம் போன்ற உட்பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தாலும்; இன்று பலதெய்வ வழிபாடே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றது. மேலும் வாழ்க்கையின் சகல பிரிவினருக்கும் ஏற்ற வகையில் தன் நெறிமுறைகளை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் வழிபாட்டு முறைகளை பிரம்மச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம் சந்நியாசம் என்ற பல்வேறுபட்ட பகுதியினருக்கு வகுத்துக் கொடுத்து அனைவரையும் அரவணைத்து நிற்பதும் எமது இந்து மதம் தான். எப்படித்தான் இருந்த போதிலும் இன்று இயந்திர யுகத்தில் வாழும் மனித வாழ்வில் உருவ வழிபாடுதான் மிகப் பெரிய அளவில் வேரூன்றி உள்ளது என்பதையாருமே மறுப்பதற்கில்லை. அந்த வகையில் திருக்கோவில் வழிபாடு எமது சமயத்தில் முக்கியத்தவம் பெறுகின்றது.

கோவில்கள் அமைத்து விக்கிரகங்களை பிரதிஷ்டை செய்து ஆகம விதிக் கிணங்க பூசைகள் செய்தல் தென்று தொட்டே நிலவிவருகின்றது. உலகின் பல்வேறுப்பட்ட நாடுகளில் இந்தவகையில் கோவில்கள் அமைந்திருப்பது அனைவரும் அறிந்தவிடயம். உலகில் இந்து மத இலட்சியம் பங்களாதேஷில் நிலவுகின்றது. கோவில்கள் மலிந்து கலையம்சங்களுடன் வரலாற்று புகழ் பெற்றிருப்பது இந்தியாவில்தான் என்பது உலகறிந்த உண்மை. ஆனாலும் கூட இலங்கைத் திருநாடும் இந்து சமய கோவில் வழிபாட்டில் குறைந்த தொன்றல்ல. இலங்கையில் விஜயன் தன் தோழர்களுடன் காலடி எடுத்து வைத்த போது அவனை வரவேற்ற இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் முதலில் அவனை சிவலிங்கம் அமைந்த கோவிலிற்கு கூட்டிச் சென்று வழிபாடு நடாத்தியதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

உலகில் இருக்கும் ஈச்சரங்களான திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேச்சரம், முன்னீஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம் என்பவை இலங்கையில் அமைந்திருப்பது எமக்கெல்லாம் பெருமைதரும் விடயம்.

இவை மட்டுமன்றி சில குட்டி தேவதைகளுக்கும், இறையடியார்களுக்கும் கோவிலமைத்து வழிபடும் தன்மையும் எமது இந்து மதத்தில் இரண்டறக் கலந்தவோர் விடயம். இந்த வகையிலேயே கண்ணகி, நாச்சியார், ஐயனார் கோவில்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறாக இலங்கையிலும் பல்லாயிரக் கணக்கான பெரியதும் சிறியதுமான இந்து ஆலயங்கள் மலிந்து கிடக்கக் காணப்படுகின்றன.

எவ்வாறிருப்பினும் இன்று எமது பல இந்து ஆலயங்கள் சிதைந்து பாழடைந்து கவனிப்பாற்ற நிளையில் வழிபாடு நடாத்த முடியா நிலையிலிருப்பது வருத்தத்திற்குரிய விடயமாகும். இலங்கையில் நீண்ட காலமாக புரையோடிப்போயிருக்கும் இனப்பிரச்சினை காரணமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கலவரங்கள், இராணுவ நடவடிக்கைகள் இந்து ஆலயங்கள் பலவற்றை அழித்தொழித்தன என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. அது மட்டுமன்றி இன்றுவரை இந்துக்கோவில்கள் இந்த வகையில் தொடர்ந்தும் பாதிப்பிற்குள்ளாகி வருவதை

எவரும் மறுக்கமுடியாது. வடக்கு, கிழக்குப் பகுதியில் மட்டுமன்றி நாட்டின் பிற பாகங்களில் கூட பல கோவில்கள் பாழடைவதற்கு கலவரங்களும் இராணுவ நடவடிக்கைகளும் காரணமாயின. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களைப் பொறுத்த வரையில் யுத்தத்தின் போது இடம் பெற்ற குண்டு வீச்சுகளினாலும் பாதிப்புகள் ஏற்பட்ட வண்ணமே உள்ளன. இந்து ஆலயங்கள் மட்டுமன்றி பிற மதஸ்தலங்களும் இவைகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. என்பதுவும் உண்மைதான்.

இன்று இலங்கையின் நிதியில் பெரும்பகுதி யுத்தத்திற்கு பாவிக்கப்படுவது மட்டுமன்றி யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டோர் நீண்ட கால பாதிப்புகளால் வறுமைக் கோட்டிற்குக்கீழ் தள்ளப்பட்டு சமயம், கலாசாரம் என்பவற்றைப்பற்றி சிந்திக்கக்கூட முடியா நிலையிலுள்ளனர்.

எத்தனையோ புனரமைக்கப்படக்கூடிய கோவில்கள் நிதி இன்மை, நிச்சயமற்ற சூழ்நிலை என்பவற்றின் காரணமாக தொடர்ந்தும் திருத்தப்படாமல் பாழடைந்த நிலையிலேயே உள்ளன.

இவை ஒரு புறமிருக்க, நாட்டு நிலைமையின் காரணமாக புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் தஞ்சமடைந்த எமது மக்களில் ஒரு பகுதியினர் அந்த இயந்திர வாழ்க்கைக்கு தம்மை இணைத்துக் கொண்டு சமயம், கலாசாரம் என்னும் தம் தனித்துவங்களை இழந்து வருவதும் எம் தமிழினத்திற்கும் மதத்திற்கும் பேரிழப்பாகும், சிலர் தஞ்சமடைந்த நாடுகளில் சில வசதிகளைப் பெறும் நோக்குடன் சமயமும் மாறி வருகின்றனர்.

இவையனைத்தும் வேறு இனத்தவருக்கோ அன்றி வேறு சமயத்தவருக்கோ எம்மைப் பற்றி எம் தனித்துவம் பற்றி ஐயங்களை உண்டு பண்ணுவதை தவிர்க்க முடியாது உள்ளது. சில வெளிநாட்டு மிசன்களின் ஆதரவுடனான சமயங்கள் இவ்வாறான சூழ்நிலைச் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எமது இந்து மதத்தவர் பலரை மதமாற்றம் செய்வதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகின்றன. குறித்தளவிற்கு இதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளன.

தமிழினம் பல்வேறு திசைகளில் பாதிப்பிற்குள்ளாவது எப்படி மறுக்கப்பட முடியாத ஒன்றோ அதேபோல் எமது இந்து சமயமும் நலிந்து போய்க்கொண்டிருப்பது வருந்தத்தக்க விடயமாகும். பெரும்பாலும் இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் எமது சமய அழிவிற்குக் காரணமாக அமையும் விடயங்கள் பாமர மக்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட விடயமாகவே உள்ளது.

அண்மையில் அரசாங்கத்திணைக்களங்களினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள கோவில்கள் பற்றிய விபரங்கள் திரட்டப்பட்டபோதும் வடக்குக் கிழக்கைப் பற்றிய தரவுகள் ஏறத்தாழ அதில் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

என்ன தான் நிகழினும் எத்தனை சவால்கள்தான் வரின்னும் இந்துமதம் வாழும் என்பது நிதர்சனம் ஆனாலும் எமது சமய விழுமியங்களை எமது அடுத்த சந்ததியினருக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டிய கடப்பாடு எமக்கு உண்டு. அந்த வகையில் பெயர் பெற்ற ஈழத்து இந்து ஆலயங்களுக்கு செல்ல முடியாமலிருப்பினும் அவை அழிந்திருப்பினும் கூட எம்மால் இயன்றவரை சமய கலாசாரத்தை எமது அடுத்த சந்ததியினருக்கு சொல்லி வைப்பதே தற்போதைக்கு நாம் செய்யக்கூடியது.

இரா. செந்திற்குமரன்
(விடுகை ஆண்டு)

அவனருளாலே.....

“பிள்ளையாரப்பா! உன்பேரருளால் என் வாழ்வும் மலர்ந்ததப்பா, நான் உன் கருணை மழையில் ஆனந்தத்தில் திளைக்கிறேனே, அப்பா.....”. கதிரேசப்பெருமான் திருத்தலத்தில் மதன் நெக்குருகி நிற்கின்றான்.

“தமிழ் மக்களை மீட்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பாதுகாப்புப்படைகள் தமது இறுதிக்கட்ட முயற்சியாக வடமராட்சிப்பகுதியினை மீட்கும் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத் தாபனத்தின் செய்திகள்.....”

“இறைவனே!” மதன் தன்னையறியாமலே அந்தச் செய்திகேட்டு கூவிவிட்டான். இப்படித்தான் அன்று 1987 இல் வடமராட்சி ஒப்பரேசன் லிபரேசன் காலத்தில், பழைய நினைவுகள் அவன் எண்ணத்திரையில் அவை அலையாக.....

அன்று அவனுக்கு பதினெட்டுவயது நிரம்பிக்கொண்டிருந்த காலம். வடமராட்சியில் அன்றும் இப்படித்தான், இராணுவம் அறிவித்து விட்டு வெளியேறிவந்தபோது உயிரைக் கையில் பிடித்தவண்ணம் மக்கள் எல்லாம் கிடைத்ததை சுருட்டிக் கொண்டு அயலில் உள்ள கோயில்களுக்குள் தஞ்சம் புகுந்தனர். இளைஞர்கள் எல்லாம் இனி எத்தனை நாட்களுக்கு...!, என்ன நடக்கப்போகிறதோ என வாடி நின்றனர்.

ஆனால் மதனோ, ஓடிவந்த மக்களுக்குத் தஞ்சமளித்த பிள்ளையாரின் சந்நிதிமுன்றலில் இறைவனை முழுமனத்தோடு பாடி நின்றான். அங்கு வந்த தினம்முதல், தினமும் அவன் தவறாது தமிழ் மக்களுக்காகப் பிரார்த்தித்தான்.

“அவங்கள் வரப்போறாங்கள். நீ என்ன மச்சான் பயமோ, பதட்டமோ இல்லாமல் அந்தாளைப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறாய். உனக்கென்ன அப்பர் சம்பந்தர் என்று நினைப்பே? நீ நினைக்காதே....நீயும் எங்களோட பூசாவுக்கு வந்துதான் ஆகவேணும். உன்ரையாள் கல்லாட்டம் இருந்திடுவார். நண்பர்களின் ஏளனங்கள் கணைகளாகத் தைத்தபோதும் எஃகு போன்ற உறுதியுடனும், அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையுடனும் அவன் அந்தக் கோவில் முன்றலில் தன் பணியை செய்தவண்ணமே இருந்தான்.

அலையலையாக வந்தவர்கள் கண்களில் பட்ட வாட்டசாட்ட இளசுகளை எல்லாம் அள்ளிக்கொண்டு போயினர். வயல்களும் பனந்தோப்புக்களும் தாண்டி மந்தைகள் போல் பருத்தித்துறை துறைமுகத்திற்கு நீண்டு வளர்ந்த கியூவில் மதனும் நண்பர்களும் கூட இருந்தனர்.

“என்ன மதன் தும்பிக்கை ஏமாத்திப்போட்டுதெண்டு கவலையே. மச்சான் பழங்கதை தெரியுமே. கிழவியை கயிலாயம் கொண்டு போய்விட்டதாம். உன்னை பூசாவுக்கு கொண்டுபோய் விடப்போகுது பார். மச்சான் எங்கட பழசுகள் பொழுது போகாததுக்குக் கட்டினதுகள் தான்ரா கோயில்கள். பின்னேரத்தில் வம்பளக்க இடம் தேவை என்று தேடினதுதான் இதுகள் எல்லாம். இப்பவும் உதுகளை நம்பி கல்லைக் கடவுள் என்றது எல்லாம் அறிவில்லாதவன் செயல்கண்டியே....” துப்பாக்கிகள் மத்தியில் மதனுக்கு உரைக் கப்பட்ட கீதைவாசகங்கள் கேட்டு திகிலிலும் மதன் சிரித்துவிட்டான்.

பூசாவுக்கு அனுப்ப இளைஞர்கள் வள்ளம் ஏறி குழாய்கள் நீண்ட கப்பலுக்குள் மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இறுதிநேரமுயற்சியாக அதிபர்கள் கோயில் குருக்கள் தமது

நம்பிக்கைக்குரிய சிலரை அழைத்துச் செல்ல படையதிகாரிகள் அனுமதி அளித்தனர். அவ்வாறு மீட்கப்பட்டவர்களுள் மதனும் ஒருவனாக வெளிவந்தான்.

அன்று மதனின் நம்பிக்கை தும்பிக்கையால் நிஜமாக்கப்பட்டபோது அவன் பாடாத அகவலில்லை, போற்றிகளில்லை. ஊரே இளைஞர்களை இழந்து நின்றபோது மதன் மட்டும் அன்று விடுவிக்கப்பட்டது, உலகமகா அதிசயம் போன்று பேசப்பட்டது. ஆனால் அவன் மட்டும் அமைதியாக இருந்தான்.

காலச்சக்கரத்தின் சுழலில் காலங்கள் மாறி, கோலங்கள் மாறி, மதன் இன்று கொழும்பில் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் உதவிக்கணக்காளன். அவனது அம்மா அன்னம்மாவும், தங்கை மாலினியும் ஊரில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

காலன், 1990 இல் கொம்படியில் ஹெலியால் தாக்கி தலைபிளந்து தலைவனை அபகரித்துச் சென்றபோது குடும்பத்தினைக் காக்கும் பொறுப்பு மதனின் தலையில் விழுந்தது. இன்று வரை செவ்வனே அதை நிறைவேற்றியும் வருகிறான்.

“தம்பி யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து எங்கட சனங்கள் வீடுவாசல் விட்டுப்போட்டு உயிர் தப்பினாலேபோதும் எண்டு, எங்கடபக்கங்களுக்கை படை எடுத்திருக்குதுகள். அதுகளை எங்கட சோதரங்களாக மதித்து எங்கட வீடுகளில் வசிக்க ஊராக்கள் வசதி பண்ணி கொடுக்கினம். பலபேர் மனம் வந்து கொடுத்தாலும் சிலர் பஞ்சிப்படவும் செய்யினம். எது தான் இருந்தாலும் இந்தநேரத்தில் எங்கட சனத்துக்கு உதவிசெய்யிறது எங்கட கடமைதானே. எங்கட வீட்டில் இருக்கிற பிள்ளையள், தாயையும் தகப்பனையும் தள்ளாடுற வயது என்றதால், கொண்டு வர வசதி இல்லாததால் நல்லூரில் விட்டுப் போட்டு வந்திட்டினம்.

இப்ப அதுகள் பெற்றாரை நினைச்சு எப்பவும் தவியாத்தவிக்குதுகள். சாப்பிடுறதும் ஒழுங்கில்லை. இப்படி ஒவ்வொருத்தரின்றை சோகத்தையும் இந்த மடலிலை வடிக்கேலாது. மோனை, ஒவ்வொருத்தரின்ற சோகத்தையும் கேக்கேக்கை எனக்கே அழுகை தான் வருது. இந்த இலட்சணத்தில் அதுகளை எப்படித் தேற்றிறது எண்டுதான் தெரியேல்லை.....” அம்மாவிடம் இருந்து அவனுக்கு வந்த கடைசிக்கடிதம் சொன்னகதை எங்கள் இனத்தின் அவலம் சொல்லும் கதையாகவே இருந்தது.

குடாநாட்டு மக்கள் எல்லாம் மீட்கப்பட்டு மாதங்கள் இரண்டு உருண்டோடிய பின்னும் மதனுக்குத் தாயிடம் இருந்து கடிதம் ஏதும் வராதது பெரும் கவலையையே கொடுத்தது. எனினும் எதற்கும் அவன் எப்போதும் கலங்காத குணம் படைத்தவன். தான் நம்பும் பிள்ளையார் தனது குடும்பத்தினைக் காப்பாற்றியிருப்பார் என்பது அவனது நம்பிக்கையாக இருந்தது. அந்த ஒரே நம்பிக்கையில் ஆனந்தமாய் அவன் அவனது அன்றாடக் கடமைகளைச் செய்து வேலைக்குப் போய் வாழ்ந்து வந்தபோது தான் அந்தச் செய்தி.....

“தம்பி, கொம்மாவும் பிள்ளையும் அவங்கள் வாறதுக்கு முன்னம் கிளாலியால கிளிநொச்சிக்குப் போகவேணும் எண்டு விரும்பிச்சினம். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்த துகள் போகேக்கை தங்களோட இவையையும் கூட்டிக் கொண்டு போனதுகள். அண்டைக்கு இரவுதான் தம்பி கடலுக்கை மேலாவந்து அடிச்சதுல போன சனம் கனக்க செத்ததுகள். கீழாலையும் வந்தவங்களாம். ஆர் தப்பினது எண்டு கூட எவருக்கும் தெரியாது. அதில்தான் உள்ர.....” ஊரில் இருந்து கப்பலில் வந்த பொன்னம்பலம் மாமா சொன்ன கதை கேட்ட அவனுக்கு ஒருகணம் உலகமே இருண்டது போலிருந்தது. இறைவனே..... தான் நம்பும் கடவுள் தன்னையும் தன்குடும்பத்தையும் கைவிடமாட்டார் என அவனது உறுதியான நம்பிக்கை தலை எடுத்தபோது.....

“இல்லை..... அம்மா, தங்கச்சி சாகேல்ல.... அவர்கள் எங்காவது இருப்பினம். அவை வருவினம். பிள்ளையாரப்பா கைவிடார்”

“என்ன தம்பி சொல்லுறாய். கடவுள் இருக்கிறான் தான். ஆனா அவனும் இண்டைக்கு எங்களப் பாக்கிறதை விட்டுட்டான். அவன் இருக்கத்தானே அண்டைக்கு அது நடந்தது. இந்த அநியாயம் எல்லாம் அரங்கேறினது. போன படகு எல்லாம் தாக்கப்பட்ட அநியாயத்தின் கர்த்தாக்களின் பக்கந்தான் அந்தக்கடவுளும் இண்டைக்கு நிற்கிறார் தம்பி”

“தம்பி மதன், கிளாலி சம்பவம் நடந்து வாறகிழமையோட மூன்றுமாதமாகுது. பொன்னம்பலத்தான் வந்து சொன்னாப்போல தான் புரியுது உண்மைகள். என்ன இருந்தாலும் பெற்றதாய்க்கும் கூடப்பிறந்த குமருக்கும் தான் கடமையை உன்னால செய்ய முடியேல்ல. ஆனா அதுகள் நினைவா அதுகளினர் சாந்திக்காவது தான தர்மம் கொடுக்கவேணும். அதுகளினர் ஆத்மா சாந்தியடைய வேணும். அதான் ஒரு அந்தியேட்டியை தொண்ணூறாம் நாள் செய்வம் எண்டு யோசிக்கிறன். அன்னம் என்ற தங்கச்சிதான், ஆனா அவளை இப்பிடிப்பிரிவன் எண்டு கனவிலகூட நான் நினைக்கேல்லை. ஆனா என்ன செய்கிறது இறைவன் விதிச்சபடிதான் அப்பன் எல்லாம் நடக்கும். நாங்கள் இறைவனிட்டை கேட்டாப் போலையோ அல்லது நினைச்சாப்போலயோ நினைச்சதெல்லாம் நடந்திட்டாதப்பன். பிறக்கேக்கையே அவன் போறப்பாதையையும் எழுதுறான். இனியும் விசர்த்தனமா அவள் வருவாள் என எதிர்பார்க்கேலாது”..... கணபதிமாமா.

“இல்லை மாமா, விதியை நானும் ஏற்கிறன். ஆனா என்றை பிள்ளையாரப்பா என்னை ஏமாத்தமாட்டார். என்ற அம்மாவிற்கு என்ன நடந்தது என்பதையாவது அவர் அறியத்தருவார். அது சரியா தெரியும்வரை என்றகையால எந்தக்கிரியையும் செய்யமாட்டன்”-மதன்.

“சொல்லுறதை சொல்லிப்போட்டன். நீ ஒருத்தன் பெத்தபெடியன் இருக்கிறாய் எண்டுதான் உன்னையும் ஒருவார்த்தைக் கேட்டுப் போட்டுச் செய்வம் எண்டு வந்தனான். இனியும் விசர்த்தனமா பிடிவாதம் பிடிக்கிறதுக்கு நான் உடன்பாடில்லை. என்ற தங்கச்சிக்கும் பிள்ளைக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமையை நான் செய்யப்போறன். திங்கக்கிழமை என்றவீட்டில் அந்தியேட்டி கொடுக்கப்போறன். நீ வரவேணும் எண்டு விரும்புறன். இல்லாட்டால் உனர் பாட்டில் நீபோ, என்ற கடமையை நான் செய்யிறன்” கணபதிமாமா காட்டமாகக் கூறிவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்.

“இலங்கை ஒளிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனம். செய்திகள். மூன்றுமாதங்கட்கு முன்பு கிளாலி கடல்பரப்பில் வைத்து கைது செய்யப்பட்ட சந்தேக நபர்களுள் குற்றவாளிகல்லாதவர்கள் என நிரூபிக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் இன்று காலை விடுதலை செய்யப்படுகின்றனர். இவர்களது விபரங்கள் வருமாறு:.....திருமதி அ. அன்னம்மா, செல்வி அ. மாலினி.....” செய்திகேட்ட மதன் வானத்தில்பறந்தான். தான் கேட்ட ஒலிகளிலேயே இனிமையான மகிழ்ச்சி தந்த ஒலியாக அச்செய்தி வாசிப்பாளர் வெளியிட்ட ஒலியையே அவன் உணர்ந்தான்.

தான் நம்பிய கடவுள் தன்னைக் கைவிடவில்லை என்பதில் அவன் ஆனந்தக் கூத்தாடினான். இனம்புரியாத இன்பத்தில் துள்ளிக்குதித்தான். நன்றிசொன்னான்.

“அம்மா இந்த கோயில்தான் அம்மா எனக்கு ஆறுதல் தந்தது. உங்களைப் பற்றி முகவரியே தெரியாத நிலையில் நான் அமைதிதேடி இங்கதான் வருவன். நம்பிக்கையோட போவன். நம்பிக்கை உறுதியா இருந்தா எதுவும் எம்மை தேடிவருமம்மா. தும்பிக்கையை நம்பிக்கையுடன் பற்றிப்பிடித்தால் அது எங்களை வாழவைக்கும் என்பது எவ்வளவு நிதர்சனம்.”

“அவன் அருளின்றி எதுதான் நடக்கும் தம்பி. அதுதான் பெரியோர் சொல்லிவச்சினம் கோயில்லில்லா ஊரில் குடி இருக்க வேண்டாம் எண்டு. இறைவனை துணைக்கு வைச்சிருக்க வேணும். அவன் துணை இல்லாட்டி வாழ ஏழாது எண்டுதான் அவனைத் துணைக்கு வைச்சிருக்க சொல்லிச்சினம் எங்கட ஆக்கள்.” அன்னம்மா மகனுக்கு உரைத்துக் கொண்டிருக்கவே பூசையும் ஆரம்பமாக மணி ஒலித்தது. டாங்....டாங்.....டாங்.

முற்றும்

(யாவும் கற்பனை)

படைப்பு: க.பிரபாகரன்

துன்பம் விளைவதற்கு அறியாமையைத் தவிர வேறு எதுவுமே காரணமில்லை. இந்தக் கருத்தைப் பட்டப்பகல் வெளிச்சத்தைப் போல நான் தெளிவாகப் பார்க்கிறேன். உலகிற்கு யார் ஒளிதரப் போகிறார்கள்? பண்டைக் காலத்தில் தியாகம்தான் வாழ்க்கைக்கு உரிய விதியாக இருந்தது. இனி வரப்போகும் பல கோடி நூற்றாண்டு களுக்கும் இந்த விதி அப்படியேதான் இருக்கப்போகிறது. பலரின் நன்மைக்காக, அனைவரின் சுகத்திற்காக, உலகில் தைரியமும் சிறப்பும் பெருமளவில் பெற்றிருப்பவர்கள் தங்களைத் தியாகம் செய்துகொண்டுதான் ஆகவேண்டும். என்றென்றும் நிலைத்த மாறாத அன்பும் கருணையும் பொருந்திய பலநூறு புத்திரர்கள் இப்போது தேவைப் படுகிறார்கள்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

சீத்திரத் தேர் ஏறி வரும் குமரா....!

சங்கிலியன் ஆண்டு வந்த செந்தமிழர் பூமியிலே
கோவில் கொண்டு வீற்றிருக்கும் முருகா - நாம்
நாடிமுந்து நாதியற்று நடுத் தெருவில் நிற்கையிலும்
நற்றுணையாய் வந்தீடுவாய் குமரா !

(சங்கிலியன்.....)

நல்லை நகர் வீதியிலே வெள்ளை மணல் மீதினிலே
சீத்திரத் தேர் ஏறி வரும் முருகா - எம்
இன்னல்களைக் கண்ட பின்னும் இமை திறக்க மாட்டாயா
இந்திரனின் குலங் காத்த குமரா !

(சங்கிலியன்.....)

செல்வந்தக் குமரனென்றும் பணக்காரக் கந்தனென்றும்
பேர் கொண்டு சீர் பெற்ற முருகா - நாம்
ஷெல் வந்து வீழ்ந்ததனால் வீடிமுந்து சீர்குலைந்து
வாழ்வதை நீ கண்டிலையோ குமரா !

(சங்கிலியன்.....)

முந்தை வீனை தீர்த்தருளும் கந்தமுருகேசன் உன்னை
சீந்தையில் வைத்தே தொழுதேன் அருள்வாய் - உன்
பொன் முகத்தின் புன்சீரீப்பால் இன்னருளை ஈந்தெமது
துன்பமெல்லாம் போக்கீடுவாய் குமரா !

(சங்கிலியன்.....)

இன்று (31.08.1997) நல்லூர் ஸ்ரீ கந்த சுவாமி கோவில் இரதோற்சவம் ஆகும்.

நீலக்ஷன் சுவர்ணராஜா
முதல் நிலை ஆண்டு - 1997.

டாக்டர் கராஷிமாவுடன் ஒரு செவ்வீ

நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை! ஒரு கிழக்காசியன், திராவிட மொழிகளுக்கு அந்நியன், உலகமே வியக்கும் வண்ணம் அம் மொழிகளில், சிறப்பாகத் தமிழ் மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்று இன்று சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்வுக் கழகத்தின் தலைமைப் பதவியைத் தம் வசம் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஜப்பானியர் தான் டாக்டர் நொபோரோ கராஷிமா.

1933 இல் ரோக்கியோவில் பிறந்த இவர் ரோக்கியோ பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டதாரியாகி, வீரீவுரையாளராக, இணைப்பேராசிரியராக, பேராசிரியராக ஜப்பானின் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களிலும் பணியாற்றி இன்று ஜப்பானின் “ராய்ஷோ” பல்கலைக் கழகத்தில் இந்தியக் கல்விப் பேராசிரியராகப் பணி புரிகிறார்.

இலங்கையில் அநுராதபுரம், பொலந்நறுவைப் பகுதிகளில் கண்டு பிடிக்கப் பட்ட கல்வெட்டுக்களை வாசிப்பதற்காக டாக்டர் கராஷிமா குழுவினர் இலங்கை வந்தனர். அந்தகாரப் படுத்தப் பட்டிருக்கும் அக் கல்வெட்டுக்களைத் துலங்க வைப்பதற்கு வந்த கலங்கரை வீளக்கே டாக்டர் கராஷிமா அவர்கள்.

தமிழர்கள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், குறிப்பாக ஆசியாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் வாணிப நோக்கம் கொண்டு பரந்து செறிந்து வாழ்ந்தனர். இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் செறிந்து வாழ்ந்தனர். அவ்விதம் வாழ்ந்த வணிகர்கள் தமது பெறுமதி மிக்க சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்காக தமக்கென ஒரு பிரத்தியேகப் படையை வைத்திருந்தனர். இவர்கள் அரசுக்குக் கட்டுப் படாத சுயாதீனப் போக்குடையவர்களாக இருந்தனர். இலங்கையின் அநுராதபுரம், பொலந்நறுவைப் பகுதிகளிலே சோழ இராச்சியங்கள் நிறுவப் பட்டன. அவர்கள் காலத்துக் கல்வெட்டுக்களே அண்மைக் காலங்களில் கண்டு பிடிக்கப் பட்டு தமிழர் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்தமைக்கு ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

இந்துக் கோவில்கள் மூலம் அவற்றை அமைத்தவர்கள் மக்களுக்கு கலை, கல்வி உணவு முதலிய அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து மக்களை ஆன்மீக நெறிக்கு இட்டுச் சென்றனர். மக்களை நெறிப்படுத்தியதில் இந்து சமயக் கோவில்கள் கணிசமான பங்கு வகித்தன.

சர்வதேச தமிழாய்வுக் கழகம் திராவிட மொழி வளர்ச்சிக்கும், அம் மக்களின் கலை, கலாச்சார, வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணப் பாதுகாப்பதிலும், சிறப்பாக தமிழுக்கு தன் தொண்டாற்றி வருகிறது. இத்தகு பெருமை மிகு கழகத் தலைவரை சந்திக்க நேர்ந்ததில் இலங்கை சட்டக் கல்லூரி இந்து மகா சபை பெருமீதம் கொள்கிறது.

சட்டம் என்பது மக்களுக்கும், அவர்கள் நலனுக்காகவுமேயன்றி அது வேறு எவ்விதத்திலும் பயன்படக் கூடாது என்பதே டாக்டர் கராஷிமா நமக்குக் குறித்து உரைத்தது ஆகும்.

An Interview with Dr. Noboru Karashima, Professor Emeritus, The University of Tokyo and President International Association of Tamil research.

Dr. Noboru Karashima recently visited Shrilanka with a group of eminent academics to research on some ancient inscriptions in the Anuradhapura and Pollonnaruwa region. This Study, which brings together experts from three countries - Japan , Sri lanka, and India is expected to shed more light on the medieval period of the religion.

Dr.Karashima who is presently the Professor of South Asian studies in the Tai Sho University of Tokyo was interviewed by the Editor, **Balachandran Gowthaman** and **Suganthi Rajakulendra** during his visit to the Island.

The following is excerpts from the exclusive interview he gave to "Nakkeeram".

- Nakkeeram : To start Sir, please tell us something about your background.
- Dr. Karashima : well.....I have been a Professor for the past 20 years. First in tokyo University and now at the Tai Sho University. I am at present the P
resident of Japanese Association for South Asian Studies. My special interest is on South Asian History with particular specialization in the medieval period.
- Nakkeeram : How did you get interested in South Asia and Tamil in particular
- Dr Karashima : I wish to make it clear. The effect on Japan after World War two was devastating. Unlike India or Shrilanka we were never under colonial rule. It was something new to see foreigners in control of our land.

This had a drastic effect on our minds. It created a doubt in us. " We are what ? They are what ?". They called us Japs and Asians. What actually was our identity ? The term Asians was given by others - "Them". It had an air of negative connotation- So I wanted to find out what Asia is and who we are? This took me inevitably to the study of China and India, the two great civilizations. The South Asian civilization and Chinese civilizations were very advanced in ancient times. We were under Chines kings for a long time, hence some understanding of Chines culture but not so much about India or South Asia.

The whole purpose of this exercise was to compare these great

civilization and derive at a positive result for what Asia is. When I started there wasn't any Indian study properly established. Even if there were the Northern part of India had been receiving more attention than the South. This prompted me to concentrate on South India. The Chola dynasty in medieval period interested me very much which acted as a catalyst to my study of Tamil. My interest in Tamil was basically due to my concentration on the Chola and Vijayanagara kingdoms.

Nakkeeram : Can you please explain to us the purpose of your visit to Srilanka

Dr. Karashima : This is an effort to study about the 'merchant groups' during medieval periods in Asia. There are traces that a fledging merchant community thrived during the Chola period.

In Barros, Sumatra there is a Tamil inscription which mentions about a merchants Guild" Tamil" dating as far back as 1088 AD. This describes the activities of Tamil merchants during that period.

We found many such "Tamil22" and "8888" (a similar merchant guild) inscriptions in Tamil Nadu and Sri Lanka. If we study all these inscriptions we can get a clear picture about the trade activities of Tamil merchants.

It is too early to state any thing but we know that these merchant guilds were independent from the state. They were not controlled by state and even maintained small bands of troops to protect themselves and their property.

It is also noteworthy that such a Tamil inscription dating 1268 B.C. is found in China. It is evidence that frequent trade activities were carried out by South Asians during that period. In fact during the "Yun Dynasty" a Tamilian even established a Shiva temple in China.

Nakkeeram : You seem to be well versed in Tamil Language. Can you say something about the developments in language falling within your period of concentration.

Karashima : Well.. That was a period when Bhakthi movement was helping the literature. It was also a time when there was a reciprocal relationship between Tamil and Sanskrit each influencing and the other.

Nakkeeram : As the President of International Association of Tamil research

can you please tell us about the function of the organization.

Karashima : It is basically interested in the development of Dravidian studies on history, and Art and all aspects related to them but the focus is mainly in Tamil.

Nakkeeram : What do you think about people of South Asia?

Karashima : I am more familiar with Tamil. I like the language and culture very much.

Nakkeeram : Finally do you have any specific message for the Law Students' ?

Karashima : The bottom line is that Law is for the welfare of the people. If it is not achieving that end then it is of no use. So every student of Law should keep in mind that what he/she is studying has to be utilize for the welfare and betterment of the society at large .In fact isn't it the purpose of life itself?

There were , however two unfortunate incidents which happened beyond the control of IATR..... Some deligates connected with Sri lanka were prevented from participating in the conference and deported out of the country. The president of IATR sent a letter to the Chief Minister of Tamil Nadu asking the government to explain to IATR about the circumstances which led to the deportation of deligates invited by IATR, but no reply was received. IATR deeply regrets the said happenings.

IATR NEWSLETTER
INTERNATIONAL ASSOCIATION OF TAMIL RESEARCH.
Vol. Number 2 January 1997.

நல்வரவாகட்டும்.....

தமிழெனும் ஈரத்துள் நக்கீரமே
அமிழ்தெனும் கவிபாடும் நான் தீவிரமே

தூரத்துப் பார்வையிலும் நீ தெரிய
ஆரத்தி எடுப்பேன் - உனை வாழ்த்தி
காலத்தின் கட்டாயம் உன் மலர்வு - மரண
ஓலத்திலும் நல் ஆன்மிகப் பட்டாளம்.

இந்துமதமெனும் பஞ்சுக்குவியலில்
இவ்வருட பிரசவ பிஞ்சுப்பிள்ளை - நீ

உன் வரவுக்கு வீழா - எமது
திறமைக் கிணற்றுக்கு அதுவே துலா

மார் தட்டி உன் இதழ்கள் நாம் படிக்க
பார்க்கடி பரவசப்படுமோ!

வெற்றியோடு நிமிர்ந்து வா நக்கீரமே,
நெற்றியில் திலகமிட்டு மணப்பாய் தமிழ் கன்னியை.

தயாள். சி. செபநாயகம்
இறுதியாண்டு

Law Student Hindu Maha Sabha Executive Committee 1997

Seated (L to R)

K.C. Kamalabayson, P.C. (Senior Treasurer), S. Birunthaban (President), Hon. G.P.S. de Silva (Chief Justice), Mohan Balendra (General Secretary), H.J.F. Silva (Principal).

Standing (L to R)

K. Pirakaran (Asst Secretary), N. Wigneswaran (Treasurer), V. Sasitharan (Committee Member), P.C. Moulieswaran (Committee Member), S. Nilakshan (Asst. Editor), A. Premalingam (Auditor), R. Sentticamaran (Vice President)

Absent

P.B. Gowthaman (Editor)

சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபையை இனிதே வழி நடத்தியவர்கள்

ஆண்டு	தலைவர்	செயலாளர்
1963 -	ஏ. மயில்வாகனம்	ரீ. யோகநாதன்
1964 - 65	என். அருணாசலம்	எம். காசி விஸ்வநாதன்
1965 - 66	ஆர். பூநிவாசன்	பி. சிவலோகநாதன்
1966 - 67	சிவா பாலேந்திரன்	எஸ். என். ஜீவலோகநாதன்
1967 - 68	எம். திருநாவுக்கரசு	ஏ. வி. கே. நீலகண்டன்
1968 - 69	ஏ. வி. கே. நீலகண்டன்	ஏ. தம்பாப்பிள்ளை
1969 - 70	கே. வி. மகாதேவன்	எஸ். எம். சண்முகநாதன்
1970 - 71	கே. வெற்றிவேல்	கே. கணேசயோகன்
1971 - 72	திருமதி. எம். சின்னத்துரை	எஸ். பகீரதன்
1972 - 73	ஆர். மாசிலாமணி	செல்வி. வி. சிங்காரம்
1973 - 74	கே. ஜெயகிருஷ்ணன்	எஸ். திருஞானம்
1974 - 75	கே. ஜெயகிருஷ்ணன்	எஸ். திருஞானம்
1975 - 76	கே. ஜெயகிருஷ்ணன்	எஸ். திருஞானம்
1976 - 77	கே. நவரேந்திரன்	என். ரஞ்சிதகுமாரன்
1977 - 78	ஆர். ரீ. விக்கினராஜா	வி. ரீ. சித்தேஸ்வரன்
1978 - 79	-----	-----
1979 - 80	ஏ. தெய்வேந்திரன்	எம். விமலேந்திரன்
1980 - 81	எஸ். விக்னேஸ்வரன்	எஸ். செல்வமுருகானந்தம்
1981 - 82	எஸ். கணபதிப்பிள்ளை	செல்வி. எஸ். விஜயரட்னம்
1982 - 83	-----	-----
1983 - 84	-----	-----
1985	எஸ். முத்துலிங்கம்	செல்வி. எஸ். செல்லையா
1986	ந. இரவிராஜ்	எஸ். இராஜரட்னம்
1987	எஸ். துரைராஜா	செல்வி. எஸ். மாதவராஜா
1988	பாலக்குமார்	செல்வி. எஸ். பாலச்சந்திரன்
1989	என். சுரேஷ்குமார்	செல்வி. டி. சம்பந்திப்பிள்ளை
1990	செல்வி. டி. சம்பந்திப்பிள்ளை	ஏ. பிரேம்சங்கர்
1991	செல்வி. எல். காசிப்பிள்ளை	செல்வி. சி. சிவதாசன்
1992	சி. சிவதாசன்	பெ. ரவீந்திரன்
1993	வி. வி. தேவதாஸ்	எஸ். குணநாதன்
1994	செல்வி. வி. நடராஜா	சின்னத்துரை மயூரன்
1995	செல்வி. எஸ். துரைராஜா	கு. சாந்தகுமார்
1996	செல்வி. கீ. தாமோதரம்பிள்ளை	செ. பிருந்தாபன்
1997	செ. பிருந்தாபன்	மோகன் பாலேந்திரா

மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் இது தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏதும் தவறுகள் இருப்பின் பொறுத்தருள்க. இதனை பூர்த்தி செய்ய உங்கள் உதவியை தாழ்மையுடன் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

-இதழாசிரியர்

சட்டக் கல்லூரி இந்து மாணவர்கள் 1997

முதல் நிலையாண்டு

சு. நிலக்ஷன்
வி. சசிதரன்
இரா. சசிசுமார்
எஸ். வி. ஆர். வேதநாயகம்
செல்வி. ராஜபாலினி ராஜசுந்தரம்
செல்வி. சந்திரவதனி அருச்சுனராசா
செல்வி. கார்த்திகா தர்மராசா
இ. நரேந்திரன்
சிவராஜா
செல்வி. எஸ். மணிமேகலை

இடை நிலையாண்டு

க. பிரபாகரன்
அ. பிரேமலிங்கம்
நி. விக்னேஸ்வரன்
ப.ச. மௌலீஸ்வரன்
கே. வி. ஸ்ரீகணேசராஜா
செல்வி. வி. வரதராஜா
செல்வி. ஆ. கனகரத்தினம்
செல்வி. தே. மகாதேவன்
செல்வி. எல். வில்வமங்கள்
ச. ஜெயராம்
செல்வி. அ. சுப்பிரமணியம்
சாரதா கணபதிப்பிள்ளை
யோகராஜா

இறுதி நிலையாண்டு

மோகன் பாலேந்திரா
செ. பிருந்தாபன்
இரா. செந்திற்குமரன்
ப. பா. கௌதமன்
செல்வி. சு. சோமசுந்தரம்
செல்வி. ஆ. இராஜேந்திரம்
செல்வி. உ. கதிர்காமத்தம்பி
மா. கணேசராஜா
இரா. மணிவண்ணன்.
திரு. பி. சண்முகராஜா
திருமதி. சு. இராஜகுலேந்திரா
செல்வி. பூ. சோமசேகரன்

பயிலுனர் ஆண்டு

ரி. உருத்திரன்
ஆர். ரகுராஜ்
எஸ். குகன்
செல்வி. ஜா. கணேந்திரா
திரு. ஆ. சூரியகுமார்.
இரா. கண்ணன்
செல்வி. கீ. தாமோதரம்பிள்ளை
எஸ். தரணீதரன்

தவறிருப்பின் வருங்குகிறேன்
இதழாசிரியர்.

இதழ் படைத்த இதழாசிரியர்கள்

1967-68	சைவந்தி	விமல் சொக்கநாதன்
1968-69	சைவந்தி	சு. சி. தவராஜா
1970-71	சைவந்தி	ச. லோகேஸ்வரன்
1995	நக்கீரம்	ப. பா. கௌதமன்
1997	நக்கீரம்	ப. பா. கௌதமன்

****** இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் ஏதேனும் மன்ற இதழ்கள் வெளிவந்திருப்பின் தயைகூர்ந்து தெரிவிக்கவும்.

மீட்டப்படும் நினைவலைகள்.....

இன்றைய சட்டமாணவர்களாகிய நாம் தான் நாளை நாடாளும் தலைவர்கள்! உதயமாகும் ஒரு புதிய சகாப்தத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் அமர்ந்து சட்டமியற்றப் போகிறவர்கள் நாங்கள் தான். அரசாங்கங்களும் அரசும் எமக்குக் கண்கட்டு வித்தை காட்டியது போதும்! எங்கள் மதத்தை, மொழியை கலாசாரத்தை நாங்களே கட்டிப் பேணிப் பாதுகாத்திடுவோம்..... “ஒரு தமிழனாகவோ ஓர் இந்துவாகவோ ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தவனாகவோ பிறப்பது ஒரு குற்றமல்ல”

- ஆசிரியர் தலையங்கம் சைவந்தி 1968/69

பாரபட்சமற்ற உள்ளப் பாங்குடன் திறந்த மனத்துடன் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் செயலாற்ற வேண்டும். நேர்மையும் நீதியும் நிலைத்திட, ஒற்றுமையும், நம்பிக்கையும் தழைத்திட சக்திமிகு சைவ சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த, இளைஞராகிய யாம் அணி திரள்வோமாக. நம்மத்தியில் போட்டியும், பொறாமையும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அருளும், அறனும் தழைக்க சைவம் உலகெலாம் மணம் பரப்ப இளைஞர் சமுதாயம் வழி சமைக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர் தலையங்கம் சைவந்தி 1970-71

சக்திப்பெட்டகங்களே! உன்னதமான இலட்சியங்களை உடையவர்களாவோம். மகத்தான காரியங்களை சாதிக்கப் பிறந்தவர்கள் நாம் என நம்புவோம். அவற்றை அடைய முடியும் என நிச்சயமாக எண்ணுவோம் ஏனெனில் எம் எண்ணங்களே நாமாகின்றோம். பிறர்க்கும் வழங்கக்கூடிய அளவிற்கு தன்னம்பிக்கையை வளர்த்துக்கொள்வோம். இனியவர்களே வாருங்கள் கடமைக்குத் தோள் கொடுப்போம்!

ஆசிரியர் தலையங்கம் நக்கீரம் - 1995

சபையோட்டி முடிவுகள் 1997

சபையின் குறிக்கோளான இந்து சமய மேம்பாடு மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு தொடர்பாக இவ்வாண்டு பல போட்டிகள் மன்ற அங்கத்தவரிடையே நடத்தப்பட்டன. எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் இவற்றை மேலும் சிறப்பாக நடத்த ஏற்பாடுகள் மேற்கொண்டுள்ளோம். இப்போட்டியில் நடுவர்களாகக் கடமையாற்றியவர்களுக்கும் பரிசில்கள் அன்பளிப்பு செய்பவர்களுக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றிகள்.

அமரர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் ஞாபகார்த்த சூழற் கேடயத்திற்கான விவாத அணி

தலைவர்	: செல்வி. ஆனந்தி கனகரத்தினம்
உபதலைவர்	: சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்
உறுப்பினர்கள்	: செல்வி. லக்ஷ்மி வில்வமங்கள் : ப.ச. மௌலீஸ்வரன்
மேலதிக உறுப்பினர்	: க. பிரபாகரன்

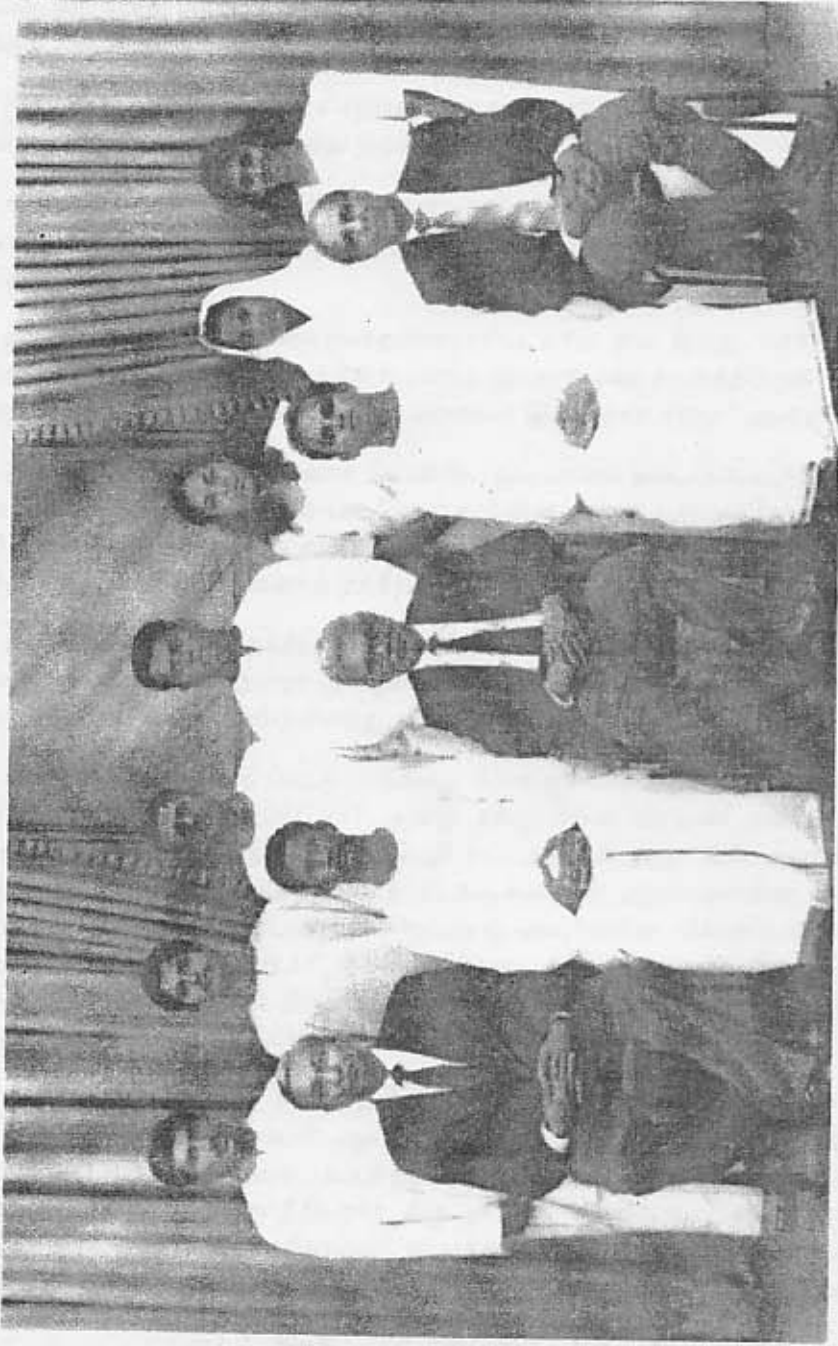
மாலினி சின்னத்துரை ஞாபகார்த்த கேடயத்திற்கான எழுந்தமான பேச்சுப் போட்டி

முதலாமிடம்	: சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்
இரண்டாமிடம்	: செல்வி ஜே. சபானா
மூன்றாமிடம்	: ப.ச. மௌலீஸ்வரன்

S. நடேசன் Q.C ஞாபகார்த்த கிண்ணத்திற்கான கட்டுரைப் போட்டி

முதலாமிடம்	: செல்வி சந்திரவதனி அருச்சுனராசா
இரண்டாமிடம்	: இரா. செந்திற்குமரன்
மூன்றாமிடம்	: ப.ச. மௌலீஸ்வரன்

Prize Winners 1997

Sitting : Left to Right

K.C. Kamalabayson, P.C. (Senior Treasurer), S. Birunthaban (President), Hon. G.P.S. de Silva (Chief Justice), Mohan Balendra (General Secretary), H.J.F. Silva (Principal).

Standing : Left to Right

K. Pirabakaran, N. Nilakshan, P.C. Moulieswaran, R. Sentticumarar, Miss. A. Kanagaratnam, Miss Safana Junaideen, Miss. C. Arjunarajah.

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

மாணிட்

சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை

1997 ஆம் ஆண்டுக்கான செயலாளர் அறிக்கை

இப் பூவுலகில், தொடக்கமும் முடிவுமில்லா ஒரே மதம் நமது இந்துமதமாகும். இம்மதம் உலகெங்கும் தனது அன்புக் கரங்களைப் பரப்பி உலக மக்கள் அனைவரையும் அரவணைத்து நிற்கிறது.

இந்து மதம் காலம் காலமாக சந்தித்த சோதனைகள் எண்ணிலடங்கா. இவற்றை எல்லாம் வென்று இன்றும் நீடித்து நிலைத்து நிற்கிறது.

ஈழமணித்திரு நாட்டிலும் ஆதிக்குடிகள் காலம் முதல் இன்றுவரை இந்து மதம் பலசோதனைகளையும் அழிவு முயற்சிகளையும் வென்று, நிலைத்து வாழ வழிகாட்டி நிற்கிறது.

இன்றைய இளைய தலைமுறையினராகிய நாம் நம் இந்து மார்க்கத்தின் வாழ்வு நெறிகளை, சட்டம் கற்கும் காலத்தில் எம்மால் இயன்றவரை சமூகத்திற்குள் ஊடுருவச்செய்ய எடுத்த முயற்சியின் விளைவே, "சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை" ஆகும்.

இரு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வெளியிட முடியாமல் தடைப்பட்டிருந்த எமது சபையின் ஆண்டு மலர், 1995 ஆம் ஆண்டின் செயற்குழுவின் அயரா உழைப்பினால் 'நக்கீரம்' எனும் புதிய நாமத்துடன் முதலாவது கணை சிறப்புற எய்யப்பட்டது. எனினும் 1996 ஆம் ஆண்டில் தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் நக்கீரம் வெளிவரவில்லை.

எவ்வகையிலேனும் நக்கீரம் மலரை மீண்டும் வெளியிட வேண்டும் என்ற 1997 ஆம் ஆண்டு செயற்குழுவின் தளரா முயற்சியினால் அது தனது இரண்டாவது கணையை இன்று உங்கள் கரங்களில் தவழ விடுகின்றது.

எமது மன்றத்தின் பிற செயற்பாடுகளை நோக்குவோமாயின், 1997 ஆம் ஆண்டிற்கான கால்கோள் வைபவம் 14/02/1997 அன்று கல்லூரியின் பிரதான மண்டபத்தில் மேலதிக மன்றாடியார் தலைமையதிபதி ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி திரு K.C. கமலசபேசன் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொள்ள மன்ற நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகின. அன்றைய தினம் சிறப்பு விருந்தினரான கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் அவர்களின் சொற்பொழிவும் நிகழ்ந்தது. மேலும் எமது அதிபர் திரு H.J.F. சில்வா, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. R. சிவகுருநாதன், பதில் பெரும் பொருளாளர் திருமதி. K. நாகேந்திரா ஆகியோரும், சமய நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

அடுத்த நிகழ்வாக சிவராத்திரி விழா 21.3.97 அன்று கொட்டாஞ்சேனை ஸ்ரீபொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் ஆலயத்திலே நடை பெற்றது. சிறப்பு அதிதியாக பிரதம நீதியரசர் G.P.S.de சில்வா, உயர்நீதி மன்ற நீதியரசர் திரு. ஆனந்தகுமாரசுவாமி, மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதியரசர் திரு. க. வி. விக்னேஸ்வரன், கொழும்பு மாவட்ட நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. யோகசிகாமணி சட்டத்தரணிகள், மற்றும் விரிவுரையாளர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். அனைத்து சமூக மாணவர்களும் இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.

எமது சட்டமாணவர் இந்து மகா சபையின், திரு. அப்பாபிள்ளை அமிர்தலிங்கம் ஞாபகார்த்த வெற்றி கேடயத்திற்கான இந்து மகாசபை விவாத அணியினை தெரிவு செய்யும் போட்டி இடம் பெற்றது. இந்தப் போட்டிக்கு நடுவர்களாக தற்போதைய மேல் நீதிமன்ற நீதிபதியான முன்னை நாள் சிரேஷ்ட அரச சட்டத்தரணி எஸ். சிறீஸ்கந்தராசாவும் உதவி

அரச சட்டவரைஞர் திரு. வி. விமலேஸ்வரனும் கடமையாற்றினார்கள். இவர்களிற்கு எமது பணிவான நன்றிகளை காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

அடுத்ததாக S. நடேசன் Q.C. ஞாபகார்த்தக் கேடயத்திற்கான கட்டுரைப் போட்டி நடாத்தப்பட்டது. இதற்கு நடுவராக பணியாற்றிய கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரியின் உப அதிபர் திரு. சிவா கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கட்கு எமது நன்றிகள் என்றென்றும் உரித்தாகட்டும்.

அடுத்த நிகழ்வாக திருமதி. மாலினி சின்னத்துரை ஞாபகார்த்த கேடயத்திற்கான எழுந்தமான பேச்சுப் போட்டி நடை பெற்றது. இந் நிகழ்விற்கு நடுவர்களாக சட்டத்தரணியும் முன்னைநாள் சட்டக்கல்லூரி விரிவுரையாளருமான திரு. ராஜராஜேஸ்வரன் தங்கராஜா, சட்டத்தரணி K.S. பாலகிருஷ்ணன், அரச சட்டத்தரணி திரு. சஞ்ஜே இராஜரட்ணம் ஆகியோர் செயற்பட்டனர். இவர்களுக்கும் சிரம் தாழ்த்தி எமது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் எமது சபையின் முன்னைநாள் தலைவர் திரு. K. ஜெயகிருஷ்ணன் அவர்கள் அமரர் செல்வி. கலாந்தி கந்தையா (சட்டத்தரணி) ஞாபகார்த்த தங்கப் பதக்கம் ஒன்றை எமது மன்றத்திற்கு வழங்க முன்வந்துள்ளார். இம்முறை போட்டிக்கான ஒழுங்குகள் செய்ய நேரம் போதாமை காரணமாக அடுத்த ஆண்டியிலிருந்து தங்கப்பதக்கத்திற்கான போட்டி இடம் பெறும் என மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கின்றேன்.

மேலும் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி திரு. P. விமலச்சந்திரன் அவர்கள் சட்டமாணவர் இந்து மகாசபையின் அனுசரணையுடன் பல்கலைக்கழகங்கள், சட்டக்கல்லூரி, உயர் கல்விப்பீடங்களில் கல்விகற்கும் மாணவர்களிடையே பணப் பரிசுக்கான ஒரு பேச்சுப் போட்டியை நடாத்த முன்வந்துள்ளார். இதற்கான ஏற்பாடுகள் விரிவாக சிறந்த முறையில் செய்ய வேண்டும் என்பதால் போட்டியை அடுத்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் செய்வதாக உத்தேசித்துள்ளோம் என்பதை பெருமையுடன் அறியத்தருகிறேன்.

எமது பெரும் பொருளாளர் வெளிநாடு சென்றிருந்த சமயத்தில் எமது மன்றத்தின் செயற்பாடுகட்கு பல விதத்திலும் வழிகாட்டியாக இருந்த திருமதி. க. நாகேந்திரா அவர்களுக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தற்போது நடைபெற்ற போட்டிகளுக்கு வெற்றிக்கேடயங்கள் வழங்கி உதவிபுரிந்தவர்களுக்கு எனது இனிய நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். இம்மலரை சிறப்புற ஆக்குவதற்கு பங்கு வகித்த நீதிபதிகள், விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள், அனுசரணையாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள், மாணவர்கள், ஆய்வு வல்லுனர்கள் ஆகியோருக்கும், முக்கியமாக தமது அன்புக்கரம் தந்து எமது இதழை வெளியிட உதவிய சட்டத்தரணிகளுக்கும், நலன்விரும்பி களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எமது சபையின் அடுத்த நடவடிக்கையான தலயாத்திரையை விரைவில் மேற்கொள்ள வுள்ளோம் என அறியத்தருவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எமது சபையானது தொடர்ந்து வரும் ஆண்டுகளிலும் இந் நக்கீரத்தின் கணைகளை தொடர், கலை நிகழ்வுகளை போட்டிகளை நடாத்த மேற்குறிப்பிட்ட அனைவரினதும் மனப்பூர்வமான உதவிகளையும் அன்பான ஆசிகளையும் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

மோகன் பாலேந்திரா
(பொதுச் செயலாளர்)

Modern Plastics Centre

Distributor for
E.M.J. PLASTICS, YOGHURT CUPS
AND ALL PLASTICS ITEMS

No: 60, DAM STREET,
COLOMBO-12,
SRI LANKA.

PHONE: 320296
433018

PRATHA PRATHA TRADING Co

- * SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS
- * IMPORTERS OF ALL KINDS OF FOOD COLOURS
ESSENCES, CHEMICALS, ETC.
- * COMMISSION AGENT.

No:64, DAM STREET, COLOMBO-12.
PHONE : 445626

With Best compliments from:

Maruthi Communication
stationery & book shop

For Competitive rates in local calls, IDD calls, Connecting calls, Fax(incoming and outgoing facilities), Photocopy, Laminating, Binding, Copy Typing, Translating, Airline Ticketing, Travels & Tour arrangements, Hotel reservation, Van for hire, Rent-A-Car, Advertising & Printing, Dealers in all kinds of paper boards, Printing ink, Screen printing, Frames & Materials

The world is at your feet with

Maruthi Communication T.P : 074 519971, 074 519972, 074 517773
148, Galle Road, FAX : 074 519970
Wellawatte,
Colombo-6

With best wishes from;

Ranjanas

Specialist in Wedding Sarees

RANJANA STORES

WHOLESALE & RETAIL TEXTILE MERCHANTS

No -103, Main Stret, Colombo-11.

Phone : 325851, 421064 Fax : 331714

PIONEERS IN THE FIELD OF TEXTILES

With Best Compliments from

FOR YOUR LUCKY HOUSES

CONTACT

**LUCKY BUILDERS
ENGINEERS & CONTRACTORS
25, SCHOOL LANE,
COLOMBO-3.**

With Best compliments from:

LANKA PRODUCTS TRADES

No.21, ST. JOHN'S ROAD,

COLOMBO-11.

T.Phone:326740

With Best compliments from:

OPATHA & Co

13,15, St Johns Road,

Colombo-11

Phone-325685

A.P.S.S.
Academy of Professional Studies
No.116 A 2/1, Galle Road,
Wellawatte, Colombo-6. (Near over head Bridge)
Sri Lanka Tel:596547

Engineering Unit

City & Guilds "international" London Examination
(8030-Electrical & Electronic Engineering)
Technician Certificate-Technician Diploma
Advanced Technicians Diploma
By
Mr. K.Chandirabose I.ENG., MIETE

Language Unit

French
By Mr.K.Sri Indrakumar.
Sinhala English
By Miss.Lakshmi By Mr.Ranjithan

Computer Unit

Diploma in Computer programming
(Introduction, BASIC, Lotus 1-2-3,dBASE III Plus, Word
Perfect and Windows)
Certificate in Computer Programming
(Introduction, BASIC, Lotus 1-2-3, Word Perfect and
Windows)
Diploma in Windows Applications
(Introduction,,Lotus 1-2-3 for Windows,MS Word 6.0,
Aldus Page Maker)

A/L Classes

A/L Accounts
By Mr.Pirabakaran.
A/L Stats
By Mr.Sundaralingam.

With Best Compliments from

V.J.P. International
"Inter Mod Book"
240, Galle Road,
Colombo-6.

With Best Compliments from

GOLD SMITH WORK SHOP

Proprietor:-K.Varathan

**Ambiga Building, 2nd Floor, Room No 08
No.19, Gabos Lane, Colombo-11**

Phone 074-718949

With Best Compliments from

Vasantha Jewellery (PVT) Ltd.

**Manufacturers and exporters
of genuine Gold jewellery
AUTHORIZED MONEY CHANGERS**

**T.P. 342266
430624
FAX : 449319**

**11/20, GOLD PLAZA,
SEA STREET,
COLOMBO-11.**

With Best Compliments from

SALAMS

**Wholesale & Retail Merchants, Dealers
in Glassware, Plasticware and
Presentation Articles**

**65, DAM STREET,
COLOMBO - 12.**

**TEL : 435509
434401**

With Best Compliments from

CITY MEDICAL SERVICES (PVT) LTD

DEALERS IN

- * PHARMACEUTICALS
- * MILK FOODS
- * FOOD ITEMS
- * COSMETICS

**DISTRIBUTERS FOR GLAXO,
WELLCOME, HOECHST,
GAMMA, A. BAUR. & CO LTD,
J.L. MORISON, ETC**

**HEALTH IS WEALTH NOW A BOON TO ALL THOSE
: SEEKING SPECIALIST CONSULTATIONS &
ALL LABORATORY TESTING & ECG
CITY CLINIC PLEASE CALL OVER OR TELEPHONE: 441163**

**CITY MEDICAL SERVICES (PVT) LTD.,
149, NEW CHETTY STREET,
COLOMBO-13,
TEL: 434494, 441164
FAX: 433867**

With Best Compliments from

Arthur Tours

Airport and island wide transport service

184, Galle Road,
Wellawatte,
Colombo-6.

OFFICE: 582978, 593926
RES 502617, 585376, 502882

With Best Compliments from

கே.எம்.சசாங்கன் LL.B.

44/11, லோவர் சென்ற அன்குஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு-15.
தொலைபேசி-522746.

With Best compliments from:

MAKKMILAN BOOK DEPOT

BOOK SELLERS-STATIONERS & PUBLISHERS

No:195, OLCOTT MAWATHA, COLOMBO-11.

TEL:449565 FAX:00941-449565

3, BUS STAND, JAFFNA.

With best wishes from

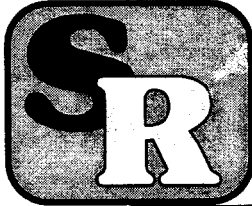
Kadds Publications

521/3, Galle Road,

Colombo-6.

Tel:591316 / 584882 / 072-284044

T.SABARATNEM

Thangamalakai

Genuine 22 Ct. Gold

NO:82-1/3, SEA STREET,
COLOMBO-11,
SRI LANKA.
TEL-330937

77/2, MAYFIELD ROAD,
COLOMBO-13, SRI LANKA
TEL-449792

BOOKS

in

widest choice

visit

PITRABAN

S/23, 2nd Floor,
GENERAL SUPER MARKET COMPLEX,
RECLAMATION ROAD,
COLOMBO-11.

Stock of Books Consist:-
Accountancy
Management
Medical
Engineering
Law etc.

With Best compliments from:

Santha **Tex (Pvt) Ltd.**

PERFECT CHOICE FOR THE ENTIRE FAMILY.
SPECIALIST IN WEDDING SAREES.

212, Main Street, Colombo-11
Telephone : 430750, 324459. Fax: 438644

With best wishes from

ARUL STUDY CIRCLE

Year 5 to year 10, G.C.E. O/L, A/L
Classes and Computer classes

111, Bonjean Road,
Kotahena,
Colombo-13
T.P: 331495

With Best Compliments from

WESTERN

Jewellery Mart

Jewellery & Gem Merchants

88, Sea Street, Colombo-11

Telephone : 433977,335682

With Best Compliments from

**FOR ALL YOUR TEXTILE
REQUIREMENTS**

PEARL TEXTILES

**145, KEYZER STREET
COLOMBO-11**

With Best compliments from:

Arumukam Kandiya J.P.

Proprietor

ASHTA LUXMI PUBLICATION

Book Sellers & Publishers

334004

320, Sea Street,
Colombo-11.

With Best compliments from:

KAVITHAAS

**IMPORTERS DISTRIBUTORS & WHOLESALE
DEALERS**

20, St. John's Street,
Colombo-11.
Telephone: 445117

With Best compliments from:

South Asian Books

S-44, 3rd Floor,
C.C.S.M. COMPLEX,
Colombo-11.
Tel:335844,739604.

With Best compliments from:

The Meihandan Press Ltd.
161, Sea Street,
Colombo-11.

With Best Compliments from

FOR QUALITY BUILDING MATERIALS

CONTACT

**S&K ENTERPRISES,
135, UDUMULLA
MULLARIYAWA NEW TOWN.**

With Best Compliments from

Kumarans Trade (Books) Centre

Books, Stationery, Greeting Cards & Gift Items

Office:

19, Daily Fair Complex,
Kandy Road,
Nuwara Eliya.
TEL : 3416

Residence

28, Water Field Bank,
Nuwara Eliya.
Tel:3291

With Best Compliments from.

Pettah Essence Suppliers

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS
& BAKERS, IMPORTERS
OF ALL KINDS OF OF
FOOD COLOURS ESSENCES,
CHEMICALS, GROCERIES ETC.

18/1,DAM STREET,
COLOMBO-12,
SRI LANKA.

PHONE :26235,449269,434859
TELEX :22948 ESSSEN CE

With Best Compliments from

Professional courses conducted by IAS

CIMA-UK

CHARTERED ACCOUNTANCY-SRI LANKA

AAT - SRI LANKA

IDPM - UK

IAB - UK

CIM - UK

INSTITUTE FOR ACCOUNTING STUDIES

I.A.S.

No.34, JEYA ROAD,

COLOMBO-4

T.P. 591547

(I.A.S.- a TRUSTED NAME IN ACCOUNTANCY EDUCATION)

CONTACT PERSON:

MR.A.NAGULESWARAN

TELEPHONE : 591347,589355

இந்து மதம் தந்தது
இதயத்துக்கு ஈரம்
சிந்தும் வீர சிந்தனை
நல்கிட வாழ்க நக்கீரம்

ஜி.ஆர்

With Best Compliments from

NUWARA ELIYA MOTOR ENTERPRISE

Dealers in genuine Motor spare parts.

**30, KANDY ROAD,
NUWARA ELIYA
052-3099,052-2320**

With Best Compliments from

WE BUILD CHEAP & COMFORTABLE
APARTMENTS FOR YOU

ROYAL SHELTER PROMOTERS

18/1 1ST CHAPEL LANE,
COLOMBO-6

With best compliments from

R.R.GROUP (PVT) LTD.

Construction Division

**71A, Thirugnanasampanther Street,
Trincomalee.**

Tel : 026-22046

Fax : 026-22043

With Best Compliments from

**WE SUPPLY QUALITY BATHROOM
FITTINGS AND P.V.C GOODS**

N.A.M. ABBAS & Co

**1A, QUARRY ROAD,
COLOMBO-12.**

With Best Compliments from

F.H. ASSOCIATE & Co

36, RECLAMATION ROAD,
COLOMBO-11

With Best Compliments from

SIVA ENTERPRIZE

**SIVA COMPLEX,
BLOCK C 1
LAWSON STREET
NUWARA ELIYA
TEL :052-2941,052-2109**

With Best Compliments from

WE EXPORT DRY &
INSTANT FOOD ITEMS

KINGS FOOD (PVT) LTD.

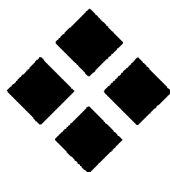
**15, LAURIES LANE,
COLOMBO-4**

With Best Compliments from

S.SRISKANTHARAJA

83, GREEN ROAD,
TRINCOMALEE..

With Best Compliments from

Link Imports & Exports (Pvt) Ltd.

86/1, CHATHAM STREET,
COLOMBO-1

Tel: 435959, 436006 Fax: 438006, 435959

Tlx: 23054 ROYALE CE Att. LINK IMPORT

With Best Compliments from

Victoria Agencies

26, Lower King Street,
Badulla

With Best Compliments from

Hotel Seivam's (Pvt) Ltd.

contact for comfortable lodging

29 A Sangamitta Mawatha,
Colombo-13,
T.P. 326522

Branch:-

Hotel Seivam's (Pvt) Ltd.
391/6, Galle Road, Colombo-6.
T.P. 591590

With Best Compliments from

LALLANS
LALLAN ENGINEERS
(For Quality Sports Goods)

Head Office:
255, High Level Road,
Moraketiya,
Pannipitiya.
Tel:850864
Fax:850864

Factory
1-A
I.D.B. Zone,
Horanaa,
Tel:034-61182

Branches

Colombo Road,
Malangama,
Rathnapura.
Tel 045-2613

147/1A,
High Level Road,
Mahalwarawa,
Kottawa,
Pannipitiya.

LALLAN ENGINEERS

High Level Road, Moraketiya,
Pannipitiya.
Tel:850864
Fax:850864

With Best Compliments from

POLYTEX GARMENTS LIMITED

MINUWANGODA ROAD,

EKALA,

JA-ELA

TELEPHONE : 236552/3

With Best Compliments from

NEW RANJANAS Jewellery

Phone 326776

116V SEA STREET,
COLOMBO-11

With Best Compliments from

RA-GAN Multi Enterprises
(PVT) Limited

IMPORTS, EXPORTS &
WHOLESALE ELECTRICAL DEALERS
AND ALL KIND OF TRANSPORTS

152/8, Prince Street,
Colombo-11.

Tel: 421907, 347970, 446497, 440284
Fax: 94-1-347970

With Best Compliments from

A.H. GOLD HOUSE

**DEALERS IN SOVEREIGN
GOLD JEWELLERY
CLOCKS, WRIST WATCHES
& EVER SILVER WARE**

25, Perakumba Street, Phone: 037 23521
Kurunegala

With Best Compliments from

GEETHA COMMUNICATIONS

MEANS SPEEDIER AND A PERSONALIZED SERVICE

LOCAL & INTERNATIONAL DIRECT DIALING CALLS

TELEX

FAX

TYPING & PHOTO COPY SERVICE

LAMINATING

**COURTEOUS
FULL DAY
SERVICE**

With Best compliments from:.

இலங்கையில் ஒரு புதிய அறிமுகம்

யுகேஈ நிறுவனத்தால் உலகின்
முன்னணி நாடுகளில் இருந்து
கிறக்குமதி செய்யப்பட்ட
நேரடி செய்மதி தொடர்பு

முலமான **DISH**
அன்டனாவினால்
தொலைக்காட்சியில்
தெளிவான
அலைவரிசைகள்

தொடர்
மாடி
வீடுகளில்
ஒருங்கமைந்த
தொடர்பு
செய்குதரப்படும்

பலதரப்பட்ட
அளவுகளில்
DISH அன்டனாவைப்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்

DISH ANTENNA, LNB,
Receiver அகியவற்றை
பகுதியாகவும் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

சீக்கன விலையில் **DISH** அன்டனா உத்தரவாத்தடன் உயர் தொழில்நுட்ப
நீர்மாணத்தில் கிடைக்குறது. எம்மிடம் உதிர்பாகங்களும் உண்டு.

UKAAYE

F-87, People's Park, Colombo-11

Telephone: 421517, 326810

Facimile: 421571

With Best Wishes from

CEYLON ELECTRICAL IND. LTD.

"Proptex Court"

108,4th Floor, W.A.D. Ramanayake Mawatha,

Colombo 2

Tel : 330128-30 Fax:440490/447661

E-mail : pandgi@sri.lanka.net

இதயத்தால் இயம்புகின்றோம் நன்றிகளை !

நக்கீரம் சிறப்புடன் உங்கள் கரங்களிற் தவழக் காரணகர்த்தாக்கள் பலர். இச் சிந்தனைச் சிற்பம் உகுப் பெற, பொலிவுற உதவிய அனைவர்க்கும் கோடாணு கோடி நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சபை நடவடிக்கைகள் மற்றும் மலர் வெளியீடு தொடர்பாக எமக்கு உறுதுணையாயிடுந்த மன்றப் பெரும் பொருளாளர் திரு.கமலசபேசன் அவர்களுக்கும், பதில் பெரும் பொருளாளராகக் கடமையாற்றிய திருமதி கே.நாகேந்திரா அவர்களுக்கும்,

தங்கள் பெறுமதியான ஆக்கங்களால் மலரின் இதழ்களை அலங்கரித்த நீதிபதிகள், பேராசிரியர்கள், சட்டத் தரணிகள், விரிவுரையாளர்கள், சமயச் சான்றோர்கள் மற்றும் அனைத்துப் பெருந்தகையோருக்கும்,

ஆக்கங்களை உவந்தளித்த மாணவர்களுக்கும்,

சபை நடவடிக்கைகளைச் சிறப்புற முன்னெடுத்துச் செல்லவும், விழா சிறப்புற நிகழவும், நக்கீரம் மலர் நன்மணம் வீசிடவும் நிதியுதவி வழங்கிய சட்டத்தரணிகளுக்கும்,

கற்பக தருப்போல் கனிந்த மனத்துடன் விரும்பியெமக்கு வாரி வழங்கிய வினம்பரதாரர்கள், நலன் விரும்பிகளுக்கும்,

இரவு பகலாக இளைப்புப் பாராது, மலரதை ஆக்கிட எம்மீவ்மதிகம் மனமுவந்துழைத்த கார்த்திகேயன் நிறுவனத்தின் திரு.குகுபரன், கிருபா, கண்ணன், நலீர், சுதா முதலான சகோதரர்களுக்கும்,

எமது கலைவிழா மற்றும் மலர் வெளியீடு குறித்து மக்களுக்கு வினம்பரப் படுத்திய எ. பி.எம்.99 வானொலி தேமதுரத் தமிழோசைக்கும், தினக்குரல், வீரகேசரி, தினகரன் ஆகிய பத்திரிகை நிறுவனத்தினருக்கும்,

பசினோக்காது கண்துஞ்சாது மெய் வகுத்தம் பாராது எம்முடன் கூட இருந்த நல்லதவி புரிந்த சபையின் முன்னாள், இந்நாள் உறுப்பினர்களுக்கும், சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் அனைவருக்கும்,

குறிப்பிட வேண்டிய ஆனால் குறிப்பிட மறந்த குறிப்பிடத் தக்க பெருந்தகையோர்களுக்கும்,

இதயத்தால் இயம்புகின்றோம் நன்றிகளை !

இம்மலரில் காணப்படும் படைப்புகள் அனைத்திற்கும் அதனதன் ஆசிரியர்களே பொறுப்பேற்கின்றனர்..... நிற்க.... அற்பர் சிறு முயற்சியாம் இம் மலரில் ஏதேனும் தவறுகள் இருப்பின் பெரியோர் பெருந்தன்மையுடன் மன்னிப்பார்கள் என நம்புகிறேன்.

- இதழாசிரியர் -

